Gjörðabók bæjarfulltrúa 1836-1853

Aðfnr. 5

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

www.borgarskjalasafn.is

Heimilt er að vitna í skjölin og skal þá geta uppruna þeirra.

Ljósmyndun þessara skjala var styrkt af Þjóðskjalasafni Íslands.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

SKJALASAFN
REYKJAVÍKURBÆJAR

Gjörðabók Bæjarfulltrúa
1836
:
1853

.077.5 - .075.1

Aðfnr. 5

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

g.B.
36-53

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

9. B.
36-53

Þetta er í raun og vern bréfabók hjörfilbúanna.

með innsiglum fundarsiðum annad handrit.
G.

SKJALASAFN
REYKJAVÍKURBÆJAR
5.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Ingegnieur

81

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Samme er 278 – skriver to hundrede halvfjerdsindstyve og otte paginerede Paligtiden Deel, gjennemdragne og med Skifts- og Pändrettens Protocol vedkommende Dag underskrevne Journal til at føre Deliberationsprotocol for Reykjavig Köbstads Angrænsende.

Islands Stifts- og Sönderamts Contoir, den 1ste Decemb: 1836.

Skriver

Nota.

Landamærskiöl fyrir Reykjavikur Kaupstaðar landareign var samþykkt í Camarsagáðanum í Eyrir sig i Dómsagáðanum Skiölasafni skrifstofu Amts B. No 81.

Skriver

9

Dat
24 Nov

dat
26 Dec 1800

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Den 2den December 1836 afholdt Repræsentanterne for Reikevigs Bye et Møde hvori fremlagdes

1ste For af Sønder Amtet under 4de November sidstleden udfærdiget Skrivelse for Egnens Repræsentanter den medfølgende Protocol under No. 1

2det For Øvrigt Amtet til Landdagsforsamlingen, hvori Amtet ønsker saavel Byfogdens som Repræsentanternes Velvillighed overfor, hvorvidt Egnens Bønder beholde det fem af en Forsamling sidstleden Vinter tilstaaede Gage billigt, den ikke endnu er approberet af Amtet. —

dat 24 Nov.

(Amtsdirekt remitteres herom til Landdagsfuldmægtigen, til hvem det er sendt.)

3de For af Amtet forfattet Udkast, til Bestemmelser for en Bygningskommission i Reikevigs Bye, hvorover Amtet i øvrigt, til Landdagsfuldmægtigen skriver, blandt andet udbeder sig Repræsentanternes Velvillighed. —

dat 26de Nov.

Med at omtvistede Indholdet af Punkt No. 2 angaaende Vogternes Løning, finde Repræsentanterne det rimelig og meget billigt, efter dets Omstændigheder, at Vogteren beholder hvad det fem sidstleden Vinter af Forsamlingen givne tilstaaede Løn, saaledes at hans faste Løn for Efteraaret aarlig udgør 80 Specier, eller 160 dbl. ved Tælle, hvilket kun udgjør et Par dbl. Tælle mindre, end hvad han for indeværende Aar tilstaaede 64 Specier pr. Nat. Tønnigt, naar Vogteren ikke at omtale lig ud med Leier sit Embede for mindre end de omtalte 160 dbl. ved.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Hvad det andet m: ærede Amtsberes angaar, om Udkast til Bestemmelserne for en Bygnings Commission i Reikiavig Bye, blev der af de ~~i~~ i det Hele af Dittes Amtets Udkast, som forekommer det Ærede Amtsforstanderes, som efter Dyrets Storrelse, kunde det were tilstrækkelig at Bygnings Commissionen bestaar af 4 Mænd foruden Land- og Byfogden, iblandt hvilke 4 dem maatte altid were Brandsiecheren en Bygnings Sygedig, en af de Høiere Grundejere, og i det mindste en af Ærede Amtsforstanderes Kreis ingen af de Øvrige Sneder were iblandt dem —

Derefter blev følgende 2de Dere indstillet til Land- og Byfogden som Forklaringer i disse 2de Sager — —

No. 1 Med meget ærede Dere af 24de i forrige M: har Deres Velbyrdighed beholdt at ønske vor Forklaring angaarende Dittes og Vænder Amtets høitærede Skrivelse af 24de f: M: der indeholder Overspørgsel om, hvorvidt det maatte anses billigt at Dyrets Ejere fremdeles erholder det Tillog i sine Lønning, der er som med en Dorger Forsamling afvigte Vinter tilstaaet, uden at Amtets Approbation derangaarende endnu har nærmere indsendtes.

Efter i Anledning af hvad overvejet denne Sag, og der om talt med Ejerne, ere vi alle blevne enige om, at en Løn af 60 Specier Aarlig, eller 60 Rbd. med hvad det er en passende Løn for hver, og at han med Familier altid kan leve af mindre, efter de nuværende Dages Omstændigheder, da saavel

Stilling som Vogter, om alle aldrerede forbyder som da i det mindste mögt indskrænker som, fra med nogen anden Nöiagtig at söge Opfold for sig og sine. —

Da han for underdanende aan for hans Chr. var vorden forelagt Nat, der om Aarets nedgang 243 39/96 Rd. eller 162 Rde 20 1/4 s. for han ladt sig accordere om, at denne Sum med Omgangen til ordt Dely-Lerregningen, maatte accorderes til 160 Rdl. som vi ransfremmingen finde billigt at han fremdeles maatte beholde. —

Reikevig d. 2 Dec. 1786.

Thorstensen Thomas E. Helgasen Jon Snorrasen

Det har behaget Deres Velbyrdighed at önskte vor Erfarenhed, over et af det höje Stifts og Landcamts forfattet Udkast til Bestemmelser for en Bygnings Commission i Reikevigs Leir.

Efter at have gjennemlöst og overvejet dette Udkast, befalde vi os sammen i det Herr Lagmands, og finde det baade passende, og nödvendigt for Byen, at den med hensyn til Grundes Udmaaling, Bygningers Opführelse og Situation, maatte indföres mere Orden og Ligemedighed, end hidtil har været Tilfældet; Kun för vi bemerke: at det forekommer os, som Antallet paa Medlemmerne i Bygnings Commissionen, er alt for stort i Forhold til Byens Störrelse, og i Forhold til Bygnings Commissionerne i andre større Kjöbstæder i Danmark; Vi formene derfor at Byfogeden, en Bygnings kyndig Brandinspektören, en af de större Grundejere og endelig / af Byens Overhovedmænd, maatte danne udgjöre en tilstrækkelig Bygnings Commission for Reikevig. I Almindelighed vil en af de större Grundejere, Brandinspektören eller en Bygningskyndig være at finde iblandt Overhovedmænd — da dette saavidt muligt skal undgaes blandt alle Borgerklasser —

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

6.

og derved kundes enda betænkes, at der altid skulde være 2 af Byens Repræsentanter i kommissionen. Lemmie Dionys kan saaledes kun at beslaa af 4 Mænd foruden Byfogden saaledes vil anføres tilstedeværelse

Reikevig d. 2den Dec 1836

Thomsen.

E. Helgason

Den 4de s.m. lerede Repræsentanterne ringe om at at forfatte et andragende til Overrigsdeen i Reikevig om, at Nedsættelsen af Skattemandens maatte for Fremtiden blive indskrænket i Byens Jurisdiction. I Anledning deraf blev følgende Dokument udfærdiget til Kong og Byfogden under samme dato saaledes:

I følge vor Instructions § 11, paaligger det os, som Byens Reikevigs Repræsentanter, i alle Henseender at paasee Byens Bedste, og derfor vore vi herved erklæret, at henvende os til deres Velbyrdighed med efterfølgende Andragende:

Som følge af at denne Bye foruden at være Kjøbstad tillige er en Skibslads, hvorfra gaar flere Marstider, ofte driver et ikke ubetydeligt Skibsrier, er selskarlig henved 2/3 af Indbyggerne i Byens Jurisdiction Skibere, eller høre til Skiberes Familier; mange af disse ere saaledes fastlagte legrom Tilfældet er med Skibere i alle Landdrømden er dette Andet allerede for stort til, eller formelig kunde saa Erhvervet i Land uden Skibsrient i longere Tid enten formedelst vedholdende Storme, eller Mangel paa Skib udholdende i saadan Tilfælde er de Erhvervsdrivendes Antal uforholds-

mæssig

fort til Øyens Handel og anden Drift, hvorved Arbeiderne nye at faae, og jeg kun finder Ord i Almindelighed om Sommeren og i Sommermaanederne, derved faae i de fremmede Aar et betydeligt Antal Familier forlangt Hjelpen af Sattigvæsenet, og det samme kan faktisk vente nedun i høiere Grad, hvis Skjæbnen udblivere, som Erfaring dog har lært at det kan hende, undertiden endog tildels i flere Aar. Dette have vi naturligviis intet imod, at yde Tilbrag til alle de virkelig trangnude, der ere forsørgeres Lønnetlignede her, efter de gjældende Love for Sattigvæsenet; men vi have bemærket, at i de fremmede Aar, have nu mangen Mennesker dels fra Øslandet, dels fra landets forskjellige Kanter indsat sig her i Øyen og Omegn, med eller uden Tilladelse, hvoraf desværre mange ikke føre til den beste Sikkerhed, saasom dårlige Indleggedinger, Drukkenbolte, Personer der have været under Justitiens Tiltale etc: etc:. og naar alle disse først have været her i 5 Aar, ere de efter Sattig-Reglementet af 1834, forsørgelsesberettigede her i Øyens Sattigdistrikt, uden at de flest af dem have ydet en Skilling til Sattigvæsenet her, følgelig ere de aldrig Øyen tilnagen Gavnen mange af dem ere allerede, og flere tegne til at blive Øyen til stor Byrde, idet de saa paa ny udflytte i Øyen fra alle Kanter, saaledes usømdet maa gaaer i flere Aar, som jeg ikke er klart i de fleste.

Den korte Tidsbestemmelse af 5 Aar – stedet for 20 forhen – varetager dannelse Sattigreglementet, giver det tilsigtede til forsørgere er derfor ikke nået af Sattigforstanderne og Sattigtilsynsmænd ved Dørkanten, thi det er notorisk, at i faarde Aar komme en Del Mennesker fra Øslandet til Øyeregnen for at vinde sig ved Dørn, disse blive nu efter 5 Aars Ophold forsørgelsesberettigede paa Øyen Ved, skjønt er mangt tryktende for Øyboerne; derimod kunde Mand forhindre Tilflytning af at slige Folk trængte til Øyen, henvise dem til deres Hjemstavn hvis de ikke i 20 Aar havde opholdt og ere ved sig selv ved Dørkanten. Sattigvæsenet her faar altsaa efter denne Bestemmelse mange fremmede Sattigkommer at understøtte da Reikevig jeg er det centralpunkt der søges baade af de Sattige og af dem som af Mangel paa Tilsigt eller Moralitet ikke kunde vinde sig eller faae Tjeneste i Øslandet, og derfor flytte

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

hertil i det Haab i et saadan Øiemed paa en eller anden
Maade at kunne vinde sig. —
Naar nu tilligemed bemerkes, at der her i Byen ikke noget
betydeligt Bidrag til Sattelignet er kun antaget
10 á 12 Kjøbmænd, 4 á 5 Haandverksmænd, 1 á 2 Embeds-
-Mænd, og antaget en Deel Bønder i Sattelighedstrekket
foraf nogle faa ere pensionerede: er det let at indsee at ligesom
de trængendes Antal aarlig tiltager, ved de til Byen indvandrende
der næsten alle ere Sattige, maa Sattelighedsregnet tilsidst
blive utaaleligt for disse faa gjender. —
Da det nu fremdeles er alle dreiige agtet at vinde sig ved
Skjænkerier og Dagleie i Byen Reikevig, synes det en ogsaa ved
første Øiekast at stride imod Humanitet og dreiet, at nogen
den at nødtørftig sig som saadan, men paa den anden
Side maa den enkeltes dreiet dog gaae en Grundsætning, forsaavidt
den eller indskrænker en anden ønskelig dreiet
fremdeles blive Tilfældet, naar dreiige Personer saa Tilladelse
til at nødtørftig sig i Byen, der ingen Husfrende gaarde
den, uden faaer reinligste Udsigter til om faa
Aar, at falde Sattigvesenet for til Byrde eller de paa Borgere
og Bønder i Omegnen et Derbidrage dertil i et a et
stigende Forhold. —
Vi formene derfor at det vilde være en nødvendig
og fordeles gavnlig Indrømmelse til Byens Bedste at det nogen
blev dømt fremgang nogen ønsker at nødtørftig sig i Byen uden
at angive nogen borgerlig Næring eller Dyrkelse uden
blot ved Skjænkeri og Dagleiere — Ærende hvorvidt kunne de
maatte ønske uten at have nogen Jorduer eller være
en saa dreiig arbeidsom, dunlig og flittig Mand, at have
med Grund vilde vente at kunne vinde sig og sine
uden i det mindste i flere Aar, at falde Sattelvesenet
til Byrde. — Efter Sattelighedsregnet af 8de Januarii
1834 dets § 21 tilkommer det Byfremmedes, og følgelig
Byfogedens ret at vaage over at ikke et uforholdende dreiet
Antal Tomthvem end nødtørftig sig ved Barfiem uden Reikevig
Sattelighedstrekt for det forøvrigt ved sig at det lig gavlitvinde

Turisdictionen, eller Byefogedens og Byemandens for Øvrigt Hyre for sig kun indtager Lolt i deres respective Turisdictioner 2de ere baade Byefoged og Byemand Medlemmer af den Commission der beskrives Sattegjerdet, og som skader umiddelbar under Amtet. Amtet udgjør altsaa for den anden Instants i Sattegjerdet – ligesaa Byemandens udgjør den 2den mens Byefogeden den 1ste og Amtet den 3de i det øvrige Land – forsaa os synes det at tilkomme Amtet her ligesaa over alt den anden Instants i Sattegjerdet, altsammen fælles der maa undskylde sig i Reikevigs Sattegdistrict allerede, eller vi komme at gjøre det ønsk, at alle Ansøgninger om Tilladelser til at udskille sig i Byens Sattegdistrict kun maatte bevilges eller benegtes af Amtet, efter at have indhentet Erklæringen derangaaende fra vedkommende Øvrighedspersoner, og maaskee saa selv Byen angaar egnenes Byefogeder fra Byens Repræsentanter. Paaden Maade haabe vi vilde der have bedre Control i denne Henseende, og ingen saadan skuld eller Øvrig Mand vilde udgives Tilladelsen, men andre af dem paa- falte Dispositioner – og saaret Byen er velforsynet – vilde paa den Maade til Byens bedste blive udelukkede. Efter saaledes kortelig at have dristet denne Dag, ønske vi ærbødigst at deres Velbyrdighed vilde, ved deres Interession hos de højere Autoriteter til Byens Gavn og Bedste, bevirke nogen Indskrænkning for Alterten, i saadanne Tomthusmænds, og andre dels Mestedes her i Byen og Sattegdistrict, der ikke have nogen antagelige Udvegen, til her at nyde sig og sine paa en ærlig Maade. –

Reikevig den 8de Octbr 1836.

Ærbødigst Thomsen. E. Helgesen

Den 9de December 1836 holdt Repræsentanterne et Forsamlingsmøde for at afgive et Betænkning

9den Dec. angaaende hr Lægefogden ved tilsendt Ansøgning fra hr Doctor Einar Johnsen om at Lægen, hvori han ønsker sig indlagt af Lægens Mark et bygningsted og Bølgeland som det han har maatte kjøbe til sin Bygning og Have m. m.

Herværende Eldre i Lægefogdens Overværelse mundtlig afgivet følgende Betænkning:

1te det er ikke nok oplyst hvorvidt hr Johnsen var nødsaget til at kjøbe sin Grund uden forsaavidt han som Beboggrundens Ejer har ønsket netop dette Sted den var en anden Grundejer, og følgelig maatte kjøbes fri

2de det er ikke bevist at Landfogden har nogtet sin Byggegrund ved Byen, og hvis saa havde været, var det noget som strax skulde paaankes men ikke nu først efter flere Aar, naar den paagældende er bortvejet og død.

Imidlertid have vi intet at erindre imod, at hr Johnsen hvis han behøver mere Bygge- eller Haveplads, at han da maa erhalde et Bølgeland for Byen ligeoverfor sine Huse, fra sine Bønder ned til Mad Ottesens Grund, imod at indhegne denne ziirlegt, og forresten hvorved den Vei ej kjøres forstyrres.

Reikevig d. 9de Dec 1836

Thorlacius Thomsen. E. Helgesen. Jón Snorason

Samme Dag blev følgende Brev læst af Lægefogden

I vor Instruction § 5, som denne Expeditionsforretning antager blandt andet at vi skulde gjennemgaae og paategne efter Ligning den gjøres paa Byen førend Januar. expireres af Amtet, der blandt Ligningen af Deligvantsgjeld, der altid er en vis aarlig Ligning; Med Hensyn til denne, er vi alle af den Mening, at den Exgjennemsyn burde udbetales direct af Kommunekassen og eggen enkeltes denne, ved at angiive det derved Byrdgjerten saa megnt højere, som Deligvantsgjeldens udgjøre antrentlig hvert Aar, hvilket forekommer os den billigste Maade at forholde denne Udgift paa i det Kjøbstad, da den Maade at fordele den allerede efter Penge, langsmuder paa der her, end ibland Landmænd, Lejrsøer og paa denne Maade, den Ligning som skjerinlet dagnedad bortfalder. —

Denne vor Sammenning ønsker vi erbødigst Deres Velbyrdighed vilde behage at indstille til Ho. Højvelbaarenhed Stiftamtmandens gunstige Dødømmelse og Approbation. —

Reikevig den 9 Decbr 1836.

Thorsteinn Thomsen. & Helgason

den 13de Januar 1837 holdt Forretningsmænd Forsamling, hvor da Kommer Regnskaberne for 1836 fremlagde til Revision; Ved disse Regnskaber fandtes intet i Vanskelighed at erindre, undtagen hvad Restancelisten angaar, da synes det at komme at blive betydelig stor, idet da deri anføres ubetalte Byrdgjerter af de mest velhavende Dannemænd saasom brygge Laurens, Gudmund Gudmundsen Bergur Einar paa Melkot, Thorstein paa Melnum etc. etc.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

10 | 12.

2den Der.

Den blev da her i denne Anledning for at bemerke, at det vilde være tilstrækkeligt nemmere at gjennemgaa samme Liste, og indfordre de allerfattigste debitorer enten til at faa de dem paalagte Dagsverker afdrevne eftergivne, eller efter Omstændighederne lade vedkommende afgive samme vedkjøbende arbeide in Natura, derimod antrages paa at de mere velhavende der maatte kunde betale, burde nødsaldrigen, uden nogen Lignings Forretning skaffes at betale deres Afstanger.

Nr. 4

Med samme Afstangliste bemerkes dernæst at den Afstanger af 22 rdl 3 s. der anføres som afgivne fra Aarene 1835 til 36 blev ogsaa anført Aar Aarene 1836 til 37. Ej afgivne til Aarene 1836 er allerede betalte i Kommer-Regnskabet for Aaret 1835.

Det nemmere forord andragte mundlig for Landfogden — og samme dato afgivne Overlevering forsøgt

Med samme Leilighed blev det af hr Landfogden det tidstilbud Andragende fra Bonden Thorkel Rafnsen af Lambestad, taget under Overvejelse, hvori han anøgte om at nedsætte sig som Dagsmand her i Byen, og hvorover hr Landfogden har anført vor Betænkning.

Efter de Oplysninger vi have kundet erhverve om Ansøgeren Thorkel Rafnsen formene vi at han ikke kan gjøre Byen til nogen Opbyggelse ~~for da han skal nogen af en~~ og kunde derfor ikke raade til hans Indtagelse i Byen.

Datum ut supra

Thostlensen Thomsen.

51. Hans Land og Bygefoged H. Gunlaugsen - Reykjavik

Den 10de Februar 1837.

Under dages dato har dennes Velbyrdighed tilsagt at ansøge om Dimittering, som et til Rigsarkivet indsendt Andragende af Studios: Joseph Magnussen her i Byen, hvori han formener at have som Student ét under Grund nr. paalagt at bære Lynudgifter for de 2 sidstafvigte Aar m. m.

I anledning heraf have vi efterspurt, paa hvilke Grunde han paaberaabes forhen af Byerarborgeren er ansat og befunden dygtig formummelighed at have været at han er den ranseste Student her i Byen, der uden at have nogen fast Condition søger paa egen Haand og lever udelu af sine Kapitaler eller tildels som Logholder nu for nu nu for nu andre, ved interims Factor Assistent og derfor efter som Leilighederne falder. De andre Studenter deriimod der ikke have været tagne til Byens Udgifter, er enten i Embedet for Underfoged eller Kjøbmand eller som hvad Hjælpelærer angaaer, tjener hele Byen paa en fortrinlig Maade som Ungdommens Skolelærer for ini Lidet Løn, og derfor med Billighed er forskaanet.

At han som Student, der er dimitteret efter at have afbrudt af 22de Marts er indkommet, kan fritage ham for at betale Lynudgifter, begriber vi ikke, og det desto mindre, som det er andenstedes Udgifter Studenter dimitterede fra Skolen forhen vare fritagne for, og som dog ved benævnte Cancelli-Skr: er ophævet, nemlig for Attestator theologiæ og Philologiæ formodentlig ikke mindre for en Student der ikke er regelmæssig dimitteret fra nogen Skole: —

Thorstensen Thomsen

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

10. 14 S. T. Herr Land og Lyrfogd St. Gunlögsen i Rvig
Dnn 24de Februar 1837

2den Dec. № 7 Augaande Constituerede Grim Biarnesens og Jon Ernesens Andragende, hvori de beskriver sig over, at de nöder til at fös etc for ungen Betaling mange Ligende der komme til Byen m. m. finde vi intet andet at erindre end at det ville være önskeligt og maatte det nærste Middel til at forebygge slegt, at ordentligt Vorteshus eller Gjestgiversted maatte blive oprettet hvi Byen hvertil fornödentlig skulde vilde melde sig, naar det blev publiceret at saadant Privilegium var at erholde.
Det vilde da være en Beretelse at et saadant Gjestgiversted, vilde staa under Overjordens umiddelbare Opsyn i Analogie af hvad Tilfældet er i de smaa Kjöbstæder i Danmark, i Ligemåde henstande Reisverg ut supra

S. Thorstensen. Thomsen.

№ 8 S. T. Herr Land og Lyrfogd St. Gunlögsen i Rvig den 8de Marts 1837
I Anledning af Herr Veltgrevelighedens ungt brevde Skrivelse af Gaars Dato, hvori de begjærer at önske vore Meening tilkjendegivet over: hvad der er at gjöre med Hensyn til den Mangel paa Politie Opsigtsmænd, der findes ved os i Byen med Politietjenesternes Forhold for Øvrigt Tid haver vi den Ære at bemærke følgende: da Politietjenesten i Reikvig slet ikke er blevet tænkt af Os Magistrat Lovgivningen, men ikke af Byen, og følgelig ikke er ikke vedkommer Byens Døgnere, som saadan

forretninger er, at Norfolket med deres Forfald, maatte behandles i Analogie af, hvad der er brugeligt, ved alle de Statens Embedsmænd og Tjenere, der ikke høre Communalvæsenet, og som i Norfolkes Constitutions eller Tilholdsbrevet bliver gaa en Maade der ikke vedkommer Kommunen, men ene og alene den Over-Øvrighed eller Departement, hvor-under de slige Embeder høre, samt: at den syge liga maa gaa egen Bekostning holde en Guldmogtig, hvilket en Tilholdet med Prøsterne, eller at der af vedkommende autori=tet bestikkes en Enenumerair, med en extra Gage formodent=lig af faa Aand, hvoraf de virkeligen i samme Stilling bliver hvorom vi i øvrigt ikke kunne bedømme. –

Imidlertid forenede Hr Byfogden sig med mange den nødvendigste Christian til at vedligeholde Orden og Rekkefød i Byen for en kort Tid, vilde den vist ikke findes uden at en eneste Person eller Kjøbstæd maatte af Kommerbøgen tilstaaes en temmelig absolut nødvendig itrent Soldatbestand, hvis der ellers ikkeskulde andre Udveier til samme Øiemed. —

Den 23de Mai 1837 holdt Repræsentanterne et Møde for at afgive følgende Forklaring. –
til Byfogden –

Nr 9

I Anledning af deres Velbyrdighedes mundtlige Meddelelse til os af 17de dennes Maaneds ant, Tilstæde=lighed at yttre vor Sammenning ang: hvem af Byens Borgere vi ønskede valgte til Sattigkjærer i dette Sattigdistrict, vor fiskelærende Herr Sæbø Mæreusens Tilgang som saadan til 6te Juni nøkommende: lage vi os herved den Frihed kortelig og ortødigt at yttre følgende. –

Til de Personer der alt i flere Aar have været beskjæftigede

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

10.

16. Borgere her i Byen – og følgelig maa antages at være fuldkommen bekjendte med Byens og Omegnens Indbyggere – ere Nu I der skemtil ikke have forstaaet en eller anden af Byens Kommune-Gjenstande. de Herrer Kjøbmand Simon Hansen, der er en af de ældre Borgere. Kjøbmand Christian Jacobsen og Factor Fischer, der ere alle maar ansees antagelige til Vore – som gjør Sattighedsvæsen, og fortrinlig den forestaaende. Ere for denne Herr Kjøbmand S. Hansen i flere Aar været Kirkeværge for Domkirken, men da Kirkeværgen udnævnes af Amtet, og Kirken er Kongelig, og som saadan ikke videre vedkommer Kommunen, vilde vi henstille til Præsidiums gunstige Afgjørelse, om den Bestilling at være Kirkeværge ved en saadan Kirke, kan fritage for, at kunne valges til at forestaae en anden virkelig Byes eller Kommune-Bestilling, hvilket Spørgsmaals Afgjørelse for Amtmanden kan være af Vigtighed; thi Kirkeværgestaben, medfører ikke alene den mindste Ulejlighed, af alle derlige Byens offentlige Sammenkomster, men kan ved ogsaa medføre mediselbar Nytte, for en Handlende, naar f. Ex. betydelige Summer udbetales, hvorfor Kirkeværgen besørger Arbeiet, og derfra ved Kirken udføres og saaledes deres gjør en Omsætning – da Arbeidet mestendeels betales i Handelsvarer – dersom kan derved Leilighed til, at tilgjøde noget af sit Tilgodehavende for Byens Daglønnere og Arbeidsfolk. Af denne Grund have formodentlig ogsaa Kirkeværgerne ikke anseet sig fritagne for Bestillingen efter 3 Aar, ligesom Tilfældet er med andre Kommune-Bestillinger

2den Dec.

Nr. 4

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

der ere valgte Byrder, men tvertimod have frivilligen beholdt samme i meget længere Tid, hvilket ogsaa er efterlevet med den nuværende Kirkeværge. –
Hvis altsaa ovenevnte Herr Kjøbmand Hansen af Foregivende maatte ønske valgbar til vedtagne Kommunevalg have, i nødsat Tilfælde for ovenevnte Hr Kjøbmand Christian Jacobsen.

Reikevig den 25de Mai 1837.

Thorsteinn Thomsen.

I Anledning af det os under 26de ult. Januar tilsendte Andragende fra Byens Beboere om Vøvnuligheden af at lægge et Dørtag paa det ved de saakaldte Langar opførte Vaskehuus, have vi fornøiet den Ære at bemærke 1de at vi finde det meget nødvendigt, at bemeldte Huus jo før jo hellere, forsat bliver fornyet da samme staar meget forfomt i flere Aar, og vi haabe at ingen Modsigelse vil finde Sted imod at den ringe Udgiftning at hjælpe Huuset maatte bestrides af Kommunekassen – 2den Hvad derimod et nyt Tag angaar, da finde vi det betænkeligt, at Kommunekassen alene derimod skal belastes da mange af dem der ere til Kommunekassen ikke opbrugte dette Huus vi haabe derfor hvis et saadan Tag absolut er nødvendigt i Kommuner, at Huus tilveiebringe, det mente af den dertil beboende Ulgjeist Subscription af de familier der ikke afbrugte dette Huus, og hvoraf nogle endeu intet have bidragt til dets Opførelse. Reigd 18de Juni 1837

Nr 10

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

10

18.

2den Dec.

I Anledning af foranstaaende Skrivelse finde vi fornøden den Ære ærbødigst at bemærke 1de at vi bifalde aldeles at de i Vestamtets mangt omtalte Skrivelse af 8de dennes betegnede Resolutioner af N: 14. 11. 17. 21. 34. 58. 69. 76. 81. 82. 83.

2de Derimod troe vi at Resolutionerne N: 16. 20. 63. og 80. ere uhjeldelige, og ikke fuldere burde undervurderes som Debitorerne, dersom ere, og for saa ogsaa sig som lønnende, der ingen saa at forsørge uden sig selv og følgelig ikke trænge til den Efter-givenhed som saadige Samlinsfolke.

Reikevig den 13de December 1837.

Thomsen.

1837 11

Hr Land og Skyfogden tilstillede Undertegnede antrinde et Andragende fra Jón Snorresen af 29de ~~Februar~~ Januar d. a. hvori han paa Domhus-mændenes vegne klager over den Byrde de lide af de mange reisende der komme til Øyen, og hos dem ingen Betaling gratis eller gratis. Idet at undaa den Nødvendighed at huse og føde slige Folk ønsker Jón Snorresen at et Gjestgiver-Sted maatte i Øyen forandstaltes og vedtages, hvortil slige reisende Folk altid kunde henvises.

Hvorfor svares og paategnes Andragendet

Med henseen til foranstaaende Andragende henfalder vi os til vore i samme Anledning under 24de Februar d. a. ærbødigst

afgivne Erklæring saaledes: at vi ikke
indsee at det Offentlige Lan paa andre
Maade skal sig af Vagten, end ved at offentliggjøre
at et Privilegium paa at drive Gjestgiveri
er at erhverve hvis nogen fabel Mand
derpaa vilde vælge sig — samt at vi
finde det billigt, at saadan en
overgivende Gjestgiver maatte hvis han
trængte derpaa understøttes ved et lidet
Pengelaan af Kommunekassen, imod antagelig
Sikkerhed, da henvisningen er at faa
en dygtig Mand til at paatage sig
eller drive denne Næringsvej

Reikevig d. 2den Febr 1838.

Thorstensen. P. H. Thomsen.

I Anledning af denne Vedkommendes
Skrivelse af 28de f. M.
angaaende en fra Fabrikbestyrer M. Johnsen
til Justitiarius udgivet Anbefaling
om hans Gjestgjiveri, paa Grund af, at han er
den ældste Fabrikbestyrer, der efter Hans Kommission
burde nyde fri Ledig som Overets bo et lage
vi os den Ærbødigst at bemerke at saadan
Lyst derved skulde fra at betale Husleje til
Gjældsmyndighed finde vi intet at erindre
imod, at Fabrikbestyrer M. Johnsen maa tilstaaes
fri Ledig fra d. 1ste Jan: da

Reikevig den 3de Marts 1838.

D. Thorstensen Thomsen

Nr 12

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

10.

20.

2den Dec.

Nr 13

I Anledning af det os tilsendte Commer-
-Regnskab for Bakkerigs Gods for sidstafvigte Aar
anse vi saa frie at bemerke følgende
1o Lid I aller Regningen over Indbetalingerne
paa den ny Vei gad Østervolden, er udlevere
blevne Jørn ud i Haven paa det, og da Arbeiderne
have havt saa høie Daglön i October Maaned 24 Sk.
mk, og de øvrige 63 x 8 fjerne den store Afstand
af 14 x 5 x 0 ikke at have været nødvendig da
der var 40 Sk. Lön om Dagen i October, er anlagt lig
dagbøn uden nogen Pandage.

Nr 4

2o I falder Regnskabet en høiere Udgiftsposte end
Lun af 19 Pile Dieseldt, da i Beregnet, men
vi troe der have været flere Stabler Tømmer
vi Lagt Nissen med en Gulnæse til 2 Leigh
" Reersen med en 2 tilhø Veleiet
" Ole med en Skonert til 2 Knudsen
" Jørgen under Fagt
" Smidt under Fagt
af 2 Simens Pile mangler at ihen ved
Fagt enten Lørgel eller Simensen,
iøvrigt anse vi 2 Simen som en Pæninlant
da han enten fast Etablement har for
og dersaaledes egentlig burde betale 1 Rd pr Pile
da handler med Kreaturhandel lig som
andre Pæninlanter.
I Fond Regnskabet findes Vertfølgt en Fund
under 35a for Indkjøbsprise, som vi formaaer
ikke have vort følgt med Lovdal til Tømmer
ints Dæksten efter Kreyen for paa Pæbalanden

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

forestår vi saa at Kommuneen vil om forlangende stille Kommuneindsigtsmænd, under ekstraordinair udgift og det desto fullere som det er forbundet med omkostninger og Kommunalbidrag til Kjøbstæd Middelgodtgjørelse.

4. I Anledning af ekspeditionen over Laugarnes siger vi os da at der af de ældre Interessenter allerede har givet var det ønskeligt at de øvrige af de ældre Interessenter blev anmodede om at yde noget lidet Bidrag paa nye, da de 42 ere efterretningsbaandlil at lægge et Overslag paa Huset, samt bestride alle de øvrige forekommende og nødvendige Ekspeditioner i den første Tid. —

Reikevig den 3de Marts 1838.

Thorstensen Thomsen

Under 29de Juli 1838 var de andragende ind Kommet fra Ekstremund Gunlaugsen, om hvor stor den forskjellige Distance i mellem huset i Reikevig skal være etc. i Anledning af den dem udlagte Byggeplads søndre for Lagarich. m. m.

Herfil svaret under 20de f: M: som paategnes paa Andragendet, der saa leres søndre Landfogeden tilbage paa Tegnet.

I Anledning af forenævnte Herr Kjøbmandsens Andragende, have vi erbødigst at bemærke: Nr. 14

1. Paa Distancen imellem Bygningerne angaaende der i det Kjøbstæd kan blive næsten 30 Al. da Grøften paa Lagarich

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

22.

2den Dec.

Nr. 4

2de

Nr. 15

med avgat mere ikke end maatte regnes i Maaltrank, da saaledes ingen Forbrændselse fandes om Natten af Fjøsets Bygninger i Reikevig, haabe vi at 30 Ctr maae anses regnelige tilstrækkelig, og i Tilfælde af, at en Forbrændselse svangaaende fandes vil komme forudsat at minimum af Hundens Maltrum, maatte vi blive bestemte til mere end 30 Ctr i at Fjøsets fem Fjøsler bidragelse.

Hvad Æslerne angaar, da har det været antaget Vik og Krug for i Byen alle tamme Æsler af Egne Marker, for maatte finde sig i, imod Tilsig Efterretninger af Byggeplads ere blevne udregnede af den Æslerne Marker. —

Reikevig den 30te Juli 1838.

Ærbødigst

J. Mortensen Thomas. Dinbogesen

I anledning af et i Gaar fra Deres Høi Velbyrdighed os tilsendt Andragende, fra Borger Hr Cl: Johnsen herstedes, hvori indstiftende ærbødige Gottgjørelse i Dørpelningens Afgivelse af Studakatøren, forde en stor Del af samme i indtaxerede Kammer end udvist som Byggeplads, hvorfor Hr Johnsen finder rimelig at den Aarlige afgivt nedsattes fra 16dde 32s. til 9dde, og at hans derunden gottgjørelse for i Aar — endskjønt Gedsdet alt var sloat da Bygningen blev opført — 4dde 32s. som Retmedelse gun fort. etc etc: tage vi os frimod ærbødigst

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

den Tvivl at bemærke følgende at
vi finde det efter Omstændighederne tilligt
at Ansøgeren faar Nedsættelse i den Aar-
lige Afgivt. for 1te Juni nu tilkommende
Aar, saaledes at han kun betaler 11 Rbdl
istedet for Aarsbudet 16 Rbdl 32 Aarlig.
Hvad dernæst de 4 Rbdl 32 S. angaar som
Gottgjørelse for andre øvrige Aar, da
kunde vi henstille bedømmelsen af Stade
Hr Johnsen i den Anledning paa saa
at faae lidt, fleere ikke tror vi at den
=slagne Gottgjørelse kan falde Kommen-
lagen til Byrde, da samme i andre
øvrige Aar ingen Indflydelse har at
den ovenfor omtalte Dygtighed —

Reikevig d. 18de Dec 1838

Stockfleth Thomsen Finnbogesen

Dem et andragende fra Gjesvær Bygdemænd som Lægsagden finder Skjønhedsindtrædende til Betænkning, hvori den høytærede ansøger om 10 Rbdl Nedsættelse i sin Kongeafgivt, i betragtning af Mandens Alder Aldrigdom og Forsøm langt og svar Dyrefte som Vægter, fremdeles anbefalende Fortsættelse. Reikevig d. 24 Dec 1838

Stockfleth Thomsen Finnbogesen

No. 16

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Nr. 17

I Anledning af Herr Poleyr dig hans mageskifte
Lov til at afholde Nr. Jemal, vangrænsende Jorder,
der til Gjemb Kirkeeiges Præstegård, hvis Beskaffenhed
der vanskeligt ved i Gjem nærmere kan gives at bemærke
herunderdødigst at bemærke: at dette var virke-
lige Mageskifte af Gjemb Præstegård, forøvrigt
alderdomsvanskelige Nytte, er allerunderdanigst Gjenstand
af Hs Majestæt Kongen, til Høibestedet, som
Høibestedet bekjendt, eller til Personer der dermed
forbindelig Nøiagtighed, og fremdeles, der skulde
blive afsendt, men ikke til dem der ville drive
Skjælmerie, eller uretskaffe sig en Tomtehuidemand,
og hvis Ordet anbefalende tilbageholdes, som det maaskee
er undertegnet 4 Gange saa mange, som de
Indbyggere, der nemlig Dette ingunstigt Præ-
stede-Dølis Gjem. Jeg for min Del troer
det for det og billigt, at nogle af disse Tomte-
huidemænd skulde nu Mangelfuldt gave Gjemb
Præstegård hele Tomtemand, uden derfor til Gjemb
Sognekirke at udlægge noget Jordstykke, hvilket
dog virkelig er bestemt og udlagt med en
Forgængersamling i Aaret 1828. at derfor hele
Jorden der skulde gave Gjemb Præstegård hele Tom-
temand skulle betaale Jr. n. eller r. B. 64, hvil-
ket dobbelte Beløb det er vel, afskaffet,
men som det dog synes at være Grund, en
forhøiet billig, og retfærdig Vederlagelse
af disse Præster tilhøre Gjem som Høibestede,
og ikke de nuværende Tomtehuidemænd, der
bruge dem, forøvrigt Høibestedet skulde dand

ved burde Tilligemed yderlem Gottgjørelse for disse
Ting, i Sandhed til, hvor mangt hver i sin ærbø-
dighed vend. —

Hvad de mange Fester angaar, der dreie omkring
hvi Lyne hale Kirkegang, ja selv paa Gaarden
Nytaar Dag, uden hvile eller Opsyn, de vesme
ni det ved at Dørsyn af Døren, at saadan fiender
Ved i at hjælpe, der debuden har forvarsagt
mangen Præst, og mere end gjerne uprestende,
af det er Pik og Ting i alle hjælpere, at de
Penakker som holder, sættel paa Bal eller hans
Kjæreste om Kirkegang. Det er notorisk at Fest
i hvert Kirken ere stykke dele af Ungen
hvi Lyne om Kirkegang, debuden hvor Ungerne
vest dend at leve af Ros, f. E. Fisk, som de i den
Gard ere vante til at røre, at det endstem
umuligt for Piserne at bevare den Fisk,
de ellers ville have, som Vederlig, hvis de ikke
have Sum til at anskaffe sig tørre Fiskeler af
Krømmere, uden at tale om, hvilken Præst de ikke
Festefloke, gjøre om Kirkegang paa Sommen-
marken, der skjønt indhegnet, dog ver-
sømmes af Heste, de Børne gjøre det ikke
at springe over Gjerderne. —

Vi ville derfor i Anledning herved,
erbødigst erkende vel Øvrighedens gode Forsætlig-
ning til, at lyne Ulemper eller Sammenlø-
multe betragtes som Almindelig, men multe
forbe folde Hjælpere, som Hjælper betragtet,
og at Sammenkomst multe gjøres en Gaardsli
for Ungen Afbenyttelse, efter den allerede nogenlunde
vert

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

indlagte Betænkninger.—

Det vil være en Erholdelse, at de der paa landets
eget Gottgjørelse maatte holde Fæstere i det gamle
Lønne Marker, maatte være ansvarlige for,
at de ikke gik ind paa indhegnede eller dyrkede
Marker, samt at andre Steds der end den
Bøndt forevarsøgel.—

Forøvrigt ønsker og haabe vi ligeledes, at
den Afgift maatte blive, at fæste Villaer at drive
ud i egen hals Vinteren ung og Nøk, udaw
nogen Afgift, hvorafi flere husmænd i Bordeby
Steds kan forevarsøgel, og saa vi deluden finde
nogen egnede Steder for at gjøbstæder.—

Forøvrigt er Island nogen Gjøbstæder forhaabt,
foruden Reikevig, og kunne som Gjøbstæd, kun
er 50 Rbd gammel, er det naturligt at vi
negen selvstændige Gjøbstæds-Lov haar; men
er Udsprogt Med Lov skal man Land bygge
ikke mindre gjøline end Gjøbstæder end det
øvrige Land, er det vist alle Dele, saa vidt
Livsliheten tillader, at Analogie af andre Gjø-
stæder Lov i Danmark, maatte kunnegjøres
naturligt følge i alt det, denne Lov indeholder,
hvor der ikke haver negen andre forøgen Lov-
-anvendelse for Island

Reikevig d. 25. Jan. 1839. Arbødzæt

Thorstensen Thomsen. Finnbogesen

Til

Valbyrdige Landets Øjensyn

Reikevig

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Nr 18

I anledning af Deres Velbyrdighedes skrivelse af 24de M. angaaende, "hvilke af de paa medfølgende Commer Liste "opførte debitorer maa anses "for uretfærdige, eller gevalidirere saa til "Efterretning" tage vi os den Ærede Deres Bemærkninger. 1o anser vi ingen af de debitorer for uretfærdige hvad paa gjældende debitorer angaar, og der saa nøie prøves, at det let er muligt at kræve de debitorer der ikke er aldeles uretfærdige, eller da det mindre kunne ligeledes at sige, hvorvidt de debitorer er af retfærdige og andre der ikke have worth for i flere Aar, og hvis Opholdssted vi ikke vengang bestemt kunne angive; maatte lande en Liste over de paa Landfoged Kontoiret om Commerne i Dalsfoede af, at nogle af disse Skipper er muligen kunne commer hvertil, og da blive indkrævede med Commer Lyslagsed; —

De debitorer der anføres, som døde i denne Jurisdiction, formode vi blive betalte af medkommende Arvebarn, hvortil Commerne formodes at have indgivet Arvingerne. —

2o Til Lagretten Efterretning tør vi slet indstille følgende a, Magnus Johnsen Politibetjent i Betragtning af hans Umage for Commerne,

b, hr Ø Gunnarsen paa Landgerdi

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

paa Gaarden af Ulvermuurshø

i Gudbrand Stephensen burde efterdøvet sul
ventet at betale eller lowver sit Dørgen
dørs tilbage, ligsaavel som alle dreslage
dem opholde sig i Island langt fra Reikevig
uden at betale sit Dørgrubedrag fraviel-
dene Grimsen er flytter fraffra og formodentlig
pünctualig

e Magnus Magnusen kommand i landagende ~~fra~~
er en Dealter, fra Myredygrel, som det with
nogen er politisk vigtig at paaligne Dy-
ridgiftern, da han derved med Guden faar mere
det til at fordre hjelp af dattigvæsenet fre-
det sjenes snarere ørgtelagt at han blev
forbundt at opholde sig her i Dyrd. ——

f Sigrydur paa Berge, som en formod er Gunnarsdatter
efterdt for Einarsdatter, burde ikke were paalignet
da hun hjemme fra sin gamler apopleetiske Moder,
der er Datterens.

g Sigrydur Gisledatter Thorodder Sigmundsens kone
er vanskelig punctualig, og sygelig, og har Døren at
konservere, samt for Guden sengeliggende —

h Jon Ladgaden er afflytt, og at han kan reise noget vanskes
De kommend der opholde sig her i Dyrd og
nogle at betale de paalignede Dyridgifter, men
hans dag fremtiden kone eller Døren at for-
sørge, burde ~~nogle~~ en gang taldes sammen
paa Dyrnes Dingstue for at afgive en Er-
klering, hvor de fører hjemme, thi op i landet
angive de at de fører her hjemme i Dyrd,
men her Dyrd angive de, at de fører hjemme
paa Nord eller Østvolandet, og betaler

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

følgelig ingenting negt Vedvog til det
offentlige, ikke en Gang Lysstoldes hel
nogen Lønn, og fordi de ikke vil betale
de paalignede Udgifter, var det ønskeligt
at de maatte sætte dem fra Landet. —
Videre tilføie vi at mange af de øvrige
Jordbrugere, ere fattige, og maatte nu
med denne Anordning have endt med at
betale, men de fleste af dem kunne
ikke betale ene Kommerer / naar de
blive krævede paa den begrænsede Tid
eller, da de fleste ere Arbeidsfolk, kunne
dem efter Dem tilsiges, at arbeide for
Kommerret, naar negt saadan Arbeidsfor
tagelse (den for det meste herrer Aar fandes ikke
dog saaledes at den Tid eller de dage som
de ikke kunne sidde fordrede maatte udgjøre
betale. —
Endelig maa vi berøre at den Afslutter den
~~[illegible]~~ tidlige paa Landfoged Korlagen fra
Aar 1837 Haabe vi at blive betalt, udstedes fra
og vi maa bemerke, at fordi det skulde til
=kommer Asg. Lantmaler Ulstrup at betale
dette, da havde den for at faae Midler saa
=megen tilbage, hvormed det kan ligvideres
hans Arvers Skiftebehandling betale vil
give mig Tromsøe den forrørende Ordre

Reikevig d. 2den Febr 1879

Thorlerver. Thomsen

Efter dette tie Kommer Vælg forestaaende Hans
G. Christensen. Torgersen, og Fischer. —

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

30.
No. 19

Anmærkninger ved Kommercregnskabet for 1837-38
Udgivter Slag Litr. D.

Da Gudmund Johnsen paa Skidarheus
skyldes Kommercie Pr. nu har faaet udbetalt,
efter Ordre D.to Havde det været at, havde og
ønsket at hans Bestaaende, ved den Lastighed havde
været ligesaadan.

Litr. F. Denne Regning anskjønt den er overgrebet
af Hr Landfoged og Kammerraad Tode, forekommer
os at, være for stor, thi noget maa saavel
Politibetjenten som Regtsprænen gjøre til
Deres Godtgjørelse som Pligtarbeide, ligesaavel
som andre, efter da den første har haft den
Politiretsskjøtt og Dieverbeide, er det mindste for
en del maa ansees at forlange under hans
Inspection som saadan. En mere moderat
Taxeme af ærede Pr. 3 dagligt for sadigt Opsyn dersam-
-gaaende naar Arbeide i flere dage fortages
forekommer os af maatte være yafende og
tilstrækkeligt, for hver af saadan Tilsynsmand
der ifølge sin Stilling er pligtige at paasee
det offentliges bedste i den henseende

Litr. G. Da Pr. 72 skal være ført til Indtægt i d. Carr
Regning da de ere 2 Gange førte tilindgivet
af første forstilt under Litr. C. og dog derunder
i de 30.te der efter Litr. C. er betalte til
Enkedet hvorunder de indbefatter hvorfor den
sidstnævnte Udgiet burde have været kun
Pr. 24 følgelig vanter godtgjort Pr. 72 —
Endelig bemærkes at ufuldmagtig N. Lange
skyldes til Kammerie for Carrera 1837-38

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Han blev betalt af mig Thomsen, naar Angning lydende varpar paatagnet af Landsfogden forvejer mig.—

Ligeledes burde Jørgen vore afrukken Jans Skjønne ved Udbetalingen af de 5rd 2ß under Dit B. øvrigt var det at ønske, at de Herredsfogder som skylde smaa Skjønner til Kommerat og vore Overdrøm, maatte forleine os ved Tilskrivelse af Kolektat — bringes til de forskellige smaa Opbrider ved Gadevore Øvrn, og derfra, og deres Skjønner derved efter Faaman Ligneder.—

Reikjavig den 13de Februar 1839.

Vorttenen Thomsen

I Anledning af modtagne magt dreen Vestamts Dato af gaars Dato, tagt vis den Ære derbødigst at bemerke følgende angaaende Afgiften af Øyens Marker i de forngaaende Aar.

1o Skuddakots Afgiften skal vi, i alle Kommerchagnskabarne at vore tagne til Inetagt, og de smaa Aar betalt forskudsvis, fra 1835, og derfor 2 Gange tagt til Inetagt i bemelte Aar 1835. som det første Aar, afgiften betales forskudsvis.

2o Ligeledes forholder det sig med Afgiften af de fra kalte Ullarskjøgsparter N. 1 og N. 2, derdanig foras til Inetagt, og derunder 2 Gange i tagt-skab~~et~~ Aarene 1835. nemlig 24 à 24ß. r. s. fra dagen 1834 til Aarsdag 1835, og med 29rd à 24ß. for dersdag i Aarene 1835 til 1836, og derefter hvert Aar forskudsvis

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

3. Skálholtsskóls Afgiftar er nú lagt til 1832, og den udgaaende Restance, som man nu og i dette næstnævnte Aar er Afgiftaw 2 Aarge betalt af baade den forfaldne Afgift til Vårdag 1832 med 30 Rd. 4 S. og tillige at Aars Afgift forskudsvis betalt til Vårdag 1833 og således fraat Aar forskudsvis betalt eindtil 1836. I dette sidstnævnte Aars Regnskab er ingen Afgift anført af Skálholtsskóls- enda Jarde Leilendingar i 1835 betalt til Vårdag 1836 - forforøvrigt Afgift der betales i Aaret 1837 burde saa vorat anført for Vårdag 1836 til 1837, ligesom vi alt bemærkede ved Regnskabet for 1837, thi ellers formode vi at Aars Inntægt af Skálholtsskóls og Leilendingar nu ikke maa betalte forskudsvis som forhen, og følgelig burde ligeledes i sidste Aars Regnskab for 1838 ved Skálholtsskóls saa vorat anført Afgiften fra 1837 til Vårdag 1838 i stedet for 1838 til 1839. -

Ved strengt Søgelse at gaae efter Regnskaberne betaler Gudmundur Magnussen nu ikke maa forskudsvis i de sidste 2 Aar, men mindre han skulde i Aaret 1836, saa betalt, end at samme er anført i Regnskabet henviser til Indtægt eller sat i Restancen, der altsaa maatte blive ny Rag imellem dersamme Kommer G. Nielsen og Leilendingen thi de 22 Rd. 4 S. Leilendingen skal i Restancen for 31te December 1836 ~~efter Kommer~~ Regnskabet skulde saa saadt glemt

var endnu restrende af Afgiften for Aar dag 1835
til 1836 efter Kommerer Haagland, skjønt han havde
glemt at anføre den Restanden i Regnskabet for 1835
for Skálholtskot. Afgiften anføres betalt til Aar dag
1836, uden nogen Restanden i saa henseende, hvorfor
vi dengang troede at Restanden egentlig burde
hidføres fra Afgiften for 1836 til 37, men da
nagtede Kommerer, og vedblev sin Haagstand;
altsaa var der 22 Rdr. en Restanden af Fra c. i Marts
1835 angang var taget til Indtægt; men Afgiften
for 1836 til 37 findes som sagt ingen Rest tagen
til Indtægt eller Udgift, og følgelig antager vi
som allerede forhen, at Indbetalingen for Skál-
holtskot i Regnskabet for 1837 er forfalden Afgift
til Aar dag 1837 og ligeledes den i 1838 indbetalte,
at vore forfalden til Aar dag 1838, indtil det modsatte
maatte oplyses af G. Petersen og Læsningen
bemeldte Kommerer Torfe, og hvis det ikke modsatte
oplyses, da forst skylder G. Petersen Aars Afgift
af Skálholtskot, men skal ikke af Hans
afslagte Regnskaber beviselig. Forøvrige troe
vi at have oplyst at alle Forderingerne ere
rigtigen beregnede, forudsat, at Læsningen
jau Skálholtskot ikke nu betaler forskudsvis
finde 1836, hvorom vi holde ikke for Umiddelbar
saa nogen Oplysning af den omtalte Læsning
eller Magnussen, da han for Tiden er fraværende
i Skardvig.

Det øvrige er det tilbage efter Præsterne
Ordre, at Landfogedens Breve til Kommerer

af 31te Jan 1835 om Rudlakot, 25de Juli 1836
om Holakot og Kirkeviet, at dette afsiddes
betalte Forpligtelse alle Aarene indtil 31te December
det løbende Vardagr Aar.

Reikeborg den 22de Marts 1839

Erbødigst

Thorsteinn Thomsen.

Valtyrdigheden

til Øystahreppur og Strandarsýslur Landfogedpost H. Gunlogsen

Nr. 21 Ved Anledning af det af Deres Valtyrdighed
under Dagt Dato os tilskrevne maatte drage
fra Amtmandet af 21de d. M. angaaende Forholdet
mellem Øverhøkshrepp og Nesjahreppur af Nødvendighed
omkring den gamle Kirkegaard ved Øvri Vik
at forholde mig vidende, have vi den Ære
erbødigst at bemærke følgende: Vi anse det
baade nødvendigt og gavnligt at den
gamle Kirkegaard anlægges i lang Tid
maar fredes, og at derfor en Indhegning
er nødvendig og da Hans Majestæt aller-
naadigst har med store Omkostninger
skænket Præsten en ny Kirkegaard
med Tilbehør vilde det være uretmæssigt
at forlange at Øllerhøjshaumen og saa
gjentagne andre Steder vor gamle Kirkegaard
Vi finde det fuldkommen nødvendigt
at Indhegningen skal være bestaaende
af Sten — naar den blot fredes — at Præsten
uden stor Bekostning kunde bortskaffe, og da
det vilde være at betænkeligt Udgivet til

Forhøringens Protocholerede: Hvis Opbyggelsen af Grøftes paa Præst gamle Kirkegaard, blev opbudt ved Auction til Høistbydende paa 10 Dage og den saaledes indkomne Sum blev anvendt til at forbedre og prestegjelds Embedsgaarde. –

Reikevigen den 22de Marts 1839.

Ærbødigst

Valbjørg Thorsteinsen Romsdalen

Jr Oppelmand vanskelighed Landgjørende S. Gunlogsen

I Anledning af nedenstående Anragende fra Præst H. Thorsteinsen, angaaende Indhegning af Øyne Præstegaard ved Marker, for den nye Kirkegaard ved at kjøbe, maa vi ærbødigst bemærke: at vi finde det forøvrigt billigt; da primitiv-Dels Jorden paa hele Præstegaarden af Øyne, indhegnet de tilgrænsende Marker, forøvrigt og Øyne ikke kunde, at dennes da i det mindste for en Aarrække kunne afholde at gjøre eller Gjøde paa det omhandlede Sted, der i det mindste er meget mindre end det at afholde Gjerde paa den Side, mellem Øyne Marker ere i forhold til det allerede den Side indhegnede. – Da denne Plads er meget skjel nærved Kirkegaarden til Præst, saa at at Præstegjerde neppe vil kunne staae der i Aarene Længde, troe vi at at simpelt Gjerde af Nødvendighed bør gjøres med 2 à 3 Lagter i Høiden tvers over, og en Port med Præstes gaar, over Vejen, baade vilde være det mindste betænkelige, og efter hvorledes det maa-

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

samsvarende til at forelægge paa dette Ting.—

Reykevig den 11te April 1839.

Ærbødigst

J. Thorsteinsen Th. H. Thomsen

Finnbogesen

Til Velbyrdige Hr. Amtmand og constituerede Land og Bye-Foged St. Gunlögsen!

Paa et Brev fra Maxensen om den gamle Kirkegaard nl. om det vi maa tillades ham at jevne Kirkegaarden, og derfor reparere en gaaende Dørvei af Kommerskaberne, etc. svares: at Repræsentanterne ikke tør ind lade sig paa denne Dag, som vi for mere at maatte forbere under den gjældende og overslagne Dørvigsfed, eller Kirkegaardsvægfeden, hvorfor vi i saadan formedelst gjeldende, ikke tør vaade til nogen extra ordinair Udgift af Kommerskaberne.—

Reykevig d. 20de Apr. 1839

Thorsteinsen Thomsen Finnbogesen

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Med Skrivelse af 20de d. M. har Herr Land og Skyfoged Jørgensen indsendt en Skrivelse af Reikevigs Sogns Bestyrelsesforsamlings Protokol, vedkommende de Forandringer der ved passeres og Anlægget af en Vei beslutte at foretage i fattigvæsenets Øiemed. —

Da det af bemeldte Skrivelse erfares, at udstillinge af Sognets Beboere ikke have anmeldt Sognets Vanskeligheder at ~~at~~ bere ugen Anlæggelse i det omhandlede Anledning, saa bemærker det at dette Forholdsvis ikke udgjøre efter hvad der ved Sagens Oplysninger, der tilsiger saa meget Erfaring og hvad der i det ligge tilfælde man ansee som billigt. Sagens Natur synes med Hensyn til Gadens Anlæg saa i Sigt over, hvorledes at hele for den Angel, at Huser, der Eggger at Kommerhuse paa Sognets Grund, og saa ved ved de andre Bygninger, at der ved disse Beliggenheder danner en Art af Gade, eller at den nye Bygning ligger i Combination med de øvrige til den ugunstige Byes Forende Hensi, og saa man vore berettiget til at forlange, at Sognet forskaffer en ordentlig Vei eller Adgang til den Grund, som ved Udvidelsen er tillagt den nye Bygning. Ligesom det nemlig paa den ene Side vilde være ubilligt at forlange, at nogen Bygningsejere skulde anlægge Gader eller Veier i Byen udover den dem tillagte Grund, saa lader det paa den anden Side Bygningsejerne ikke fuldt med Billighed paa Stede, at de paa Sognets Bekostning skulde anlægge Vei over samt Grund, hvorved Byen vilde bespares med en Mengde til andetslags Hensi forende Udgiftes. Den ovenfor nævnte Angel, der saaledes stemmer med Sagens

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Natur, har forøvrigt mig bekjendt, slettes ikke udviklet
ved Gadens Anlæg som Byen, og Huser, der opfø-
rer en nye Dimensioning med forøvrigt Religiøse
Huse, som ovenmeldt, maa følge ligne den Ind-
ligt det ikke vanke det Ramme indflugt for Huse
Vedkommende; Skulde dette altsaa af Byens Eliv
Fand noglet, maatte Jan formentlig endog
Dømme ved Komfortens Frøgt ved tilgjeldighed ufø-
det den forhaabentlig gradvilende Erbejde. —

Forøvrigt vil jeg ogsaa Dorgere mit ikke Jan villet
paaraa angaaende den Ting, der var Gjenstand
for Forhandlingerne, da den dette nødvendig vil
ikke drage andet end Følge, end at de ansaa det
renonceret paa Dens Anmerkninger og at fremhæve i
Jand de øvrige Beslutninger, hvilket ogsaa er skjeet
ved Beslutning af 20de April 1791 og Bestemmelser
for Skibsbygningen § 16. Da nu
Pluralitet af de Ærede, og det vil blandt Dage
de tilstedeværende Byens Ingrosderdrere, Jan tilkaldt
den Formening, at det var rigtigst at flytte den til
Disposition værende Bro Jen til det Sted, hvor den kan
tænke Dørgang over det Jan til Dens Grund, saa
finder jeg at tænke Forandrelsen Dommendsvarende
Jeg Jan foreslaa, Udførelsen paa Byens Bekostning,
hvorimod der ikke fuldes for Anledt dette Jan nogen
Indvendighed at vinde. Imidlertid vil det ikke kunne
undgaaes, at der for den Mening, som Minoriteten Jar
yttret, nemlig at ved Vei linie en Dygge langs med
den østre Side af Dalen udenfor Dagrindt Grund,
kunne dele flere Grunde, som alene maatte vige for
den Betragtning, at denne Plans Udførelse vilde
være langt Dekosteligere. —

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Med Tilbageskrivelse herved kunde ikke andet
Samtykke udvirkes, forend man erholder Rude-
=vedkommende, under hvilke Lehnsgodset hører af
Bygerne, Grøfter og Smedjeri, vilde tillade denne
Plans Iværksættelse eller ved hans mindste Grund,
og jeg maatte det derfor som vigtigt, at den over-
=modte, af Skovfogden udkastede Forretningsplan
udsendes til Godset, inden man her kunne nærmere
Grøfter og Smedjens Stedlighed i den omhandlede Hen-
=seende. Siden Dyrk. Inspekteuren skjønte Godset
til den Tid forandrede det at tilbrede Minoritetens
Ønskelighed, som i betydelig Tilfælde vilde
blive Skovfogden der i betydelig Tilfælde vilde
blive Skovfogden der i betydelig Tilfælde vilde
afgjort paa den omtalte Maade, hvorfor Skove-
=tilsynet alt her er blevet sig. —

Islands Vestrandestift den 22. April 1839

C. Bardenflieth

Til
Den constituerede Landfogd Justitsraad Hr. Gunlögsen

Copie

I Skrivelse af 20de f. M. har Herr Land og
Lyksfogd D. ved at indsende de Hr. Jørgensen tilhørende
de 2de Skrivelser fra Sorenskriverkontoret og Amtsstuen
i Reikevig angaaende Udhugningen af
Lyngen Kun, forespurgt om den omhandlede Udhugning
kan forsaaes indstillet i Praksis af Amtsstuen
Vanskelighed, eller om det maa ansees forudsat at
indhente hele Overskudets Mening til Erklæring
med fornye Indstillelser. —

I Henseende til det Spørgsmaal, i hvilke
Tilfælde det overhovedet er nødvendigt at det

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

sundhedsmæssige Forholdsregler, som
Sundhedsnævnet i Henhold til Ingeniørkontorets
Bemærkninger i Skrivelse af 16de ds. og dennes Bilag
er gaaet ud paa, at fremdeles
der finder i nærværende Sag. Forøvrigt er Spørgsmaalet
om det fornødne Arbeide eller ikke maa i Almindelighed
bedømmes af Repræsentanterne eller Repræsentanternes,
der jo for sig maa kunne forudsætte
Borgerskabets Sammenkaldelse og bemærke det,
at i saadanne Tilfælde, som det dette er kjendt,
ved Bygningsmyndighedernes Behandling af det samlede
Borgerskab, og ved derved blandt Borgerne
herskende Meninger ved Bygning, der vil maatte
altid handles forsigtigt og rigtigt i det store og hele Borgerskabet. Med det herved handlede specielle Tilfælde
angaaende, da kan det ikke undgaaes, at samme
medkommer ved nye Bygningsanlæg, efterfølgende
Bygninger en Tidsfrist ikke er udsat paa
det Sted, hvor det nu gaaer det; men forøvrigt
denne Bygningsmaade maa fremgaaende til de nye
Bygninger, vil for Øvrigt Ingen være paa Tilladelse,
ning den vil medføre, og da Herr Land og Byfo-
ged Hansen ingen Tilbøielighed har med dette Anliggende,
den giver ikke indlade mig paa at afgjøre dette Spørgsmaal.

Med anden Forholdsregel af den omhandlede
Indretning kommer under Ventilation ikke
af Repræsentanterne eller af det samlede Borger-
skab, vil det iøvrigt være en Selvfølge, at Spørgs-
maalet ikke kan blive ved Indretningen skal indrette
sig, efterfølgende Bygningsloven i henhold Jonsbogens Land-
lejebalk, 32 Capitel er fuldkommen forpligtet til
at dannelse i Indretningen. Forøvrigt vil Herr Hansen

af Lyng og Vendsyssel rostende Jorder, hvorimod Forhandlingerne ellers ville maatte komme til at ungaa hvorledes denne Overtrædelse paa den hensigtsmæssigste og mindst bekostelige Maade udføres. —

Islands Rigsarkiv, den 29de April 1839. —

C. Bardenfleth.

til
Lænsmand og Byfogeden i Ring

N:o 25

den 16de Mai 1839. tilkjendegive Landfogeden Oppermandsentantrenn at Andragende fra Thorkel Rafnsen hvorvi han indbeder sig udmaalt en Havreladd ved ~~[illegible]~~ Skelskiøs, hvis Lyng. —

Herved bemærkes Forholdet at dette er med den samme Thorkel Rafnsen der i Januar 1839 blev nødsaget at nøde sætte sig her i Byen. Ø ørrigt, hvad Havreladsen angaar, da vide vi ikke noget imod at en saa Havreladd kunde blive ham udlagt, hvis den Godtgjørelse, som derfor tilkommer Landgaarden af Hólakotstun, ikke kommer Lyngens Last til Byrde, eller reguleres samme af den, til hvem Havreladsen udlægges

Reykevig d. 16de Mai 1839

Thorstensen. Thomsen. Grimbogesen

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Til Land og Byfogeden 23 Juli 1839

№ 26

I Anledning af at Deres Velbyrdighed under 17de Dennes har ønsket vor Yttrening angaaende medfølgende meget dette Stiftamtets Brev af 14de hjemt, om den projecterede Afskallelse imellem Reinevigs og Selliamarvs Dalagrænser etc maa vi Forretningen lade os den Ære at bemerke: at da vi som Overdommere hidindtil intet have havt med Dalagrænsen at bestille, og ej ere bekjendte med Distrikt, Localiteter, Grænser etc uden de der besøm hjelp ele ved os medbrevet ubekjendte, fande vi os foranledige beføjede eller tilstrækkelige Stand til at afgive et detailleret Udkast til en Plan i denne Henseende.

Vi kunde maaskee med denne Anledning have ventet at Deres Velbyrdighed med have, uden opgivet os nærmere Dalagrænsernes financielle Stater, Dalaglommernes Antal, og disses Underskjøttelse, og Forhold, og Smiltes af disse hidrørte Tab Aaren, eller Dyrendøn eller efter at Dyrets Gaderne sidste Gang blev besøgte; eller da at Deres Velbyrdighed maaskee i Overensstemmelse med den sidstlevende Dalagdommeskjøn, selv have villet forfatte et Udkast grundet paa disse eller andre data; hvorom vi kunne da efter Stiftamtets Udkast i Overensstemmelse med Deres Velbyrdighed afgive vor Betænkning, saavel om

Gjennegjerden eller det modsatte af Udstillelsen som og om hvor vidt samme vedtagne maatte være at indrette med Hensyn til Udvendigen af Lagaden og Udbygningerne.

Reikevig d. 29 Juli 1839

Thorstensen Thomsen Stimbogsen

til Land og Sysfoged H. Guðlogsen d. 29 Juli 1839 Nr. 27

„I Anledning af medfølgende Pakhusbygningsmagt
„vedk. Ejer af 19de og Ejerens Kjøbmandsfirmas Gjenbygning
„ning paagrund af 24de Juni, angaaende Forslaget
„det forfaldne Stykke med Ejendommen at gjen-
„bemeldte, saa der fremtidige Stykke vorde
„anbragte i, istedet for den nuværende Gjerde, og hvor-
„vidt det maatte anses hensigtsmæssigt for Ejeren af
„bemeldte Gjerdemuur blev anbragt m: m: tager vi
„os den Frihed erbødigst at bemærke: at vi ikke
„ikke fuldkommen vil, hvorvidt det er anbragt for
„Fremmedes, eller blot udelukkende for Madame
„C. E. Møller at Gjerdemuren i Reikevig skal alene
„have sin Hensigt og Øiemærke af Ejeren, er det blot
„udelukkende for hende, er det vel ingen absolut
„Nødvendighed, at hendes Efterfølger, eller Efterfølgere
„under Stykke alderdel have det samme, i det
„mindste have samme Ret, naar de ansatte Stavre,
„og selv i det Tilfælde at det maatte ønskes fremmed,
„da formener vi, at ligesaa den faste Lov, der det
„omhandler, da det findes nødvendigt at have
„2 Gjerdemuder, saaledes Bunn og Gjelse,
„udenfor efter hvad Forholdene i en Retning
„af Ejeren i Gjennemsnit har betalt til den nuværende

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Gjordmoder, hvilket Jordstykke nærliggende
var at deele imellem de 2 Gjordmødre, som
den maatte gjøre varig af Egnen under Navn
af Finbogja Jørd, Grundfæl, eller ligefrem Eje-
ne Eiendom til Gjordmødrenes Tilhørighed.
Paa denne Maade blev Egnen for 2 Gjord-
mødre og da der for Tiden var Tilstrækkelig
nok, og ikke kommer til at Behøve indtrædt det
samme som det er blevet Behold for den ene.
Efter Kommerretsprotocollen for de 10 sidste Aar,
har Egnen årligt Slot til Gjordmødrenes Grund-
fæl 345 rd 18 sk (reduceret alt til Sølv) eller varlig
i Gjennemsnit omtrent 34½ Rbd r. d. Finbogja
er ikke Beholdt af Egnen for Gjordmødrene i de
sidste 13 Aar, for øvrigt har Finbogja Egnen
for Aarene 1821 – 25, 60 rbd Sølv Aarlig eller
48 rbd Sølv efter daværende 250: Dalers Cours.
Naar nu de 34½ Rbd for Grundfæl, blive lagte
til de 48 rbd for Finbogja, udgjør dette et Beløb af
82½ rbd r. d. som Egnen har Behold for til Gjord-
mødrene, der ikke er ubetydelig Udgift for
Egnen alle Kommerårsager. Vi tør derfor ikke
gaae til en større Udgift eller Egnen for
Kommerårsager i denne Henseende end for hver gan-
det Aar, da Finbogja tilligemed Slot Behold af Egnen;
men vi tør haabe, at den samme Grund, hvorfra
der, Lensmand af 30 Maj sidst Kongens Tilsigelse
deelte imellem 2 Gjordmødre, og som ligesaa
lod gjelde om Egnens fastsatte Skatte, der mundligen
blev gjort i en Estimat Forretning efter
Herred Skriver Middelthal, og som lader det
deele som et Estimat Udkast for Egnen

til Gjordemoderen Jørgensen. –

Reikevig d. 29. Juli 1839. Ærbødigst

Thorstensen Thomsen.

#

Ved det Andragende, som fra Administrationen for det Kongelige Jordegods i Guldbringe Sysselsamt Kommerraad Gjøsæl og Frede, er indkommet angaaende forvelades den stal forholdes med Kortbøgelangen af denne ved Reikevig beliggende Jord Raadeaaer, finder jeg mig foranlediget til at indbede mig Herr Land og Byfogedsamt Reikevig Byes Magistratskontoirs Efterretninger beforgelighed medtalte angaaende hvorvidt de maatte finde det hensigtsmæssigt og tjenligt for Byens Interesse at denne Jord kjøbes af Byen, og hvilken Kjøbesum de det formaaer at være det billigst, som Byen kunde give for samme. –

Holmens Kjøbstæd, den 19de August 1839

E. Bardenflethe.

Til
Herr Land og Byfoged Gunløgsen.

#

Om ovenstaaende underretter jeg mig venskabelig, at Herrer Magistratskontoir for Reikevig Byes beforgelighed vilde afgive deres venlige Erklæring. –

Reykevigs Byfoged Kontoir den 19 August 1839

St. Gunløgsen.

#

Circulaire til Reikevigs Borgere, angaaende ovenstaaende Skrivelse.

Da Langesjordens Raadeaaer ejer en betydelig Skrækkelig Udmærkelse Torvskjer og der tildels ved Jorden forbunden med Byen Reikevigs

N:20

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Landfredning, ach Øvrigheden maa ligeledes lumpa
oppaa om Landmaalerne, for dah i flere
Aar neppe paa kommer, ach dah maa ville nødvendigh
ach bemelte Jord tilhørte Byen, eller blev forenet
med sammes Landfredning, saa ach Udmarker
Øvrigheden ey, som Jorden tilhører, blev i
Fellesskab med Reikevigs Byen, og under sammes
Disposition. — Af ovenfaaende maatte ovenfor Skifts-
omtalte Dato af 19de dennes, er forøvrigt besørgeligt
ach naaeg nu gives der Tilladelse for Byen, til
ach faae afnevnte Jord Gjøbt, som vi under Taanden
saa erfarne for en Summa af imellem 3 og
4 hundrede Rbdl, paa samme Condition som
andre Bygsjorde følges; men da denne
Forandretning er af den Vigtighed, ach vi
ikke bør paatage os dens Afgjørelse alleene,
ville vi herved pligtskyldigst anmode ach Deres
stammeforwandte Borgere i Byen, om ach de
besørgelighed ville med Discussion, og Forhandling
hergaae tilhandgaae deres Stemme, om de ønske
Jorden Randersaae Gjøbt til Byen eller ikke;
hvorefter Deres Skal blive afgivet til Øvrigheden
paa nedfølgende Dag, efter Borgernes flere
Stemmer. —

Reikevig den 23de August 1839

Thorstensen. Thomsen. J. Finbogesen

For Gjøbt votere:

J. Thorstensen, Baagøe
Th. H. Thomsen, H. N. Johnsen
Fergesen, J. E. Johnsen
J. G. Møller, E. Haronsen
H. G. Thordarsen, E. L. Møller
J. Johnsen, Chr. Jacobsen
D. Thomsen, J. Finbogesen
S. Swartsen, Bernhøft
E. Helgesen, J. Petersen
J. Marcusen, D. Helgesen
S. Hansen, Sigurdur Porleifsson
J. Robb (med Konens Samtykke)
Fischer

Imod Gjøbt votere

Jonassen

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

№ 29

Ombudsmanden af det af dennes Velbyrdighed os tilstillede Magistratsordre Justitsraadens af 1ste dennes, angaaende Spørgsmaalet om Grundskatten af 1 eller 2 Gjordmoder for Lysen Reikevig, tager vi os den Ære erbødigst at bemærke følgende: Men at indlade os paa, forøvrigt det er Kommissionelt at, naar Justitsraadens Emolumenter imellem 2 Gjordmødre, hvorom vi ikke kunne dømme, antage vi, i vor ærbødige Erklæring af 3de August tilstillet, at kunne det efter Lov og Ret, da maatte ogsaa efter samme Analogie Emolumenterne fra Lysen eller afslags Gjeistaland derfor ligeledes kunde deles, og det dette fulde, fand vi formodet at det ikke er end nogen permanent Lovbud paalagt Lysen alene at betale Gjordmødrene fri Hus og Brændsel, thi det er første Gang end Gjordmødrene E. Høiærb. Grundskatte i 1814 at gaae ud for fundet Bod, da dagdrende Skifteretsmand v. Cassenbrock selv bekjendte fandt at Lysen skulde ikke have Husleje og Brændsel udaf at derfor indkræves af 21de November 1810, kan formodentlig ansees at være gjeldende for Reikevig, endskjønt Hr Skifteretsmand v. Cassenbrock synes at have taget Analogien derfra, da det iøvrigt ikke lige efter Lysen maatte være vanskeligere end ellers at faae en Gjordmoder forhen; derimod fandt den nedsatte M. Viezens efter Kongelig Approbation af 31te Mai 1805 ingen saadan Emolumenter af Lysen tilsiende og i det hele den da danske Gjordmødre dette paa Nød og dette i Reikevig allerede fandt fast 40de i Aar; hvorfor vi formode at de tillagte Emolumenter end E. Høiærb. Grundskatte, maa ansees at være kommunale og blot personlige for fundne Fæller Kjærnes Jordmødre Omstændigheder.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Er det nu ikke end nogen Longelig Kapitalen eller Collegial
Bevilgede bestemt, som der at Gjordemødrene beskandig skal
faae frie Husbye og Brændsel af Byen synes det mindre nø-
vendigt, nu bigafrem tilbetinget at anlægge nogen yde den
Condition, naar der tilbyde sig Conservanlinder med for
Pigeskikket. Derimod finde vi det billigt at Byen dog syder
nogen fast Understøttelse til denne Gjordemøder, efter naar
der anføres 2 partier vil formaane, at Byen med Pengene
fårtigen trenger, dette formedelst Befolkningens Forøgelse
Et der dieu ikke vil mangle Conservanlinder til den
faaedes dette Betjening, saae vi dette større Grund
til at faae, som Byens Udemangde nu er meere end det tidlige
end for 20 Aar siden, ~~og meere~~ og
formodentlig vil der efters findes Jordeverbers, og
andre Kamer, der Emma saae ryst til at klage til
Kiøbenhavn for at efteres, bigafend og, at de faae bedre
Politiet dertil, end Kamer fra Oplandet, end at kræve vi
at det er nøiere betaret end at faae en dansk Gjordemøder
fra Kiøbenhavn fortil, end det var i 1811. desuden
Emma Byen i Tilfælde af Vacance, og frie ingen meldte
sig, endnu for en stor del sig nøie end Gjordemøder
eller de efter Nødvendighedens forfølge de følge Kvæl-
mandter af Byen, som de gaae ved, og Tilsvar ikke
for gaae Byens Regne en slaae fører end circa
80 Rbdlr for 2 Gjordemødre, eller 40 Rbdr til hver, hvorfor
vi finde at Tilstanden gandsfigt udeviser at Pengene
betaler proratae efter Befolkningen eller i det mindste
20 Rbdr, da vi forudsætte at de bygge beskikkes for
Pengene billige, der ellers ingen Gjordemøder har.
Vi anføre igjen at hver af de 2 Gjordemødre
maae faae til Husbye 16 Rbdr — efter Madame Møllers

Lød alles Lønninger, og 100 til 150 Ligte Tørv, alles Ogsaa-
dersom til en gjøre Pennemarvis, ligeledes til gjøre af de 2de;
Ligesom det og er en Pakfølge at fri Assistentet Lun ansøger
i Gjordamodet, med de 100rdr Gage, for ei ikke paa Grund
vagnes lover finde mere end den anbefalte Portion af 16rd
og de ovenfraadrevne 100 til 150 Ligte Tørv, følgelig gjør Lysan
paa magt mere for at faae 2de Gjordamoder besiddede
efterat for den anne friimdtil.—

Reikevig den 3de October 1839.

ordligt

J. Thorlacius. K. F. Thomsen.

Den 31te October holdt Ogrdsentanterne et Møde, hvori blev fremlagt, et ex officielt Amts-
brev af 29 sm. med den derpaa fulgte af 29de Mai sidstl angaaende en Bygnings Commissions
Nedsættelse i Reikevig, efter hvis §1 Ogrdsent-
antterne bør bestaae 2 af deres Medte
til Medlemmer i bemelte Commission.
Ogrdsentanterne blev da enige om at for-
=ene Landfogdens Thorstensen og J. Finnbogasen
til Medlemmer af den omsandede Bygnings
Commission.—

Datum ut supra

Thorstensen. Thomsen. J. Finnbogasen. Thorarinsen.

N:30

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

51.
№ 31

I Anledning af Herr Amtmandens Skrivelse af 19de Januar, angaaende Forslaget om Kommunering af alle Sammenhængende Jorder Byen imellem og Skrivesten over i hele Gården de ligger, og Indelning af Tofteskuder i Gaarderne og Byens Kommunering, samt endelig Udgjorde om, hvorledes de Vanskeligheder maatte gjøres Enkeltmænd bemærkelige, som ved den ene eller anden Omstændighed kunde tilføies, saa vil det Byen skarpt er saa klart, at det er helt og holdt umuligt at finde nogen endelig Hensigt og derved da ingen ordentlig Gang er i Byen, idetmindste ikke ordentlig anlagt, og behøver gaa begge Veier dem vil at faa enhver Ejendommelighed for sin Jordlod, kan det jeres sig Vanskelighed ved det nærværende. Ved Tofteskuders Indeling i Gaarderne angaar, de ligge de saa adspredt nogle andre midt imellem Sammenhængende og nødvendes og ogsaa er der nu nødvendig Lerdan eller Plant for det vilde Dyr, nytte at gjøre dem saa lange der ingen Plan lægges til hvor og hvor der Ejendomme anlægges og opføres derved Jeres jo alle Hensyn derfra Gammel Tid har været brugt ved Sølvdallet, Fiskeri og Kvæg ligeledes bruges fremfor, saalenge Byen vil blive flottere eller regelmæssigere indrettet end den nu er. — Endelig kan vi for Tiden ikke, befalde at nogen Udgift deres af Kommunebyen til dette Øiemed. —

Reikevig den 22de October 1839.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

№ 32

I magt orsag Taxa af 25de dennes for deres Velbyrdighed ønsker mer Oplysning, om Skaarø Brandvæsens forslag til, og Betænkelighed for, at Byen Reikevig maatte blive opfordret i de danske Tidender, Brandforsikrings Interessentskab m: m:

Vi have gjennemlæst disse Breve, og i Sorø Stiftsamtmandens Forslag af 13de September f: A: til det Kongelige Danske Cancellie finde vi ikke andet end, at erindre derimod, men ansee det for betænkeligt, og forskjellig i det Hele magt fornødenhedsfrit; Lægsen og Sæd, vil erholdes ikke blot ind i det Kongelige danske Kancellieres Brev af 28de Septbr d: A: gravgenaarede Henvendelse for Øje; Men tør vi erindre: at Skjønt vi ikke tvivle om, at alle Eiere af Commerbygninger i Byens Brandvæsen, je ville lade sammen assurere, for kommende det er dog at vore Lægsen billigt at Assurancen var tvungen, der gives en større Harmonie og Analogie med Assurance Indretningen i Danmark forøvrigt: at ansee maatte vore pligtig til at assurere $\frac{2}{3}$ af Bygningens Taxations Beløb — ønskelig vilde det maaske billiges naar Assurancen var tvungen, dem der ønsker det, at forhøie indtil $\frac{4}{5}$ eller mere af Bygningens Værdi — Dog ansee vi det nødvendigt, naar en Bygning solgt er det for mindre end $\frac{2}{3}$ dele af Vurderingens Værdien, at det burde assurance Sommen falde ned til det Sum som Bygningen var, med minder, eller saalenge indtil, Bygningen betydelig repareres eller forbedres og derefter omvurderes.

Vedlagte remitteres herved tilbage.

Reikevig den 27de November 1839

Ærbødigst

J Thorsteinsen. Thomsen.

Velbyrdige

Herr Kundgjørelsesfoged Schønolgsen.

Erklæring angaaende et nyt Andragende, af 29de Novbr. d.a., fra Gisser Vigfus om Understøttelse.

N:o 33

Da det er os vitterligt at Ansøgeren er en gammel fattig gammel afholdig Mand, og legaliteter at hans gamle Kone, som blev ansees som Sattelem, forekommer det os fuld berettiget at Sattelkommissionen paa ingen Maade finder sig nødig til en temporair Understøttelse en Gang for alle i betragtning af hans lange Tjeneste som Sattelmand i over 40 Aar til Rentekiis Sattelnæsset, og aldrig har bedt om nogen Tjeneste, har altid været en skikkelig Mand, og begravet Vigfus i 23 Aar, og især da en delte Sattelemmer faaer større Understøttelse af Sattelvæsenets end den Pension udgiør som han har at leve af med sin Kone, og dog troe vi at Mdm. Klag og flere Sattelemmer have været mindre og byggelige for Egen end han; — Dette var det ingen Mulighed var for at han kunde faae nogen temporair Tjeneste af Sattelvæsenets side — i betragtning af at vi vide det er de fleste Borgeres Pligt at den gamle Vigfus ikke lider den yderste Nød eller sidder i Mørke de lange Aftener — forestaar at han en Gang for alle faaer en Understøttelse af 10 Rbd. for denne Gang. I øvrigt bør vi forestaae Sattelvæsenets, at vi skal gierne accordere hans Understøttelse hos en Familie for de 30 Rbd. d.e. hs Pension imod at Sattelvæsenets modtager og forsørger hans Kone, som fuldt Sattelemm hvortil han saaledes qualificeres sig. — Hvad den Æstering angaaer at hans Kone kunde understøttes hjem; der er det Sattelkommissionen nu som bekjendt at Godtmuendur Vigfus er den ramte at hans Kone der nogenlunde

flere saa igjennem, og som har 5 unge Børn at forsørge, og har derfor vimelsynis intet tilovers, Jobs Giøfrøsen har 2 nogle Børn, og Sigurdur har sig siuke Kone, og siger som intet har at miste.—

Barnes Velbyrdighed er nogle unge Børn af Kammerherrens og Amtmand Hendriksen og Fr. Biarnason, om at erholde Omlegninger til Uniformer af Kommerlegaen, kommer os altaa meent da aldrig nogensinde Uniform er anskaffet af Rentekjeg Kommerherrer til nogen Soldater Enhjemt.— Det er derfor naturligt at vi saa vore Skilling ikke kan indlade os paa saadan en ny Udgift, da Skatteibetalerne ikke ere komne af Kjøn som Deres Velbyrdighed er bekjendt og som selv erholdt Uniformer og saaledes i følge Udtrykket Embedets Tid Løn af hans Majestæt Kongen og saa som de i saa henseende meent Kommerlegaen uvidkommende, og maaskee fremdeles antager at være, saa kunde ingen høiere Ordre forøvrigt for det modtaget.—

Reykevig den 15de Februar 1840

S. T.

Hans Land og Bispefoged ofl. Gunlogsen

N=14

Nr. 35

Tilføielse paa Lignings Listen Aar 1840

Denne Lignings Liste er os forevist, og derom
saa vi intet andet at erindre, end at Bygger
Holbeck Kundtzgjerne betaler 1 Rd 87, hvis saa
det forekommer os, at vore ved Lidt omsorg
at betale 1 Rd for dem, der lage Borgerbrev,
uden at bevæge sig saa, da saadan at Borger
brev, medfører betydelige Omkostninger i de andre
danske Kjøbstæder, og alle afbemyttes der, eller
endog indlages saa, alleene for at afbemyttes
gaa frammede Penge. Hvorfor vi forenenen
det at vore blevne Borgere saa, uagtet burd
saa lavt, at fremme da ikke betaler
10 Skaner Kommerdrag saa, eller skjøttes
Taxation saa, at fremme i saa Tilfælde
blevne betalt; da det efter saa forudsæt
sig, at saadan en Borger strax er ræk
Kort, efter at have erhvervet Borgerbrev,
og betaler aldrig efter til Byens Kommer
=Drag og maaskee længe afbemyttes til
Tolanzen Borgerbrev i andre Provinser
i Danmark, eller i Holstein. ——

Reibberg den 6te Mars 1840

Thorsteinen Thomsen

Copie

Aarets 1832, blev der med min Mand og andre Regulerede gestande Grundlen af dagerende Land- og Byfoged, Cancellieraad Ulstrup opført paa Laugarnes Grund et Badehus og Grundlagen indtil videre med for Afbetalingen af Samme Badehus og dets inventarium for min Salg, hvilket var Hr. Land- og Byfoged Dalsgaard af min Kjærste Datum 1te November f. A. til Samme, nu afgjøre Cancelliraad Ulstrup.

Dets Fidan forløben, i Jor Januar Aar havde jeg bragt i Erfaring at Samme Huus med det inventarium, ingen lande os Vedligeholdt i Tømlbar Stand, saa at Jamme i Langvarig Tid er ikke ikke har været mit Huus til Sundes Vigtig, men og medført en og andre Ulæglighed foruden at det af Huus vaklighemme, nu Tømr med Sprækker baade paa og til, endog i flere Uger i Aar lagt Øpfold i Ostbemeldte aaben Badehuus.

P. Anledning af Veranstalte, samt med hensyn til den fordre Afgiet gez mea aarlig Huus af Jorden Laugarnes, findes jeg nøy foranlaget til Ejendelig at anmelde Deres Velbyrdighed om, at foranstalte, at den af Reikevigs Byes, i Huus Tarv Badehuset egentlig blev opført paa Jorden Laugarnes Grund, betaleg til mig efterladeg for Ostbemeldte Badehuus aarlig Grundlagen 12 rbd, og med Afgiet af 2 rbd for den min Salg tilkommende Ejendomsret af Huset.

Laugarnes d. 6te Juni 1840,

Ingjerm Johnsen

til

Land og Byfoged Hr. H. Gunlogsen

verte

Dette dette Andragende indbetres Hr. Repræsentanten til nærmere Erklæring Justitsraadet meddeelt. —

Kbh. d. 8/6 40.

H. Gunnlögsen.

~~#~~ ~~#~~ ~~#~~

Nr. 36

Da det omsøgte Vaskehus, allerede har været Kommunebestyrelsen til Betydelig Udgift, og dog er gaaet forfaldet, og dets Inventarium solgt, hvorved det er saare vanskeligt at holde Control, og da endelig er for Betydelig Grundlige Tillige bevist af Dyren for samme, for nu at det maatte være det bedste, straks i Kommune at lade det nedrive; da mange klage over at det har været til Liden Nytte det første Aar; Hr. Grundlögsen saasom den nu forlanges, og hvorfor det total Reparation, vil være alt for stor Udgift for Kommunekassen, og dog det kort Nytte, hr. efter 1 Aar vil det nødtaa være i samme Forfatning igjen og aarlig koste mange Udgifter.

Reikevig d. 10de Juni 1840.

J. Thorsteinsen.

Skrivelse fra Stiftsamtet angaaende et Andragende fra Beboerne paa Engöe og Hrolfskale. —

Der er indlagt Andragende fra Beboerne paa Engöe og Hrolfskale, hvori de anholder om at Reikevigs Indbyggere, som bænder under Selbjarnarnes Sogn, med dem maatte deltage i det med Vedligeholdelsen af den Vei og Broen som Kræmmer John Johnsen paa Elidavatne har forestaaet anlagt og opført sønden for det forskaldte Hjeltakleif og med Fellsvöen forbundne Omkostninger, der efølge Amtets Resolution af 14 Juli 1834, paaligge Kjøbstadreisens, Stiftarnes og Selbjarnarnes Sogne, samt med Vaad,

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Hulin jeg forinden videre foranstaltes i denne Anledning, tilstillende undertegnede min Hånd og Byfogeds samt Kommunalbestyrelses bekræftende Erklæring med dertil hørende Bilag. —

Islands Stiftamtshus den 29de Juni 1840

I S.T. Hr Stiftamtmand v Bardenfleths Fraværelse

J. Johnsen

Over det herved følgende Andragende betræffende at Reykjavigs Indvaanere Hulin tilstedes for endel af nødtørftige Penge at skaffe af Byens ovenfor Seltjarnarnes Ting liggende Jorder hvorved tilsigtes Byens Proviantkaars vist forbedring bekræftet med dertil

Reykjavig Byfogedkontoir den 2den Juli 1840

H Gunlogsen

No 37 Da det allerede tilkommende Anbud, at indgive en Mening om Reykjavig i denne Henseende, skal dulbages med Seltjarnarnes Ting i Omboslangerne nærbyliggende Allmuer, uden at det nyttende for os at indgive Amtets Mening, ligesom det og ville være nyttende for os, paa Byens Vegne, at nogle af ledige Kiøbere dertil, finde det er Amtets Mening, at Byens Indbyggere Hulin erlegge nogen Afgift til dette Øiemed. I Øvrigt er det os vistnok at begjæres Tor paa Vatnis i sin Tid samlede nogle Penge i Byen med frivillige Kiøbere til denne Hensigt.

Reykjavig den 3de Juli 1840

Ærbødigst

J Thorsteinsen

# # #

No 38 I Anledning af Stiftamtets Forespørgsel, om Byen ville anvende Penge ved det Bud paa Jorden Raudarhaae fra Kræftkommerat anden Hulin ville følge, — dertil svares at anden at Aar vil Byen stemme ved det Bud; men bliver Jorden købt efter flere Aar tilbøiligt, forbehaldes nærmere Erklæring vedkommende

Reykjavig den 23 Juli 1840.

Ærbødigst

J Thorsteinsen — John Snorrason —

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Nr 39 Svar til Henriksens Ansøgning af 23de Juli 1840, Om det vilkaarlige Mord paa Gøes her i Byen, hvorom han er anklaget som Politibetjent.

Vi kunde kun give vor individuelle Mening om denne Dag til Hende og den er: at Hr Henriksens Ansøgning er meget fornuftig og formenlig, og det ville være yderst gavnligt, hvis Præsterne kunne faa nogen Engel gjeldende med Hensyn til Mord af Gøes her i Byen, der virkelig er blevet øiest vilkaarligt, og Aar for Aar werre og werre, men vi ere ikke saa Herrer in jure at vi tør forslaa noget i denne Henseende, men vil derimod anbefale Dagen som nylig til Præsterne og Øvrigheden gunstige Opmærksomhed og videre Foranstaltning.

Reykjavig den 23 Juli 1840.

J Thorsteinson

Svar paa en Skrivelse fra Stiftamtet angaaende Omkostninger ved Anskaffelsen af Politibetjentenes Uniformer!

Nr 40 Anfangig ved dens Skrivelse af 11te August sidstleden har Landfogden ønsket nærmere Klaring om det ikke vilde være hensigtsmæssigst forefindende at accordere med Politibetjenterne om aarlig Hengivelse af Byen i stedet for Uniformer: i denne Anledning tør vi paa Egnens Vegne erklære, at vi endtil videre ikke ere indlade os paa nogen slig Accord med Politibetjenterne, men vi forbehalde Borgerne sin Ret til at

Nr 41

accorderer og anskaffe Politibetjenterne
paa den Maade som de finde billigst, og saa ofte som
disse omberørte Personer finde paatrængt Uniformer,
da det overensstemmende med Amtets Øiemeiet
aldeles ikke er nødvendigt at disse betjenter
daglegen gaae med røde Skjorter, hvorfor der
maatteligen kun bliver tilspurgt om hvorofte saa-
danne Uniformer bør anskaffes, men vi
have Analogien for os, at Politibetjenterne
fik røde Skjorter 1832 og derefter 1840 følgelig
for der gaaet circa 8 Aar imellem Anskaf-
felser af slige Klædningsstykker, og det kunde
Politiet jo ogsaa, med mindre Politibetjen-
terne selv skulde giøre dagen maatte billige
Tilbud i sine Huusfærd, men som vi ikke vente.

Reykjavik d 23 September 1840

Arbøkjøb

J Thorsteinson H. C. Thomsen

Ant. S. T. for Land og Lagfoged St. Gunlogsen

Ad Hi

Angaaende de tvende Ansøgninger om Skjellighed
for tilfældet at den 25de Punkt for Politibetjenterne
Thorstein Bjarnasen, og Skjænker Jon Thorsæsen
for Oesjen ogsaa Vaisarbeide f. Dr. fandt for
den fiskte for at indkomme Skjænkeri til
Kommerkasen, kunde vi ikke forøvrigt andet
end henvise til Stiftamtets Decision til-

Sommer-Lagnsfabrene for Aaret 1838, dateret 4de April f. A. § 2, hvori iøvrigt bestemmes "at Opsynet over Vejarbeidet i Byen, paaligger Politibetjenterne som Pligt", og følgelig gratis, ligesom og den omtvistede Th. Bjarnesen, dengang maatte tilbage betale, hvad han derfor allerede havde opkrævet, førend Vestfoms Amts decidende Regnskabet — ligeledes fremlister det at samme Decision, at Lægtgaarden, som paaraadet ligeledes bør besørge Opsynet over Vejarbeidet uden Betaling, ligesom ved Tilfældet av gran Lemtet, da som af Vestfoms Amts for 1833 tilstedes nogen Godtgjørelse, for hvilketen Opsyn, iøvrigt paa Grund af, at han maatte ikke var Lægtgaarden, da Vejarbeidet om Foraaret blev foretaget. Fordelig troer vi at samme Analogie ligeledes bør anvendes paa den Assistence Lægtgaarden har ydet ved at indkræve Sommerindtægt. Ikke desuden maa vi anmerke, at i alle Tilfælde Sommer paaraadne Regninger for tilbøj, der Sommer Regnskabet for f. A. alt for længe siden er decideret. —

Ringkøbing den 26 Septbr 1840

J Thorsteinsen

Ordrædigt

Til
S. F. Hr Land og Lægfoged H. Gunløgsen

No 42

Det af Politibetjenterne forfattede og af deres Vedkommende ved tilstillede Antragende af Gaarde Dette, angaaende de førnævnte Tilbud, imod 5 Rbdr af for hver Aarlig af

Sommerkorsen, at vilde falde sig selv med Uniformen, som vi den Aar forudsiger at besmykke paaledes: at vi vil gjøre nøiere Bergesforsamling forelægge dette Andragende til samtlige Bergmænds Overveielse, der formodentlig vil være betydes nok, enhver sikkert i dette Aar, eller tidligt i næste Aar, da vi maaske trøster os til den falde benævnte Lehnsmænd ind at forlange denne Gottgjørelse for dette Aar, da nylig skal have udfaldet over 50 Rdlr. S. til dennes vedkommende.—

Reykjavig den 27 Septbr 1840.

Ærbødigst

T Thorsteinsen

Til
Stiftsamtmand og Landsdommer Hr Gunlaugsen

Nr 43

I Anledning af deres Velbyrdighed's meget ærede Skrivelse af 27 Septbr. om at udvælge og forskaffe Lodsen efter den nylig afdøde Jon Johansen — som skulde tjene den herunder de ved samme anførte Anledninger, endvidere ere indkomne skrivelser, i alt 6, som herved tilbagesendes deres Velbyrdighed — have vi blandt de søgende ikke blandt disse nogen fuldkommen dygtig i alle henseender. De værdigste blandt de søgende have

kom os at vælge

for Jan Thordsen Søn af Thordur Lodsen, der er opdraget med Lodsvæsenet, har lavet flere Skibe talrige gode dage, er fuldkommen dygtig, og bekjendt med Dybet og Indseilingsmærkerne, og tilbyder sig i den henseende at underkaste Examen af kyndige Mænd; men da han kun er 24 Aar gammel, kan vi ikke i dølge Lods Instruxen, indstille ham til at blive virkelig Lods, idet mindste førend om 1 Aar, hvilket dog i Instruxen 51 "i alemindelighed" tages meget nøie.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

2, Asgeir Himbogasen er fuldkommen dygtig god Formand
taler godt dansk, men hvorvidt han er grundig og dygtig
Lods eller bekjendt med Dybet, og Indseilingsmærkerne
vide vi ikke med nogen Vished. —

3. Thorlaug Thorgeirsen paa Dyrholm er en dygtig
og duelig Formand, men taler maadelig dansk,
hvorvidt han er bekjendt med Dybet og Indseilings=
=mærkerne vide vi ikke nøje, men formode dog
da han er opdraget der som dreng at han maa noget
=lodes være det. at han er fuldkommen duelig,
tør vi ikke benægte. —

Vi tør derfor ikke indstil andre end nogen
af dem til Svar at blive virkelig Lods, men
vil fælleres forestaa dem, uden alle 3 eller efter
som Amtet maatte behage, ~~eller~~ nogen af dem, til
at være Aspirantlodser paa et Aar, for at derefter
egen Conduite kan afgjøre, hvilken af dem
fortjener kræft at blive ansat som virkelig
Lods. Da der nu saaledes kun vilde
blive 2 virkelige Lodser og mange flere
Aspirantlodser, vilde det maaske ikke være
nødvendig at gjøre Thorlaug Gudmundsen der nu
har været Lods i 21 Aar — og virkelig er dygtig
i sit dag og regnelaanden duelig — til Lods=
Oldermand for i Dyrn, med de sædvanlige Privilegier
af 1s: at have dobl af alle Lodspengene, imod at holde
Argusøje over dem, og i øvrigt besørge en Lodsolder=
=mands Pligter, som Dessuden ogsaa er Lodsgrænse=
hvorfor han og maatte efter 1 Aar afgive

en Erklæring over Forsamlingernes Udlagsfri Udmarkslighed, og øvrige recommenderende Forfold.

Reikevig den 1te Februar 1811

Thorsteinsen

Nr. 44

Da der i afvigte Sommer ved en saa langvarig Tørke var opstaaet Vandmangel her i Byen, og der flere af Byens Indvaanere der saa sytnes at det vilde være gavnligt og endog nödvendigt for Byen at faae rettet en offentlig Brönd til Afhentningsted i paadem mulige Tilfælde, etc: Men da saadan en Brönd med behörig Pump-Apparat vil koste Kjöbmandskaben circa 100 Rbdr eller der omtrent, foruden at man maatte i Sommeren tilforn om den nye Brönd kunde faae til Vjemmelse N.: mere end ligesom midlertidig kunde graves Dybt nok og give rigeligt og godt Vand, bör vi ikke paa nogt an og Eftersom foretage noget i den henseende der kunde koste betydelige Udgifter af Borgernes sidste förend der i den Anledning er sammenkalt en Borger forsamling, hvori enhver Borger kunde yttre sin Mening i denne Sag. og Planen siden udföres efter de flestes Stemmer. Ved saadan en Forsamling maatte först Omvejne:

1o Om en saadan Brönd for Byen er absolute nödvendig: og naar samme skulde graves:

2o Hvis det förste er givet paa spörgsmaalet Hvor den maa tjenligst, og 3o om der er tilstrækelig fand

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

for at den maatte gjøre rigtigt og godt
Band paa det Sted hvor den mündligen
maatte anføres for at være bedst situeret,
da efter hjørestadsens Lov Bandet maa
vendes at være klart og let, nærmest med
de höje Lakker paa begge sider af Tjørn,
men flettet paa Stemmen midt i samme
hvilket erfaring ogsaa har vist da de 2
Brönde der kun næret gravede med En
tydelig Bekostning maatte dem ünsktige
lastes til igjen. Vi önske derfor at
deres Velbyrdighed vilde i denne Tøg
sammenkalde en Borgerforsamling til
Overvejelse og afgjörelse af dette for Byen
vigtige Spörgsmaal. –
Maaske vilde mere hensigtsmæssigt at
invitere den Naturkyndige Herr Landdat
P. Schallgrimsen til Overvejelsen af den
omnævnte Bin Sted. –

Reykjavig den 1ste November 1841.
Thorsteinn Thomsen Fimbogeen

Ere 19de Juli gjemt at Indføre:

Nr. 45 I anledning af det kongelige danske Kancellies Bemærkninger, til Udkastet af en Kommunalforordning for Reykjavig Köbstad dateret 22de Sept. f. A. samt Repræsentanternes for samme Byen den ærbødig at bemærke:
Kancelliets Bemærkning til § 5. litt. b tiltrædes ikke aldeles, da det er ofte besværligt og odiöst at tilvejebringe negative Beviser for at den der söger Borgerskab ikke har været i nogen Straffe Anstalt. Mündligen kunde der i Dets Stad sættes at Personen skal have et uplettet Rygte.

til Litt: f. ligeledes, at Krönprinzens Forfaldes den maaskee vil afstrekke nogle fra at indfinde sig som Borgere af Haandværksstanden, efter da Borgerskab ikke er nödvendigt til Næringsdrift, er vi i det hele aldeles fornöiede med § 5. saaledes som den af Langellinie er forandret. at § 7 maaskee angaaende Repræsentanternes Valg bestemmes saaledes: at den der som valges maa enten nærmere eller at Kommerhus til Værdie i det mindste 500 rbd. eller betale Aarlig i det samlede Kommunal Afgifter dattigskat beregnet i det mindste 4 a 6 ringsdr. at § 8 den Mening tiltrædes ligeledes at Repræsentanternes Antal bestemmes til 5 i alt – og at Embedstiden varer i 5 Aar. § 9 finde maaskee forandres endeskiönt den aarlige regelmæssige Valg af Repræsentanterne bør altid finde Sted strax efter 1ste Aar, ekstraordinairie maae dersuden naar nödvendigt Valg foretages ifølge § 15. De nærværende Repræsentanters Antal maa suppleres indtil 5, den første Aarlige Valgdag efter at nærværende Kommunal Lov træder i Kraft; iøvrigt maa de nærværende Repræsentanter vedblive indtil de efter Tour afgaae. uanseet om de som § 7 omtalte Kommer eller ikke; som alle de nærværende allerede antages at have. at § 13 Skiftamtmanden maatte tillegges Myndighed i det mindste til interimsviis at decidere Questioner om Valggyldighed indtil Langellies Resolution i den Anledning kunde indhentes; at § 19 det forudsattes nu vel som afgjort at Reykevig og Seltjarnarnæss Sattigvæsen bliver adskilt, som endnu dog er uafgjort i det Tilfælde bliver denne § at modtage derefter ligesom og maa tages hensyn til Placaten af 29de Maj 1839 angaaende en Bygnings Kommission i Reykevig. at § 21 Vattaligningen bør maaskee hensigtsmæssigen foretages af alle Repræsentanterne samlede. at § 23 den Passus om=

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Indrinelsen af skattangerne efter kjöbstæderne komme
i Danmark maa gjerne bortfalde. Endelig maa
vi nærme os aldeles ingen med Längellinks sidste Be-
mærkning at nemlig jo flere hindringer der lagde
i vejen for Haandværkere og andre til at blive
nærde stemmeberettigede Borgere desto større skim-
lighed er derfor, at Communal-Ophjælpelsen falder
alene i Hænderne paa de Handlende, der alle-
ede maa være Borgere. For nærværende Tid er der
bosiddende Borgere og Husejere antal saaledes:
17 Handlende med Apothekeren og Klubmesteren, nogle
slagtere nogle Borger kjöbmænd og Husejere;
9 Haandværkere hvoraf 6 Husejere, 6 Embedsmænd
foruden Skiftamtmanden hvoraf 5 Husejere.
Derfor var den Foranstaltning i Instruxen for
Rejkevigs Byes Skyrepræsentanter af 4de Novembr. 1836
§. 1. meget passende at der af de 4 Skyrepræsentanter
1 Handlende 1 Haandværker, og 1 for Husejerne,
der gjerne maatte være Embedsmand og 1 for
Comthuusmændene. Saaledes har jeg Forstenzen
endskjönt Embedsmand været Formand for
Skyrepræsentanterne paa 5te Aar uden at have
aflagt ~~Borgerred~~ nogen anden Ed end min
Embedsed. Da der nu ere udenfor 2 L. Or
Assessorer der ligeledes begge ere Husejere, er det
et Spörgemaal af vigtighed for Byen, om disse
for efterfølden kan vælges som Skyrepræsentanter
uden at aflægge Borgerred, som en Embedsmand
ikke gjerne giör da han dog alligevel kan be-
i Kjöbstædet og der ved netop Maaden vilde paa-
drage sig Forpligtelse til at modtage Valg som
Skyrepræsentant imod sin Villie eller have anden
Communal Tjeneste. Men vi vide ikke om en
Embedsmand bør at aflægge Borgerred for
at være stemmeberettiget som Borger, eller
være Valgbar til Skyrepræsentant.—

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Iøvrigt var det godt om dertil § 7. blev i den Anledning tilføjet noget bestemt, om Embedsmænd der ere huusejere kunde vælges, og om disse behøve at aflægge Borgerred etc: samt om der bør tages hensyn til at alle 4 Borger Repræsentanterne, ikke maatte mere end kunne man kun 1 eller 2 af dem samt om mueligt 1 af Haandværksstanden. —

Reykevig den 19de Juli 1841.
Thorsteinn Thomsen Finnbogesen

Nr. 45 I anledning af Deres Velbyrdighids meget dende Brev til os af dags dato, angaaende tvende Erklæringer fra Ladsfoged her i Byen, finde vi intet at erindre imod at Gudmundur Jónsen paa Ytridarhúsi kan antages som interims Lods i de andre Lodsers Ærværelse, da han alt i flere aar, har tjent med de andre, uafhjønt uauthoriseret, og derved kan antages at have nogenlunde de fornødne Indsigter i at Lodse Skibe ind og ud i Reykevigs Havn.
Den anden Thorstein Ejólfsen kunde vi mindre som saadan og troe derudøver, at en Skærvelods kunde mere tilstrækkelig fra omtrent Medio Martii til 20de April da de øvrige vinteres til tage fra Garnfiskerget, hvi inden den Tid plejer i almindelighed kun 1 eller 2 Skibe at ankomme og ofte ingen. De i øvrigt af Ladsfoged berørte Ulemper under hvilke de fremmedes vil nødtvinge i Hjemstavn, anse vi os aldeles uimdkommende. —

Reykevig den 9de Febr. 1842.
Thorsteinn Thomsen Finnbogesen

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Ved Kjøbmænd-Laugets Skabet for sidstafvigte
Aar have vi at bemærke:

1. at vi finde ikke den i Vistamtets Decision af 30te August f. Aar under 1ste Pkt anførte Skatteliste for 2denne 16 ført til Indtægt.

2. Maa vi bekiage at der ere saa mange betydelige Skatteyder, hvorblandt endog Afgiften af et af Kjøbmænd Ejm og Rimk, staaer i Skatteå for sidste Aar. Det var meget at ønske at alle de Skatteyder der ere inden Kjøbs Jurisdiktion maatte det allerførste indkraves, hvorblandt endog er for 1840 Afgiften af Kammerraad Freedes Boelig; Ligesom og at Herr Byfogdemanden i Guldbringe og Præstø Byfogdemaatte anmodes om at kræve dem der have undfat sig hjemme i Camelta Byfogd, men endnu ikke have bidrag for den Tid de Boede ellers have nærmest Borgere her: saasom Vadlemagerskeinden, Sigurd Jensen, Bjarne Peterssen, Jacobæus og Sørup i Skiebekiøbing m.fl.

3. Endelig forekommer det os høist mærkværdigt at af alle de 100 Hjelp der holdes af dem der have i Kjøbs Jurisdiktion af hvor af den 6 holdes af dem der have ikke alle holde fuldstændige Sorde — ikke en nærmere har betalt den høiest Moderate Afgift af 32 pr Hjelp, Vi have derfor at med Politiets Assistance maatte det være let muligt at endnu indkræve denne Afgift der dog vil bidrage omr 30 rbdr til Kjøbs Kasse. —

Rejkevig den 18de Marts 1842

Morstenen Thomsen Fimbogesen

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

No. 46

I Anledning af Stiftamtets meget ærede Brev af 11te dennes angaaende den i Hjemmerhaven nærende Beholdning etc. kan vi den Ære at bemærke, at det Tal til som Byen ikke kan faa kjøbt Foden Raadaraae, i hvilket Haab vi i de sidste 2 Aar kan nøiet os med nogen Betydelighed pr. Lasse i Hjemmerhaven, tilføie vi ikke alene Stiftamtets Bemærkning, men ønske endvidere at nøiere den hele Beholdning, der med det snart forestaaende Ingnstads Afleggelse forøiede paa 10 a 20 Rbdr. Aar – maatte til Sorrentskjø indsattes i Hans Majestæts Tønnens Lasse, hvi da Indbetalingerne for indeværende Aar begynde i Juni og det uden nogle Ingnstænder kunne maaskee indkomme før, behøves der ikke paa denne Aarstid nogen betydelig Beholdning i Byens disponible Lasse.

Reykevig den 19de Febr. 1842.

Anbødigst:

Thorstensen Thomsen Finnbogesen

No. 47.

I Anledning af Deres Velbyrdighed meget ærede Brev af gaaes Dato i anledning af en ny Kjøbmands Valg, med Herr Sagfører Thorgeiens Overtrædelse fra denne Post, kan vi den Ære at forestaae Deres Velbyrdighed følgende 3 Herrer til at vælge i mellem:

Herr Kjøbmand P. Marcussen og Sagførerne Herr: Yelavsteen og A. Thomsen hvoraf den første nu har havt flere Byrdetjenester, og kunne af den Aarsag forhaabe at være frie at udføre 2 Aar, hvis han endelig ønsker det, men de andre kan endnu ingen Udsigt ing have i Byens tjeneste, men alle maae de anses for at være habile og vederhæftige.

Reykevig den 24de Febr. 1842.

Thorstensen Thomsen Finnbogesen

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Ved Ligningslisterne paa Øyn- udgifterne for indeværende Aar som vi blot at bemærke, at den er affattet i analogie af og paa nogle faa Modificationer nær overensstemmende med Ligningslisterne for de sidste Aar, og som saadan kan vi ikke noget at udsætte paa den, kun kan vi godt valde Valdsen til, der er nyt af den saaalte Skolebe paa Hólavatstún og som formodentlig er bleven glemt.
Angaaende de langtbortemerende Borgere som det ene Aar efter det andet staar paa Restangslisterne, maa vi gientage hvad vi forrige Aar under 21 Martz ved den sidste Ligningsliste i den henseende have bemærket.—

Reykevig den 29de Martz 1842.

Thorstenzen Thomsen Kimbageseen

H.nr 48. I anledning af medfølgende Andragender fra Øyens beende Fordemødre maa vi bemærke at der kan intet være imod at de udfolde de i Tangellisbrevet af 28de Martzi 1840 dem tilsagte Emolumenter, dog med at merde ikke förend fra 1ste Januarj 1841 at regne da vi af Kemnergaden maatte i Aaret 1840 betale Madme Møller i Skiø til Kiøbenhavn med 25rbdr paa den ennu Grund at den i det mindste vanskjøtte paa Emolumenter fra Øyen i det Aar, thi de kan vistes kun i Mayo. naar de 25rbdr ifølge 1/3 af de 40rbdr som plagede allerede aarlig at gives og fri huus og Brændsel fandes ikke in Natura ligte til hendes Afgivelse. Altsaa tror vi at disse Emolumenter ikke bør regnes for længere Tid tilbage end fra Begyndelsen af.

fiskte aar. 2o Maa vi paa Byens vegne ærbødigst ønske Amtets gunstige Efterrettelse om hvor stor den andel maatte blive som Vognet udenfor Byen skal tage i denne Udgift, og efter hvilken Maalestok dette bliver at afgjøre, dog vilde det være naar en Engel en gang for alle blev antaget som fast, vilden efter det respektive Folketal, i Byen og Vognet eller paa andre Maader i alle Tilfælde haabe vi at Billighed taler for at Vognet maatte i det mindste omtrent bære 1/3 del af disse Udgifter eller 26 rbd og 4 s. Endelig tør vi ærbødigst andrage paa, at naar først det nødvendige med Vognet er arrangeret, da matte Fordemødrene oppebær i næste Sommer hvad dem tilkommer for fidst afvigte aar, men først hvorimod Aarets Udgang Inves Emolumenter for dette aar som Jammerlaaben maatte blive i Stand til eller at udrede for. —

Reikevig den 9de April 1842.

Thorstensen Thomsen Finnbogesen

No 49

Til hvilke Spørsmaal paa Deres Velbyrdighedes Høyærede af dags dato, angaaende den store Vade, som Lomfjordmunden gjør paa Øyens Strømmarker, med aarlig at ødelægge Høyene i Mange, til Lage paa, og Vedligeholdelse af, deres Fordyter; have vi den Ære at bemærke: at vi ere gaaede rundt med Deres Velbyrdighed i, at dømme Langangsmaaden hvis den saaledes udbliver, med den store tilbagende Mange af Fordyter — Ænder med en total Ødelæggelse af alle Øyens bedste Strømmarker, og derfor troe vi, at det er nødvendigt, at finde saadant, som alderes ugavnende i at lidt Skjøtsels Territorium, med at tilholde Dem, der have Ærend dertil, at bringe Vestlage-Sør i og nærmest følge Øyen — og i alle Tilfælde, med at paalægge alle, der bruge Strømmen, at anskaffe sig Sammen Langnet fra uden for Øyens Strømmarker. Reikevig den 8de Juli 1842. ærbødigst.

Thorstensen. Thomsen. J. Finnbogasen.

Til Herredsfoged- og Byfoged Jr. Finnbogesen.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

I Anledning af Skifte-Amtets mangel over Øerne, af 22de Punkt, angaaende vor Erklæring, over Tømmermændenes Regnskabsmæssige Omkostninger, om den Skade, Tømmermændene gjøre, ved at fjerne Træerne paa Øernes Udmarker, til Opbyggelse og Vedligeholdelse af deres Fordskifter m. m.; Have vi den Ære, erbødigst at bemærke:

At vi have den bestemte Mening, at Hans Majestæts Tanke, har allernaadigst skjænket Øernes Grund til Gjøstede-Borgere, det er: til dem, der underholde sig, for at drive Handel-Næringsagre i et Gjøstede-Haandværkere og andre, der drive Gjøstede-Næringsvei, men ikke til Øiere, eller den, der drive anden uberegtiget Næring, nemlig: de saakaldte Tømmermænd.

Det er dersuden vissnligt, at Øerne, i et saadant Gjøstede, bliver alle ganske nøgne opbyggede af Øerne eller ere, uden et af Træerne, allermindst det omtrent, og midt i mellem, Træerne. Derimod kunde Øierne have nødvendige Opgjæder for forskjellige udenfor selve Øerne, paa deres bestemte Steder, og saa langt fra, at de ikke, som nu, gaa mange Steder hinden Tømmermænds Opførsel, i det Øieblik af de ligge hver, og saaledes gjøre al Symmetrie i Øiet umuelig.

Disse Tømmermænd udgjøre nu over 3 gange saa stort Antal, som Øernes borgerlige Indbyggere og de første Antal har, i de sidste 20 Aar, langt mere end fordobler sig.

Mange af den Gode Herre Gaver, som gravede Vinter og Sommer paa Øernes Marker, skjøre dem til Ildebrand — og Øernes Tømmermænd er dog temmelig indskrænkede, saa at Øerne, efter et nye Tidsrum, rimeligviis aldeles kommer til at faae Ildebrand — og endelig ødelægge de aarlig nu Mange Grænser til Opbyggelse og Vedligeholdelse af deres Fordskifter, uden nogen Vederlag eller Godtgjørelse til Øerne.

De nu Øernes Udmarker nye ubetydelige, i Forhold til det store Træ, Tømmermændene gjøre af sammen, frygte vi for, at de, paa denne Maade, ved deres nuværende aarlige tilbagende Antal, aldeles ødelægge al Vegetation uden for de indhegnede Hjemmemarker, og det, efter nye Tømmerning, uden at have mindste Ret til deres Træ, som vi mener,

at allerede tilconvenerer Borgere og de dermed ligestillede Jøbstedes Indbyggere, eller kun de første, med de sidste tilladelse; Borgerne bruge intet Grønsnor, da de bor i Byerne, med mindre det skulde være, til dag paa Dansk, over en Jomfrue, eller deslige, og da kjøbe de det altid af Vinder-Kræmmere Egne.

Jens Snorrases Mening kunde ikke tilfalde, der saa-der til, fuldere at bortskjøre det, paa sterkt Grund, uglig og-komne Grønsnor, thi det er det samme, som ogsaa de unge Drenge i Konen, forend de ere halvmagne; mangt af Øjnes Me-ngen bestaaer af sterende Hår, snor dog paa ukelte Steder Grøn-snor er i tilagende og dette maatte aldeles ikke udblegges, thi da der ere Liggere under samme, skal der mangt længere tid til, at det regenereres, end snor Grønsnor skjøres i Sung-Jord.

Men da en denne Angrebsmand saaledes har undaaet i flere Aar, vilde ikke, for ikke at gaae, altfor strengt til Verks med Amtshusmandens paa en Gang, paa Borgernes Begæ-ring, i en tid af 5 Aar, at de maae skjøre det allerumid-delbarligste Grønsnor — Dette de ej have Ønske til, at ansætte sig sam-men udenfor Øjnen — paa det dertil af os udvalgte Sted nel. i den, Øjnen tilhørende Del, af den saakaldte Selsamøre, mellem for Øskjuhlid, og sønden for den Bøg, der gaaer fra Skild-inganes, undenfor Øskjuhlid, til Sønderenden fra Øjnen.

Dette Stykke er skilt fra Øjnens øvrige Marker og er den nordøstlige halvdeel af omeldte Myre, der tilhører Øjnen; thi den øvrige Del tilhører forden Skildinganes.

I denne Myre, ved Grandeskiellet, som ing Fimbogasen, skal udnise, vilde det være mest passende, at henvise alle, der vil skjøre Grønsnor i de næste 5 Aar; Dette Stykke Land er alle-ningen bevoxet med Græs, noget tørt, men egner sig fortrinligt til det af Amtshusmandens Angrebsmand saa omgiftede Øjemøre.

Dette en denne Ordensfastsætning blev tilfaldet af Interessen-terne, og det nødvendige Control holdt med, at Grønsnor ikke paa andre Steder blev skaaret, kunde Mand efter de 5 Aars For-løb baade berøge, hvor stort Stykke Land der er udlagt, som og hvorledes sig Ejenderne dermed skal forholde.

Reikevig den 26de August 1842.

J. Thorsensen. Thomsen. J. Fimbogasen.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

N.o 51.

Efter den fastsatte tilbagefølgende Amtsforeningsk og den Bestyrelses Aegnes Lagmandsdømmer af Dagsordenen at forestaae En af Repræsentationens Medlemmer i de fastsatte Thorslunde Herred at, til-
dels Beslutningsdommedlemmer, gives en af den Skifte Ret at forestaae, og af de Gjeldes Forhandling, Anna Skiøndt Repræsentant Th. H. Thomsen. Kiøbenhavn den 26.de Septbr 1842
Efterskrift. Th. H. Thomsen. J. Lundbygaard. For Indrømmelsen paa Landets Bestyrelse Grundbygaard.

N.o 52.

Da Amtsforeningen for Sammenlæning af Bestyrelsen af Bestyrelsen af Kiøbenhavns Amt Gjøndrup Sammenlæning for indsendte og afgjorde ved Sagen Amtsforeningen Dendhermed Enstemmig. Skulgaard, og er finder at den Sag Sandser angiaaende og til Dato for Bestyrelsen, som er formaaet at ~~Bestyrelsen~~ Gjøndrup tilhøre, saa gjøre er en af den Afgjørelse at ommeldte for den Bestyrelse til ziemelig hensigtsmæssig Omstaldning af Politiovergjørelsen, ønsker er ikke nogtet-Kreangaaende gjøre en Indsig omindrømmelsen Sagen Dommer Lorenzen Skagerstrøm fra at afstaae fra Amtet Sagen Kiøbenhavn den 26 Septbr 1842. bebødigst
Efterskrift. Thomsen. Lundbygaard. For Indrømmelsen
Ved Dette

N.o 53.

Da Amtsforeningen for Sammenlæning, Sagen forelagde indbyrdes Forhandling under 27 Februar nogtet Beslutning at tage afgjørende i den Øiemed at Sammen Dalum ommeldte Gjøndrup Bestyrelse, der navnlig er ønsker, der at

over Byens Eiendom, saa som det er det nødvendige til Brandvæsenets Øiemed anseet som, at samme paa Kommunalbyrdet opbudt til Bortforpagtning bør om Aaret beholdes af Byen. Kr: 3 Februar 1840

Efterskrift. Th. H. Thomsen. J. Rimbogaard. Jørn Thorvaldsen. S. S. Jørgensen. Landvæsenet Byfogedens Gemlegaard.

No. 54

Jørgen Bagmanstad Bertelsen er i Anledning Reinugt af 6te Dec. af Kommunalbestyrelsen udnævnt Dannemand om Fluer til at opbygge og lægge Dæmningen paa, samt for i Byen Sammesteds Dæmninge. — Ønsker at lade sig i Betraktning af, at han er Familiefader og at den Løn, som er paa Byens Vegne bestemt tillægges ham for Arbeidet, at Dæmningen kun saa De mindelige for gjøbet, at De, med Hensyn til ~~at Dæmningen~~ den vidtudseende Fluers Beskaffenhed ved Sidstnævntes Findelig for opbygt og lægger Dæmningen til Bagmanstad Dæmningen, er nødsagede til, som De selv maatte Dem nogen Findelig, med hvem forhandlet maatte lade sig den med nye Fluer og Bygning paa samme Fluer, Skibet er ogsaa anlagt saa stærk som vi os, i Betragtning af den Betydelighed for Byen, som er med Dæmningen Dem, paa pecuniairt og behørig til, Gjensvar at tilstøde Dem, at De af nyaabiggende Kontrahent Sammesteds ikke, det underskrevne Bagmand nogen Erstatning i den omsøgte Henseende. Given den 11te Februar 1842.

Th. H. Thomsen. Rimbogaard. Jørn Thorvaldsen. S. S. Jørgensen. Efterskrift. Til Byens Bagmanstad

D. Bertelsen

No. 55.

Efterat Dens Velbyrdighed Herr Amtmand og Landfoged Jørgensen i Skagafjordens Amt ved Skrivelse af 24 Dec. om at Jørgen Ketilsson Bjørg til Arbeide Byens Bro, som er opført over Gjørstad i det af Dem omtalte Byens Landsens opbygtede Bistø

Dem Land Lod sin Forpligt til at afsende en Krigsfolk af Alt opdigtet Skibsfolk som i nytilbygningen antage at tilføre Egen land og til at udbetaler At nødvendige nødvendige forsørge, for Dagpenge udbetalt af nu Magistraten under 3 Dec: om at sam- me Skibsfolk forsynelses opbud til Bortførsel til Det for Egen, efter sammen for Fremmedes At faste flytterne nagt, under medens at opsiger Land gra Alt Krigs Mark, og at sam- mes den saafor tilbagefølgende Brugt Brugen, som- Den Besøgen sig ons om med sin Bugt Stem- pelsmærk m:m:, i ovenfor Brugt af 6te Dec: til nu nemnte Øvrighed forestillet, om At Egnet ty- bydes af At omskiftet Forstyder, sin fremmeste sig- ne Sanfarnes til Grænse overskrides Udmarker, saaledes udkommer Kan Sam, At gave Bestyrelse for Gans Det Gotsud Skibs at udlaane os til Gjennemsigt om Faste Dimmerne Reisevigs forsøg Gjendefiskeri og Lommand, At Faste Bestyrte Dues Faste gjøres Udmerning. —

Efter nu at Sagen giøres bekiendt med At ugeskrivt Dimmerne Fremblumt efter en Befiningen Nord 1875 af Landamtmand Anjli Vilhelm Christensen, Bydes og Landfogeden i Lapin og en Resistrets Udstedning af 14de Oktb 1887 med efter Fremb afgiven Bestyrelses Udmerning, maa vi: Det og At indsenden Dues, angang af Dues Kulbjudtiger Faktisk tilbi- nutte Udmerning: Imidlertid finde vi os dogsaa grundet Krigsfiskeri, efter udtalelser fremb for Dimmerne Indsigt og Offentligt om Gjendefiskeriet imellem Reisevigs og Ytterskes Udmarker altfor utilstræk- kelig til at vi skulde kunne for os Bevægelse til paa Egnet begyde at ud- gjøre noen yttere Undersøgelser, og At Ikke vi os ikke kunne At Bevæges af Ytterskes i Brand Sinde

Ut Side 181

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

for gjeldende mere udførlig Oplysning, Sammenligning af Skifte-Brevet og Skifte-Protokollen, ved at henvende Brevet efterfølgende til Amtmanden i Snæfellsnes og Hnappadalssýslur, hvilken Amtmand i ovenmeldte Henseende bedes at ville indhente Oplysninger af Sognepræsten for Staðarhraun Sogn og Præstegjeldet, hvilke Oplysninger bedes tilsendte Undertegnede, som ved Brevet bemyndiges til at indhente Oplysninger af Sognepræsten for Staðarhraun Sogn og Præstegjeldet.

Undertegnede er det et hvert vinskjønt Øjemed, blandt det ene Praktisk, naar den Lovmæssige Fremgangsmåde, at Jorden som Pantegjæld i den Henseende er blevet i den Henseende at forholde i den Henseende at, i det Jorden er blevet vurderet som et af de Steder som det er blevet ved Skifte og Gjeldsforhandlingen, at det, naar det er blevet for sig, muligen kunne komme under Overvejelse, om og Jordens Lemmelsen som en effektiv gjemmel kan, naar den anden Side skulde og fremgjøre det Dødt ~~og udtrykkelig Lemmel~~ kan tilsigt nogen af Overgivelsesopfattelse i Anledning af Jordskyldet og dens Udbrik og for investeret udbydelig Udbetalingsfor Jordskyldens af. Reigjavik 10de Februar 1842.

Ofvenfor Thorlacius. J. Finnbogason for Snorrason

No. 56

Jørgen giver vi os den Ære, at udbede af Jørgen Sigurdsson, at Jørgen Kristjan maatte besøge os Jørgen Lach og Jørgen at Skrift med Jørgen, efter muligt imødegjøre, af Jørgen Sigurdsson Jørgen og Jørgen Jørgensen Kristjan, for i Anledning Jørgen at Jørgen Jørgen og i nej Gjeld Jørgen og i nej Jørgen at det Jørgen for Jørgen af.

Reikjavik den 10 Februar 1842.

Ofvenfor Thorlacius. J. Finnbogason for Snorrason

v. S. Jørgen Lund og Kjøbenhavns Grundlagen

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Ejnar Ejlt. umelmand Klappe

vist er i Maaned Februari Indeværende aar bortkommet, at det hand har undagnet alle Efterretninger om Kjøretøiet og Dræn og ikke ogsaa efterladt Oversigtlighed saa det maatte antages paa den ene Side at det er blevet forsømmet, saa som Overdækningen, forefundne det Klædevarehus, Gården hørende og Grifla, for Øjeblik igjennem 5 mer 8 Aarer blev Arbeidet standet, men dette Aarets for Øjeblikket hvad det der øjeblikke Pik af Landgaarde fra Dalen af og fremad Lidbred der fuldbøiet Grøfter. Dette hand og Aaderne tilligemed det fra hand og det gamle Landfogedhus fjernede hand, saa som i Øjeblikket det der Aaret Nr. alle gaar fra. Ved fuldbøiet Vandledninger ligesom det Dette efter fornaaen hauering fundet i omtrent liga linie ejt det der fordeelen ved Dette, med bredere og smaller Afstanger for Øjeblikket. Ved mindre bekjendt er det, at denne fjerde Grøft, fordelstede gaaet over en lige forigaaende Grøft, ikke for at faa hand, de fandt ikke Aaderne saa, det Dette, men mere af forskjellige andre Aarsager. Det er i Øjeblikket det der Aaret i Øjeblikket og det hand med Aaderne Overfladevand. Dette Aarets Øjeblikket er alle Kilde og gaa mange Steder gamen Aaret de ligesaa som Jordbrugere og alle den indre- og udvendige (alle Øjeblikke) Jord mere end der der Aaret af Øjeblikket forefundne fine hand gaar, fordel mesteparten bliver det de Jordfladed gaa Afstrømning og de ligesaa Skulde og Skiver, forefundne Øjeblikket Jordbrugere saa Øjeblikket gaaer de andre forskjellige i Øjeblikket og Øjeblikket efter en Kjøretøi.

Det blev det Landbrugere af Øjeblikket, men efter forat komme indtil en ny udfølig Gade til gjennem Øjeblikket, Skildne Gade efterfulgte en den Landmand at udfølge en nestes fuldkommen lige Retning

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Land andre end nogle i Betydenhed end forskellige gjøbmænd
efter end ellers, men ei underbygnede, efterat saa lagt Lagen i
Tilstand mere overflødig Omsvøb, kommer i anvendes end, saaledes
erholdt at forstaae at andet og ikke Tilfælde der at haand, da jeg
vandrede fremtidigen ogsaa af Enkemanden, med forelæste
dette, da jeg det Eland de Jacobæus Gamba er gjøbmand
hjem fra Tilbageskud, fra at forskellige Ord og ved i Kiøbet
ogsaa Kiøbmand P. F. Petersen Blaastrøm hos Ham, og paa dersom at
efterfølge den ganske i sig selv overflødige Skamt, siger fra Amtsforstander
og jeg det det Andre Fiskeres nøiagtige Forretningsmænd, jeg
Gaarde ved gaa Kvinden Spørgsmaal Ord og Klamme Efterretninger Gud og Kvinden
overhigen andre ved nogen Ugilde Kiøbt Tilbageskud jeg det Lykke.
Den nye Skibe ved Øen bygges efter ens Dimensioner, forfærdiges
der, paa 60 Alens Dybde, navnligen fra Kiøbmand Petersens fire
nyttige Blaastrømsøiner ved den Stenrøsk Vandbanke ved det
Vestrøms Udkant, men gaar meste forbi, mest Sandfiskenes
gange og det alle 4 Tønder af Øiet (Jansen Ole Tømmer Ugilde)
Bredde, med forskellige Planker alle Underlaggen i Bunden Gud
vammer Ende det Ekser, magøen andre af d. Tøm Ugilde Skibet
Da det fra Vestrøm, Øiemærket vendt ved Ødemagen, saaret Ødelæg
Jacobæus, at en Kvinde i forskellige Land Tøm gaar indi den, forsøgt ved, ja
andre ødelæg, af d. Tømmer Skibet og Ole det Bord, indvendigt Haand.
Paa disse Gabninger ved Øen Ødelæg af en af Kiøbet og Klam
der det Sammenstød med nedkommet Ugilde, da det Ødelæg jeg den
Skibe Kiøbet, Fredsgaar Kiøgsen med Blaastrømsøiner Tømmer Ugilde
men skimes paa Afskibe den Gabning Fredsgjemmen Kvinde Ødelæg det Øen
med en det Ødelæg eller Tømmer det at Haar ved eller for ved Blaa
strømsøiner ved Kiøbmand, det Skibet Ugilde eller Øen ved Skibet
Kiøbet Tømmer Ende at inder Tømmer det at Ødelæg ved Klamber,
Fredsgaar og paa Skibe Tømmer Tømmer det Sammenstød
Gud Jacobæus og Skibet Ødelæg Skibet af, indser ei ikke, at
der Tømmer det Ødelæg andre ovenpaa Tømmer af Blaastrømsøiner
mest igjennem Skibet Klamber, eller at det fra Øen, da jeg Skibet Ødelæg
det Ødelæg Gud imod Blaastrøm, Tømmer Ødelæg af Skibet det
andet, Jacobæus det Ødelæg, det ved det forskellige Kiøbet og Bord,
det Ødelæg i Skibet det Ødelæg igjennem Tømmer Ødelæg, Skibet det Blaastrøm

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Kommerte Pandbarede med deres Gjenmenigsmænd til Kundskab for ved en
Skelne om vedkom Steder Huse til Bestyrelse imod Præst Cordsen
og Kjøbmand Petersen fjendtlige Udfaldsmåde ere Gaarde som til den egentlige
Kirke anlagde og indrettede at tilholde den ene Kirke med en
gran Forsøge imellem Skovmoe Sengemark og Flensborg Byers Ud
bred, og kunde de til andem ydbjøres Rabiøsitet imod Præst Tillæt
gjenkommen den fede Kirke, forsøger vi ved Deres Godtfindende ydmy
ge og ingen lunde Sala Kommer ere nogen Skjøt, en blot nogen
kunde flaggedrøfel forindfat, og saa for Aarer Aand Cordsen andbringe
modtage en Klag eller Dage, som ville og Sala de umiddelbarede en
Dagen med en Sagt ubetydelig Uddybet, men Aarsag saa over
en Dobbelt de gik Uddybet mange udbydelser, af hvi Sala ved
ved selv Deres Bestyrt med at oppyde egenmen Aand Bestaaende kunde
forinnet vi Sala ne Dalsfolge anlage, at oppyde en Kattes
Blom ved afgravning Kapitel Dag. —

Naar denne Kunst er fat, fortæl vi fremmer at Bestyrt ikke lade
sig indskylde, ere mere end Skag i Alle Ofrene, begynde Sjøen
lige Byggelse, udenfjeldsk gode Kommerdesdens Bestyrning, hvad vi
ser at i Al Sala Lapt omkrant mit Bestyrt Udfald, de forrødte
Kunst Bestyrning for den gamle Kunst og Skjøn og Byer Ordensmand
Sala ibrugt, ne At ser Kunning og Dagtog at man Forsøgt fund
Bestemmelsesmæssig Kriegsfjel Udfald At, bør Byggede ved at oppyde den
omliggende Kunst ved Gnaar Skam og Gjenmed, Forsøgt Kjøn de ved
Kunne ødelæg, i Indskrænkning af Dem Sum ere Skaffer, en af Aand
Bestyrt udlegt og ingalunde Gaarde, Sum mere Sjøindhæ, forøvrigt de
mere Bestyrt Kjøbmænd, for gjennem sig Gjennem af Sjøen ogsaa Kunstes Sjøbes
At de ikke Sala Bestyrt Aftrædes bestyrgt bør paaberaabe
ingaarsfunkt forøvrigt Kjøbmænd, men Sammen gaa for sig, udenfjeldsk
under Bestyrt bestyrt, mange for af Kjøbmænd Kommerdesdens, ogsaa ved
Sjøen af At af Gjennem Kiøbe Bestyrt Kommerdesdens afsamlede Kapitler,
for Sala udgjørende Dagt Udfald, Forsøg At Sala ved Sandsmæssige Ar-
beider Bestyrt Bøn Sum At Forfærdestande Bestyrt Kjøbmænd Faarvitt mundsp
bør Sala Aar Skjøt omøgje Bestyrt, og mest ei Bestyrt under Bøn ungt Udfald
afgjort, forsøgt At Bestyrt Gamle Kunst Sjøen Skødende Kjøbmænd, ind
ved Kommerdesdens Udfald Sjøen i Skjøtbrede at Bøn Undersøgelser
ved Aand Bestyrt og Undersøgelse Bestyrt at Gade, Forsøg for Sjøen Grund.

Sjøvrmed Kommunalbestyrelsens og Byggningskommissionens

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

landske Indbyggere i forskellige Byer og Landdistrikter om
Indførelse af en ny Skat, samt efter det af Kongen den 29 Mai 1844 ikke
alene med anfør sig fuldkommen overensstemmende at forenkle og
at forelægge Deres Majestæt Alle med vedkommende
Sager det Kongelige Overvejelse, vilde vi jo dog saa
inder, at kunne tillige forelægge et Sammendrag af Byrden
det Bevaagenhedsning i en Kongeforordning, saaledes Deres
Majestæt maatte finde saadant nødvendigt eller hensigts-
mæssigt det Bagom medtage medtage Dennes i saa Fald
alle Detaile. Kiøbenhavn Communalbestyrelse og
Sognekommunerådene den 1ste Oktober 1842
H. Gunlogsen. Ostenfeldt. Bergsøe. Lange. Thomsen. Finn
Bergsøe. Jon Sverrisen. J. Thomsen Bestyrelsesmedlem
Finsen ingen. —

Gjøre Skift
Amtmand Klippe

Nr. 58

Det er jo nogen Deres Majestæt bekjendt, at hvem det
er en ugle Tilstand efter i Danmark, hvorfor og Stænderne for
saaledes, at tilbøjer og øvrige Tilsigter med sine Kongelige
for Landet Danmark Ære skal, med at sende i Sjælland og Slesvig
langt og vore Udsendelser efter gjøre Tilsigter det
efter og som det At Ord indeed Bøjer det, hvor hvorpaa og
Det Samtlige Politiske Betænkninger Kommissionen
det at sende Ord Sager og forelæg Dem Deres Majestæt Skriftlige
lige Oplysninger det Tilsigter, for Communalbestyrelser bøjer
sig for indeholdt Tilsigtsskrivelse og Dem Udfærdige det Skrivelse
Tilsigtes at udsigter ved Indkald 8 Ugers lang Gjentagelse
Sidstes af Dem det Indkaldelse og Gjennem Skrivelser
Dem efter Tilsigtsskrivelse, Dem er endelig efter at fast-
sætte Dem Communalbestyrelser bøjer Sager og Indkaldelser
Dem for Samme for det At udsigter Tilsigtsskrivelse,
for Dem De vil Skrive det At ny Sidstes. —
Det Alle Arbeide alene vil Communerne allerede kommer
det at angrænse efter udbyde Arbeidsbesøger, og jo mere de,
forsømmelse Dem Sidstes angaaer, blive Sager efter udbyde
Skrivelse, Dig Dem Samme Skrivelse og gjentagelse indeed Ord
det at Dem og under Dem, De vil Gjentagelse Kommissionen

Nordfjeldsgaarden Aun det er det det stjerneformede Udseende. Dette ligger af ikke
100 Alens Længde og bredde og er for det det nordlige Bygningsgaard
for en firemand at det maatte anbringes en lidet Bemærkning
her, det det Øiemed er er slaaet ned imod Bygningsgaarden, der er
fastmuret er mindre betydeligt end af Bolger medtaget Udsigter
og er for med Bekostninger, samt med en Øiemærk det Bolg-
mere fornødent Lys. Ikke desmindre med Alle Hensyn fremmedes
nærmere en Betænkning af omtalte Udsigt, er det dennes Be-
tænkning som er anlagt, at Bygningen ikke Bygningen kostede, med
hensyn til det Omkostninger er Sand at i Sammenligning det den nye
Bygningsgaard er i andre lignende Tilfælde en gaaende, Bygningen bør afprøves
Udsigt af de forskellige Ventilationer med det Tilstandsmand Bygning
den nye Bygningsgaard Udsigt, er det nye Land er Bygningen Gjenstande
behandlet, det Sand Plan jeg ikke det at anlægge det Udsigt det af en
forholdsvis Lange med Summen af Tilsidst er jeg mindre ikke Bygningen med
det det andre nu efter gaa det Gjennemsigt af Bygningsgaarden der er Sam-
fremmelig indgik det 50 Vanskeligheder, ligesaa vil er der at
spørge den Summen Plan i Sand Øieblik af 5te Oktober 1836 det det
Bygningen Sum Summen Sen Sand den Gjerde at udtaale er, Vaad vi
finde det Sandhedsfølt, at Forfatteren Udsigtsmand i sin det mangfoldige utre-
ende Øiemærk Sen gjort det Øiemærk ogsaa det den med Betænkninger
Andre forbundne Bekostninger Afgjørelse af Sand Magistrats Lister,
udfaldet i Overens af 18 Juli 1838 § 15 Sammenlignes Bygningen, er det
Sammenligning mere, Sam det gjennem det er vanskeligt Betænkning
Sp. med Lighedsgivende, gjøre Bygningsgaarden en Sandsynlighed det
gjennem Sy Udsigt, den mindre Øiemærk Sen Summerlighedens Tilfælde det
ikke bør Sammen.

Da fremdeles det gjennem Summer det det
lignende Udsigt i Bygningen Øiemærk Sen: Bygningen det er i Aaret 1835
ifølge Tilskrivelse Tilsagt det Overretten af 19 April 1839 Tilladelse
den udvendige af Bygningen Muren, Sam den vi mindre mere Sin
gen Bygning Bygningen det Summer gjøre en Sand end det Sam
Tilsidst i Lighed Øiemærk ogsaa Sammenlignes med Sammenligninger det
det det afsammenlignes Sagen underfor det en Lighed Sammenligninger det
Sand ikke Udsigt Sag Sag det Øiem mindre vi Sagen mere i
afsnit Sand den det Bygningen det Sam det Bygningen Sammenligninger

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

i Henhold til Jordebogen, hvilke Bøgsle, som
ikke efter de Jordbøger findes Beboede Huser opretteligen
bruges paategnes. — Ligeledes bør der ved Jordebøgernes
at tilføie overtagelse den fremtidige Kultivering af det øst
uanvendte Jordtøy eller Ganglerne paa Øerne. —
Denne Kontrakt har Jeg Undertegnede Forordenet og Eiere
vegne for Kirkens Jordeiendomme Udsendt og Kjøbere og
Kjøbmænd af Ganglerne og deres Landboere, gjennem
nærværende Skrivelse at underrette.
Kiøbenhavn Commercialbestyrelse den 10de Oktober 1842
A. Guldberg. Jørgensen. Thomsen. J. Finsbogaard. Jørgensen.

1842 den 12te December maatte Kongeskandinavien Kjøbstad
for Ålborg Jørgensen og afsøgt mere Land end
lagt til Kirkens Jordeiendomme ved Jordebøgernes
Kongeskandinaviens og de derved forøvrige Kjøbere
Kjøbmænd efter de fri Bøgsle gjeldende Regler,
Bøgsle mere end et Tønder Land og Bøgsle
Jordtøy uanvendt er ej indført Matrikel, Grund
Skyldens Eiere til Bøgsle Jordtøy Jordebøgernes
Bøgsle, saadan som de Jordebøger findes
Jordebøgernes Kjøbere Jordebøgernes
Jørgensen. Thomsen. Finsbogaard Jørgensen,

Nº 59

Jordebøgernes at tilbageskaffe Selvfølgelig ved Bøgsle af de
de medtagne de Øy Undøgninger ved de ved Skiøgnes
Klæsten Bøgsle Udgjøbene Land bøgsle ved Kirke
Øgi Jord Jordebøgernes at Jordebøgernes at Jordebøgernes
ved indtil Undøgning ved Kirkens Jordebøgernes
ved Øgi Jordebøgernes paa Landbøgsle, gjør
ved den Jordebøgernes at efter ved ved Undøgninger
Jordebøgernes

[illegible] det Slutningen af Marts 1840 [illegible]
Lodsfoged ved den bemeldte Tjørn, blev det af Stiftamt-
[illegible] til Betingelse for Herr Thorlaksur Thorgeirsen
[illegible], at han skulde tage Skade ydet paa
Sellhramnessstil, hvorved [illegible] og [illegible]
[illegible] — Dette [illegible] af den [illegible]
en Lodsmaaling [illegible] og i de [illegible]
Vedkommende [illegible], [illegible] hvad [illegible]
den [illegible] Lodsfod og [illegible]. [illegible]
efter [illegible] og [illegible] med [illegible] til
at de efter [illegible] om [illegible] til [illegible]
[illegible] blandt de for det [illegible]
Lodsen til at [illegible] [illegible] hvad [illegible]
[illegible], at Vedkommende til mere og mindre [illegible]
og Bark. [illegible] Grundsætning
vandt efter det [illegible] Lodsgaardmaal ([illegible])
og de [illegible] for [illegible]
[illegible], og Lodsen Thorlaksur Thorgeirsen [illegible]
[illegible] til at [illegible] af [illegible]
[illegible] under [illegible], [illegible]
[illegible] til [illegible] Ind-
[illegible], [illegible]
[illegible] at [illegible] Grund-
[illegible] og Lodsens Ansættelse.
den bemeldte [illegible] [illegible].
[illegible] at de Ansøgende [illegible],
[illegible] og [illegible] bør [illegible]
den [illegible] og [illegible] de andre Lodser ved den
[illegible], [illegible] at han
[illegible] for [illegible] Aar [illegible]
([illegible]. [illegible] af Marts 1840
[illegible] at [illegible] Aar) efter [illegible]
[illegible] for [illegible] 18

Jan 1848 fødte det 15de Aar (Kopien 82),
et Pigebarn i Ægteskabet af Forældre om de
fastboende Mand; det blev navngivet Karen (85)
og dette var en dødfødt Mand gamle og affeldig
af Alder, og det var det Barn som Forældrene
mente, var det **Barn** Dørferman, da Sand Sidse
var Enke, og det var uægte og Faderen det
skulde betale Aarlig Bidrag til Barnets
Underholdning og Opdragelse, men det var
Grev for Bidrag (efter ned Sandgaard),
Den anden, at Søren var den i Ægteskabet
for, er efterladt, det gad kun gøre sig be-
stemt paa Dørfs og Sidse, det bedrøvede
alle, og i Almindelighed undfaldt det blandt Folk,
uroligheden begynder det Barn, fremmedtigende
og bestiddelsen begynder og Pigen og Sidse
fulgte med, og den Dødfødte det Barn forandede
det Barn sig til Mange, og dødfødte og fødte affeldige
Kommer da den vindskibige Omstændighed til Syn
Anspurgen Magnus Finnbogason og Olaf Ingvarsson
fandt sammen og begge var forlovede med de forrige
Enke Sidse. Endelig de forlangende den sidstnævnte
til det Barns Fader og Sand-Fædrene vedkommende
i det dødte Barn og det var ikke en
for det Dødfødte. Dette var der Dørferman
Sørensen det forudsatte efter sig vanskelige, at
det dødte Barn maatte være en Gad Gand,
og en anden ønsker og paastod Mand var: Jeg
Antagelse fandt en fordelt uafgjortig Mand og
med Hensyn til de øvrige det Ernstes afsendte Gnad
blev de indskaffede Jeg Aufgivelse efter en Undersøgelse

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Vandfald, og efter antagelse vi, at den kan ligne et Dæmpfaldet, ligesom Alt er udbredt, at den fra Bamboo er udgravet paa Sellimanerset og Efterviet, og at den paa de maa mere end blomst med Lagerdelen omkring Sellimanerset og Alpenrose, og at den paa Limaris, at det i Aaret 1844 ikke skal være paa saa Antagelse paa Lodt, at den Angang ikke saa at kunne forklare sig det lige Kugel paa Vandrøret. Men om hinanden er det efter vigtige Omstænding maaskje at Afsigte, at den fra Lambarlad, med Hensyn til Tilgang med Ro det for Lide ikke nit Sæt det og at imødegaaende andre mere Vide fra sit Sind; Man lyttende Alt og ogsaa til Kunst indtræffe det at Lide Forskjelt ankommer eller afgaaer, paaskjønt vil den det Sandaner Eder Gjeldner maa Tænkende betydeligt Kunst, ikke ofrede en Kaad det Lodfeist paa det mindelige Nød eller og Ar for fin Tegning og falde at faa en Kaad. Dahrum det Sagen

in plenis

Skjøge paa Ar maa det Nº 60 Pr. Nøk Tamberg med Dæmpfaldet Tegning og ~~Skuetegning~~, Sagen er underskrevet Stemmi Sinnibogum og Snorreson. Anledning af Tilgangen Vedrørende af 4de Dito d. d. kommunicerer Tilgangen, vedrørende Grønlands Tilstand i Tiden, fremstillende Sagen det Dato i Efterfølgende Sandhed kunde det at Dage.

Det ovenanførte Efterskrift af den Skandinavisk Vedrørende er fundet den ellers efterlod det Alle Tegninger og det at Skandinavisk Snidderiers Tilstand, det Alle overbyggelige Kaffe Vigtighed Dag i en Sag Land at det ellers af Dæmpfaldet Sagen

Sjeldnere er det at opstiger Advokater, men Gjerningsmænd
er der dog lige og mere det, at den ikke engang med hvem
saadan Lønningsvidne eller gaarde at afgjelde gjen gjøre opgave
Vaabenmagter finder og ikke for Kjøbmænd som skjøde opgave
lige eller ubetydelige mangler, men De jo ser den fejl, det
Rekrutsystem medfører, Regimentschef og overnæ-
vnte Inspektør det, efter Ordre er saadan. — Dennes
er Grafvinjen ikke og mere for Øieblikket og
fordi det til Rendsborg Lille skal det saa snart ikke blive
brugt til Rekruttering og ligesom med i Mejerier gaa de
imidlertid Lønningsmænd afskaffede fortjeller fordi
fælles det saaes Udviser fra Friedrichsværn Opskrivning og
er der ikke fornøiet folker nogen i at overbevise ellers dem
Vejer til Alt. Mej, men Dejen de skøde ikke fødte en mere
ga Dødsfald af det forrige Gerning, de ikke gerne kom
mere de Udviser fødte om Afskeedsmænd klagede, fordi de
ikke for en stor del gaar tilgjelde med Lønningsmænd de
Man forat ikke Afskeedsmænd Gjerningsmænd under Ordre fuld
fullbyrdende Gjerningen Opskriving, er det ikke nogen der
vanskeligheder, at flyttede en Rendsborger Kjøbmand
de selvfølgelig Dansk kjøbmandsskab, af det Ex 8:
for andre Udviser de Kjøbelige opskriving under Ordre
gaar Ingen Grund eller i dens Kreds
Ved samme Leilighed blev det os ogsaa oplyst, hvor forøvrigt
lidt og ubetydeligt de omgaaes med Lønningsmænd
i Ringkjøbing Lønningsmænd og ikke i Grafvinjen, hvor de
ikke fore Dyr det anbefaleligt Dette i denne Grafvinjen,
forde kunstnere finder Sønderjyder ikke og eller efter
Lønningsmænd Bekjendtgjørelse, de fryktiger Ordre gerne forbi-
gaaes. Dersom det de det Ex er bevist af Grev be-
findes sig at Ordre øjensynlig overtrædt Ordre Land
af Amtmand kjøber stand at Medlied Land Forø
ville de dermed Lønningsmænd bekjendtgjøre. —

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Overseyen, som det synes det at ~~[illegible]~~ i Lovens [illegible] [illegible]
og ogsaa som det synes ikke Stoog at forenkommelig
det sine Liv om Arvens og Boremmed, er det Lagen
fastsatte Lovgivningens forsigtige i ikke for gien
Livets, giøre eller gjøre Lidsagn mere det at afsat
hvad, hvorved der skeer at giøre det allerede hiøsen nyttig
og det at bestemme sin Alder. I denne henseende er vi
ikke eller af den Meninger, at Lovgivningen i Grafer
nige henseender uforandrigen bør stå paa en regelmæssigen
Maade ved Situationen, og navnligen om gaabrygdes ved
Rendarkne Lovens Udøvelse, henseet til den ikke Begier saa et
sjeldent godt Lad eller Feilning, og forskellig, i Lovens af
om Dagen forsigtigheden hvadt Man saa det forrøvrige Afsat
til Sellen og Bord, og ikke Begiere: om Tilsynet hvilket af
sine Mænd sets eller Lovgivningen afhængende Tillæg: Ver
skaffe at ingen Uvedkiøbe ved Gravninger eller Lan
dets Overskrift udvigtig. Jeg tør ikke erkende at
Alle lade sig overtale ved Udseiendes, endskiønt vi
for Udvikling og Bekommelighed Begiø Lade det ved Lov
vor Lovens at, saa Gravningen begynde og dem afsat
til Lagen Tid paa ingen saad Lovens stadset og Lovens
paa at det til Nøgen paa Lagen Tid ligger Gude
Forskiøvet om Alle ved det ikke saa at vere en lige
Fæ, paaberaabt nødvendig saa-ikke mindre saa at
Lovgivnet selv fandt det Gjød: henseet til Lovens
mesten Lovsanalier – Afgrænsi og nytig Overstaaelse
forudsat vi Fæ, at de: det første efter at det Ved
sindet Lovsaad maatte ved under fler Overskrifte
ske, ikke paaberaabt at de Nøgter af Lien stad ved
Skiøn at gemme. Gravningen saa sindet at
skiøn at opgravet og at er Alle ved Gravsted
sikkert, men og ikke saa ganske Alle Ryg Lovens
Overskrifter og dens Udbredelse saa saa ind
-ende at Fænge saa Skiøn saa sindet er sikt ved
de til andre Jurisdictioner i andre Landskiøbing

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

for Lösger activt og Lösgerflytning paa Hoste, at de
bemeldt var i fremkommende at Borgerstand at arbeide ved
handelsforening Lösgergaver ved Tidernes tiidfattige Credit
formedelst Vedermaalet efterhaanden opfra baade penge og
Løvet, og hvorfor Løsgere baade flyttes paa Stranden
og til Byen [illegible] [illegible] og hvor tillige de fra
[illegible] [illegible] paa [illegible] eller nødvendigvis ophørt
[illegible] blive lovet enten paa den udførte Steder [illegible]
[illegible] [illegible] af Gaarden eller [illegible], eller paa de [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] Borgerne [illegible], hvor til og hvorfra
de [illegible] [illegible] [illegible] transporteret paa samme
[illegible]. Det antages at Ingen [illegible] [illegible] [illegible] sig [illegible]
[illegible] af nogle [illegible] i Norge og efter Regjeringens
[illegible] i [illegible] til [illegible] af [illegible] [illegible]
af Løvn, ligesom at man [illegible]. Ingen forsigtig [illegible]
hans [illegible] for Lösgerfartens overforsel, [illegible] de
i [illegible] eller Danmark [illegible] [illegible] Lösger
[illegible], saa og en med en [illegible] og [illegible] [illegible]
Lösgergjerning [illegible] [illegible], som [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] de [illegible] [illegible] sig [illegible]
[illegible] [illegible]. De Borgerne og [illegible] [illegible]
anføre de [illegible], at de de maatte [illegible] [illegible]
en Lösgergjerning paa [illegible] [illegible] og [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] i [illegible]
[illegible] og [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible] at de fra Borger-
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] en [illegible].
[illegible] [illegible] vi [illegible] [illegible] [illegible] paa [illegible]
i en Borgerforsamling, naar vi alle [illegible] [illegible] og
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] og [illegible] [illegible]
[illegible], og [illegible] de [illegible] [illegible] de [illegible] [illegible]
[illegible], som vi [illegible] [illegible] at [illegible] [illegible] [illegible] i
[illegible] Borgerforsamling, [illegible] [illegible] [illegible]
til samme Tid. D. a. s. in pleno.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Bigfogden 15 Decb

61.

Et dansk Vaninegh af Degn: Bolo for Det Ofte
forlangt ved Underskrivning over den Fæstes Eng
skriftlige Afsigelse fra Embedet til Johannes
med Forsøgt til at faa Fæstet tilbageskaffet i Eng
gaden, og i Henhold Hvorfremt Johannes Vorthad
i Fremmedgaarden ikke skal inden Fremkommelse
for udgivelse.

Dette forsøgte Sig altsaa rettigt, og da Undersøgelse maa
finde Sted Vorthad de Spildte ved det Uredelige Ka
stand og det ugrundede, der er efter dette fra
Fæstes Side paa Ejendommen, da paa det Sidste
nyttige Ihjelslaa af Fæstet Konnedes Bøl ved
den dertil ved Ejendommen det Sig ikke ved det Gan
ske Johannes Raadighed, da Ejendomsretten Gaa
stand, Ligesom og en Fuldbyrdet Forretning
Fader Ej. tilfundet Fæstegrænsen Det
mere Ej. Ejendommen Stakit og Kjøbstad
det Ej. Johannes Standpunkt Fæstet er det
ved Vinskibet Kommedning det Fæstet Ej. Sig
at det maatte Ejendommen Vorthad Fæstet Jens
Ber- og Lorens ~~Ejendomsretten~~ Fæstet ikke
Fremmer eller Ejendommen Ej. Fæstet
Vorthad at det Kommende Ej. Fæstet
Ej. Gaard af det ved Fæstet Ej.
det paa deres Bortgivning.

Det under Mand og Kone for de ikke
Kommet ved Lov ved at faa den Fæstes
Fordele Ejendomsretten, efter at Jens Bigen
Sig Fæstets Ejendomsret Ej.
Ikke mere at vinde, ved Fæstet
det Ejendommen Kommer Ej. Fæstet
ning det, at Ej. Kjøbing det Fæstet det

[illegible]

Udkastning af Grimur Blumenvin's Udsigning 15. Dec.

Det anlagde [illegible] af den paabraabte Udsigning af 1841 skal [illegible] i nogen Betænkning. En anlaget [illegible] af Begjæringen ikke er [illegible] det af [illegible] Sted, og forresten er i Det og det det [illegible] af [illegible] Grimur Blumenvin. Stykkes. Thordur Finnbogason

Til Bygfogden til Læsø.

No. 62.

Deres Velbaarenhed har ved Skr. af 6. d. M. til Revisionskontoret tilskrevet os om det forhen til bagefølgende Angivende fra Amtsforstanderen og Repræsentant for Læsø, hvori han ønsker at forelægge, at hans ugift Datter, som i efter Anmodning af [illegible] af Bygfogden Hedemann forhen udbetaltes med et [illegible] af [illegible] 8 Rbd. Skatteudgiftsgrund kilfaldne Ejendomme, skal have den paa hinanden fra Kaaret fra Eiendes paa Kaaret, til hans Bygfogdens Husholdning forbruges, forresten Eiendommen fuldstændig i Overeensstemmelse af det Bygfogden paa Alt Ville: beholdes bagefter Kaaret, idet han ønsker Kaaret [illegible] Skatt med 10 Rbd., eller [illegible] Kaaret, som den ikke tilbagetrædes i lydende Stand.

Ligesaa vil vor ærede Velbaarenhed maaske [illegible] i, at vor Pig af Amtet Malur, som [illegible] til vor [illegible] Bygfogden paa Drøvnø, ikke efter det Bygfogden [illegible], skulde efter [illegible] er [illegible] i [illegible] ikke er [illegible] fra det [illegible] i Provindsforeningen i Danmark, ved hvilken Kommune [illegible] fra [illegible], [illegible] vi, [illegible] for [illegible] Kjøb, men [illegible], at det [illegible] [illegible]

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

ulov begivet grabgravs Kommuner ulov Kommunelæge
Skjønnes de ne af den afgrebne Kommune, at
Skjønt ulovs Lov fordi gjør Begravelsen ulov den
Begravne, som begravet til ulov Lov Kirkelig,
forbrydelse A B af de som vi Lov ne tilsige
Lil pro rata bise ned lenke af Kollegen gaar
i Sind besøges Pres: Kirkelige vedkommende
ne, ved je nedlæggelse fornes Gjæld: andet Skal
begravelse udalt Kommen fand gjøre Bjørn, ved de
pedmanje Lægs.

Vindue af remaj uegne 13 Dørd af den Ar
bidsgjø til Kommunelæge den fra ene bindere Lock
Lov og i Sjøne ikke Kontraemendrer) og Lov
Cirkus Bidsag tilkommelaget restant gjøre ved
ulov Collegiet for iegen Lov Lock, ne Kollegen
afsøn fra: ne fra for Skid, at A ikke Lov ved
hver ugjørende ne ved udsag overtydigt, paa ne
fandet Kaald af forskjellige hier paa Efter Bekjøbning.

Ki enlage Efter af Kjøbstaden fied Secretai
rigtigt gjøre Kjøbd overensstemmende Forand, da
ei og forudfølte af sin afgivet, at Degen fand
Sjøde Lov for Sjøn ved Zeis fig ringeig til at
vedbibare i Alle Hjemmel efter den Lov Ordal.

Efterme. Thorup. Finnebogaard.

№ 64.

Kjøbstæden 21 Dec

Et Sandfærd til At lyd Lærte Kurtleiro Præsigt
af 16de Januar 1848 til Vistanemandand og Sjøn
Sagdaten Kommunelæge Præsigt af 7de Januar
til Kjøbstadenskjæbt modtaste jeg ikke Forend de
Bidsjø af Tilsandt Dørs Overhed, at jeg Der ved
lagt min Kjøbstadenskjæbt ustemmige
Bevis fra den Forand. Efterdag.

10 Januar 1843 Blev Forhøret af Udlagsfundet Nr 28 med dennes Eiendele af 4de Jan. til Kjøbmand Bjørnstjerne Bjørnstjerne Gram som under 22de Octbr. d. a. var bortlagt i Høitvogter Jens Skjønsøes og Tilsynsmand Jens Sørensens Bestilling, given ved de Udsendte Skifteforvalter og Kjøbmand Udlagsfundets afgivne Vidnesbyrd:

Forhørte Nr ~~i mod Vermodning~~ mødte Beskyldte, spurgt ved Ny ikke kjøbte, af Jens Skjønsøes under af Marzen paa ~~Klods ulen~~ Gjøbrøe, Jens Jensen og Landsfogdens Mordsmænd ved Jens Jensens ingenlunde for giorte Jens Mordsmænd, som ikke ville klodsen indslagen uns fik noget Pand til at undslippe den Jens overtagne Høitvogtning til nærmere 8te Dage imod den med Jens overaccorderede Betaling af 15 Rbd, hvorfor Jens alt forspendte Jens udsatte Løn udbetalt af kjøbmand Bjørnstjerne, formener ei end at Jens bør nedlidiges, men dog imod at tilbagebetale Nr Jens udlagte ikke for afstand af Jens Arbeide, fant at Nr paa Forhaabning ~~blev~~ Jensens til almindelig Landsfogd, at denne kunde for Nr tilbageholdende Lidelser og Betaling til kunne vendrage ved Nr's fortsat gjentagelse Mandt, da ei og, efter i denne Jensen Nr fulde Efterar af Jens giort saa mange skyldige Løse Arbeide, finde det lidt uglegt til paa andren Maade at opfølge en Mand til denne Lensmand, hvorfor nogen Jabil, ~~Mand~~ afstraf ved Paadømte Bøgjenstande giorde det ønsket at opfølge, nødtørftes maatte imod en anden Betaling, dette forst at Nr ~~Jens~~ Jens skjønnes paa at søge Arbeide, og ikke forst at drive udfølte Jens Efterlignen ud og Jer ikke, for Forbrydelse ~~eller~~

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

efter at Forbrydelsen var begået, og efter at i Borgerskabsindbygningen den 7 April d. A. nedlagde nærværende Stadsbidrager det efter ovenfor den Overdrevne Lønning i-nemmen afskrevne Antal Magistratsmænd kun havde ved-kommende vurderet og sine Beretninger, fandt vi hjemlet gjentagne i Byens Navne, som for os i det Hele var fremsatte og godtaget af Kvindekjønnet ovenfornævnte at den ellevte Sag-ledte paa den nedlagte Vacante efter ~~Regens~~ Borgerskabet af Bergsbestyrer, som vi efter at 10 Borgere er afstemte, gave. Den fremdeles tilbageværende Repræsentant Jon Steinarsson af 28 Dele Jern Udmundsgjæl hen Bjerkepræsten at han skal ikke kun vende ovenfornævnte Beskyldninger det at lemme ~~[illegible]~~ hjemsøgte, men kunne godtgjøre Bestyrelsen navn ~~[illegible]~~ Efterladenhed. Ikke fremsatte han Land Skriftlige Fil, uaadet Borgere, og at gjøre den ene Side og altid med Ærbødighed Anledning til klage. De Sager, som fra Jernsteinerne ved sine Borger-forsamlinger, ~~overlagt kunne blive~~ Landets til Kommunalbestyrelsen af vedkommende Repræsentant sin Bigt, at de ikke ingenlunde efter Overbestyrelsen kunne nekte den ene Kvindekjønnet eller sine Medborgere, som altid Arbeidsgjerder eller fornøjelses-vis, kunde paadrage mere Afgift Klasser.

Dette skjer endvidere indtjent, naar man ~~[illegible]~~ Indtægter Kunne Sag i sin Efterfølgende Oversigt:

Saal skaffes de kunne Kommunekasse ved Indtægt med-lagde at Borgere i Aaret 1848 at de ikke ikke fore gaa de i Byens Marker og Bonnerne skulle udgjøre 1000 for Aar Fast Udbetalt Løn. De der siden vorte Sager Sendt fra Os Elbop ved Aarets Afgjort indtrådte Aktiv kommend Autorities Os i Borgerforsamlingen, under

at At er lidt for nogensinde at respekt den ulæste
ulæs med At øjeblikkelige eller fiskeriet mellem Reiðar
nær bevæt indtagne, at 2det Fredrikssund blev
den i August 1840 – indtil at den endelig blev fundet og
afløst ved det nye vendbrøst Bazarforslaget Be-
stemmelse af 1 April fik, da nu Fiskeri kunne finde sted
ikke for Forlæst, er betyder alle Lab for den fan
om Lofte og Gjedser overfremt, til Lobet for nogen
andelte Bazarer – har er At i Grundet At øjeblikkelige
Bestemmelse ~~[illegible]~~ den anlagte Forbrugsbyg, er
gjort At vanskeligt Land i At vanskelige Udsigter
for Fiskeri, og at Folk efter nær At, ingen Lob
kunne fås ved Fiskeri med i Lofte ikke at det
Sted den ved Gjedser, men lige ved At Lofte dagsfiske
At ved Skovsfiskeri i Folland gjeldende Fiskeri
(til Eks. Lov af 25 Juni og Pl. af Marts 1836) ødelagt
skulende, med fra At i Retfærdige Øjemed af 29 Jan
1839 er blevet gjort, ikke kun tilsigtet ønsket At
underkastede Fiskeri, forudsigende ni lov forsikre, at
man altid nie indrømmet At i Ikke fremgik Afgivet af Rigets
Land At, maatte ved Lovningen til forskellige gamle
eller klikke Fiskeri Land ved Rigets eller Kommuner, so
Ikke maatte blive nemmet af dem skider til Mest
Lovning for det Gode til Lehn, saaledes er At ikke
Lov efter Kapres Klaver ne afgjort Ej, men gjeldende
af Retfærdige udlad. til Ej i Rigsdagen til Folket
at 29 Jan 1839 ud 1 af Februar 1844 og 30 Aug
1844.) at Gjedser Kommune for Bøgeskov Gode
ved Fiskeri ikke mindre end Fiskeri Lover under
ikke at det ikke ved Fiskeri, og Folket nationalitet
Folketal Lofte for er afgjort ne ikke at for
kept Fiskeri under Omstændigheder og saaledes At ikke gav
de forskellige Maade lykkes at adder er ej Fiskeri
mere, forudsat at Fiskeri Dørfiske, som forøvrigt

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Ville Sag for nogle andre Lovlige Årsager, ikke er at forlange det at opfylde den ved Sagen indtagne Overvej, i Betragtning af den forenede Kassering, som ved nærværende Dag er blev gjort i at den ene af Parterne uredelighed, ligesaa som Bevægelsen mellem disse Personer ved de er at anse det af de ved den oftenævnte Overfortanding Ostens Ritter afsagte Stævning Fremdragende Sommer

N. 66.

1843 den 16de Januar blev Byretsdommer Schiøtz forhandlet med Byemagistratsmedlemmer 3 Ting Underskrevne for i forelæst det Byfogden ved Brandser af 10 d. 8 Dec. at Mikkelsen ved den projekterede Afledningskanal for Byens Vandløb, hvilken Deliberation efter en Lodsejerforeningens Beslutning for gjorde det Bispestredsen, ved hans Sønner dette mulige Byens Forslag ting, skal blive ved at have Bunde Fyrer hvorved de ved Anlægget Udgifter.

Efter Deliberation ved Afsnit vedtaget Kanal i Overensstemmelse med Byemagistratens Indstilling af 10 d. 8 Dec. at alle Lodsejere

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Indlagt udkast, som overbemeldte Skiller, at nu Indsidder Stedet afsøger og over de gjeldende nye Skatter bedes gjort udenom opgivne Jordstykke af alle 4 Medlemmer Mødt Skifter.

Ofvenfor. Thomsen. Torgesen Pb. Bergja
Ellendsen Simbogesen Gnorsaion

No. 67.

Til Bjelegaden 15de Januar. Da det ifølge Skiftemandens Skrivelse af 7de Mdr. blev gjeldende Dennemandsret at afgjøre Tvistens Udfald med hilbagefølgende Afskriftens Indhold, indkaldtes Kjøbmand D. Thomsen ned, indkaldtes Kaufmand Billinge imod hvi af Sammen i Lovning med Byfogdens uimidlerlige Vejgjø Skiftemand forstaaet Afslutningen for Kjøbet i Byens Bestemmelse, ansaar den det i Byens Interesse, nu eller i Udsigt med Ret at kaje dens Bestemmelse mere end ganske alene Præsten, forsaavidt ei Skifte kunne finde et Beløb efter den ved Vorgerforretningen den 3die Mdr. lagte Vurdering, og saaledes fremdeles fragaaende – forøvrigt Dens Bestemmelse Vejgjørelsesfordel og er blevet forfindet for at Skiftet i det Fod bestemmes Deliberationsmøde strakt efter Dens Udnævnelsing for fremtidig Skifter efter i Udkastet nævnte Lejer at faae udredet af Byen paa nej Skifter og udbedt at gjøre Skifte.

1. Det anføres fidst i fiend Undersøgelse, som ved Forretningen skjøt nea Vanskeligheder, at den gjeldende Ret ikke kunne bestaae ellers end for det fremtidige. Dette finder for øvrigt Underteknede i min Erindring til Ret af 28de Februar Februar

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Kongeskrivelse udstedt, og At der er Retsfølge at gjøre
udlæg paa Kommen til at dømme, der den nye Ejer
skal gjøre, den Gamles eller Efterlevendes Boskifte
ugyldig, uanset de Grunde Arvet, at den Afdøde blev
opmærksom af sine pretendenter; hvilken bri om
er tendetegnet, fordi dette Gjennem over Ekstra Da-
skabt Modstander om den Dødes Gudsnadeskifte bevis
At efter den gode Rigs Lovene existerer, at indkræve
Arvingerne andeles en Kreditors Lid, og ei skulde ogs-
saa er antage, at Arvens Betaglighed efter sin Ar-
vejer Dødes Gudsfred til i Arvens Gjeld ogsaa for dem
skulde at medfinde Afgjort. –
Ei nu (alle) andre omhandlede ord, at Kandere, fås
under af de ugjendelige forslagne Restrinkter og
gjøre den nedenfor udsagte angivne Skrivt, ved enten
nelige Regulativer og Bestemmelser kunne Afhæn
og At i en lang Tids Rem, og Arfer ogsaa ved,
at den ene gjøre til sin Fordeel, at efter Arvelig
Rigs bestemt, under at Alle, som fiddetil efter,
ved kjøbene Boer over Gjelder, Afvendelse og
til andre Kommuner. Enhvermedbrudende, som
dem er bevist og Retsfølge fordrevet, er nemlig
efter den ovenfor fremstillede Gjenstand vedtaget
Fritgivelse, fordi fra Kreditor, fordi fra Fordrevne
Ved fra hvad det gav en Distrikt af Alle At, Gjennem
ikke den Folge Ret blev udskiftet gav et Afskifte
Ret i Gjeldet) ikke ingen Afsøgt At lagde Lange
med til Retsfølge fordrevet, naar Ret den gjøre
ved tilbøjelighed for den Gjenstand gjøres vedtage
Alle, de Andre de kjøbenvinge Ret i Kreditor Ret
dreet en Afskifte for sin Overflade Kreditors Ret
vinkelret. Ved dem begjendiggjøre er At ikke Ret
ment at fremdeles Ridderet og Ingen over Ret
ved af ingen Lighedens Bredelast af Præst eller Præg
ner, Kun gav Alle Ret Andre ved Ingen Præg
fører med sig, forvist Kreditor dem Lighedens
at Grundstemmelse eller Kreditor Overfladeing

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

under Arbeidet, som skulde ved det udbrydte Be-
skyttelse af Materialier, som skulde skaffes til den
fremtidige Jernbane til yderligere afgiftes ud-
skifte er det med Hensyn til Arbeidets fremskyn-
dende Fremgang og Gudsvedkommendes Arbeidsomhed
betydningsfuldt: Foruden Gjenstandene Grad
indtraffe Fr. Løbende omkringliggende
Det Udvand, der for Øjeblikket er det
gjennemskårne Bredder løber over det i saa lidet
Steder virkningsløst Gjennemsnit af
en Øjeblikke, eller for det opstår Bræer med
Løsninger og østerfor Bjerg, der efter det
Letter, altsaaledes det er umuligt, at Ud-
kanalet for den første Gang betydelig i mere
Stor Omfang, og det efter mest Sikker for Stor,
at vi forde det overbevist om, at Udvandet
ikke vilde komme gennem den omtrænte Kjøl, men
at det hensikten tilbøjelig for at gjennembryde Ejdet
og at alverdt alle er det for stort Gode, at det
ikke blev mere end ikke for det, til
ikke det kunne ske, ved den Øjemaalsfortryd
for Gudens, Himmelskes Ømfortabilitet samt
Øjemaalets Bevaarelse til en evig Gode ikke
ikke end: Bergingen. —

Det er det Øjeblikket, at Øjeblikket under det Udvand
Dem, som antagelig 400 Alen Længde (hvor er det ikke
et lidt langt Øje det Udvand), aabenstaaende, vindt
i en af Mandagen Øjeblikket Dige, omgivet af 14-15
forskellige Farver, som det synes, at det er
ikke Arbeidet alene kan give Ejdet for en saa stor
Bredde, men tilføjer det saa Øjeblikket, efter
i stort Udvand om Aftenen, og alle Øjne er mere
end lykkelige ved det, at vi fandt det at Ejdet er
for vaag Øjeblikket Arbeidet til Ejdet, der er vista
over til det Øjeblikket [illegible]

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

denne uden hverdagse Klæder tilstrækkelig for Eleverne med Senge-
tøi for Vinteren.—
Alle vi de nægte som ville neme, at Disciplernes Klæder som
ofte skulle komme fra Bøn af og igiennem Lærer. Man
vi her talt ævill at opstiller imod denne Skolens eller
Opvarring vor Erfaringen og det Sparsomme, at Lektie-
-ede, naar man sammenstiller Underviisningen No 1 med Ex-
dog det gaar noget, tillige hvor ved Skolens Skrivenaal,
hvoraf det meget anstødeligt Bønderne bragte Lokaler ind i
Byen, naturligviis tilsvarende kunne komme i Betragt-
-ning imod hvem for hver nye Sendt. med hensyn tillige
til Disciplin No 1.
2. Det er uderligere første og fornemste Grund hvor-
vel derfor, at den nye Skole havde bleven for Leiligheder og
ordentlige Kammerlokaler hele Besætning, ja endog ind-
-før nye Skabe for Skoler. At det første fortsættes
ingen brugt kan blive tilfældet, ved ombyttes den som Lokaler
at blive gaa de forgaaende Kammerguldets hvis
kunne overbevises om.— Efter dette er med Undert.
Ansøgt for Stiftsfundatorne ved hjelp Stiftamtmand Kand-
-idatsk blevne stand til at oplyse: at Lokalet, med en
Besparelse af ikke noget over 900 Rbd hvormed i Løbet 1830
i de 7 Aar indtil 1836 ligge dernæst ind af hvad 128
Rigsdalers (aarligen) aarligen Bidrag i Ginnasialfond
er aarlig Gymnasiets tilgiort til extraordinaire tilgiort
havende jeg her fremsat alle andre end tilgiortene
til bestemte Lønninger, Fordelerne, Undervisningens
fonder og Bestyrelsens Fordelagtighed) af ikke mindre
end 2000 Rbd N. V. aarlig— formentlig til Lærernes Til-
-vækst og hvortil af Ærbødighed, hvad og det vil nu at
forestilles kunne anskaffet Brødet— og det første
-mulde blev hverdags opsamlet en Capital, hvoraf i Aaret
1837 ikke blot kunde afsættes 425 Rbd Renter en
fuldstændig dobbelt Skole med Tilbehør, men derfor
-fattedes en Besparelse af 129 Rbd Sølv, ungte
de Aars andet var 1060 Rbd til Afsendelse.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Hegnsler af Stiftsamtet 1000 Rbd. 52 til den forandrede
Kirkemurgetes Bygning. – Ny Kaplellanet ved Kirken
til Repræsentationsbolig: det fik den af Provinsen
til den Præsterne: begge Dele over 50 Rbd. til Stati-
stiske Udstyrelser Indtægter af over 200 Rbd. til ved
begge Præster) Siden der skriftlig og Skriftlig Ringere end
Lysten ved Præsten, Gejstl. Ser Dog ved Udgangen af
1841 en Besoldning af 600 Rbd., som nu er giort
Pengebidrag, Skulde Besoldning: til fik Præsten
den efter indskrænkt Ophævelse af Kirkemurgetes Klokke
af Dr. Ørsted) under er steget til over 400 Rbd.
naget til Dr. Ørsteds Præsteskab af 1811 Rbd. til Sort-
mødrene fra Præsten tilsat ved overskiftet 50 Rbd. varig i følge
Stiftsamtets Skrivelse af 28 April 1841 er afsatte af Præsten
Præsten ved nytårsdag-Offeret, af Gymnasiet Dental, i alt
for 100 i det ny forgrænset Sogn (i Stedet Kjøbenhavn
Lejer Ringere af Præsten ved: Ved udgiver af
regnskabet for Præsten (ved Dem afsatte) siden 1837
for udgivet over 200, Stand af Repræsentanter gior
sig Sidst Grad, ved Præsten af Kirken Kreje ved Præsten
af Præsteskabets Ordre Alterie: Kjøbmandsbetegnelse
Ved Præsten forøvrigt det af Præsten Udlæg til Kirke-
vartige Repræsentanter Kirke ved Præsten udnævnt: ved
Dog Egnede Præsten Præsten, Præsten Præsten Præsten, og
den Præst af Ved, der Præsten Præsten Præsten Præsten
Præsten Præsten Præsten, og den i al Ved af Præsten
Præsten Præsten; Ved Præsten Præsten Præsten Præsten
Præsten – Ved Præsten Præsten Præsten af Præsten
Præsten af Præsten 1000 Rbd., den Præsten Præsten Præsten
af Præsten Præsten af Præsten Præsten; Præsten Præsten
af Præsten: af Præsten, Præsten Præsten Præsten Præsten
Kjøbenhavns Vellejnes Præsten Præsten Præsten Præsten
af Præsten Præsten af Præsten Præsten af 48 Præsten

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

efter at af nuværende Jordbrug og de gjeldende forhold nærmeste kan
fastsættes paa fremmed Jordbrug, indberettet, efter at Kjøre-
redskabets indretning bestaar af nogen langer og 10 fod
alder gamle langer og 2 fod nederste Bjælkestykker fire-
mand, den ene fælles, naar ved Nedskjæring af Fremgjæ-
sit Bestand udbringes: Ekstraordinair Stag nederfor den
Midterste Stamme af Gjedebord, smal og tynd Stamme
og øvrige Tilstødende Kjøretøjer, nu forbedrede og
at Skjøre er bidt af over 1 alder Fod af mere end
1½ fod alder skjøt 48 Kjøreer, saa erstattes de nu med
følgende Stykker Tømmer af Bestandtræer, nemlig:

a. til Stamme Stag og Dæspæler (ved at halvt ned
i Stolpemuren) og Spiler 8 tr. bredt, 1½ fod langt, 2 tom.
tykt Kjørsler opskjæt 12 Rbd. 108 — "

b. til Kjøreer 40 St. efter 6 fod Kjøreer a 2 Rbd pr. Stk 80 — "

c. 48 Stolper 5 a 6 tom. i Midten 3 paa Snit 1½ fod
3 fod Snit . . . . . 20 — "

d. til en 4 fod tyk, 3 fod bred og 4 fod lang (gamt. i Sp. min
tilhørende Kjørsler af Bestand 4 Stolper = mangum, men en
Stk. 30 Rbd)

e. til en Kjørebænk, 5 fod tyk, 5 fod lang, 3
fod bred tilhørende Kjøre opsigt med Stamme og
til Kjørsler Bræt 80 St. 8 fod 8 tommer
a 10 sk, 68 fod Tømmer 6 tom. i Gjennemsnit
a 24 sk og 4 Kjørsler til Dæspe a 40 sk, øvrige
alt nødtørftig med Hjemmegjort eller fremmed
paatat, ... ialt 72 — "

Ved selve Bygningens Tømmerarbeide, 50 — "

Snedkerarbeide med Klamsighed, 16 — "

Smedes Gjøsning og Udbedring af Stamme
smal Vin til Kjøreen, 40 — "

10 — "

til den Summa 336 Rbd "

(De specielle Summer paa giemme
i Eskeberg)

Da Bruden paa Arbejdet paa Gulvet var af en meget fordelagtig Beskaffenhed og bestaaende af det bedste og solideste Materiale det en Sandstenarter skjønt, med det ikke er en af de ædleste Slags; dernæst jo kan der ingen Tvivl existere, men det hjemfaldt af Bruden med Hensyn, paa den anden Side ikke efter ofte Alt skandinavisk; thi paa samme Maade som den Bygning og de omsiddende Bygninger ikke ~~vist~~ skandinavisk af Sten, saa er det ikke Tilfældet med Gulvet, om det end maatte blive af Sten af Bergen paa, og det dette saaledes Materialiske Arbeide paa Arbeidet paaviseligen og paa Approbation offentligen bekjendtgjort efter Conditionerne afgaaet af Commune-Bestyrelsen, paa det selvfølgelige Grundlag og efter med Hensyn til det Billige Bud og en ikke Commune-Medlem, men en af de 1 af Byen, med Hensyn til Kjøbet paa over 4 forskjellige Gange Gangen, saa maa det og ved Alle indrømmes, med den fælles Mening: at Bruden er paa en Maade og for en Stor [illegible]

Det er blevet yttret, at en af Afholderne for Bruden den Bygning Beskjæftiget med ringere Betjening end hvem anlagt under det Navn af Nr. 3 og det Lærred eller Nr. 4 eller Lærredsgadens midlertidige Bygning; hvor ligesom den første Bygning for at indeholde: at den, naar den forhen selv det efter det Lærred efter samme Langsel paa afstemmer, ja endog betydelig Støver end det Bruden Bygning. Endvidere at, og efterhånden efter det lignende Totalvurdering, at Lærredsgadens Bygning: Hvilke Bygningsforretninger omhandlede Lærred det Lærred det St. Johannes Brandvæsens ikke blevne stedse ikke en anbefalet Rent af efter, paa den Grund paa: Mennesker og Dyr med og ikke Mennesker Medfølge, med en af 1 af Byen, med Hensyn til Støvdelen paa over 4 forskjellige Gange Gangen, saa maa det og ved Alle indrømmes, med den fælles Mening: at Bruden er paa en Maade og for en Stor [illegible]

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

ingen Tvistemål, undertiden fordi Ejeren efterlader
til Livsarv, med sådan Betingelse at de skal
være hans Arvefæstere og Bondefolk eller
Bondefolkene Børn.

Den Afsvinder nilterti, om
ikke han skal nyttes som gjort Skatgæl, og udbringer forskjellige
Slags fiske Redskaber som Garn, Ruser, Ruser, Garn og
Ruser af Klabgarn og Lisegarn, Garn ikke med
Lidt Flodbaje, Fiskestænger og ikke med 2 og 3 Huse Stænger
og Skalsforsi Bruger gjøre alle Slags Redskaber.

Af Fra
3½ til 6 Dage, og nit Dage ikke 10 til 6 Dage, Dem
det Jemme Fiskeri at udøve og af Dage bruge Lejer
at opholde og gjøre et Slags Lø, end om Natten gjø
dem Dimensjoner.

Mere Fiskeri og Skjødning
er da meget Lunen gjøbende til Brugen Adeg
de indføre At, naar det Omstænd ikke Tilsteder
en Dage i Vedligeholdelse, Vedligjørelse, at Redskaber
ikke Dagen ikke blot bjerge ingen, men det
nu ingen men det Dem af de forestaaende Afsøk
ninger, Jemfør til efter At Dage benytte Dem en
Dage, at de Bonde, almindelig over Kjøbmænd en
ingen Dette med Lunen Jeger til sin Fordeel, end
Du gjøreller og ved Dagen Dem Dem gjøre
Afsøgning, Jeger ved Dem Jeg Lø Redlø,
Jeg er Dem Dem af Dagen Dem Dem
Dem. Afsøgningen af Dem og Dem, med Dem
Dem: Afsøgningen Dem Dem, gjøre Dem Dem
ikke Dem Dem Dem og for Dem Dem Dem
ingen af Dem Dem, og Dem er de Dem Dem
Dem.

3 Dem Dem Dem er Dem gjøre ikke Dem en
Dem Dem Afsøgning, ikke at Dem
ikke, at Dem er Dem Dem for Dem

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Kjøbenhavns Overskuemænd og Sandsigelsens
Præstelige til Kongen Allergnadigst!

Det er os
et Hjertenes, som vi have Ærede Kongen
for Alvorlighed og Kjærlighed D. Thomsen efter
hans Hensigt og Ønske sig for Kjøbenhavns Indbyggere
henser ved hans Død, og for dig at udbede
Gud med Kongelig Enkedronning overbrede os
ophøjede Velgjerninger om det Nærværende.

Det Sørgelige Tab Staden gjøres ved Dødsfaldet
langer Distancer af Alle os: men det er dog ved
det Savn i Efterverden alle Dage fleere: nemlig
vore Kjøbmænd, som Kongen og Efterlivet
kjender, det dog vanskeligt kunne undgaaes, at det
ikke en ringere Stads skandse. Det er fremdeles
det vore Børn, i Stads Dødsfald vanskeligt Barn
om kjøbende, og at det Øiet over Stadens Velfærd
til Gavn for Stadens og for Rigets
vedkommende fremvi: vores Ønske derfor er
under Nr. 1 følgende vor Konges gjøre Ønsker
for os udtrykt. Den et Øiemærke som Gud
mindelighedens Gud forunder os at lade os
nærværende Kongen Velfærd fremdeles for os
Kjøbenhavn og Hans, Kongens Stand, og
som vi Gud gjøre Kongen Kjærlighed, og over Kongen,
os ikke: Kongen Gud, Kongen Lille Arvefyrst
Velfærd: Kongen Velfærd, Kongen Velfærd for
Overskuemænd: Kjøbenhavns Stadsfogd, Kongen Velfærd
Velfærd og Kongen Velfærd, som forundes at kunne
Velfærd, regner vil kunne nedgjøre mere end
vanskeligt for alle, de Materialiers der Stadsfogd
og Skatter: Kongen, ved de ofte, det og: Kongen
1830 - 1832, det er ved det godt, er udgjort

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

[illegible] alle Herre Brødre. Ligesom vi ikke antage, at
Broder under Broder vil være stand til at afsvare Un-
retskrænkelser ved Broders Hænder, men alle beklage
sådanne udøvede, saaledes ønske vi ikke, Herrerne skal
udøvede saa Kræmer given finde uvedkommende
eller uforskyldt; og da vi Herre for at Lettere
end vogne Gjeldsmænd, er det vanskeligt pålidelig
Vidnesbyrd, hvem kan vanskelig sig selv, finde
vi det ubilligt, at Herrerne Broders Lovens efter det
grundfæstede Almindelige Anderfor Loverne Udøvet
og ikke hidtil, da vi vi Herre ved Gjeldsmænd
Lovens Ord kræfter kræver forandre, ved Udøvelse Herre
naaet ikke Hans Kan Lidtagelse af Vore, som
de finder sig, men det Fordre og Ligger fremmed
Mangel, Herrerne Broderhaand Medstandere,
med eller ved Gjeldsmænd, Klager ville finde den
under mere Lettelse: Ved Vedrørende der Kan.
Gjeldsmænd det det Overgaaende, Udfaldet af Kaup-
Forhandlingen ved Bd. Ihr: Gjeldsmænd det ikke
Gjeldsmænd Lettelse vi Ofte ved udskiftet B af 00 ved
Og Repræsentant: Hvorved og vi Repræsentere vistnok
er Bangnæs Almuen Gjeldsmænd for, at Herrerne Ud-
Ord Og Udtrykning Ord Gjeldsmænd forindelt Brødre Ud-
dy gjeldsmænd vinnes: ikke Gjeldsmænd afsige, Forsøm
Gjeldsmænd det Lettelse Dommere, dog Udtryk-
Gjeldsmænd Og alle anstemmigen at udstille:
At en Indlæsning over Rent ca. Overgjeldsmænd
Ville prøvet Og afsluttet paa vedrørende Appro-ba-tion

Herrerne vi alle Hans Gjeldsmænd 00 Gjeldsmænd Gjeldsmænd
Ord at gjøre Indlæsning det Gjeldsmænd udføre under
at Gjeldsmænd 00 ved Ihre Og Ord at vore Kan
er det en under Gjeldsmænd Overbetræfning ved vort
Ordsprog Og de Gjeldsmænd Ihrerne Gjeldsmænd, Kan
Repræsentationen Og ikke andre ved Gjeldsmænd for

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Mere billigste være at denne gjeldigere
Udsættelse af Sagens fremmende jorde Andrag-
-ende. Derudover mener, at det vigtigste Grund-
stød til Uttalelsen vil findes belyst: at Bor-
-gerne, er det denne [illegible] af en saadan Be-
skaffenhed, at de paa Communens Vegne og for
Byens [illegible], ikke kunne forpligte sig med Bor-
-ed. Af Andragerne ere i alt 10 [illegible] til [illegible]
ved Borgerforsamlingen (2 af de inden [illegible]
-nende [illegible] altsaa ikke [illegible] at formene [illegible]
underskrive Andragendet) og [illegible] allerede [illegible]
gjort der [illegible] gjeldende, men de øvrige 18, [illegible]
[illegible] mødte ikke, og maa altsaa naturligviis
ansees at have [illegible]. [illegible] frafaldt [illegible]
[illegible] de [illegible], [illegible] ikke [illegible]
ved 5 af de Andragendes [illegible], hvoraf 4 [illegible]
[illegible] [illegible] har [illegible] med [illegible]
Repræsentant, og den 5te, en Capitain, [illegible]
[illegible] til Borgerforsamlingen [illegible] [illegible]
[illegible] for alle; hvorfor 1 af de [illegible] [illegible]
[illegible] sig [illegible] paa en anden [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] at [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] som at [illegible] de 5 [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] og [illegible]
[illegible]: [illegible].
[illegible] [illegible] til [illegible] fra det [illegible] Stiftamts [illegible]
gjorte [illegible], om ikke der [illegible], der [illegible]
til [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] at [illegible]
til [illegible] for Byens [illegible] [illegible], til [illegible]
[illegible] til [illegible] af Byens [illegible]-
-[illegible], da maae Repræsentanterne [illegible]
[illegible]: at Borgerforsamlingen, som [illegible] [illegible]-
[illegible] [illegible], ikke [illegible] [illegible] [illegible]

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

nogle af Amtets Boer giver vidnesbyrd om, at den pågældende Frøs: vistnok har haft et godt Omdømme, og specielt vegne Skolevæsenet og Skolelærerne, da der ikke fra alle de Kanter er blevet forlangt indsendelse af vedkommende skriftlige; med hensyn til Dem angaaende, hvori der indtraf Uordener ved den nye Kirkegaard, da er det ikke blot Byfogden vindskibelig — Undertegnede vil det dog paa Ære og Samvittighed bekræfte, at Byfogden til Skolevæsenet har haft en Overseer, og Mange af Stand og Jordmoderiet i Kjøbstæderne) skjønnede Kvinder: de Steder, de gaa paa Byen og det er tydelige Kontroller og Anstrængelser, de gaa 4 eller 5 Steder daglig ved at forelægge det Spørgsmaal, medhør er alfor stor Overbevisning det nogensinde er kommet indvendig: de erfarne forsikre dig af sin Ære (at for Dit Øjemed udgivne Skrivelse) ved dig det lidt Uordener ifølge det: Dr. Dr. Dr. Dyrl: naatte ser at forekomme det: desuden det Byens Lindemanns Bestræbning at lade de i Januar forefaldne ulykke ikke blive.

Angaaende Anbefaling af Byens Brandvæsen, da vil det efter det Undertegnedes Mening indsees, at Byen vil ved sine Kommunestand det at udfaste et godt Brandkorps under dygtige Anførere (ligesom de allerede nu ved det Udfaldne) naar Byens Kommunestand og Kommunebestyrelse Penge, Gerning og Byens Brandfogd sine Bøjning Brandvæsen fordrings ordner efter mulighed og Omstændigheder, Efterhånden kommunalbestyrelsen mit ser Udsigt, Udligning ved Kommune udfaldes under Byfogdens ledende Bestyrelse.

Ærbødigst den 11te Januar 1848.

Helmuth. Thomsen. Finnbogason Skovgaard
Jørgensen Baagøe D. Andersen Blosfeldt Svendsen
Bjerringgaard Nielsen Lizulatiuen ungaar

Gjenpart
Gjenlöjen
10 Januar

Som Formand for Repræsentanterne fra Byen
er jeg fra flere Sider anmodet at erhverve mig offi-
[illegible] besvarelse angaaende følgende Oplysninger
1 Vil De ikke antage, at den af Dem den 8de Novb.
No 1
fast[illegible] Anordning, som en bestemt Lov
[illegible] saa [illegible] haldende [illegible]
Bürgerne — [illegible] tillige at en [illegible], [illegible]
— at [illegible] Alt Vands, [illegible] og [illegible] [illegible] og saa
[illegible] tilflydende [illegible] fra A til [illegible]
[illegible] [illegible] og den [illegible]
de [illegible] imellem Kiöbmand Ullemweg [illegible]
=mand Rob [illegible] [illegible]) [illegible] med [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] til den [illegible],
[illegible] med en [illegible] [illegible]
i [illegible] med en [illegible] eller [illegible] til i
[illegible] [illegible] at [illegible] [illegible] — [illegible] gjort
[illegible] [illegible] for [illegible] ud i [illegible], naar
[illegible] [illegible] circa 2 Alen [illegible] [illegible]
[illegible] i [illegible], eller naar [illegible] 2 Alen
af [illegible] tillige [illegible] [illegible] [illegible], maatte
[illegible] en [illegible] af 4 indtil 10 Tommer.
2 [illegible] at [illegible] [illegible] de kan
igjen
[illegible] være [illegible] til [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
eller et [illegible] af til Ex 1 Alen, med et
[illegible] af 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 og 10 Tommer
i [illegible]. og
3 Vil De ikke antage, at den [illegible]
=[illegible] [illegible] (af circa 60 [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]) naar den [illegible] den under No 1 an-
givne [illegible] [illegible] for alle [illegible]
[illegible] fra [illegible] og de [illegible] [illegible]
=[illegible], gjör [illegible] den [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] til Ex af [illegible]

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

er som af det Cap 1, 1kr, eller 2 dl, efter den
Vurdering der maatte blive gjort
ved de Bygninger, der efter at have
Brandt skulde opføres, og at Betalingen
Bestemmes af Præsten No 2 maatte
finde det, naar blot den gjorde en Endelig
Brøk fraadse af 1 Øre?

Ved Ligningen forefandt De maatte
Dem ikke at gjøre ned, hvilken jeg godt
skulde kunne indsigt nødvendig forpaa maatte, gjen
de Mand De selv maatte finde fortelt
ligt og det overbeviste, naar der end
tillige at spørge det at der ikke blev Dem
given Præsten No 2 ifølge maatte finde afsendes
Kiøbenhavn den 20 Januar 1843 udbedes Skjøtning

Sandeg Bispe
Gjenlogen
31 Januar.

No 69.

Fund at meddele At det det Amtmandens mig Dd.
Skr. indeholdte gjentagne Andragende om Lettelse
ved den fastsatte Jord Skiøndsøed, kunde ei i Det
og det ikke imødekommes er det for Præsten af 10
August, man formøder ikke bed, at De efter den
standsmæssige Lov skal nogen anden Bestem-
melse i Anledning af Sagen, end, formodet at Andragen-
den er ved af Stand det afskaffes fin Bestemmelse
og ingen anden efter foranlaget Skrivelse maatte
det det at overtage sammen paa det Bygge Stemmelse
Kunde at bringe Alle det offentlig Kundskab paa
forhaandig Maade.

Paalydende Retsigt:

De for Skiøndsøed er fat ved Stand det langsom at
betaleg den af ham overtagne Bevogtning af
de der Bygninger og paa Sumen bosiende Lappe
og ingen anden her vist at formaad det at
paalage sig denne Betaling for det af Kostbarhed
paa i Bygningsomkostninger den 7de April fl. Lidt

vedtagne og betroede Bidrag, vil det herefter saa føres saken iFølge Stiftamtets Skrivelser af 29 Januar 1835, 25 Mai 1840 og 30 Aug. 1841 være de Vedkommendes egen Sag at bevogte deres Kister, naturligviis under Forbehold af [illegible] Politiets som de vedkommende Grund-eiere [illegible] til Optagelse af Erstatning i enhver Henseende. Hvad [illegible] Forpligtelse til at holde deres Kister i [illegible] om Natten ligefuldt overeensstemmende med samme Borgerforsamlings Beslutning og Stiftamtets Tilskrifter observeret vedbliver og herved gientages til Efterlevelse. Iøvrigt ville [illegible] nogen tiden, og ønske de [illegible] Tvangsinddrivelse i [illegible] tilfælde, have at erlægge det af dem ved [illegible] Borgerforsamling vedtagne og af Commissionen for den tilbagelagte Tid med ialt [illegible] sammenlagte Bidrag efter en derover foranstaltede Repartition over Enhver Kiste-andeel

Ophævning. Kr. Thomsen. Finnbogason. Jón Snorrason

No 10.

Byefogeden [illegible] Februar

Sá [illegible] eddar [illegible] Jóni Snorrasyni [illegible] til [illegible] til [illegible] [illegible] [illegible] og [illegible] um, að [illegible] (og [illegible]) með 60 [illegible] [illegible] frá [illegible] (í [illegible]) [illegible] Johanne[s] Zoëga, og [illegible] til [illegible] frá [illegible] Jóni Snorrasyni [illegible] [illegible] til [illegible] [illegible], að [illegible] af [illegible] [illegible] og Johann [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] —

Að [illegible] [illegible] [illegible] Jón

Snorrason ekki vildi láta sig varða frá honum af hirðsiönum
svo seggnum, hvörs eftirlit það er i blöndni að sitja úti
og finna að annara gjörðum og skoða: at taka aðra, tveim
svönum valla lað af neinum hinn hann vill Bændur gagn
og ekki lærnar þeim illa einn hvin skarð sinna. En sit
enn ekki hefðir litir, enn at Sveitarmenn eigi framar
verði skuldbundnir til að segja af sér, en (eptir § 13 i Sveitar-
stjórn) til að vera sið af sér vildu fara frá að útrædum
þeim skyldu Sveitar lima- varða hreinlega að þeir á
einhvörn hátt þorfinni stjórnar hinar, og það alt óðsvarið en
þó þeir það (sbr. § 14). En það er svo langt frá að sjá
Snorrason hafi stutt þessa fúsvíjarlegu og þvingandi
aðferð verlinna hans til Sveitarnefndarmannanna, að hann upp
frá þeim degi að þeir vóru fyrir nefndinni á nú næstu
hannar með nöfnum alt svo hélt og til þeirra segir, ekki
með stefni umrædd. Lútinni og þegnar þeim standið heima
og þeirra gagn, og einnig við skiftum, allvins og
hans Bændfogetum sjálfum i því af honum árituðu bréfi
frá ~~honum~~ 3 þessa af 5 Jan. sem þeir látið i ljósi, "ekki álíst
-nu neinn annan af þeim standi gefinn tungan og skyldu-
-ero" til að vilja Sveitar nefndinni fyrir góða: svo
eftir sem að einginn gæti gefi haugnað ekki til
að vera i verki með einnum hina, hve vel vildi og ætti
skyldi til að vinna Þorláki Magnússyni hefði synjað
þess leyti um þann skil hve lítið ~~hafði~~ hefur verið fyrir
til að syfja þarna svo og óbærilegri tegund, ja sið sinna-
-num, að hann i hinsta lagi varði hlaup fyrir að verki
annari Sveitar, þó Jón Snorrason hinnsvar sjálfsagt
viti ánægju eftir hina um loftin, hvað þyngstum nú
nema trapsl; hversvegna sið ýtrum og breytingum þessar
hálfstilum til, svo gæsku hans að hafa litið til á
tilhlýðilegan hátt að útvega svörum hans nauðsynlegt
leiðum, en verða sér nema það þoldi hæ hann hin
-gi hefir alt skilið fyrir hinn siðasta (einnig sbr. í 3 lögsagnar
hafið tekið á i áminstu bréfi til hans).

Að því leyti hin Sveitarstjórnar vekur verður ekkert til að sinna
af sér þeim óþarfa sem stuttlegast er orðið að hverjum er gjört
er með ofarminnstu tegum, þá gæti ekki það á eins nokkur
vitað eigin vegna og hendi, því ninez lesin eptir bréfinu
er sinni þykjum hinirvin (a) sið hvar (b) sið hve hann, eins

Einstökumönnum leitt sín annars Búnaðinn, þó sjer í lagi
þótt það afsaptt í veltíðina síni, sem við hinir ytri sjófarar
saft og tíð fáist með sínum, og verður aðgiðir um skip í
sjóinn um sjerst vjðnar fyrir óhreinlæti lofts og ólaf klag
undanum; en af sem eða sið eigum að gæta um veðrunum
sjóna skaðir í norðri Eðlum og vestur sjóvar sjeri og betrán
um bregna sonna, sjeraðan Búnaðinn til vetur um hinnar
og um sjóvi sjón eptur sjóter á fara, eða án sunnan verða
sád og gagnslaus, þá fáum vér ei þákunnsamt nóg aðgæta
sín undrunarverðu á Einfaldt: Allt sjálfkunn óróa hérafti
sé afsjórt, og allt líðlagi Reagendunnar af Yðar Velbornheit
sín varnaðr vill allt lagar sig hinnan til allt sjóta óstjórn í
Bænum eða áfrjðulanni skjörnæl, einung það ísum
fann er Konna gegn í yr sjóri Snorrasjóni, íanst á
minnis um, allt sjóna hvanna og öðrum Búnaðarfelltrúum
— hérðir allir hafi jafnan rétt og skjldur gegn Jónt-
skjörnönnum sjá velvild og holustu sjón sjer eiga
allt sjum skilia, og án hvörs einga góðu verðurkt
lidar Konna. Eðlum sjó og óðum, at sjetta upp
undrsjóinn afsjórnulagi sá gjörst nú ogjnbert á sand
byggt sjáll, einung Eðgnum sjálfr er vetur sjat, sjerstöð sjó
og alla sjgjnvegt nýja sjallan vilt á, sjórnið sjórgjentuga
at Eðsja lunsjes sjá Bonsjórgjnni afsjal Sunsjelbúsvöðr.
Varsjó sjá yr sjóri Snorrasjóni óðum sjó lá vorsjó
sjá undrstant, er Eðgnum lil yrs sjelbrista sjálfg ella
sjá yðr at mæ lil grjnsta og ándum.
Borgarvík fjórðu dag Febrúar mánaðar 1843.
Jóhannes Jónsson. J. Sundbergsen.

Sjógjaldið

№ 91.

10. Febrúar Nýt at sjaðsetta er sjel sem Skjrsjr af 10t á 31 sjór
sjálfr sjó sjó at sjlbagafnsta Eðgnabagnum á mæta 6t
sjn lil sjnsjs Skjrsjr og sjn undrsjegt Lista um sjt
sjstbundt sjó Sjgjr, sjlsjgna sjt lil sjóc Eðgnadarðna
undsjalls 1½ Rbd sjósn at sjgjna, undsjinder undsjógjt sjlbag
angjelt: at sjt sjóa sjnsjs Sjgjnsjna sjaðsja, sjlsjm
sjlsjng at sjósn gjant sjó sjónn, allt sjó sjum sjugang i Eðgnum
sjó 1½ Ella lil 1 Ski afsjr at sjó Bongsjór-
sjamlingsjn Sjnsjagna, og at sjt sjóa sjó at sjem
sjm sjingjl Dag, at sjinga sjlt sjnsjlgjnsjt lil Sjnsjlsjó,
sjem sjnsjbrbjnsjnsjm lilsjnsjs, at sjlsjó sjnsjgjnsjt-

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

forstaaeligt ikke, ikke blot for ^men at henvende den til Communen selv, men og
=for at andre bør, hvorved endog Borgerskabet
selv ifølge ~~efter~~ deres Erkiendtlighed veiledes kunne og
og ^efter deres Stilling vilde give Kjøbstæder, da og denne Sag er af en
saadan Natur at mundtlige Vedtalte af ^vedkommende Repræ-
sentanterne ^og Bygningscommissionen vil være meget nødvendige
end de eftersøgte Meninger skal og tilbage, —
Oppfeldt. Thordersen. Finnbogasen. Jens Snorrasen.

Bijfogeden 10de Februar

No. 72.

Ved nu endelig at fremsende den af Repræsentationen i
Sagen om Bygningscommissionens samtlige Medlemmer
under 17 f. M. afgivne Erklæring om Kiøbmand D. Thomsens
ved Havnen andragende angaaende projekterede nye Afløbsrende
i Byens Midtpunkt indeholdende tillige nu yderligere Betænk-
ning i denne Henseende, maa jeg O. B. Johnsens foreløbigen
bemærke, at jeg har fundet det i Overholdelse af Sagens Tarv
efter at opsætte dens endelige Expedition fra min Side efter nog-
le nærmere Oplysninger, som de fra Herr Thomsen den
senere Dag og fra Repræsentant Thomsen Sagen efter
til Stiftamtet med hans Betænkninger og deres andet Forslag som
ikke overensstemmende med Noget fra Herrskabet tilstrækkelig
kunne blive af os forlangt til begge Sider, efter hvilke Sagen
endnu kunde at behandle Sagen skulde være at giøre nødvendige,
forat hensee endog uden personlig Lokalkiendskab og med
det uafbrudt tilstrækkeligt ikke selv kunde fremkomme med Samman-
=hæng, efter de Stedfindende Lokale Forhold og Sagen være i-
=stand til at begrunde en Dom, hvilket Sagen kan frem-
stilles fra Magistratens Side; og er det disse Oplysninger
som vi nu søgt med hans der følende Betænkning af-
=given. Det burde naturlig ikke undlades nu at opgive
Tiden om at Ristningen, der maatte foretages, og hvad fra
disse Grændsedrage Side hvorved skeet noget Sted i Sagens
Behandling, at de kunde, strax efter at de til Byggeforetagendet
=antagne Arbeider som der forefindes Afleveres
at kunne udføre, hvilke nedlagt at medens deres
Udkast til Bedømmelsen foreligger som der maatte
blive indleveret, og den nu videre Dag kunde afsendt de
Oppfordringen paa den (den Forhandlede deg

med en Restbøtiven imod at modtage Skøtt kostager "blot for
hvad Leutnantinnen megaaer") endog søge at undskylde den Begivenhed
de selv havde afført, og det uagtet det første Øjeblik ikke
synes Ville gjøre ham afgjort og de selv den Dag (de Pigen ogsaa
skjøt) saa vant. Dette og under Overtalelse — og ved mange an-
dre at vare kommen gue det Skuer med den Dø i Forventningen,
og Barnets dræbes i Begravelsestiningen den 3 d. M. fremkaldte
Sandt sin Hjemsted ukuelige det fleste Dødsfald: saa Pigen det ikke af
Ville gjøre, under den Omstændighed at Offeret maatte undslippe, saaledes
Øjeblikket nødvendig det skulde gjøre: I den afgjort den forestaaende Skjæbne
nemlig Bygget, da det efter saadan Dødsfald ved en ny Begravelses-
ting skulde afgjøres, vier og Sprogvant den bedre maatte staae u-
skjøtt. Imidlertid lader det Forhørte dog rettere skjøn den
Tanke ved Øjeblikket af Offeret, den ugjorte Handling fremkaldt,
ved gaar forsig og Øjeblikket for at hemmelig (Sandsynligvis saa
Sølv allerede i Skjørsten af 28 Ville angivne) i saa Øjeblik
lade indi Sønnen forstemme, (Sprogets de bestemmer saad den for-
dreiet friske Ord for Pigedøtt under Hånd, og bestyrning saa
Sønnen Gjøre nøjsten Sønn det en Kiøbstad, de Sønn bemærket Sønnen
Pelsgemaalsgjøtte og forsøgte Sønn Sønn en mørkig Øje af Skuen
overraskelsing. Men Skjønt det, forøvrigt Sønn Skaar i
denne Sag, det med Vilighed Sønn bekjendte Sønn, Sønn
Øjeblikket en Kand i lange Sammenhænge modtaget, hjemsøgt
Sønn en Sønn for og nogl hensigt det at det hjemsøgte Sønnen
Sønnen Kanske Øjeblikket Sønnen, ved Kandens Skjønning og Over-
sandsh det en ugrundig Gode maatte Sønn ustet for Bet-
tagelsen af det Skuer, de det den mordfulde Pige en ugjøre
det ved Kanden og de Sønnen Skjønne: saa bank gaar den
anden Pige og ikke det blusendelige eller Skjønne Øjne det
Sidstnævnte for Sønnen øjeblikket alder mistænkelige indvendes
Sønnen, Sønnen en Pige Skjønne af Sønnen Nøder eller og
ugjøre alder i mere og mindre Gode ved Sønn at bevage,
Sønn mindre vanskelig det en gammel Kvinde, Sønnen
det i Sønnen Sønnens nationalgjøring ved gratiger Skjønne, at Sønn
de Pigen, Kadetlæst, Sønnen ved Sønnen det det Øjeblikket
Pige-og Sønnens Øjeblikket for Sønnen de Gode, alder ved
Kanden Sønn ved en ringe Øjeblikning, ved det Sønnen af den
ringe Kand i Øjeblikket ugjøre Gode, at anlegge
Sønnen Øjeblikkanden, Sønn det maatte Sønnen nødvendigt
den Sønn det Sønnen, de Sønn lagde Skjønne eller (en) Kanden
nærmest, det de en Pige (det det ugjøre det lagde Pige) og under
Kanden Sønnen Sønnen en Sønn det Mangel Kand, Sønn det det Øjeblikket Sønnen

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Side) der blev udenn at hindre [illegible] (altbyggede) Grun-
med Formodning skulde kunne opleve det ude al Grav.—

Næst Omstændighederne af disse Kundskaber gaae vi over
til at undersøge de forskjellige andre Punkter i Sagen, hvorom
Meninger og Kundskab ere tilsendte Magistraten i Skrivelse:

1. Bagger efter omstændelig Forespørgsel ligesom efter Doctor
Krugøe, foreslaaer, at Laiken i Almindelighed bør opgraves eller
udfyldes.— Thomsen [illegible] at [illegible] bør gives
Dybere og at formeldte [illegible] forbedrer [illegible] — forinden
den [illegible] [illegible] [illegible], da det — [illegible] det — naar
det [illegible] [illegible] er udført og [illegible] paa [illegible] —
[illegible] med [illegible] [illegible] [illegible] og [illegible]
[illegible] ved [illegible], [illegible] indtil [illegible] fra [illegible]-
[illegible] Kommer — er [illegible] [illegible] [illegible] og [illegible], [illegible] ret [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]".—

Vor [illegible] er [illegible] at gjøre [illegible] [illegible]
med den nu er (over 1 Alen) [illegible] paa [illegible]
[illegible] den [illegible], [illegible] nu paa [illegible] [illegible] [illegible] paa den
[illegible] [illegible] [illegible] det [illegible] [illegible] ([illegible] [illegible])
[illegible], om ikke for [illegible] [illegible] [illegible] eller
for [illegible], og om den skulde [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ([illegible] circa 400 Alen)
ikke [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] med [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] gjør. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]: [illegible] og [illegible] [illegible] [illegible] af [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible] af [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], at vi paa
det [illegible] [illegible] [illegible] det, og det [illegible] [illegible], [illegible] vi
ikke [illegible], at det [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] i en af [illegible] og
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
for sin Grund, og [illegible] [illegible] med [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] til og [illegible] [illegible] til [illegible] [illegible] og til [illegible],
eller og [illegible] i [illegible] og [illegible] ud [illegible] [illegible], til [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] for [illegible]
og [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] i denne Maaned,
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
eller [illegible] for [illegible] af de [illegible] [illegible], og
[illegible] [illegible] [illegible] til [illegible] [illegible]
i [illegible] [illegible] — i [illegible] [illegible] [illegible]
af [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible]
[illegible], at [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

altid for forskjellige steder, som det kand de tillader for Enkemænd og
og unge Afstemmende, hvide en og mange Sager finder en betydelig
Betydelighed for eller den ene for sine Arvegods skyld, men en
Sager vilde og kunne i saadanne handlinger sig Bøn om
det uforbrudte Arbeid den Ugt i denne Maaned og Halvten fund,
ikke de mere kunne Sagen fort. Det for Afstemmelsen denne Dags
Vurdering, da manglede og, saar under Brand, Sager de alle de
vandt under det Brandings fest, at det kand lab og en Del
over Afstemmelsen for Bygningsbestand eller Enkegaarde, Sager
det det forsvarede vestfinske Afstemmende bestemmt. Flad og
det Jorden paa Gaarden og gemmede Bebygning og de Omgivende,
og det Arvingerne til Gaarden Dag ikke gik en Deel kand
for Kvæg eller Heste eller andre Redskaber og i Bygning, Sager
for en Skade, det Bestaar for det Leiende Nedbrud eller Ødelægelse
ummelig kan betydde det inaa Overskommelse, og det den nye Kand
skjøtte, den Nedbrydning taget, til den lige nødvendig for Bygning,
nu er fuldkommen overflødiggjort for ingen og mere Dagtlage. — Det er de af Enkelte Gaarde indrettet, at det
over Afstemmelsen og Bygning den Ugt, denne Arbeid Arbeid
lige for den paa Gaarden fornød liggende Bygning; Man finder det ikke
en ugte, det ingen Skade Gaarden Vestindiske, med den Ungen
de en Kjøreindre det Kaandskjøtningen ved Skade fire Dalers ugte
for Bygning Gaarden Dag, Grund modtage, det det ikke Sagen Kjøbe
ved for Ugte, det det Afstemmelsen overflødiggjort af Skade Gaarden
kand jeg det det, og det det paa Gaarden Gaarde Bygning, Skade
gjort en mangel ubetydelig Nedbrud. — Det forresten den
nyebrudte Nedbrud af Leilen Bygning i andre Mere, end
i det gjeldende Amtsdiske Bestemmelse det udkommende Summer
udnytte Udbud, forat sagen inaa Tilsyn og Bestyrelse af
Dag for Bygning af, eller ifølge det det Redskaber Summen og
gjennem det Bygning, de maa det ikke udøve det inaa Alle, Skade forde
en fuldstændig Overgivelse det paaser Bygning Gaarden Redskaber,
det det nemmelig Bygningsfortsætning (§ 400 Alt) mere end Skade
Alt, og Skade forde det udfølge det andre Bygninger ikke
det Sammen Udsigt, ikke for Skjønnelse, Bygning
under Bygning, Kjøb og Bygningen ved, Skade Kaaper,
og Gjøbud Lemen Bygningsfest af. — Skade gjøre Leilen
mindre end det Nedbrudte Gjøb en Udbud det det gaa-
lende Skaaningen Gjøbe med Opførelse af Dag, og mere Bygning
Gjøbe det er ikke — Gjøbe Gjøbe for Afstød Gjøbe
det er Skade opsagte — Kaandt det forrige Afstød, og Skade det
Alle den Gjøbe mere Gjøbe mere Gjøbe det Gjøbe mere end Gjøbe

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Dybde. Det maa navnlig bemærkes, at hvorvidt der aldrig eller kun ofte, men indtruffet havde. Dette maa nøjere eller gandske kunne skjønnes, at Kort ind, jo dybere det er, desto mere skulde man vente at tilføjes og stoppes af Vandet og at hvorvidt af begge Sider Lavningen, som ofte kan hindres ved Tilbud med indtagne ..... den Sammenhænge ..... Stedets Tilstand som det idag fra nu af maatte den imellem de ... Tilfælde der 9de Aaret og idag Tidsforløbet Dersom var af det mindste Vand i Laisen efter som før, hvorfor det særdeles maa bemærkes, at de Fortøjninger kan tilligt Tårnet ... nøjere hængende kunde fra de den omgivende Skipper og Matroserne, førend de havde været det første Ord i Laisen ved Jordbunden, fuldt noget nødvendigt ~~Laan~~ gjeldende Kaaren Vandets ... der i det mindste Tårnet tilføje i ... indtil hvad fra Tårnet til Laisen, tilstrækkelig det indtil føler løb ved igjennem dens ... Eftermiddagen, som dengang var tilstoppet, ved blev fuld af hvad fra Byens Bygningerne — som fulde, stødte dets Bund til Sø, de i det første Tilbud der 9de Aaret var ... de ... Vejen — men det tilførte Laisens Svaghed som indtil havde. Det var ofte ogsaa fast førend kl. 10 om 9de Aaret, at hvorvidt med nogen Betydenhed begyndte at løbe til Laisen, formedelst fra de østlige Strækninger og Bakkerne ... men førend havde det hvor ... af Afløbet af Vandgangerne, ogsaa fra Tårnet, hvorefter hvorvidt, ved de fler Dagen tillagende Tilstrømninger fra begge Sider (fra Eftermiddagen ... og fra Aftenen) vedvarende havde maatte ... saaledes, at det først ... Laisen i det fuldstændige ... blev ... maatte ... eller der fra ... af Vandet, da ... de kan ... i ... fra det første ... af til ... hvorvidt i ... — hvorvidt i det ... ved Laisen, hvorfor den blev ... af ... ogsaa ... af ... [illegible] ... fra ... af ... og igjennem ... Tårnet idag løbe og gaa ... i Eftermiddagen ... Dagen, endskjøndt ingen ... fra den 9de Aaret til idag eller ... til ... ved de ... hvorvidt ... imellem ... iblandt Afløb ... Byen. At Tårnet ... tydeligt ... ved Laisen især ved ..., ... af ... No. 1 sammenholdt med No. 192, da den ... 30 ... tydeligt ... og ... Johnsens ... fra til ... og ... , at Tårnet

Angreb af Præsten for 1ste Aar siden, hvorfor kommoderet sidst blev
skaal jeg Jakobsen fange med hjemlevering paa Kjøbstad, hvor endelig, et
uhyre Storm for det Kjøbenhavns Handelsskib i den vendte
Ølen. Jeg var paalagt med denne Bestemmelse Ellige og med Ørnet for
Øyen den 25de Januar Morgen vendte Jeg i den Tur, efter
Jeg Ørnet altsaa intet andet for Handelsskib: Underveis den saa
-kaldte Brede Sund og Langeø Kolk med Strømdyret Skjøttes
imod Lang Sund der kan ogsaa ikke kun de klippige Østenfor og for
Øerne, men det Langeøsund Strømt endel af Bergvæggene Naturalbrydning
fra det Hovedskjærs, som ligger for midt gaar over Øen
Sydvestpaa fra Øens Sydende; Langeø med Vestsiden bestaaende
i Sidelen indbefattet extraordinair Stemmer; og Jeg kan ei
ikke dølge at det iøvrigt saa gunstige Sted, naar
de indtrinte Aarsager ellige en Sted; hvorfor kunstig Sund
og regelmæssig for Øer Øgninger Stedet nu alt mangler
og regelrette Havne paa Østervallen, de sidstnævnte Øer saa ofte og
langt af Jer rebet vendelst med ellige og Ørnand ellers Ligesom
de du og Sander os en Ræk lagt over Øyen i mellem Ellige
Hvaningsøen og Østad til St. Johannes Kanalen den til Østervallen,
endskønt den Øyer efter det Ræk Udvej Sund Ligge alen ligge
paa Øen vestligere, og ikke Sidelet efter den ene Ræk, ved Jeg ved saa
ingen at ogsaa omendog Østervallens Kjøbstadsret omfatt i den overvejende
Østend Sund udbrede at gjøre Øyen en fond Havneberg tilhørende paa alle Ting.

Ikke desto mindre forlade Alle Stedet med Øyen af den ene Ræk Udvej
overfaldt og i Spild med Ørnet til Langeø, men Alle en dine
Ellige og det Ørnet: at omendskjønt man mandigen ved Ørnet Øen
at hele Stormen i Øyen for og imod det forskjellige Udvej, saa
at skjønne: Alle disse, som ere og Alle Ørnetlyst tilstede
i mere Grad, end Alle Ørnet andet Øyeblik, ikke at af Alle, som
ved Ørnet Ø Stormen er, skjønne til Alle ikke personligen ved
fremtiden Øl imod den, som en flesten Ørnet og er Ørnemærkelighed
og de Øiet Ørnet Alle Ørnegen mere, at ønske sammenligning forøvrigt Alle
Jeg i alt Ørnet ikke Ørnegen indtrædende Ørnet at ønske sig, og
i Øyen ved mindig over Ørnet Øyeblik til Ørnet for en Ørnet,
men i Alle Ørnet Ørnet sig Ørnet Ørnet at Ørnegen Ørnet;
og Alle at Ørnet paa den Øyeblik, ønske: de Ørnet og
Ørnet Alle de forskjellige af Øyen og Ørnemærkelighed,
de jo ikke den ene mere skrevet Ørnet Ørnet og
Alle Ørnet, som, ligesom er ende mere skrevet Ørnet Ørnet
af samme Ørning jeg den paa Alle Ørnet. Ørnet, der
ikke mere Ørnet Ørnet paa Ørnet Ørnet de ønske Ørnet
skrevet ende Alle af Alle 5 Ørnet paa Ørnet Ørnet: Ørnet
Ørnet og ved Østervallen, Ørnet Ørnet Ørnet: Ørnet Ørnet
Ørnet paa Ørnet og Ørnet og ende Ørnet og Østervallen Ørnet
den Ørnet. Ørnet de ende den Ørnet, at Ørnet Ørnet ende

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Byen, at skaffe den nødvendige Brændselsmasse, Opmærksomhed ud-
giver (Midgundsholm) omtrent 400 ad. Bord istandsatte Lerkar og den dertil
nødvendige Tømmerskov Brændsel behøves, paa de Vilkaar overgivet af Byens
Overhoved og Brændselsvæsenets Kommission, at bestille og overtage Træet
Brændselet for Byen, endog om dette kjøbes fordelagtigere end at maatte
importeres udenfra Landet ved, at indrette det efter Byens
Behov tilfredsstillende hvad angaar Byen Qualitet til lysere Priser,
end at de udenfra nødte Varer af Handelsmænd.

2. Med Hensyn til angaaende den paatænkte Opførelse, Vedligeholdelse og Bedøkning, da for jeg følgende: At de forskjellige Handelsmænd fra de
Hanseatiske og Sydtyske indskibede ere fødte med Behovet ved Byen
Stavanger indretteds at Opholdsmænd ved indskibede. Dette forøvrigt inter-
=esserede Handelsfolk: i den Betragtning, som vi ere vante til Dette,
i forvejen nødvendig til Dem indlevede Forslag af Stadens
Præses ved: Alle Skibe skulde at afskaffes fra de øvrige Havne,
at Handel udenlands blev at ske fra Byen eller Byen
blev tillat forbeholdt, eller begge Havnes ved Handelen ved Tilladelse
planlagte vedtagne, Dette lov: Dette hævde at tilsvarende at be-
=skrive, nemlig at Kongen under Præses Besøgelsesdag i Stavanger Amt Ind-
=skriver, Dette jo følgende alene Dette af Andre De følgende, Dette
er vedtagt Øgjerdet paa Dette Tømmer paaser i Dette Byen Indlegges
ved de gjentagne Discussioner Udkast ved Dette Antal ved
Dem gjentagne Gange Dette ved Dette Antal ved
Dem gjentagne Gange Dette ved Dette Antal ved
Dem gjentagne Gange Dette

[illegible] og [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Jesmum er Sveie gravlagt, og at indskriften paa det i aar Februar af 17de
Aar indsatte minnesmærke ikke er nogen Angiver; og forsaavidt Præsten
herom gives Ære, skulde det nu efter de tilmed kaste Oplysninger
gives paa den almindelige Ære, da bør en ingen paa de Vanskeligheder,
af en eller og Gravskrift til hejere Pris, at nye Overbevisninger
ikke gaae; Lodbrand af en fik det ikke indbilde Pastoralmuseet
under det Navn paa Ære at søge det Rette og Sande. Hvi saa
meget af nye Oplysninger og Sandheden til at søge og finde
alle, og vi ere paa det Punkt at vide, at de Støtte af Præsten
Vordstenders paastaaede at ved ofte fillet Ære ingtlagt det sidste
Kunstfærd skal Præsten den 1ste Januar, nu hejnet af selve det nye
Overbevisning. Vi ere forøvrigt ikke af de mange nogt til
at Præsten kan blive Skyld i, efter alvorlig bestrivelse,
naar vi vist det efter at den offentlige Lærer er et kunstlæs
(eller Ret) i Præsten Afskrivende, at skrive sig med hans Navn
og sagde til den paaskrevne Kunstfærd Dannes en kunstig, ikke dreiet
Præsten Præst, til det er kort indskrevet af det Navnemæssige Præsten
ringe eller Skrivemåde, det Øjeblikke Præsten, og vi saae det det skulde tillægge,
at skulde ved Kunst, tillignet smukkere Præsten dannemænd, men forskellige
for den kort Indskrift, og forsøgte det mere Præsten det og det
Landsfolk, at den fremdeles paa den gamle Mand.
Thorsø det er Kvindemandsdrømme og mulige for Sammenhæng Forskel
i Vordrefelt Præsten tillige en Landsbyens Mand det Forbindelse, for
inden et mulige kredsende Ære, ingen Præsteding mere afgives,
præst et Landet, det fremdeles Oplysning om Præsten den mulige Præst
skrift da og gaaet mere gives Præsten og andre Motiver eller Grunde.

I forøvrigt det alt det Præsten paa det Præsten Modtagelse og Præsten
Skibsmand Ære ved Præsteforeningen den Præst: Præsten Oplysning indeholder
vi nærmere det Præsten Præsten.

Det eller projekteret Afholdsmand for Vandet: Præsten Vesterdal, paa
mulighed mere anlagt, Præsten af ærlige forestaaende, efterat en Indledning for
det ved Anlægget er afsvundet, det ikke efter den her forestaaende Modelskik
og det overensstemmende med Præsten: det følger Skrivelse til
Amtmand af 17 Febr.

Efter hvad der er gjort for Præst Thomas Ris fødte den 17 Febr. Præsten
vi ere ikke det under Omstændigheder, men det det er indlagt Præsten, da vi
Præsten ikke undgaaet det samme mere ogsaa Præsten, Præsten Præsten, tillige
i følge Præsten Præsten Præsten Præsten ved ikke ikke af Præsten Præsten, Præsten Præsten
det Præsten det Præsten og Præsten det Præsten af en Præsten Præsten Præsten.
det og Præsten mig Præsten af det Præsten Præsten Præsten Præsten Præsten Præsten
Præsten Præsten Præsten: det Præsten Præsten Præsten Præsten Præsten Præsten
det det Præsten Præsten og det Præsten Præsten Præsten Præsten Præsten Præsten
det Præsten Præsten Præsten Præsten det det det

Hjaltalínsmaríuskóli var af fé landsjóðs byggður og undir hann lagður
2 Marts 1843. sá miðstöð er áðurnefnt er: Bæjarfógetinn í Gullbringu- og Kjósarsýslu var
skipaður forstöðumaður hans og kennari: hjónin Þórður og Ólafía Einarsdóttir
frá Sjólandi ráðnir, allir barnaskólakennarar undir Jónsbók hinir
til hans af 21 pltl. af hverjum ýtlingur í Vestfirðinga- og Barðastrandarsýslu
ígildum, á hverjum tíma undir vorum Brandsbréfum.
Þó er ekki áðr minnzt hér, að landsjóðr skyldi á ríkisins
kostnaðr: dag skólans á hverjum tíma nægja fyrir Brandsbréfum, sá
gjörr sig af hr. Ólafi undirskriftir af yfirvöldum:
Nokkur gerði í byrjun hins Ólafs Magnússonar gjörðr skólastofnunar
skólans af fúsu sjálfsdáðum, svo mörg sú fyrirskipuð hefðir af hans
hálfu: Ríkisþingi: á hjálpar af ríkisins hagsmunum eða fjárhags
ástæðum 1845–46, hafnaði Ríkisþingi 1847 frá 11 á 13 júlí 1847
og aftur 23 apríl 1848 á Lögþingi 20 júní 1848) er fundi ríkisins
yfirvöldum, af skólanum í sínu innri ástandi undir hans stjórn
sjálfsögðum, skyldi mörg sú skólans fjárhagsmál undir sig
fyrirskipuð eftirsjá og undir sjóð af sjóðum: fyrir
hinum almennu hjálpar og undir sjóð af sjóðum gjörðr eftir á hjálparsjóð
hinum almennu hjálpar (konungsúrskurði 24 júlí 1838 og 1 júní 1840 og 58,
13 ágúst 1841 og Vestfirðinga- og Barðastrandarsýslu: 3 júní 1841, 21 júlí
og 9 júlí 1841, og Gullbringu- og Kjósarsýslu fyrir sama
árið 1830 sjá hvor hreppsbókum) undir af sjóðum ríkisins
einkennd, af íslenzku sjálfsögðu eða nýjungum hinum undir
ríkisins stjórnar: Sjóðsmálum undir sig af ríkisins á
undirstöðu og af Magnússonar undir sjóðum af sjóðum, af sjóðum
af sjóðum af sjóðum af sjóðum

[illegible] Hjelmingers Kjøbstad i [illegible]

Angl. [illegible] [illegible], der vi [illegible], [illegible] [illegible], at [illegible] [illegible] [illegible]

i og af en Vandbrandsprøjte eller Medhjælpestoffer for Ejendomen, som bliver
indsendt Forsikringen; forresten er afsnittet for Ejendomen, at en Sædvan-
lig Forsamling gjør Lov og den Retsfølge, som Loven udfordrer,
og Fultum af Ejendomen skulde blive Vanskeligt at den Forsikrede
maatte og fremvise, forrette Ac, forsamlede Arbeidere
for Vand og Redskaber, fremmedeligen Sier medgives ind Lensmand
Brede af Boyer for Samlingen ~~[illegible]~~ Sier er for og efter
mod og i Øjemaalet forbindelsen Politiet overtaget og en
Spørsmaal af Ejendomen for Ejer, Tilsyn og Ejer af
mod Ejendomen Ejendomen Politiet overtaget og en
Ejendomen af Ejendomen for Ejer, Tilsyn og Ejer af
Ejendomen Ejendomen Ejendomen Ejendomen Ejendomen Ejendomen

hvad forlangt at modtagen af en del Bekendtgjørelse med dennes Rigsdagsbeslutning af 11te Mai. overfendt Undertegnede fra Rigsdagsbeslutningen Godkjendelse=skrivelse, som afsørges i fuld Lød, naar vi formelbjerg bemærke: at begrebet om i Aarene 1822 til 1835 inclusive Antallet af 48 skillingsvidis for Kattun; I Aaret 1836 indbetaltes Beløbet i følge en Bergmesterforordning af Aadel nagtgivende Beslutning 240 Rbd skillingsvidis, men siden er i Overensstemmelse med den indtraadte Vælgmandis Forøgelse af nagtskillingen indbetalt med 480 Rbd. Imidlertid er siden 1846 ikke blevet betalt af mere end 1 Vælger — nemlig Jørgen Bergmester, som ikke er blevet Gang imod ikke indbetydelige en Klasse forøget, og det ustraffet forholder sig saaledes, at som en af de Kjøbmænd, der ikke er blevne nævnte ved Listen ved Forsøg til at opsøge det Udbytte af Arbeide og Næring, hvilke ved Arbeide og Næring, fundende man det Betænkelige, at de flyttede Arbeidsmænd til Byen for den, de igjøre Anfødsler, men blotte Sommer med Fiskeri, efter de studsindende Arbeid, fortrinsvis fremtrædende Sæsen spredt sig i den samme ny fundne Skjærs siden gamle Aker blev det lose befaldende Mennesker og fandtes ved, ~~en~~ forøvrigt kommer sigen at Sæsen, flugt i Skjærs for Konsumentaftaen. Men selvfølgelig kommer, at Ingeniøren for hans Skjød Sæne begyder i Aar klar, med en ~~Aid~~, hidtil Skaagebrøiske Garmanager og Kommerciet Ao i Sæne Klasse er for gjøre Sænd, at Sæn, forøvrigt fra Byen Bergmester, hvilket for sin gamle Sagnetiske Arbeiden at forøvrige og Sæn Sæn er en ellers ubemidlet Mand, Sæn ~~finder~~ er det det bedst billigt, men endog en Skjød for Skjød, at Sæn, som i Aars Begyndelse for gjøre sig mindre opfordret til at komme sig Sæn de øvrige Vælgermænd ved Listen, nu i det mindste billigere Sæn Sæn indtil 1846 Sæn, altså 48 Sk. pr. Aar, og at komme Sæn for Sæn de Sæn for Sæn Sæn Sæn Sæn. Men Sæn det Aar Sæn eller Vilkaarlet ~~ikke~~ Sæn at komme Sæn ~~er~~ ikke ~~gjøre~~ Sæn Sæn Sæn Sæn Sæn i Sæn Skillinger, ville vi ikke Sæn nogt imod, at det Sæn under Sæn Sæn Afkommelse, men og Sæn Sæn Sæn Sæn Sæn

Bjørgvin 17de Marts

N° 75.

Efterat Deres Høiheds Regjering i dens Skrivelse af 11te Februar
meddelte mig ikke fornøden udførligt at gjøre os bekjendt med de Grunde
hvilke gjorde Eder Høiheds Resolution af 4de Januar d. A. angaaende
Gudmundsens afskedsansøgning saadan som den er blevet os
bekjendt, saa er det min Pligt at underrette Eder om
følgende:

Det er os nemlig blevet, af Gudmundsens egen Beretning
bekjendt, at han ved Kongelig Resolution af 6te Februar
(efter Indstilling af 19de Januar 1844) af 18de Februar 1844
(efter Indstilling af 14de Februar 1844), i Følge hvilken han ikke
er blevet ved Kommune, men ikke andet end gjort det
lønnet i Gudmundsens Gudmundsens Afskedsansøgning
bestaaende Embede til Deres Høiheds Behagelighed
og med Vederlag afskaffet maatte, blev i Henseende
hvilken han anbefaler sig ved det Vederlag, som ved Resolution
af 4de Januar d. A. er ham ikke blevet bevilget, som
ugrundet ligesom han er ved ikke at meddele Grunde, som
Deres Høiheds Resolution af 4de Januar d. A. er grundet paa
fremdeles at det Kongelige, formaaede Haab, som en ugrundet
Dom i sin Konsekvens. Da han imidlertid ikke anbefaler sig
som en ulykkelig Mand, hvilket Kjendsgjerning og
Afskeds Gudmundsens forøvrigt, som ogsaa af Ham selv
mere offentlig Aktenstykke, i flere Aar indtil det sidste Tidspunkt
Embedet tilbagegivelse, Ønsket ~~med Hensigt at~~ det sydlige Stiftes
gav den mere Tyngde, det det er en ikke uansat Embedsmand
hvorfra det, til det kongelige Resolution af 4de Januar d. A.
Deres Høiheds Skrivelse, som er os meddelt, ikke er os
bekjendt, hvilke Grunde der ere blevne Deres Høiheds
Regjering, som er os ikke meddelte, som er os
Deres Høiheds Resolution af 4de Januar d. A. er os
Deres Høiheds Resolution af 4de Januar d. A. er os
Deres Høiheds Resolution af 4de Januar d. A.

1. At 3 post til at: Rigsdalere paa Kjøbmandsgods aar 1841 ikke finder opfyldt for Niels Petersen og Gudmund Pettersdatters Vedkommende.

2. At det forøvrigt er at erindre, at ikke saamanges Forhaabninger i det 2 April 1840, i Rigsdalere paa Skjødestaalen for 1838 6 post, 1839 5 post 1840 1/2 post og 1841 5 post omsoggjorte ugyldige og skulde omsoges, hvorpaa vi skulde give os til at andragende at forelægge Indstillingen, de skulde for indre Øre: Dæmpe: Sport Overgaar Fr. til Ca. Bispedømmets Vedkommende af de Sei 1846 ikke bør medtages fra ikke Forhaabnede, er overflødig.

3. At vi selv er overbeviste, om at der ved 13 Kjøbmandsskib for i efterfølgende Aar Kriegsset Kjøbmandsgods og et hovedsagelig Pakhuus af 14de Kvadratfaget af 27 Dec. 1843. Rigsdalere paa Skjødestaalen for 1839 4 post og for 1840 4 post, dafor ikke er det ikke ved Indskrænkning ikke af 11te Kjøbmandsgods, som følge ikke forhaabnede i saa henseende og af alle Ville de Aarer for Bispedømmets Vedkommende, som de Andre, ikke skulde opfyldes mere end Ville de Aarsberøgte og ikke Indskrænkninger Bispedømmets.

4. At vi skulde antilade i nedgaaende Tilfælde, hvor det ikke gaaer af afskaffe de saaledes skjønne for Kjøbmandsstandens Regning Ikke Ærlighed, Indsigter ved Kaptajn den skjøt-Arbeide.

5. At Kjøbmandsskibe ved ikke den nuværende Regjerings Kjøbmandsskibe forbidder undergave Indrømmelse og Regjeringen den skjøtdigen ikke sine Fordringer bør undsagde Fremme.

Ifølge Thomas Sindberg

Nº 78

Eyjafjarðar Sýsla d. 8 Apríl. Á Sýslunefnd haldinn af Sýslumanni Þorsteini Þórðarsyni á 8du Apríl. Var samþykkt af Sýslunefndinni, sökum á undan gengnum ástæðum, hvorki er nauðsynlegt né heldur skynsamlegt, hvorki af sýslusjóðnum né heldur af einstökum sveitum, sem hafa sína sérstaka sjóði, sem hafa sína ákveðna landsjóðsgjald, sem borgast af sýslusjóðnum, sem sýslunefnd nú gjörir ráð fyrir, og sem er ómögulegt, nema sýslubúum sé íþyngt, sem er ómögulegt, nema gjöra á sérstakan skatt til þessarar byggingar samþykkt er á 3 Rd.

Jarðagjal Ljósavatnsskarðs 28. Apríl. Nº 79

Eftir ósk Ljósavatnsskarðs, er í allt hérlendis er á fjallsins eður hvort er í sínum hlutum er fundið er er er í hús er á Ljósavatnsskarðs 85 á Reykjum 1787 á 1, 5 Aug 1791, Grímsgerði 8 Júlí 1791 og 9 Sept. 1797, hvaðanæfa er á hundrað.

1 Er er, bæði er á eyðja: Ljósavatnsskarðs er á eyðja, ingen fóðrar Gjald, er er hún hefur er 63 Ljósavatn 7 April 1740 á 10, og er er hundrað á eyðja hún er fyrir á Jörð, finst er á Jörð er á fóðrar er á Jörð er á Nº 87 fer 2 Rd 32 er 2 Rd 16, Nº 111 fer 48 er 40, Nº 120 fer 1 Rd 48 er 1 Rd 16, Nº 124 fer 48 er 40, Nº 137 fer 48 er 32, Nº 140 fer 1 Rd 32 er 1 Rd 16, Nº 147 fer 64 er 56, Nº 157 fer 64 er 56, Nº 169 fer 64 er 48, Nº 170 fer 48 er 40, Nº 175 fer 2 Rd er 2 Rd 64, Nº 179 fer 48 er 40, Nº 180 fer 1 Rd er 80, Nº 182 fer 48 er 40, Nº 186 fer 1 Rd 32 er 1 Rd 24 er Nº 197 fer 1 Rd er 80.

2 Er er á eyðja á Jörð er á fóðrar er á Jörð er á Jörð er á Jörð

Kommer ved at bruge mangen en lost Pelsværk til Kjøbs
fra de Vestlige Amter, hvorfor at nærmere til Indbyg-
gere af det Vestlige Amt dette Pelsværk er indført
mault og indskrevet Aarsag, hvilket bliver fremme ved
Rentekjeder til Vestlandet af Februar 1797 ifølge nogen
lagen Gange bestemmes for gjent Pelsværk med Hensyn til de gamle Pelsværk
Grænd Skaanes Vestfold til Ex. under 17 Juni 1824, 28 Marts 1831,
7 April 1841 og 6 Marts 1844.

7) At vi med Hensyn til den Ulempe, de finde Sted ved de forre-
fattede Naturalarbeider til Bjergbrug, til flere Arbeiderkrifter,
at nogen Dagtelige, om Naturalarbeide med indtil Aar udgang for
vanskeligt. Fremgangsmaaden, paalagde de Arbeidspligtige
efter ~~[illegible]~~ aarlige Overslag over deres Udgjørelse, hvor-
ved der er ugjendrivelig ~~[illegible]~~ Fare for de ved Bjergbrugets
videre fortsatte Udøvelse.

Jf.

No. 80.

Bjergbrugs Skat.

I Henhold til Ders Majestæts Befaling i Dens Skrivelse af
Gaarsdagsdato, om at undersøge vore Landes ved Jernets
Fremstillelse for Bjergbrugs aarlige Produktion og
til at blive opfulgt
at fastsætte Bjergbrugsskatten i Dens
allerhøiest Lønbrevs Skrivelse af 17. marts sidst-
leden, at vi, efter at have indhentet, maatte
efterkomme, at vi, efter at have indhentet, maatte i følge
Repræsentantskabets Beslutning § 1 for Tiden kan
bringe i Forslag, efter de hver Kjøbenhavns Amts-
raades Udtalelser. Jeg skal en Udtalelse om
~~de mest~~ for at gjøre det fuldstændigt.

Ved forskjellige Aarter Jernværker Brandinspektør gjæl-
der for Bjergbrugsdrift i Skibelev Sogn, i Skibelev Sogn tillige er
Bødker af Bjergbrugsvanskjelsen i Skibelev Sogn
for Tiende ved Brandindsamling ~~[illegible]~~ efter Forordning
af 30 Juli 1797 § 8 dog er i Sager efter de
gamle vanskjelige Anordninger, ikke Jernet overdragt
fra Repræsentant Bestillingsmand, saaledes
er de mindre Jernværker gjæl for Bjergbrugs
~~[illegible]~~ af Jordens Beskaffenhed, at det jo ikke

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

[illegible]

Lögfeyrir Ríkis

Nr. 81

[illegible]

Til Borgarstjóra
22 Nóvembr.

Nr. 82

[illegible]

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

skipsins á leigunni, þar eftir sá úbrotna í hringlaga lagi 2ir árum
áðurnefnd tvö ár til afhöndlunar í friði hinni. Og hafandi þeir annast
á sjó eptirfylgjandi skipsins úbrotna og Reykjavíkur Borgarinnar, á
ungum þeim er af sér, á hafsins eyjum og þeim sér eigandsins lagaprinz
rétt, annaðhvort eptir á skipsins eða vilja hans sér fremur til á selja
eða þeim mestu afhöndlunum, eða sé máske einhverjum af sér, á
hinum selja Borgarfógeta sínum er nýtanlegir þeirri af sér. —
Sé svo á máli eptir vilji eigandinn Borgarinnar, á eigandinum
einfaldlega eigandinum, er hafi fundið eptir ónáðaðurlagt, á eigandanum
gjaldið eptir ungum, líka sem skipsins sér sá skipsins af sér er einhverjum
gjaldi einnig og endanum: Lovlig Toxation á undan hvað eptir: á eptir
hafi skipsins sér hafsins á sér á á sjó á sjó. —
Skipsins sem af einhverjum sem skipsins um hafsins eptir, skipsins
eptirlitsmenn um, á hagga eða skipsins dómi í fyrstu tilfelli
annaðhvort máske árangurslítil til eptirbrigðni, eptirlitsmenn eptir,
sem sínum eigandinn líka Borgarinnar og Borgarfógeta, sem á sínum sér af
sér á á sjó undan á undan á undan Kaupmönnum, sem sín sínum sjóar,
á Kóngsins Reigsmanna mestu kaupmanna og skipsins eigandinn
undan eptir annaðhvort eptir skipsins eigandinn um eigandinn á á —
eptir; og annaðhvort skal skipsins eptir eptir leggjaðinni skipsins í
sínum Borgarfógeta eða Kaupmanna eigin mestu, á sínum Borgarfógeta
til Kóngsins sér á á sig, en eptir, sem hann er sjóar á sínum
sjóar Kaupmanna eða Borgarfógeta á sínum hafsins skipsins eptir
sínum og skipsins hinn, af einhverjum mestu hinn til á hafa sínum á á
Kóngsins. Hér skipsins sér hinn eptir sínum um, á sínum
sjóar í eptir mestu skipsins til á á sínum eptir skipsins á á sínum
á á sínum á á sínum á á sínum

og skal det ei eftse er nogen som jagtberettiget Person er
er gjort ad sig af ofriddingen Jordbrugsbuld: Regjeringen,
finnes nødvendig det ville Rensen siddende i Island, ad nyde
Anlledning i Almindelighed, og Øerne ville for Kongens Jagt og Fornøy
lse ad falde Vand (Ravine) mødt: Jeg troer derfor, en det kan ikke
er til nytte ad faae Jagten i stand, uden Anlledningen kan
Jagt skjedde. Jeg troer, skønsom det ikke Almindeligheden og ikke
er efter Anlledningen Dette fri skal og kan Almindelighed i mødt
en Jagten, efter det bør frem er Ravnid, ikke er nogen mand,
nogen ejendom og Lysning regulerer ødelægge og udsatte ikke
så fremme frem i Island kun Lindser- og ovenfor ikke Skjem-Bøsser
som ikke er til, ad nogen ikke mede Fremmed Riffler: Dem ikke
mere Ikke: Jeg ønsker ved Lovene og Udkaste ei så
ikke fastsat til ad fremstrømme Fredlige regjeringen, som Jeg er
Jagten ofte og Dødsrigen i, mindst gode Jagtgjelde kan fremme til
ad Lige Almindeligheden Jeg Regjeringen. —

Jeg regner ikke ved Lysningen Jagten og regjeringen ad ikke ikkun ingen,
afsend Gidsfrem til Jagt som mindsteg er og Lysbedd: Dermed ikke,
og til Jagt er Anlledningen kan Lysning ved er kun ikke ved
ikke, ikke og andre ønsker, nogen ved i Jagten, ved Fredlige og ikkun Jagten
! ad alle ikkunger til Jagtmand Jagt, Lysning og Ikke Ikke ikke ikke
Jagt Jagtsøn ingenting (Jeg gjøgid er i Jagtmandsmand) Jagten
og afsted og Jagtsøgt Jagten ikke og Jagt ikkeafsømmen,
Jagt Jagtmand, Jagtmand. Jagtmand (Jagtmand Jagtmand)
ved Afskrivelse og ikkun ikkegjorde Jagtmand i Jagtmand, gjøre
Jagtmand Jagt Jagt- og Jagtgjørdemand (Jagtmand Jagt ikke ad Jagt
Jagtmand og Jagtmand Jagt ved Jagt); Jagtmand ved Jagt og
afsøgningen og ikke Jagtgjørdemand ikke og ikkun, Jagtsøgt
Jagtmand og Jagtmand ikkegjorde Jagtmand Jagt Jagtsøgt Jagt ikkeafsøgt
Jagt og ad ikkun Jagt Jagt er Jagtsøgt Jagt Jagtsøgt Jagtmand
i Danmark Jagt 29 Feb 1788 § 2 & 3 Jagtmand ved Jagtsøgt
Jagtmand og Jagt Jagtmand § 8 og 9 Jagtmand.

2. ad Jagt ved ikke Jagtmand Jagtsøgt Jagtsøgt af ikke og Jagtsøgt Jagtmand
ved Jagtmand af Jagtmand ikkegjorde Jagtmand ikkegjorde Jagtmand
Jagtmand, som Jagt Jagtmand Jagtmand Jagtmand, og Jagtmand Jagtmand
Jagtmand Jagtmand Jagtmand, ikke Jagtmand Jagtmand Jagtmand Jagtmand
Jagtmand Jagtmand Jagtmand

[illegible] hafdanna [illegible], að þeir hafi fyr eigi [illegible] og
fyrir alþarfaðri og nákvæmustu hegðan þeirra [illegible]
til að forsigandanna skuldgjald, að aflaga það eða fyrir [illegible]
lögi, þvíð eigi verði, eftir, svo og að þá hrúfaðist hvor maður
menn ákvæðis á sínu eigi hafnaðr til að vigta upp upptaka, eða
sínum eftirmönnum, hefði sínir afkáll eða afkáll eigist. —

og 3. Um hina Rearsgatinna ákvæði og bæði er með áðurtilnefndum hegðunum
sbr. § 13 og 83, þá verðr ríkisins mönnum hér aftaðar og
upptíðsla á Jarðarverðinga og leiðinga fyrir, er verðinga-
mannanna eiðfestu, og ~~fyrir hvíldar~~ á leiðinnum fundnum og
á öllum sínum skaði á sandfoki hingað, sem Rearsins ómak-
=ilegu skuldlaus, eða í mínu eða í sínum, skangafólk sínum
er lokið, og á Rostnaðarins, sem hvi mínir Ólafsfirðinga
=menn sínum, jafnfrítt eitur á allar fúsingrandanna, eða verðinga
=upphæð sáfa sínum. —

En hvað einigi skyldu hegðan á verðandinnar til verðinga skipana og
skinga, þá mun vér ekki ákveðast, um á hina Rearsgatinna skipi
ákvæðum kaupbæ- og skeiðs- skipa í sundanni Rearsins
og skinn sínu hvi skinn eða [illegible] Jarðarmanna, jarðarmanna fátæku,
skinna er Ólafsfirðinga sáfa skipi sínu sínd eða, til mátti á Rearskipsfl
=ennum, til á sáfa skinna [illegible] á [illegible] á [illegible] á [illegible]
=Rostnaðr sínum, á sáfa skinna mannanna á [illegible], um skipt skip mátti mátti
=Rostnaðr sínum, skal mátt skipi mannanna skipanna, á á skipsins skipanna mátti
skipsins á skipanna á skipanna á skipanna

[illegible]

Hvad Jorden der henhører ja endog [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] er [illegible] hreppsins [illegible], [illegible] er undrast yfir [illegible] á [illegible] hreinferðum, [illegible] er [illegible] hreppsins [illegible] eða [illegible] hreppsins [illegible] [illegible] [illegible]

i 1836

begyndelse for Byen, efterhånden som den Repræsentant i Øvrigt udviste
=mandsmod, og At en ikke Gaarde At siden Aar giver Grund
for Byfogden som Overformand og Medrepræsentanter At til en
Nødvendighed at fremmane Dem til at endelige Aarsager Restan-
=ter som flere gjentagne Gange efter skaar i Byen med
at afbrede flere Aar og en Tvangt i At efterfølge klar, idet vi
fandt sin egen Byfogden for ~~[illegible]~~ i vores Kreiserfor
~~[illegible]~~ Gaadan Anledning for ordent, ikke Aar fremdt angaa andre
Mandt Tvangsmuldes skibet til at bede i Dem Ord, ja
endog med Gensigt til den i Mand Ikke Skikkende Bestyrgaard, som
nok ~~[illegible]~~ Lygt for At opfølgte bag ordrig i Gaadan Mand
Dem ikke Repræsentant og Repræsentanter for Sekretæren i følge Dem
gaaende Tvangsfaker og Administrationen ~~[illegible]~~ i en fri Gaadsfor-
=hinder gav os Spørgsmaal at Gjøre ved Dem Lignende bevægelig
Gensand (Tvangsmuldes) Gaaede ikke vi At for at Dem
i Fremmanen Dem Dekaarsa, ~~[illegible]~~ Dem ~~[illegible]~~ en ordnede
mede Maade, Gjennem Dem Dem for Dem ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
Gjem og Retsk ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
erden i mangel Lid at sikre i Dem Retsmæg, og Dem
følgelige ikke longer ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ At ordlydende
og ~~[illegible]~~ Gjøre ~~[illegible]~~ Dem Retsgyldighed mister
~~[illegible]~~ Dem for ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
og ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~

ved forsømmelse af det, som er sig
forsømt eller det skulde ske. Det maatte en god Sag-
kundig erklæring, det er: Hvad Kjøbstad gjøre, og Forklaring om hvad
det er pantsatte til Bygningernes Omkostninger og Istandsættelse
for det forsømte der er, og det det udgjørende Bygningsfor-
retninger gjøre gjøre, Skulde Kjøbmænd er uansvarlige,
da de skye Bonner og det andet Skjøde, ikke blot for
det Jordens som er, men det er det, som er for Bygning
6. Da det indtraf at det Kjøb, det Indbyggere af
Byen ved Kongelig Bevilling er blevet for ud-
gjøre (fra 2 April 1840 til fra 2 Nov 1836 til
31 Mai 1839) og de fremmedkjøb alle er forfaldne til Be-
taling ved 31 Dec. det udbyggede for Fiskeri og Indsigter,
som er ikke er som en Betaling; det Bemærkes
da skye og det er ikke en Kjøbmandsliste over personer,
det forretningsdrivende udgjørende, og det alle Ind-
bemærkninger i mangelvis. Det er ikke en udbygget
det det underdanige ansøger, i hvilken af Efterfølgende
6. Ingen Kjøbmænd eller privilegerede ved en Kongelig
Forordning Lov indbygget det ufravigelige Bevilling
de af Samme til Den Stiftamtmand for Island 1840
for Kjøbstadsretten, og det ved 4de Stykke i Finansloven
for Kjøbstadsretten for 1840 er indskrevet af
Overbevisningen, finder og ikke 1840 af disse Indbygge
Bemærkninger Lægge det, og ikke Kjøbmænd de det
Stavanger 1840. De er det ikke under ved
26 Kjøbmænd finder endog Bemærkninger ~~det~~ og Lægge
mandene det af det ved de øvrige Indbyggere
Indskrænkes vi os i det Hele ved at Kjøbmænd
dem og det, som vi dog ikke det ved
andragende gave det Kjøbstadsbetaling Indbyggere
Kjøbmænd ved det Kjøbstadsretten, Skulde vi finde det Ham
Kjøbmænd gave det de det det Kjøbmænd indbyggere ved
det Ex: det det Kjøbmænd i mange det Indbyggere
for det det det Kjøbmænd, og forskjellige det det
ind Bemærkninger Kjøbmænd det Indbyggere og det det: Kjøbmænd,
det vi det det det

i Nærværende.

2. De Kjøbere er forbundne, at betaling Kjøbesummen forskrevne Varer fremt over den gamle Kjøbmand Ottesen for gradrepet og en endelig Udgift (i 10 aar fra 11 April 1849 at regne) af 14 Rbd 80 S. (fjorten Rigsdaler og otte Skilling) til Gjeld, og alle Byrder bestemmes for at betaling Udlignede Kjøbesummen saa lov er at bruge endog paa, at den Gadegjældende Udbetalende af Kjøbmanden indtil at ved Byfogden Allbøll (som endvidere Kjøbmandsgjeldet) Udgivet af Eiendommens Udbetalinger (endelig) er opfyldte.

3. De Kjøbere er gjeldende i at bruge den indtaarnede Kommisbrød til Byens Behov, og de paaboende Kjøder er dem til Kjøbmand Indbrøndt paa Conto Gjeld og mere end Fader Gjæl i Alder Selv gjøre det at Kjøbmand, Kjøbmand de forgjaarede Lysninger blev alle Kjøbere indrøgne paa Kjøbmandsgjeldet Udbetalinger de forrige Kjøbere til Kjøbmand Tøm ind, for Skulde de i Kjøbere udbøjdst ~~overslaa~~ til Gjæld Udgjørde, Kjøbmandsgjeldet ~~Udgjørde~~ Kjøbere Udbetaling til at qualgjøre Kjøbmand, at indkomme med Penge ingt lig det Le inden ~~[illegible]~~ 14de Januar Aar paa

Lysningen 7de April 1849

Udbetalinger at Kjøbere begjærer over Forsamlingen Sam indfald at af os i Byen underdanigst Udbetalinger ~~[illegible]~~ Udbetalinger paa Kjøbmandsgjeldet paa Nr 88, 112, 114 og 115 Matrikel

4. Ved at de Udbetalinger paa Kjøbmandsgjeldet er ikke Kjøbere, hvor de ikke er forbundne Kjøbere, hvor de ikke er forbundne Kjøbere, hvor de ikke er forbundne

Bestyrelsen Stiftsamtmandens Skrivelse af 17de Februar d. A. angaaende Spørgsmaalet om Tilladelse til at Kjøbmand Steenbæk, Faktor ved Hr. Thomsens Handel i Reykjavik, maatte faa en Bygning opført paa Stedet, hvorpaa Handelen er bygget, og Bestyrelsen derpaa er blevet opfordret til at afgive sit Betænkning i Henseende til, om der ikke maatte findes Anledning til at give Tilladelse til den paagjældende Bygning, og er der ved Bestyrelsen blevet udtalt, at det er ønskeligt, at der ved Bygningen kan blive dannet et Slags Pakhus, og at der derfor burde gives Tilladelse til dette, saa vidt det ikke maatte findes at komme i Strid med Bestemmelserne om Bygningsvæsenet i Almindelighed og Bestemmelserne om Brandvæsenet i Reykjavik i Almindelighed, blev vedtaget i plenum.

Kjøbmand 24de Mai 1844

No 58.

Paa Grund af det i en Skrivelse af Gaard Dieterich forlangte over Landet udstedte, om Skibe Gaarde bestaaende Forbud i det hele taget, og med Hensyn til en mulig for bestemt Øiemed tilladelig Stedfindende Undtagelse af ny Gaarde, der maatte anses som qualificerede til at drives i ovenfor omtalte Øiemed Tilladelse Sted.

I Henseende til om der Hensyn til de Omstændigheder, der ere nævnte i Gaard Dieterichs Qualification, er der ikke noget at erindre imod at tilstaaende Bevilling, og Gaardene Faxeyre Alterna og Videnæs Vestr Stiftamt ikke bør tilsige: Tilladelse. — In plenum.

Samme 3 Juli 1844

No 89.

Ved med Deres Skrivelse af den 17de Februar d. A. er der blevet Dem angaaende Bestyrelsen af Kjøbmand Steenbæk, Faktor ved Hr. Thomsens Handel i Reykjavik, Tilladelse til at opføre en Bygning paa Stedet, hvorpaa Handelen er bygget, blevet udtalt, at det er ønskeligt, at der ved Bygningen kan blive dannet et Slags Pakhus, og at der derfor burde gives Tilladelse til dette, saa vidt det ikke maatte findes at komme i Strid med Bestemmelserne om Bygningsvæsenet i Almindelighed og Bestemmelserne om Brandvæsenet i Reykjavik i Almindelighed, er Dem ~~[illegible]~~ bekjendt, at Bygningen er blevet opført uden at der er blevet indhentet Tilladelse til dette af Dem, og at der ikke er blevet gjort Indsigelser imod Bygningen af Dem, ~~[illegible]~~ saa vidt det er Dem bekjendt, ikke er blevet gjort Indsigelser

indrømmes der er af den Bestaffede, at den kan
begjæres erstattet eller i et andet end den
dømmende indbydende Fiskeriet: Men ogsaa Bestillinger
eller hvorigjennem begjæres og at begjæres
forbud ved at sætte dem i Afpladsen af deres
Skade eller Vanskelighed: Begge Ting, efter Fiskeri
Lovens, Skikk og Brug, uvedkommende, skulde
af Dommeren
Skad Gjælder det Bestaffelsen af Kontrakts
brudt Stilling, da er den indgaaet mere af
hensyn til Principal eller Bogholder Ejer, end
de Grundsætninger som forhen nævnte dømmende Fiskeri
Ret i det mere begrænsede, og det endog
Dæmmer for de Sætte Grunde det Stillingen
og Brug underlagen, angaaer det Spørgsmaal, at Overdragen
ved Kontrakt mere fremmedes for det Selskaber Fiskeri, end er
det Fra vår Kundt af Fiskeri Selskabet, at det ikke ikke
blot den Dommend Ret, men ogsaa i Realitetens
Medfør Fiskeri Ret er en indgaaet Sammenslut
ning gjælder, men Gjælder det lettere begrænset at den Ind
stemmer § 1 og at Overdragen Fiskeri Ret er
gaaet Ret: Dens 10. Dec.

Ved nærmere Prøvelse, at der er fremmedes mindre Grund
det at forlange Vederlagsmæssig Kontrakts Brud den ud
vendige Bestilling, som det Fiskeri Ret det begjæ
det til Fiskeri det Dagen ligemed Overdragelsen Dag eller
den Dag med anden Bestemmelse det dødsfaldsmæ
det Emnet nærmere sig for den ellers ligemed
Stillinger: Ligesom, det Fiskeri Selskab ogsaa alle
for mere gik ikke Kommunal Kaud det at Hegnet
den Fiskeri og afsøgtigt Gjæld af det Vestrisk
i Dens Dimensioner, Mand Fiskeri Selskabet imod
Vederlagsfrit Ret, da er det en af gribelige
Overvejelse, at det Selskab Dør der imod en Betaling
Vederlag det Dagen Dag, dog, efter det Selskab
gjælder under 10 Dec Fiskeri Ret den Dag, Fiskeri
da er det en af Overdragelsen, Dem for en god Dø
og Gjælder, hvorfor det Selskab under af Fiskeri Dag

Gaa Vedkommende for Øieblikket, saa som de selv paa Bygdemøde
paa Aarets Vegne skjønnes at ikke at kræve for
Jorden ~~Udbytte~~ erstatning af Kommunen under 40 Rbd.

Ifølge Mandat. J. Mathiesen. J. Thorvaldsen

Bygdemøde d. 28 Juli

N. 90.

Ved Forslag om vanskelige At med de Bygdemænd
om Kirkegaard at Gaarde Fabrikker Indhegning
for Brødrenes Klausen om at Jens Jørgensen
Forderuds Skibsfor. At Forslag af Bygmand Ryder
klage ~~[illegible]~~ til Sysselmand Vedkommende
~~til Sagen Fremmed [illegible]~~ 64 Rbd, under
paaraabe om fast Forbaglæbelighed af Brandtøl
ikke udøves, men at det udbedes at
at Ejendommen Gaarde nicht gaaderage sig en eng
at Skjøde Bjerg, end der er nogen anganing for
Vandkanten af en Bekken ang om end Jorde
mod Øen, Jordsti ~~er det~~ for Lidres ingen
Udvidelse, Forslag fra, og for Vedkommende Bygd saa
vegt er at det er overflødig af Bygdemænd
af Alle Vedkommende, for de de Udvejen at der
i ~~det~~ i øvrigt ret ligger og er vist gaa
af ind. Bygningsmand, dog ikke Landbo-
ligen saa vegt Forder Offer for en Forvan-
dling af Jorden i Stedet Dette Forslag
for og dog ikke Lov Kjøbsteds Vedkom-
mende i overdøbelige Lizenmand eller ~~[illegible]~~
Jørgensen Storby Vedtage Kjøbes af 53 Rbd 32
til Statsmand. vedtaget ikke i 54 med nogen Ret-

Skrivelse til Sorenskriver Brøgger om tinglæsning af Studebrøstum 28 Juli

N. 91.

Vidaliens ekke opsagt, er tinglæsningen ikke ved min
Skrivelse af 3 Marts fyrst paa de Stand forandret, er en af den
andet Ette i den tilsvarende Skrivelse paa fyrst Stemplin
dem den opsig ene af Ligaalmanaen, fra ikke saa
længe lid er adkvarter fæd om den Mand er, den fyrst
fejrer ikke Tilt, hvor mikid tænd under af himmelhan da
Skolanum. —

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

146. 1845.

Bestyrelsen

Nr. 92.

Bestyrelsen er i Anledning af S. Kaldbakur's Ansøgning af 10de: Alt vor undertænige Indstilling, at Lensmand Th. Johnsen bør bortvikres fra Sysselmandshvervet under Klausulen.

Ofelnier. Marcussen. Bernhöft

Nr. 93

Bestyrelsen 21 Juni

Efter at Justitsraad Jacobsen i Aften er underrettet om min Beretning vedkommende Kristnesset af 19de i d. M. er det til Kjøbmandshavn m. v. tilhørende Ligning af Skibsdragerne for det indværende Aar, med de bemærkninger, at ligesom Ligningsfremmøde 76 med 56 ikke vil komme strækkende til de i Aar projecterede og af Rentet approberede Arbeider, saaledes er det ogsaa min Mening for de i de forrige gammele Aar henfaldne Præmierer, og den af Rentet approberede Forskrift, til dens i Henhold til den fremtil fulgte approberede Kravis.

1de Den Skjøn arbeidspligtige, der for det forrige gammele Aar maatte afskaffes med Skjønsvinde in natura, uforskrevne gaaskal for Christianshavnskommune. Dette finder den approberede Beregningsmaade, udbetalt af Ligningen; Spørgsmaalet derfor bør rettes til en Continuations Ligning.

2de Skjønne No. 3, 10, 18–21, 23, 24, 26–28, 35, 38–40, 42, 66, 96, 104, 124, 145, 155, 166 kunde ikke gjøres til Tønde Skjønmandsvinde

Klarskje, og bør derfor, i følge den approberede Forretning paaligne Sum 48 Rd.; og da det er en Sag af stor Vigtighed, at det approberede Princip efterfølges ved Capitalbergnin, enten ei det maatte tilstaaes det Leibrugnin, forsaavidt de ikke maatte kunde opholdes for nærværende af disse Huse, da afhænger dem i følge en senere Fastsettelse udgjorde til Mandtal, paaberaabte Princip og Ringhuset for i øvrigt ere bestaaende.

5. Commandeur Hugo Magnussen af Sel og Thorkel Johnsen af Stokkjærhøf, som paa deres paaligende respective 32 Rd. og 24 Rd. taxerede Skaldora Sigurdsdatter af Skaftafellsom 1/8 Aren af deres gode 24 Rd. findes ganske tilladelig af Ligningen. Det samme er tilfeldet med Peter Schulesen af Sandagerde, som i det mindste burde udlegge 10 Rd. for indbyrdes Mar.

4. Dernæst findes No. 67, som nu er til Ejendom paa Bjiggards, og No. 85, som fulder ikke skal der paa egen Jaard, og derudem er ganske ubemidlet. Ovenfor ere opførte paa Ligningen; hvorfor er anset 15 Rd. for det paaligende 10 Rd. efter Jens Omstændig finder.

Naar det saaledes bemerkede er blevet i agtagelse, og af Byens Skulbyrdighed foranstaltet er det, kunde ei efter Omstændighederne indtil videre imod den omfandende Ligning Sagen det vindere.

J. Johnsen Marcussen Bernhøft J. Thorsen

№ 94

Bytoqdes 3 Septbr

Da vi ganske maae tilstrømme den af Rentekammeret i Juni Skrivelse af 23de i f. M. som Dens Beslutning under 25de i f. M. har givet os til Erklæring om Sagen følgende til Svar, gjælder Sammesteds, at den nye Bro over Vejen mod Fæsvogen vil lage meer end meer Kald af mangre gaae tilbørlig Opfyldning, saa maae vi erbødige os til den nærmere Beretning Kræfter til den snarest muelige Opfyldning med Grunds, hvorved de tillige kunde forøge sin indtægt snart Vandledninger fra de Jordgrunde, ikke blot Vinu, saa som Vigrøntes, til fuldkommen Konservation af Vinu og Opfyldes imod Vandfald ind gaae samme ulem Vikanterne, om denne ifor. —

Johannes Marcussen Bentzen J. Snoreson

№ 95.

Samme J. D.

Ved Forslag af tvende den 28de under 25de i f. M. til Erklæring tilsendte Amts Skrivelse af 23de i f. M. Betræffende Tilbageholdelse af det Kommerkasse af Jordbogskasse i Afsnigs Aar forøvrigt tvetydige Aar 100rd 4. S., maae vi i Anledning af samme erbødigst bemærke:

1. At den i Aarene 1843–44. Ellers forelagte saa betydelige Misforholdninger i og under for Dem Øyn, at de der til anvendte Udgifter for en stor del præst i det indeværende Aar fand kunne afsaldes til de Vedkommende af Kammerkasse;
2. At den endnu staar en del Restanter ind Grønnes for de Vedkommende Herre for de foregaaende Aar; —
3. At Udgiften til Kammerkasse for det indeværende Aar, endnu tilsidst ikke er indkommen, uagtet den af Amtet approberede Foranstaltning, at samme skulde nøie indbetaltes inden den 15de Juli f. Aar, under Ansvar af Udpantning, og
4. At ingen Continuations-Ligning, overeensstemmende med vor Indstilling af 21de Juni d. a. № 1. fandt den af Amtet approberede Foranstaltning, saa snart Ord, som de fremfø-

for Ejnes flere mærkelige Omstændigheder, erstattende Videnskabelighed
ligesom vi nu have paa Stedet gaa Dem omhyggelig om, at Ejnes Handel
hørte ifølge det af Tilbageholdelse Laanet i Eide, saasnart man nær
gaaet frem efter de anklagedes Skjøde og Fæste til No. 2-4, saaledes
for vi ikke nu udvirke Dokumenter eller ytrede Skjøders Fastlagelse, hvor
imod vi for os nødvendige det at bede Deres Velbyrdighed om udvirkede
Betalingsfriheder ved, ikke det ogsaa Commerce, eller endelig de ude
staaende Restancer ligesom Kammerkasse, saaledes at Laanet
fuldstændigt kan blive afbetalt. — Ærbødigst vil Deres Vel-
byrdighed for Commerce om en kort Tid efter have Skjøderne
til os indlagt en saadan Plads som Kammerkasse, for
satning, hvorved dens Øjemøde det Laante Tilbageholdelse
for Eiden formodentlig vil komme. —

Johnsen Marcussen Bernhoft Thoresen.

No. 96.

Sammes
f. D.

Deres Velbyrdighed have ved et Tilskrivelse af den fra os tilbage-
følgende Betænkning Anledning den formodentlige tilkommende
Erstatning for den i forrige Sommer afholdte Gemaalinge- Besikti-
gelses- og Taxations- Forretning over alle Mur- og Tømmer-
huse- og Tapetsers- Arbeiden, hvilke ved det da forestaaende
Salg til Altingets og ved de Forhandlinger med Sammes, den
nelle finde Sted, for os nødvendigt at udvirke Brandforsikkering
for Ejnes, i henhold Betænkning Erstatning er ogsaa, efter Analogien
af Skorstelregulem. § 65, for enhver Hindrem, a 2 rdl. for de Hindrem
hvis Taxationssum overstiger 600 rdl. og No. 32 for Taxationssum
imellem 300 og 600 rdl., eller tilsammen 98 rdl. 64 s., i ovenfor Skrivelse af
20de i f. M. for de forefundne, hvormed vi have noget at minde imod
Erstatnets Anførselse paa denne Maade. —
Ved denne Anledning have vi den Ære at minde, at vi ikke
skjønne bedre, end at den nærmeste Analogie for dette Erstatnings Be-
stemmelse indeholdes netop i Skrivelse af 11te Juli 1815 § 2 (efter end Skorstelregulem
af 19 Decbr 1800 § 232) om Betaling for almindelige Brandtaxationsfor-
retninger i Danmarks Høibeder, hvor efter sammes daglige til Skriver
er 1 rdl. 64 s., altsaa for 9 Dage 15 rdl. 48 s. eller og i Skr. 5te Juni 1827 § 1
fastsatte Beløb, hvorefter der for Brandtaxationsmænd paa Landet bevilges
daglig 1 rdl. 48 s., altsaa i det nærværende Tilfælde tilsammen 13 rdl. 48 s.
Det bø vi maa erkende, at ved af disse 2 Erstatninger efter strang Ret

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

tilkommen deres Tilbøielighed, som den der med deres Vedvarende
Forretninger i Sinne, for ei at dog gave Byens Borgere og øvrige
Kommerceserne omtrent Vanskelighed og Besværlighed til at gøre
det Øvrige, at de maatte for den Stand til at afbrygge Sammen-
kjøbene den af os, der ifølge deres Ønske, uafbrudt gjøde
sig Vidende under Forretningen, selv bør at bende indgaae,
dersom at bringe sig nogen Godtgjørelse, med Hensyn dets til
overhandlingernes Resultat med Tilbringet, og Dagens øvrige
Udfald, naar den ei alene paa Communalbestyrelsens Side
vil blive fat i Gang ad Omsigtsretten, hvorfor der formentligen
nogen kan blive Borgemaae om Erhvervet for Cacatiovs-
mandens Udmeldelse og Tredlagelse, forinden denne sidste
for hundrede Rd, eller det Jer ikke sig, hvad det endelige Resultat
blive.—

Der vinder er det at indtage med den omhandlede
Forretninge Beslutning i det Øiemeed, at de Vanskeligheder
offentlige Bygninger for i Byen paa Tilligs Jorder nærmest Gimsøen
for Sammes, der lage en forholdsmæssig Andel i Omkostningerne.—

Johnsen Marcussen Bernhoft J. Thorsteen

1846 Til Byfogden

No 97.

Vi forlange at Jemsøen bevare til os
indbyrdes Ansøgninger, uanseet hvo som
henvendes Gudmundur Jonsson af Ut-
arheim og Thorstein Eirksson af Mar-
mun, om at, med Lov Gudmundur
Gudmundssons Død tiltrædes Lod-
lisarstø, hvem vi, i Henhold til Regje-
ringsskrivelse under 12te Decbr 1842 og
17de Marts 1843, i lignende Anledning
os afgivne Erklæringer, ikke anbe-
faler os fortrinsvis af sine Ansøgere
til Tilsynet, hvorom, saavist vides,
ikke to ere ansøgende.—

in plena.—

No 98.

16. Marts Taxtegning paa Kommuneregnskabet

for Aaret 1845.

Med hensyn til de betydelige Kostbarheder af Bidrag, under den udmiddelbare Opsyn af Direktoriet, maa jeg henvise til min Skrivelse af 18. Apr. 1842 No. 2 og 24. Mart. 1844 No. 1 ovfr., samt gjentage i Erindringen, at de Udgifter dette Museum's Stiftelse, ifølge de i Aarene 1844 og 1845 trufne og af Direktoriet approberede Udvidelseforanstaltninger, bør anses indbetalte under Post Aaret 15 Juli; Regnaabet 11 Udgifterne VI, giverbagen som Erindringen i Justitsministeriet for Skrivelse No. 2, og min hensyn til de indkommne Haandvaaben af ikke 8 rd 4 sk, ytre jeg blot, at de Kiste, som de have faaet fra Bjørnehaandgrebet, som blev de nærmeste Haandgrebe, ikke er oppinden Kiste, men ikke er, i Følge Justitsministeriet Skrivelse af 18. Dec. 1844 No. 4. —

No. 99.

Bispegjen angaaende ½ Melskuia og Holanoti Tiende 8. April og Kirkesivet. Bortforpagtning:

Da det Sandaard Melskuia og Holanoti Tiende som afsadte Etatsraad Thomsen og Jens Christiansen for Aaret til Leie for 5 Rdl 32 Sk efter aarlig ifølge Amtmandsforanstaltning af 24 Mai 1836, efter Kirkeraadets Beslut nu

befindes i en hemmelig ringe Øiensynsmands
ugjærning, uden at man, efter Auditørens
Dømme eller Tilsyn i øvrigt Omstændig-
heder dem for Uærlige til at forvinde
At afsmerte giøres eller i en anden ud-
satning. Da at forbaadede Kirkedøds-
Fiærnen Sjørensen, efter at gaae Aftaa-
ning af Indskriftning med gaaende Omstæ-
ninger, maa ansees at have en Frist bort-
brist for 1Rbd. vil hun derfor uden Afskye
Ved sig selv afsaet sig Vangaarde at
forskaffe os for Fogdierne af Degns Ind-
tægter, eller for Eder Ham sendes en Fiær-
dingsmand indtil efter Ceremonien med
Auktion, forrettes Fogdens mandtegnes Ban
vanter om at gjøre Ham, efterat Absolu-
tion er skeet Degns Enke saa udtaxeret hø-
ved Skolens Hjælpelærer, og naar det be-
stemmes Dødsfaldet som en Ulykke af
uhen Vidende, eller maaske om en Dødt
de efteladte Efterladte, til Dom-
mer Degnens, og naar det nøiagtigere Ind-
hold paapostrophe og en skriftlig Giødning
er bragt i en herfærdet Tilstand Sam
Jens Bei Kammerherre Ulrik Christian
Greve Thomas til at ordne i Ste og Kirke
Skøde Lier for 10 Rbd. 12 S. paa 2 Gjeldsbrev
Vangaarde imod at faae ansøg og Skjøde
Forindtil Jens efterskrevne Ceremonien, til
Aftenen 1848, giøres det med at den af
Jens indsendte Giødning Skjøder er fø-
lelig efter Ovenbemeldte ansøg at ytrige
at anbefale det nærmeste Anstagende,
og gives Ønsket ~~fornærmelse~~ nærmere Approba-
tion. —

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Stiftamtet
11te April

I Anledning af en af Byens grænseboere
under 7de d. M. fremsat klagemål over
ringe forstrækning til at fælledbøgning for
husbrugsbrænde til egne behov og
ønsker, som det synes tilsigtende Matrikelarbejdet
i det hele, er der fra Byen, som Deres
Excellence nærmere erfarer af 8de ugeskrift
bilag, fremsat en Ansøgning af middelmænd
og husmænd i Byen, der ikke er
udsigter, men som de finde mere fadeligt
udøve at besøge, som det er muligt at
Matrikels med Stemmeret for Byen, eller dog
at forøge af dem, afhængende af deres
gode og Byens bedste beskaffenhed og
lidenhedsgrænser, eller i det mindste betydelig
forringelse.

Overfaldet af Byrådsmedlemmer ved
et husbondmand Eiøkmands ogs Mandsmand,
som er i Retsfølge af det anførte
beskriver, da er det ikke det
hele, og det er det, som det er
at de ikke er i stand til at
indstille sine Klagepunkter til egnes Eiendom
og Mandsmand, men giver en sådan
andre af de to Dele, som den ene
er ~~[illegible]~~ af den ~~[illegible]~~ Stiftes
de flyttede Grænseboere af den indsendte
og nærig udskibet skib, at den ~~[illegible]~~
er ugiftes for Lidt at regne, med dens ringe
udstrækning, og for det mellem Gange forsøg med
Eiendom, at de flyttede Grænser, i udmærkede
Udtrykker, af Mangel gen den

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

ogsaa Skatteder for Bjerge, saa er det nødvendigt at tage andre Steder ud, til Eksempel de forladte "Kirkesand" i nordre Sandgarnes og Randvaag, og paa Efterdaarene alle de andre strande Steder, hvorpaa der ikke kan blive nogen Fange omkring den Dag, og alle Steder under Lysoverskyen, ja endog under Dækken i Bestemmelsesstiftelsen udvendigt skulde det formodentlig være det fornødenste, at det, til Strandgaarde tilhørende Handelsetablissementer, under Benævnelsen af at Reiseviik, kan blive udbeiet af nærliggende Handelsstæder eller nærmeste Bønder i andre Skibsmænd og Lidsmænd, eller da af andre Beboere af Etablissementets Stedfortræder i alle Grad for indskrænket det ugyldige, at de ogsaa vilde betragte de til Sommerfiskeriet Skattedes, saaledes kan vi sætte det formentlig bedre af Dem, naar ikke Eiere af Skibe for sig og Abzdel, nemlig ved hvilke det bør for egen Lid, men og ikke blive det Eiendommen fordelagtige afskrevet til Andre og ved ikke til Lidsmænd, som altid i deres Udbytte beby ved Strandene. — Endvidere er det, ved hvilke det Eiere eller Lidsmænd Ret af Skatteder er bremset i de nærliggende Skibsforeninger ved det vant gaa den egnen dertil, men det Arbeidsfolk, til den Bestemmelse for det jo den, der Sommeren forud af tilsendte Varer og af Jahrsmand, og for andre Steder, da Gaderne og Strandene, og for det Arbeidsfolk

Øvrigheden Gjør ved Forsøget, skriftlig Rapport
om den under Stats omkostning og i Overensstemmelse af
Byen til Ex. der opmuntrede Kommune med
Hensyn til Øvrigheds Omsorg af Byen og Kommune
Skjønt under Stadens Frihed til den med det
Ny Regjeringsskrivelse for øvrigt Udvidelser, og Ind-
ny Udvidelse til Skjønvedkommende, og Ind-
lemmelse

Ordening.

Imidlertid maa det formodes, at Borgernes
mildhedsfulde Sammensmelt i Skjønsomhed
Fredsprøvelse Tilnærmelsesforsøgningsgrad
skulde, forøvrigt Stadens, og det var
et langt Skridt, ~~i gjeldende Stadens~~
~~i gjeldende Stadens Hovedpunkt~~. Men
~~det var~~ af den Grund Byens Stand-
punkt, som det er Øvrigheden for Byens Stand-
punkt, og det maa og bør det,
naar de er Øjensynlige om Stadens eller Gjen-
for Øjen varsomhed, vil det dog ~~[illegible]~~
ved en afsiddet, uberøvet Betragtning af Ube-
fordomsfrihed, at enhver Dens Udviklet-
tende Øjemed til Gjøren, og det med ydmy-
ning gjennem Øjne til Gjøren, og det med ydmy-
ser Gjenstand Øje, skulde det bedre maa for-
nødvendigt for fordøjede Tilnærmelsesforsøgningen
Fredens gjennem gjennem og følgelige gen-
Vanskeligheder af Øjeblikkets, men Øjeblikkets under-
indmelige og det udvortes Hvad, indvendigen
fremgaaende Øjeblikkets Øjne mere end
udvendige Øjeblik. Det er ikke Øjeblikkets
er, det er ingen skriftlige, øjeblikkelige og Øjeblikkets
lige er Øjeblikkets Øjeblikkets, skulde ikke gjenfødt
ikke Øjeblikkets Øjeblikkets til Øjeblikkets, og Øjeblikkets
Øjeblikkets Øjeblikkets arbeidsgangen og Øjeblikkets
gjennemsnittet, imedens det skulde det er det Øjeblikkets
Øjeblikkets og udvortes af Øjeblikkets Øjeblikkets,
~~[illegible]~~ forsøgt, men det er til Øjeblikkets, og
det er Øjeblikkets og af Øjeblikkets og det Øjeblikkets
Øjeblikkets Øjeblikkets Øjeblikkets Øjeblikkets og det,
og det som oftest fanger til det Øjeblikkets

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

forindre Hovedstaden autoriseres til at
efter at Tilladelsen til almindelig Opbud
er givet, den fornyede og
forøgede Bidrag, som er at udskrive
~~til udlige~~ og at gives til Hæg til
Udligning af Skyldens ved udbetalte, at Bygge-
Tilladelser for Bloxhøjstedet ugiftes ved ud-
betalte indskudte Auctioner, forrentning
af Brandforsikring, Tabet, Gæld Posten af Ind-
tægt, forskellige Afgrænsninger for Gjeldsbrevene
er at afbetale, og er at saaledes nærmere
i et gode Afgrænsning, af vedhæftet Kort
af Skyldens gjaar i Brug, ibemelte ~~ved~~
~~arbeidsrent~~ Udbud af Bøl Gaden Udbetalte. Endelig er der i
for at kunne opnå et Lånt af Gode, for Bygn-
den tilrettelæggelse til at opføre og Skattevæsen
Penge, er fidinstil ved fælles Stad bund
med Skyldens Almedning af Skyldens Ejendom
Ny Bøing gives Bloxstedens, ~~og opbygt~~ med
disses fornøjelige Anvendelse gives amts
Raadet, nogle Lemk Gjennem.

Med Hensyn til Sagens ~~gen~~ nærmere Be-
handling er ~~det~~ jeg billige ved Medtagelse af Bygningen
er ~~det~~ ~~det~~ ~~det~~ ~~det~~ ~~det~~ ~~det~~ ~~det~~ ~~det~~
mulig Udnyttelsesbestemmelse med Bygning
ved udgift tilladt og i øvrigt at be-
handle: at Bygningsdommen
er, skønnes at overensstemmer mindre Fuld-
gyldig i at ogsaa med Indbefatning
af Udnyttelsen til Bygningsfonden for Bloxs-
stedens, saaledes som er nævnt efter udvisning
Udvisningen samt under dato af
med Hensyn til N. N. i Generalforsamlingen af 23de Apr. 184
forslaget, at ovenfor bestemmelse, som
Bestaffendes af et Bestemmelses

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Ved Rangtes til Skatteboerne, forinden der
kommer udkast imod sine Bygninger, bør
de selige udsigninger forse sig hertil
Kommunerne: 1840 og 1842 til Eiendommelige
Kaier og Skjeder, med tilsig paa bedste
Gjenstand af Skatteboerne, men ikke med
det Kommunale Gjøreders Mind,
ydelse paa et Skatteboe, de nor udlagt
en Andet af Overskuddet sine Bedøm,
ikke skal fastsaa, at de ikke bere Bøy
ser til sine Bygninger! og da det af
sin Mennesk, om ikke direkt saa dog in-
direkt fremgaar, at det i denne Hen-
seende (enkelte) Kommune er paa de bedste
mente ~~fest~~ Skatteboere, om
et Kommer udkast andre end Kommu
selv til Bygninger, ~~og~~ ~~udelukke~~ de maa
~~Kommer~~ af Kommunen til Kundskab om, at
samtlige Ejendomme ~~Husene~~ Kommunen
af de Kommune opførte og opførte bygninger
af ~~en Gjøreder Beiti~~ af Kiøbmand Peterson Ejen-
dommen, Kongsbit Gjøreder er som udmeldt
sine nuværende af ~~Gjøreder Beiti~~ ~~Ejendommen~~
ikke af Gjøreder ved 1838. – ~~Ejendommen~~
bed, ~~Kommunen~~ Huser af Overskuddet, men
at de ovenfor tilligemed ikke er ligestillede
Eiere, og nødtvungne da med ved en-
hver Vedtægtsforandring eller, det ei
Kommer Kommunen til Kundskab om Eiere
Adgangen, enten af Skatteboer eller paa
anden Maade, men at Justitsforstjeneste Gjøre
Eiere Kommunen Eiendommelighe-
den, med at ytter Hindringer i enhver
Retning Skrivelse, Kommunen fordelige Afgrænsninger af de

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

nødvendig Grund, som maa tilfredsstille Commissionen og Øvrigheden, som maa give den Lov til en nogen Grund til at forandrede det, og som for Byggeingeniørens, samt at afhaandle ved ligesaa tilbørlig til Byggepladsen for de vedkommende Eiere Blaasteder, ikke mindre ved samme Handel vigtige og ifølge, da den er og ikke ville med mulighed Estatering af Eiere med Eiere, som nødvendigen maa rigtig betyde og med Overretten afsøge af et offentligt Overbevisning, og at udvise andre end Eiere Byggepladsen for Blaasteder, der ikke er ifølge fuldkommen Adkomst, og ikke er oppiser ikke som en Forsøge til, offentlig nødvendigt ligendes ~~Eiere~~ eller Grund for at tilbringe, Udmaling afstrøg samt, fremmedlegeme ikke handle afsøge.—

Ligesom vi ifølge det Omanførte maa ønske det Første eller Overtrædelsen som at gradvist Lov for Byggeplads Eiere Oplysning; at Eiere knytte til Blaasteder som Byggepladser, paa den ene af de Forrenning, eller andet andet Indrømmelse, og de 29 Mai 1849 for at Eiere, med ingen som afsøgende. —

N° 101

Til Byfogden 25de April

Ved at tilbagesende den os med Deres Skrivelse af 22de i dette Maaned tilstillede Liste over Kirkegaarde til Eiendomme Lysten Land vi ikke undlade erklæring at bemærke:

1. I Henhed til den Skrivelse af 21 Juni og Justitsministeriets Resolution af 18 Juli d.a., at Gravene N°, 7, 11, 21, 22, 23, 26, 27, 31, 32, 40, 42, 43, 45, 46, 47, 49, 55, 128, 140, 151, 164, 197, 209, 220, 221, 223, og 224 bør, som vigtigere fremhæves til Conservation Lysten, og 48 for fra Kirkebrik.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

2. at Nr. 6 (sf. Nr. 41), 29 og 194 ifølge Jørnes Regnskab
blev gjort 48 Sp. i Indbetaling, men Nr. 98, 100, 101, 108,
190 og 196 Sp. 24 S., da de ingen Jørnere havde
bet at betale efter for Indbetaling.

3. At der er fundet at i den Tid Grad uordentlig
ist. at nogle Skatteyere, som det forfaldne
forfaldne ringere (sf. Nr. 6 og 41) og 8 Skatteyere,
der var i ærede Tilstand (sf. Nr. 26, 27, 46, 59, 83 og 175)
ikke gjorde deres Skatteydelse, ikke gik til Jørnerstaa
for Smaa er, dog, forfaldne til deres Betaling gjen
lignede Indbetalinger for 1843 og 18 Sp. 1 Skat
samt for Kirke for 1. Febr. 1844, og da der i den
Kirke af 22 Mai s. A. anbefaledes det for ingen
af Kirkeyere, skulde der ogsaa i forbindelse med
ovenfor omtalte Indbetaling, ingen blive ansat for
fuldt Skat, men der blev bestemt, at en
fælleds Indgrøft til for øgede Indsamler,
ogsaa at den allerede ufornødenlig begyndte
bibehold Indsamler andre gjorde det Jørnere
ka, da Sjelerne ikke blev ansatte til dennes Jørnere
Jørnere og Jørnere i de to Jørnere, at forstaa
Indbyggere Bierring, Kirkegaard og Klausten
gaarde, skal til 1 Rbd. 64 S. Dieset Udgiftes
og 64 S. for Kirke Bride, Altertøjet, Orgelet og
Skibet af St. Jørgens Jørn til 64 og 48 S.,
Kapellanen Kleinmann og Skatteyeren Thorlak
Thorlaksen, forfaldne Jørn medtaget til at
gave Oplæsd Jørn Kirke, skulde vi, da det er for
nødvendig Indbetalt, mere dermed end, at Jørn er
er at forlade til Jørnet Jørn. Tønder Jørn
Gjødsmand Th. Jacobsen og Kristen af
48 og 48 Sp., samt ligeledes til Jørnere Kam
jering Jørnere, Studiosus Daniel Jørnen
og Bønderne Jørn Thorvaldsen. Efter forenede
Bedragelser af det 1 Rbd. vi et Løsningsmandsen Jørnen Gjøle
ene i Kirkeset og Daniel Jørnen
gav Grimstedmen efter bar gjø
Udsædet efter gentagende og udførdige Anmodninger
Jørnen forgjæves, men Nr. 14 og 19 efter dem Tilling

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

[illegible] Bidrag til Levning forfaldt til 2den 48/ og modtaget af Nr. 4 samme Bidrag efterskudsvis til 2den 45, hvorpaa dette Bidrag i Udbud til andres Bidrag vorder Gottgjort, bliver opfølgt til 1ste Oct. —

I Pennemelding er Nr. 102 (efter 92 og 134) bliver Nr. 144 en indgaaende opfølgt indtil den 3dje til "dette Udgiftes."

Paa Nr. 117 som er overflyttet paa Skjøde og Skjøde Nr. 149 og 171 paa Tom. følges ved Bøie og er gjenfaldne bør udgaaet af Tingen.

Og paa Nr. 37 og 50 efter ved indsendte Adressen indgaaende bør samme mere end 2den Bidrag til "dette Udgiftes." — Jon Snorrason ikkeskriver for sig Jonas Jónsson Bonde af Mosfellssveit 1846

Skifsamtsskriver Mikaelsen

Nr. 102.

Bisfogden 20 Aug. I Gjenpartet af Dens tilbageskjede Bevæg af Gjaard Gatens paa Jón Snorrason i Jónsson, klagende af Jón Snorrason i Jónsd. ved Dem, afsendt Bygningsmesterens Bygningsmesterens, Bygningsmester Bernhøft, paa Grundlag af Bygningsmesterens indgivne attest Gjødsel af Skorstenen Mod; skriver jeg Bernhøft tilbage og at forelægge Bygningsmesteren Skifter N. Ch. Stavenhagen. —

1847.

Nr. 103.

Bisfogden 5. Sept. Med et Skrivelse af Gjaard Gatens paa Jón Hannesdottir forlangt ved Ceering om at med Laadt Vilkaar forhøjet tilbageskjænkt Andragende fra Dh. Sudmann i Bjarnason forfølge, om At vi maa tillade dem at stemme ved dette Bygningsfaldes Auktion under nogetsomhelst i Byen er. —

Det er i denne Anledning mere end, at vi tilstilleder Dem paa De lige for over Bredbegge i At ere at Hjemfalds for vores Bygningsfald,

Forholdet var i ingen Tilfælde, saa at medfølge Tante eller en Ægtefælle for saaledes at afskære de af Præsten mod ægtefælle Barnets Grund for at faae det ikke sluttet i Overensstemmelse med Præstegaardens Ret til at bryde i Adskillelsesmaalet i Byen.

Efter de K.B. indeholdte Bestemmelser er det dog i de Anledninger, hvorfra et Ministerialskrivelse af d. 8. Juni d. a. gaae Tvivl om, at det udtrykkelige i Skrivelsen gav Sammenhængen i de dagte Hjælpeloven, antager vi dens Bestemmelse for Præstemandens Ret til at afskjære Barnets Ret til Præstegaarden. Dersom Ægtefælle eller Barn ikke er i Stand til at betale Præstemandens Ret, er det ikke nødvendigt, at Præsten med Hjælpeloven. Sammenlignet med Præstemandens Ret er Fogedens Ret i Almindelighed ikke saa betydelig, naar man ikke er i Stand til at betale Præstemandens. Ved Tvist om Fogedens Ret er det ikke nødvendigt, at Præsten bliver det, men det er i Almindelighed betydeligt, navnlig naar Fogedens Ret er betydelig, da de Omkostninger, som ere nødvendige, ere langt lig med de tilsagte Omkostninger, der ere langt lig med Byens og Kreyers Adskillelse. Endelig er det ligesaa (ifølge Skrivelse af 8. Juni 1834 § 2), som det er overensstemmende i Ægteskabet, at Præsten ikke er i Stand til at betale, men det er ikke for Lov og Kundskabsmand, men i Ægteskabs- og Bilsmisse-Sager, hvorfra navnlig de forfaldne Skatte Ved i Byen.

Mere end sædvanligt i forledne sommer gode Grønsager blev og endnu bliver at erhverve til billige Priser, og Grønsagsstuen for denne Bestilling, men dennem det tildrager mig lit at den omtalte andre ugtige og uhyggelige Beskæftigelse i denne sommer søger sin fortsættelse og hvor de lærte at opføre uhyggelige i det mørkeligste Dunkelhed Grønsagsfrøene det fødselsgivende ikke kræver for Dæmpelsens skyld og fig. ikke, forresten end, som de i denne Henseende Øvrige Øgrøsmænd, som stærk nei dag, at det hvidkommende Øgte mangen Gange indtrommer, fortsætte Øgrøsgrøftene og Øgrøsgrøftene forlebiger mulig ere fig mitig til at overtage Sommer og Høstmidtmandsbiskedet, det var, som i den 5te Uniga i Alvorlig og Sam mis: Biskedet af 25 de Februar meget billige Øgrøsgrøftene en ny Bejd Opmærksomhed til at ønske, at Korrespondence i denne Dag, dittil gjelde mer Kvinde, og den Sommer til Fremskrivelse af Johannes Gudrøb.

Øgrøsgrøftene. Bankhøjt til Sommer

Til Rytterdom 26 Oct

Herr Land- og Byfogd. Jørn Jørgensen har paalagt mig Tilladelsen angaaende at af Vandmandsmester Hansen fra af Bygn. ~~udg~~ afhentende Lærred af 800–1000 Vds af Langnes Loos til Opførelsen af et Stormsfrø, under ventelig ulæn Ødsen med 2de Punkter, samt med at ventefreten den fra

Lønn i Gjerstad af Landmaaler Jens Lyngs Udmaaling, Wm. Aarhus Skjøntegnetmaaling samt i den nye Bygning.

Vi Undertegnede have udbetalte Mellemmænd Ole Olsen Aarø og Jørgen Pedersen Hudnalshus, og fundet det dersom gjeldende naturligst, at Jens Ørsten af Aarø blev dertil; Jens Jørgen Pedersen betragtet Lønnen ei dersom Aarø andel med Ørsten Jens Andreasen gjed Lønningen; men Jørgen dette dannet med Jørgen Pedersen den anbudne Pikkerfod, Jens blev belønnet Lønnen ei Aarø bedømme. Vi tilade os Aarø af den Udmaaling, at den Jørgen Underentreprenør i denne Jørgen, forsaavidt der er gjort Nogle, som Jens nyde Indsigelse, Lønnen gjed denne Jørgen Bygningsfolk, men under Indtrædende Pligt ønsker er Stand, er de umiddelbar udbetalende; Jørgen Aarø af en Ja Mandsen Jens underdaan den Jens Jørgen Udmaaling Indsigelse, og begjæres om den Vanskelighed Jens Jørgen Jørgen Pedersen Overtagelse af Indsigelsen er bemyndiget alene Aarø, men er den bemyndiget Jens det Aarø uden Indsigelse gjed det Overfølge, den ei den er Mandgjemt dog tvende ok mente anforpaa.

Mandleen Bernhøft Jensen

Et Bypaskrivers 26 Oct.

Hans Høy-vel Landfogd Jon i Høy-Stjørn-
gårds Amme, med et Skriftstykke ved et Hans
Excellence A. Thomsen undzeret Overdragende
om, at den under Vandladen Gaus ved Nytorv
Marks Pundtanfor Skulholtskiøtten hørende Ny
Bygning opgivet i 25 Rbd., forlangt
nye Taxering angaaende samme, i Henhold
Overdragelsen er blevet ved et Øyeskøn følgende.

Det maa saaledes ved Skønnes
arfaren mægt erkendes, at de Jon med Byen
Reykjavik Marker Lund Øiene ogsaa denne
uden de dertil udfordrede mægt Overbevis og
Udgiftes, en dets ogsaa bekjendt, at man,
for at faae en saadan Bygningens sammen
hørende Jordstykker Jon mægt
Jon antagt. Ved Skønnet nie Ste antaget, med
at det af Ansøgeren ogsaa Kjøbmand
man anfør yttrende, naar Jon ved Gud
Gunn blev belønnet for det Jordt Arbeide
og Umage, og følgelig bliver nødt at arbeide
Jamt at faae det Dette ogsaa, det vi
Jon ønske den omsøgte Gjenvelsning,
Jmo Kjøbmandet er forunden en i Byens
velforstaaende Interesse.

Da de tilhørende Bilage samtlige
Haarteen. Kjøbenhavn Jomme

Til Bygningen 17 Aug.

Herr Land og Bygningsfoged har tilkjendt os at Undertegnede som den fremmødte Skolekommission, angaaende Kjøbenhavns fremtidige Existence, afgivet det følgende Skriftlige til Almindelig efterretning. i denne Henseende tilkende vi os at yttre Følgende.

Efter de under bestaaende Forhold af Kjøbenhavns udenfor Communalbestyrelsens Rækkevidde og det ny Lov i Fremtiden, naar Skolevæsenet fører af Almindelig vedrørende, at Communalbestyrelsen gjøre Indflydelse og Medvirkning i denne Sag, dette synes kommisserne det at anbefaleende, idet den fra indbudte til en Borgerforsamling i Sagen den ogsaa at forandrede Sagen, dette er ogsaa Sagens egen Natur, idet Sagens Udgang for Byen den Største Betydning til at vistnok ikke sig den Sagen, og ikkeen den angaaende Forslaget de tænke sig Stand til at conferere Skolens Existence. Vi finde os derfor ikke denne Sagens Vanskjønnet incompetente til at gjøre ens i sammes Realitet, ønsker vi som en Pligtfølge betragtet os mangt for Sagens gode Fremme, som ved den Deltagelse Vi maatte ogsaa ogsaa.

Havitzen Reinhardt Jensen

18. Communalbestyrelsen i Reykjavik Gjøbing, gjør vitterligt: at den fremmødte Udsendt, August Thomsen fra os Byen afgivet i 25

Øen, at Jordstykke, beliggende umiddelbart sydenfor Skalholtskirketun, langs med Floden og nordenfor den Vei, som fører fra Holtet ind til Skalholts Kirke; Stykkets Længde fra Nord til Syd er circa 150 Alen og Bredden ved til Floden 120 Alen.

Dette Jordstykke vandledes fra Thomas i den af ham oplyste Hensigt, at han og dets Arvinger til Evig alene Gjødmandt og indhegne det forsvarligt mod alle Pattegrænder, samt at han analogen forpligter Ejeren til Stykkets Vedligeholdelse, dels ved at rydde og gjøde samme dels ved at opføre Hegn, saaledes at Jordstykkets fuldstændige Vedligeholdelse i den Øjemøde ved Hegn opføres skjænt. Derfoden fik Thomsen i denne Henseende mindre end ubetydelig Forsømmelse, blevne den Skade Dennedrægtige tilføjet, hvormed den under Fastighedens af dets forskjellige Stænder og Magt i det øjemøde Øjemmerk, saaledes at han fik at Nytte og Dang af samme, med Ret til at benytte Stykket til Tørvemoser, dersom han mindre finder dertil Anledning, hvorom Rettersheden med Vidsfeld gjøres vore gen Ansøgning; men efter Udfaldet af de 25 Aar foldne Jordstykkets med Indhegning tilhørende til Ejer, uden nogen Erstatning til Jordsekretæren; dog vil man i eilfeldet af at Ej

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Selskaber vælges ved Stemmeflerhed af Lagrettens Medlemmer, men for en eller flere af valgene den Afgående, dersom den Genvalgte tilbyder, og antager dette under Stemmeretten

gjennem S. Gunlogsen Formand: Hansten, H. Johnsen; Bernhöft

Indholdet af Dagsordenen blev hermed approberet som forestaaende Protocol. —

Klaus Pflugenthien: d. 24de Novbr 1847.

Rosenørn

Aar 1848 d. 14 Januar blev de ved Valg efter 4de Aarene udnævnte Repræsentanter for Regjeringens Lagrettes, ved Møde for at vælge en Formand og Viceformand efter § 15 i Forord. af 27 Novbr ~~f. Ch.~~ 1846, og blev ved de flest Stemmer af de tilstedværende 6 Repræsentanter, Assessor Jonassen udnævnt til Formand og Justitsraad Hansten til Viceformand, (de ~~Herrer~~ Herren Torgersen undskyldte sig derfor paa Grund af forestaaende Reise.) Ligeledes valgt Repræsentanten Justitsraad Riering af Vestre Amt til at deltage som Justitsforstander i Justitsforretningskommissionen overeensstemmende med § 18, og Oberretsadvokat J. Lange, og den 2den Suppleant valgte Repræsentanten ~~Justitsraad~~ Amtmand Peter Magnussen paa Reinskaldi, hvorefter man skiltes ad, da der ikke var yderligere valgt Dagsordenen. — Et Medlemmer af Regjeringskommissionen valgte ~~Hansten~~ Justitsraad H. Johnsen og Assessor Jonassen (i Overensstemmelse de afgaaende Regjeringsraad Assessor Johnsen og Lagretsmand Bernhöft) til Sommer valgte Repræsentanterne

Forlesendes med Bytagerne Jørgen Christensen
Svanø og Mads Olsen Svanø.
Jørgen. Hansteen Jørgensen M. V. Biering H. Jørgensen
H. Johnsen

Til Skiftemøde Rosenørn
Januar

Dette Skifte blev gjentagelse Skr. af 14
denne Afdødes Comm. Bestyrelse til sammes
Ophørelse og Afgjørelse, da fra den fremmødte
Skolekommissions til Retten indkommet Anskrivelse
da, som gjaldende ved gjeldende Lov, for at overflødiggjøre
den nærværende Boets Skolegæld nemmeste Bestemte, enten maatte til-
staaende samme ved gjeldende Lodning af Skifte-
Legat, eller af Dødes Lager, i Henhold til dens
Skriv. Medmaadeholdt erhvervet.

Efterat Comm. Best. havde lagt
denne Sag under nøiagtig Overvejelse og
gjort Kommunen til det Resultat, at den
ellevaarige Søn efter de Bestaaende Forhold Ret
skulde udredes af Dødes Gods, det ved sig-
gjeldende Communens Indkomstmidler, saalænge
dette Skolens Øgenafgiften var saaledes, at
den Aktien for en ringe Del var i Stand
til at vinde de Lodningsberettiges Kreds til
Medbestemmelse, medfølte det daglige
Medlem af Comm. Bestyrelsen, ~~da~~ som klage over
Medlem af Skolekommissionen. Comm. Resultat
var, den Medbestemmelse, at Skolen udbe-
taler det den hævede Arve af Legatet
~~vogter~~ omtaleelige Beløb til det bestemte

som Udgjorde i det omhandlede Øieblik, hvor kun de Comm. Repræs., som for at undgå den Antagelse for Vagten, havde bestemt at lade den Hyldningsindgang til Comm. Repræsentant at deltage det omhandlede Møde med forenede Øiekast, bestemte at Ville Vagten ikke tvinge i Gaden, i det den havde at Gunst antagen, at den omhandlede mindre Handelsbetjent i Ørtens Indtægter sin ene selvtalte Gunst deltog enten med forenede Lænke eller ved en anden tilfaldsskjønnende Mande.

Det de tilstedeværende Beslag fandt sig den Ære at nærmere Præsoplæst.

Til Tinemen. Havsten. Berenz. H Johnsen
Sammen Torgersen. Helgi Jonson.

Jan Nærværende Hæbg. var i Bej. Øje. af 11te Aug. paalagt Communalbestyrelsen, dels at yttre sig over at Ole fra Thomsen var i Byen til Stedet endkommet Udvandrende ved de indskibne Borgere Stab over Gjødsynet, og dels at meddele sine Tanker om, hvorledes en gjødsynes Indtrædelse af Politi af Hjemtagelse Skibe maatte ansees tilrettelagt. Jedenne Henseende blev der vedtaget Følgende.

Det maa ansees utvivlsomt, at det er af Myndighed og Interesse for Byen, at det Fremmede af Gjødsynet, som Gaarde medtager og bemærkte Reisende, der har opfan

[Aar 1848 den 21 Januar forsamlede Borgerrepræsentanterne Ellegaard og Rønnenkamp, for at forelægge Byens Vedtægtning for endnævnte Aar og forelæste Sammen de følgende Dage, men da En af Borgerrepræsentanterne var blev syg, blev den foranførte Revision af Regningen udsat paa ubestemt Tid for at De Øvrige Herrer skulde i Sommer,]

efterhaand ny saadant Ønske fra i Byen i en lang Række af Aar, men uden at dette dog i nyeste Tider har haft det ønskede Resultat for Øiemeiet, og navnlig Ønsket med Hovedgaarden af Skattevæsenet; men forholder det sig saaledes, at Grangen til at saadant Ønske fra i Byen følge og udgjorde, følger altid deraf, at det men uden i Byens og det Offentlige Interesse, at dannes Mangel afhjælpes, og da nu fra Thomsen afhænder en Tilling, som man antager at ville føre saadet, finder vi at have Anledningen forhaanden at komme i Betragtning, og at lade vor Mandatar det attraaede Borgerskab som Gjælgjerne m. m. men da fra Thomsen for nevnevnte Tid og de ved-

følgende 2 Aar, er Lægen af de Lokale, som
ikke kunde faae andre for en Dag at opfylde
en Gedskjønnes Klagter, og nemlig ikke kunde
faae de Forbrydere, Skarn Knefunde and fødte 4–5 ad
Gangen maatte der ved Dannelsens Mad-
dele Lægens Gage, de faae Skarn Sande de
anstrøgne Lærlyster for 4 Aarene ad Gangen
lande de det Lægens Gage, de faae, naar Gen
tende ~~[illegible]~~ de selv kunne forsøge denne for
Nødvendig efter Udløbet af hver 2 Aar, maatte
faae anstrøgne by de Lokale, som ikke
kan de opfylde de Fordringer, som og-
saa i Almindelighed, men de i mind-
ste Dannelsen mulige selv gjøre

De Udviklinger af de forskjelle
Vanskeligheder maatte kunde hindre
i Vejen for Oprettelse af de bedre og
fuldkomnere Gedskjønnelse for i Byen, tro
vi ikke de kunne antage; Præsten har
det by antage de dette selv selv gjøre
fuld Vanskeligheder, saaledes som dennes
det bedre og fuldkommnere forholdsregler
det ufuldkommnere:

De gaaloggs de Handlende
for i Byen en gjentagen Indskrænkning

Tilsalgets af Gårdenes Skikke and som nu finder
Sted efter den bestemmende Lovgivning, finder vi
ikke klarvedligt, og vi Grunde falder ikke
Grundene den fra Kobstæderne Ved selve Kunn
Jurisdictionen; da derunden Afgiftens af Gårdenes
Skikke og navnlig af Brændevinen er i alt
uforholdsmæssig Aftagende og udsaunden er
ophævet derimod, tror vi falder ikke at der
er Anledning taget, i alt Fald ingen
trængende Nødvendighed, begrunde en saadan For-
Skaffelse alene for Byen vilde ver-
kastaa end Forholdene paa de øvrige Handels
Steder i Landet

Da de Øvrige Beboere Jeres vi
dem Ære at underskrive.

Jonassen. Knudsen Tørsen Ørning H. Johnsen H. Jørgensen

Det Landfog. Subskriver Bevarer Jeres Ærede mer i Sandser
22 Jan. at Byen skal ogs med Jer Kommunerådet, at skaffe
Byen Batt Hospital at begyndes på, som efterhånden
er at gjøre Skal Jeres nestes Kongemanns
Markusens Gård gjøres Byen ogs ada Lærstaa
og skal Jeres Frøst mødes hende, underrette og
fulde Øvrigt for at skaffe Byen Bedre Vand,
at Lægen Bratzmann Jeres og Jeannetgemen
handlet med skal møde. Og Lægen maa skal at

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

hedra þau Lummarnir og hvorkan katin nagubótanna
fa til þess stuðar og tíma, þann kaupt metir
kattin betur þetuna Tilfinnanin.

Den 21 Jan. síðan Representantarnar mót ósamt
Kaupmanninum galdkeran til skot at byggja í skúr at jafna
niður útgoldnum í brenzbúm. an fangin at eina
loksins lítin af í katin skrivti, og nú eftirmaðurin
at síðan naktan ósamt nátta dag.

16ta Feb. At Skiftarétturinn v. Rosenørn } Í Ordnáning af Dans fulbyrd
Ordsagt. Vegna til Comm.-bestr. af 11ta Januar, angl.
at þau Brandvesinn þar í bygd til Amtet innkom-
mat Forslag Brandvesinnar viðkomandi, þann
er den Dag at yttra. Tilgangur:

Comm.-best. at lyndar fullkomnan, þar
magtmaliggandi det at fá Communan, at
at Brandvesinnar Stuðar gjøra av sjálvum det
sem mátligt, og det er und dann Tilmunda-
~~at~~ sem den fyr undan. Dag fyr ósatt Dag-
skrágt onnur de Udgjøldur, sem Communan
hilda sjálva at undan fyr Brunar, tí det í
dann fyrsnanda calculerandi Beløb undgjørt
mundu ein Summur 300rd., sem mun ósamt
magt betydeligt Beløb fyr at fá leidan
Communan sum Reikningur —

Í Dagskrágt eru den nu Brann-
vetlagin at taka af de Kunstar, sem í Sam-

Stykke Jordenes til Skandvælteanstalten under
Organisationen: forudsat at de under No 11 omtalte
2 Stuegne til Sygeværelser opfølgne i Budgettet;
Legatets at den bestemte ny Sum til at gjøre
nu Bygning med Stald vedtaget med i Syn,
og endelig at det Afslutteet alt anskaffes
til samme eller Sum for Dyrne Skandvælteanstalt
til Brandvæsenets Udstyrelse ud over ovenfor
calculerede, alt som Stort Udlæg, som Ind-
stendighedsarbeiden tilsiger.

Lemm: bestr: Jeg forudsætter begge
den Betænkte for denne Dags Forsamling tilstrække-
lig for Dagen, og som Dennes Hensigt forudsætter
fuldkommen ved ovenfor, allerede tagne Skridt
og forslagte nytige Skridtes ~~under~~ i Betragt-
ning Ønsket angaaende Anskaffelsen af en Støber
Sprøite for Byen og Skolen, Ønsker vi ved
Alle andet end erkende Alle Sprøitens Nød-
vendighed med Hensyn til sine Bygninger, men
da det ved anstillet Skjøn har vist sig, at
de Sprøiter, som Commuunen er i Besiddelse af,
for ulde uden ubetydelige i men de vi ere
af den Formening, at Landets offentlige Sky
mugne endskønde Jeres og Dennes egne Sprøiter,
og de Communens øvrige Sygemagne vi giøre

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Afskriftsvei af ~~en~~ gradvis Stærk Skriftes gen-
tagende nødvendig, dette er ogsaa ikke et ubetydeligt
Commune en for betydelig Udgift, som en-
skriftsvei af Riga Skriftes ville medføre.

Hvad de i Forslaget § 8. omtalte Ind-
skriver, som af de anførte Grunde burde
afskriftes, angaaer, formener Commen bestyrelsen,
at det ikke kan anses formaalet fremmende, som der ønskes,
men at de Stærk handlende nødvendig burde gives Mer-
skemand ved en udtalelse angaaende, at det er ønsket
anses nødvendigt, at der ansøges om Kongens
Grundvedtagelse for Reykjavik, ligesom en udtalelse
man ønsker det Kongelige for samme Afskriftelse,
som af Amts Foged er udtalt.

Vedkommende Ansøgninger af en og Stær-
Stærkskriver og den nuværende Afskriftsvei finder
Comm. best. at denne Forholdsregel er for io fattige
Kræ begrænset, efterdem den nuværende Afskriver er
Bruger for gammel og opfordrig at han ikke
længer er istand til at varetage sin Forretning.

Den ny Skriftskriver maatte, som Betænkning
omtaler, ikke gives Summer Tid, men den nød-
vendige da Betænkningen nogle Gange ugentlige
efter en mindre Mandskab, og ansætter denne
alt for lav, nemlig maatte han Mandskab med
at faae en Mand, som og navnlig er Gnalfuldt,
til denne Ikke ønskelige Post.

De i Forslaget omtalte Bemærkninger

angaaende Forholdet af Eiere og Bestyrere af Vandmøllerne i Aaen Odelvang til at gaae sammen ud paa, da nævnte Regulering af alle Indretninger nemlig ansees at henhøre under Strandforordningen, men er man dog klart os at gjøre at Vandingsretten i Aaen henhørende til en Stille ringere Fald, da dette selv gjaaer mange Vandmøllemænd, derudover haade det til en Synderlig Skade Aaen forbundne med at have en aaben Eiendomsret Rettigheder ved i Bestyrere af Vandmøllerne, med at have Eieren og Bestyrere, til lignende Fund. Det oftere Eiendomsretten umiddelbart til Fiskeriet hørende dog under alle Omstændigheder forbeholdes, og hvilke umiddelbart til Gaarden, og dette Fiskeri kan forholdes.

Den øvrige dansk Udvalgets af de Punkter i Udgangspunktet fra ovenfor Ord, den undertegnede Kommission, bestem efter en Vedtagelse ønsker Kommissionen den Grundlæggelse, som vi den Ære at henlegge, og som vi ydmyg anmelder de de hvilende Udkast.

Jonsen Hansen Torgersen Skiøring H. Johnsen H. Johnsen

Et Afskriftsmæssigt v. Rosenørn

Aaen: Fabsen har i gaaer Ole af 9 Februar. undertegnet Amm. Bestyrelse den, at det forelagte Landvæsenets Stykke oftendre, og i Forholdet dannet klage om, at det ovenfor Udkast af en Gade egnenen til Amts Kommune liggende Jorde er afgravet, og at det dette foranledige Ødelæg-

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

af Hansen Lunde maatte afstaaet til Communen, ligesom og den dertil Pytten, som under Byen kommer øverst for Gadeen, med at Communen udlagde Drøfter ved Beløb af 75 rbd.

Denne Byes udgjorde sammesteds under den Valentiner Forpagter d. Hdl. af Kommunen den indrettede i dennes Forpagter, som den gav denne Mand for gunstige Betingelser at maatte nu Bregnelade Kjøbmandsgjeldsbeviis Gave og Maadensfor Apotheket, imod at give til Militairs Vaadeslag i det omsandlede Jaanstykke, men da Comm. Bestyr. har bragt i Erfaring at det betydelige Stykke af den Jord, som nu tilhører det omtalte Landfogedbolig, i den ene Del udgjorde Byens indtagne Haver under at Udvisning fra Byen med afsides Byfoged Uhlstrup, kunde ikke staa til Udbetaling, nemlig med Hensyn til det Stykke, som gaaer fra det gamle Hvem af den Gade, som fandes mellem Overhaven i Byes Linie fra til Militairs Gaard, og gaar Østerom omtrent til fra den Stort Stykke, som det har omsandlede, bevar Comm. Bestyrelsen at det Betalende Vaadeslag af 75 rbd; som naturligviis Betaling under den Forudsætning, at Gaarde Jaanstykke tilhørte Landfogedbolig-Haven fuldt, dette dette er for Gode antaget, men den er andet tilbøjelig til at indrømme, at Gaarde Stykke under de Ved Udvisningen Forfald ved de Fattige gav Stue Tilgod, bør falde tilbage til Communen under Vaadeslag; men da Comm. Bestyr. dog troer at kunne

Udkastet til et reglement til Vandalen og andre Vest. for den Reggeylands, som den, uden den for nærværende tilladte og omfattende Handelsfrihed, inden Aarets Udgang skulde Sandsynligvis Meldes hans, er man villig til at anbefale Deres Excellence for samtykkelse gjennem; men dersom dette Skulde mentes finde Oentlige Befalet, hvorom man skal kunne indlade sig ved Udbud af offentlige Handelsfrihed, forenende man da mentes Landsfolde sig at fremkomme med de Skadeskadere, som man haver at faa i Oplodning af dette Aar gjen den vorende Maaned i Sin end uden Hvemmel mentes uden Olaus indtagt og forenede med den nuværende landsfogd Hans.

Th Jonnesen Haviten. Jørgen Rhenz. H Johnsen. W. Jensen.

Til Stiftamtmand v. Krogh Ridder af Comm: Dist. af 14de Januar, har den Hæderede den Ære at yttre Følgende:

Hvad den forandrede Retning af Handelsvaren, som af Commerceraadet er indtagt, angaaer, at Comm. Dist. alderede ved i det dette Distrikt Dør foretagne Samtidig med Planen af Handels Lovens a udkommende Forslag, og dette har allerede gjentaget af Comm. Dist: forenden den mødte Oentlige Vej. af indbaaret Dato.

Hvad dernæst angaaer den Gade, som Proprietæren erlangt gjennem den H: Landsfogdebolig Hans

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

ved igennem den gamle Landgaard til Landsbaven, men
dette, ved at bemærke, at den for det til Regulering
af denne Gadeanlæg m.m. fornødne Arbeide af Kamer-
herre Landgreve Dam af 30de d. m. til det Kongelige
til Landfogden, tilføje, at man har erhvervet det
skriftlige, Amtets gunst. Skr. af 9de Dec. f.d., som
paaligger Komm. Bestyr: at yttre sig definitivt
over Indvendingen ikke den gamle, nedlagte Landgaard
og man Sted ved Kilde angaaende dette Punct,
følgende Yttringer. Efter Ihed den at forlange og
Justitsr. angaaende den gamle Landgaard, er det
klart, at den ei nærmere sig at man Den og
man Gade til denne Øiøfning, undertiden uforøie
Jagens Natur, at denne Forholdsregel forøvrigt man betragte
gjøre Lande for i Landet og hjemlende i Danmark, og dette
man ved Den med Overvej dage Klarhed; deraf følger de
gjøre, at der for endvidere Ord ikke kan ind-
tale om at Indgrænse over den gamle Landgaard,
hvorfor Kommen. og Amtm. Bestyr. med at forfatte
Dimensjonen over hvorne Udgiftene for endvidere
Ord ikke har afhængt det foranstaaende Gade-
Anlæg i Udgiftsbudgettet; og anbefaler at Gadeanlægs
ene Landgaardens andel for de 4 følgende Aar
overslaaede Udgiftsbeløb med en anden Af-
gift. Deraf følger da at man ikke maa sig
Mand til at forlange de med Landgaardens
Øiøfning og den omtalte Gadeanlæg for-
bundne Omkostninger fuldstændig med Deres Excellence

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Øiebrygge og den som udviste Ulgavensfundne Byggeplads. Imidlertid troe vi at Dalgrundtgaarden vil ved en Dalegaardens fuldkomne Vidtløftighed blive udviedes og afsondre med Skilleribet til Indagelse, danske Mænd, men fra i Landet turde det muligen uden Forsigtighed at dette annoncere i Reykjavikerpoesten, som er sammenlig udbredt over hele Landet.

Ovrigt anser Commandeur Clausen det under saadan Omstændighed og det som til Regulering af dette Forhold maatte synes hensigtsmæssigt at foretage, dette med hensyn til den af Høbemand Siemsen anlagte Flise, dette vanskeligt, fra Comm. Bestyrelsen overdragt at af dens Medlemmer, nemlig Høbemand Torgersen derom at conferere med fru Siemsen og arrangere det Forholdet, saa at denne Ole uvigtige Dag paalades kan antagne at uden Ulemper Gaar i ønskelig Retningen.

Med hensyn til den i Omtalte Skrivelse omhandlede Vej som skulde anlægges Strøpe Arnarholts Tun med til Skuggahverfi, mente Comm. Bestyrelsen Commandeur, at den med Ole i nærværende Aar saa ny stand til at Vakeste denne Vej, men den agter dog i nødtkommende Tilfælde, det muligt at gøre en Byggevej med at Vinterlag paa dette Sted i Januar efter da i Skuggahverfi

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

hvorved Lemlæstelsen, som vakanterende Huusfolk forårsager
jorden af omtalte nogle Dalgrøfter ved siden.

Hvad Gjærdsforen maatte Aronskjær og
gjøre den ene, og Lysen gjøre den ene Side angaaende,
til Comm. Retter. ifølge de af Amtet udvalgte
Dytzmænd ingaaende Beslutninger, at Skuggahverf
maatteyn hegne gjøre Aronskjær Gjærde, men
den ene Halvdeel skindes, at Lofddraen af
Aronskjær, Skjøttemandens, eller Jens, fremdeles
maatte, nogenstunds gjøde Kvæderne gjøre dette
Enestaaende, som fandtes i en lang Rekke af
Aar en Blandet anfaat for at nogen Lysen
tilhørende. At dette og fremdeles maatte gjøre
det Forblivende Jærnet, Enede Lysen derfor Jens
Gjærde det at hegne og dække, nedskjøndt den
er og for sig Jærnet under alle tabe ~~tad~~
fand naar dette Rykke fremkommer den ene
Side, da den foldes ud Alene Fraalangt Skygge
Elves gjøre dette Ned, og andre Dang ikke
Nytte ~~ved~~ kun Commuuen nogen Jærn af
dette Gjærdsrykke.

Forfaaldne Skuggahverf nu maatte
Eskjøtte som liggende under Aronskjær, maatte
det samme Retsforfølge og Dens maatte
Rabaaene af dette Enestaaende og Lofddraen
af Aronskjær, som imellem denne og
Lofddraen af Sølvhøl, at de nemlig ville

saa at anlægge en aaben Afgrøft eller Grøndlæg
til Arnarhóls Besidder, hvorfor ingen Udvidning
til Byggestede der ville kunne finde Sted uden
efter indhentet Samtykke fra Arnarhóls Besidder.
Men da denne Grøndlæg dog altid ville udgjøre
nogen Ubekvemhed, turde der ingen uden
Vidtrækkelig Ordlydning til at forbyde den om-
handlede ledige Strækning under Statens Administration, som derfor maatte kunde lade til
en og anden Øiemed og saa Indflydelse paa de
omgrændsende Eiendomme Retsforholde til Byen
vedkommende, og vi formene derfor, at den ved
Skrivelsen omtalte ønske at henlægge under Arnar
hól, dette ikke bør faa nogen anden Betydning i det
Øiemed til Følge, end den omtalte Udlæggelse
af Grøndlæg, men at i alt Tilfælde det om-
meldte Retsforhold bør nøiere iforeskrives.

Vattalagen tilbøder Comm. Bestyrelsen
sig at bemærke, at den ikke kan undlade
med Ærbødighed, at de Planer, som den gamle Alþingisj
vaar Arnarhóls tvi, "Tradirnar" kaldte, er
anlagt af, eller for Størst Delen stemmende med
Arnarhóls Grund, da de mange maa i sin Ud
Udmerkelse om Planen samlede Folk ogsaa gave
Folket, og bragte ned derfra med sig
Ønskelige Oplysninger fra Commune Bede.

kommunen man følgelig antage Planen som den foreligger og
henstemme til denne, selv om den ikke i Alle maatte
finde sig Stand til at efterleve og Overholde den; men
da Deputeranes af Arnarhól allerede har dogmatisk
givet udtryk af Ny Plan, nemlig i den Formening,
at Communen havde Forelingsmandt dem, og det
gav den anden Side ny Vidnesbyrd, at Comm. bestyr-
elsesmandene ikke alene agter at dogmatisk stemme
imod af Ny Plan med som nu findes udarbeidet,
og dette er udfaldet med en Stor Dont, idet den
kommunale er forudsat om, at dette Planet ikke
af sig selv vedtoges til Alle Vedkommendes Tilfreds-
hed.

Jørgensen Havsten Jørgensen Berenz. H. G. Johnsen
Helgi Jónsson

Til Hr. Justitsraad og
v. Rosenørn

Derpaa Kjøbmandsskibet for i gunstig
Øjemeds ikke Comm. bestyr. under 18 Sept.
forrige Aar, med at hvilke samme at forelægge til en
Afstemmes Forening for de faste Grundeiere inden
Reykjaviks Jurisdiktion, paalagde Comm. bestyrelsen
at efter sig denne Forslages og drøftede at bevare,
hvorimod det blev anfaret hvilket gav Jørgen
nævnte Mandgunst at gøre den ikke Gjenstand
for en Forhandling gav en almindelig Borger-
forsamling. I denne Anledning gjaves nu den
Ære at efter Følgende:

Nærværende Dag erklærer at Om-
liggende, som for Reykjavik By er af den mest

indgribende Betydning, thi den angaaer en Grundlov
~~af~~ for hans Angelægenhed Ryges Lykkevelfærd og fremtidige
Udvikling bedre, det er derfor i sin Virkning, at
man i længere Tid har søgt at afbryde Folkets
Fagre Drømme og ødelægge det Maal, som man
paa Klart erkjender burde snarest opnaaes, ved
enden den Grund henkastes paa at hele Ryges
Fremtidige Udviklingshistorie til nogen Betydning og
sætte dens Lykke i Fremtiden, uden hans
Bestræbelser eller alle Bestræbelser i denne Retning
fordrevet Blanden fuldstændig, og Folget er blevet Alle
lut at ordne alt efter Dingen til at tilfredsstillende
Resultat.

Den er Vidende Klan Skaane ind paa en og
Vej. den har omfattede fremfarende, og anskuet ei nogen
en vis Tegt for at Regeringen eller vil gaae ind paa
Klanens mulige vi dog har gaae vi paa det som
gunstig, at dette dog ikke Skar, hvorfor vi fulde
Alle angaaende dette Skaal af Folket mulige blevne
de nogen Tilbøjelige.

Naar vi de Skulle tilbage de Ære
det Kvadratiske Udkast alene Klan, tro vi at
Summen: det Hele bagt er at anbefale og at kom-
mutteret har Ville til gaae det tydige Standpunkt
Punkt at den har lidt den Dræne paa en, hele Udkast-
Skaanske Maade, som det Delbyske Land kunde,
dannegtet tillad vi de dog at tilbage de vore
nogle enkelte Planetter i Klanen, idet vi derved
tro at kunne faae en anden alene afhjælpende

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Afstande. Vi finde da først at vinden, at skemmen er, paanedt vi Kjøbmænd temmelig godt antal, fuldkommen for lave, at mange nulle have betydelige mod at udrette sammen, og i alt fald er vi langt fra at dette vil gjøre Indvendingen øjensynlig for enkeltes Vedkommende; uvedkomende bør vi dog dette forslaget at skemmen nedsætte. Vi forsøge ogsaa at den nødvendige Gode som det har omfavnede, men man vanskeligt finder sig i en tilstrækkelig Opofrelse, og ikke under den Betingelse at Communen lægger klart for dagen og dette gjør den ved at tilbyde en Sum til skemme-bygning man neppe have ret at forlange mit indtil videre: Med hensyn hertil, tør vi ikke, at det som indeholdes i Planen under No. 3, angaaende at Vedkommende skal staae frit for at forlange forskjellige summer nedsat til det halve af Ingeniørens Beløbet, er tilstrækkelig. Vi det vil have til følge, at de Udgifter af Interessenterne vil finde skemmen for høi, saa vil denne Nedsættelse i Ingeniørens Overslag, fuldkom ~~dem~~ ikke alene vil medføre en betydelig Formindskelse i skemmebeløbet, og dette egnede endnikke paa paa Regningen, som dadelende kommer til at staae en forholdsvis stoor Rest ved alene udelukkende tilfældet. Dernæst finde vi det tilligt, at det tager hensyn til husenes Beliggenhed og indbyrdes Afstand fra hinanden, saa at de Gjennemgange, som findes lige i selve W Ålens Afstand fra hinanden ikke danner, ikke egnede staae adskilte efterlande, eller

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

en ungdom skrøbelig, uden de Gange, som gode Råder tør og bør gjøre, og formaane de at Forholdene kunde forbedres saaledes, at de Forbrydere udlagde $\frac{3}{4}$ og de Bestemte $\frac{1}{4}$ den Fornødne Skrømmebeløbet, som saaledes hold ofteres, uden efter de nu bestaaende Forhold, blive udbetaldes, og ingen mindre end den Sum uden flyde af sin vanansøkte Forholdsregel, og saa denne Side betragtet kunde det altsaa ikke synes Nogen Usandsynligt at finder for at etablere denne Forhold, der som oftere med Skjøn dronden anbefaldes og med Sagens Natur og Billighed.

Da vi ofte have for Øje at vaagenaar forandre gjøelight, skrømmebeløbet vanansvarlighedsmæssige, finde vi ikke hvorledes Grund at Nødvendighed i skrømme for Gode, som forsynes med Skjørtetøj, thi vi kjenne ikke at at kradant Ting efterfølger Sandsynligt de Brandfaldes Mangler med Gode, som Sidevogge og Gant om Baadskledte og Hænde, og i alle Fald gjelder dette ikke om Nødvendighed, og man altsaa ikke ønsker alene antagne at gjelde om de langsom skulligende; Nok maa vi noie ønske med Commissionen deri, at Forholdene af Skjørtetøj, saa i Øjne maa ønsker ønskelig, men vi have allegaal ikke at kunne tilkende den af Commissionen foreslaaede Bagnedsgrænse, baade paa Grund af det Ønske, som oftere med Haastighed at vi formene, at en saadan Bagnedsgrænse ikke Behøves saaledes kommer Modkommende til at anbringe Skjørtetøj, efterdet den Omstændighed synes at

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

saa meget Indgas, at Præsentet er billigere end det saakaldte Præsentet, og saa indeholder det det kraftigste Middel for Præsentets Udbringelse.

At bringe Sagen egnet ind for en Borgerforsamling kan vi ikke selv gjøre det nogen Resultat, fordi den angaaende er Medlem af Magistraten. Det vil ogsaa blive saare vanskeligt at bringe Sagen paa en saadan Forsamling det andelige Oplysningsstand, de Omstændigheder er mangelfulde, og Almuefolket betragtes mangler det fornødne Udsigt, alene og navnlig saae paa de ikke Sagen forbundne Udgifter, uden at tage i Betragtning og langt vigtigere nødvendige Følger, som denne Sags Dødning vil medføre for Kommunen og dens Indbyggere tilbage i Betragtning. De 2 af den nuværende Commune-Styrelses Medlemmer altsaa saae deltagelse i Modbenkelsen af den omtvistede Klage, og saae forholde sig dødt, er denne Klage alene underskrevet og forfattet af de øvrige 4 Borgerforstandere. Belagt undlegge forholdet

Thoranen Hansen Th. Johnsen H. Jensen

10 Mtz til Byfogden. Jeg Lund- og Byfogd har forelagt ovenstaaende Skrivelse angaaende den nuværende Vandkar-Lapes Afskedigelse, og navnlig hvorvidt der kunde være Anledning til at tillægge hans nogen Skyld, og dernæst anmodet de ved at forklare hans Eftermand, samt hvilken de vare den hans nuværende Stilling.

I denne Henseende tilstod vi de at

ytter som følger.

Med Hensyn til Afsnittet om Fornaa-
ret det nye nødvendige Mandtal, at den nuværende
Værnepligt ikke bør som hidtil blive
uagtet Kjøbstæderne og Communerne, da jeg altid
har troet at det skulde blive til Communernes
Udgiftsposter, og som saadan drøftet ikke tvivl
jeg vigtig kan gjøre Indsigelser.

Med hensyn til Afsnittet om
ny Værnepligtige, kan vi det ikke uden betydelig
indskrænkning, at de Kommuneudvalg og Sognefoge
som nævnt, og efterfølgende Lægskjønnende til at
vælge lig, thi dermed fik man muligvis
Lægskjønnet til at holde smaalænes Skare i øvrigt
godtfølende. Indtegnelsen formener vi gjøre
overflødige til enten 60de aar, hvorved
efter den gamle ingt, som vi ovfor gjøre.

Endelig finde vi Grænseudvalgets
med de Kommuneudvalgs Deputeredes, forslaget
forslaget tilladt til en Tilsyn for Værnepligt.
og finde vi anlagt, at dette tilladt mulig
Grunde kunne som Politiet med Udvælgelsen
af den Tilsyn som de Kommuneudvalg
skal udvælge for den nye Værnepligtige
Mænd. Muligen lægeren Mørup H. Johnsen H. Jørgen

Til Byfogden i Vestr. Amt

Ja Land og Bøsser har med at klage over Undrageende, som Vand fra Kvernaaen og Lekarbakken under Skøytefelts Høsl, om at mente undsette sig for i Kommunen som Tomthavende, forlangt nye Vanning undslaet, forinden Vegen andetsteds blev afgivet. Vi gave os den Frihed i denne Anledning at yttre Følgende. Den gamle Sum det var den ene Side mere anstrengt, at de Klagende lage for Øiet, som en Bemerkelse og Klage andetsteds, ligesom Lettenkatten mere det var den anden Side anstrengt, at Vandmøllen Klagende aabenbar Ødelægger til at dreje sig for, som ikke man mere søgte for ikke mellem hende dette Udkommer eller blev til Ødelæggelse for kommunen. Lærerenzen har altsaa klaadelige godtgjort, at Mangen Gu har mest at Skaffe sig for Udgang. Som man selv mente Vøsket oldsig nye Kommen for end, og denne Lærenz burde gøre Vedkommende forsigtig med hensyn til de Klagende, som man har Vedder Udgang.

Nu er det vel sandt at den for omhandlede Klagen, er blandt dem, som man mere antager nogenlunde begrundet, men det er den anden Side ogsaa afgjort, at den er uforanderlig og finder ikke Vedkommende Grund for en. Den ønsker derfor at slutte sagt, idet den Mener: den Formening at den vil der finde bedre Udkommer,

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

mere Besværinger end, at de Kræfterne, som
de finde derved tilkommende Lettelse, ikke
skulde det fulde med at flytte til Fattigdom og
Besvær for den fore Familiemand, thi Vanskelighederne
er for Præsterne og uvedkommende langt større
End for Præsterne og Lysthavende. Det er derfor
efter vor Formening ingen tilstrækkelig Grund
til at indlage den Kongelige Ind-
Commission, dog maa vi Undertegnede Jørgen
Th. Johnsen og Bjørning, at man bør tilbede
sam Oldgang, under den Betingelse, at den
Commission i fuldkom Ret er at bevilge, vil
indstaaes for, at den aldrig skal finde denne
Commission til Byrde, men snarest kan ovg, efter den
Forslag, og ing. Helge Johnsen ikke mere end
man maa holde til det Dannemarkske —

Ved de tilstedende Delage samtlige
Tilstedeværende Undertegnede Jørgen Johnsen, Bjørning Thomsen
Byfogden af 5 dato
have Land- og Lysfogd Jørgen Bøgeskov
med Mening modtaget, angaaende
en den Generalkaal Arne Arnason paa Meidstorvet
indkommen Begjæring om at maatte flytte hans
og nedsette ved den Lemmenes i Lemmenes

I denne Henseende tilstede vi os
at henvise til vor Skrivelse af dagsdato, angaa-
ende den Præstegaard af Lekmarbakke, afskriften
vi ikke kunne skrive uttaen, and at alle de
~~paaen~~ Grunde, som vi tilstede os at anføre
imod denne Mands Omdrivelse ere at flytte fattig,
forende Menneskelig, og forlade os at det var

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

almindelige Mening, at dette Anbragende ikke agtes at komme i Betragtning.

Vi indstillede det os tilhørende Valg

Jacobsen. Jacobsen. Knudsen. Jørgensen. Berenz. H. Johnsen. H. Jensen.

Det Besluttede: I Anledning af de Kommune Mænds af Videnhed, hvor de forlangte nye Lotsleninger angaaende, om den kunde nøde Anledning til at afskaffe nogen af de saakaldte Lodser, enten paa Grund af deres Alderdomstab eller i Anledning af deres Dødelighed, gives vi os den Ære at tilkjendegive, at der efter vort Skjøn, ikke er Anledning til at ønske om de omnævnte Lodser som udøvede eller forfaldne til Dødelighed, men vi mener dette at det dog burde nøie forskjellige, at de Kommune kunden lod Lodsene gjøre Tjeneste som, og ved at sammenligne den Amtets Skibsf., (som ansees i Skibsfart til at) fører den til Mænd, at nøie angaaende, deres Skibes Egenskab. samt Antydet om, at Forholdene i den henseende, ligesom efter Barisby Dødelighed, vilde lade deres Beskjæftigelse til Følge; og denne Indmaning tror vi vil fuldkommen vil udøve det Ønskede.

Johnsen. Knudsen. Jørgensen. Berenz. H. Johnsen. H. Jensen.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

den 8de Marts Landets Repræsentanter ved Møde for at gennemgaae den Lønning af Kommunet udgivne, som det Landet bestaaer, ved den af Repræsentanterne, dem Alle Landets Kundskab deltager, Lønningsanbudet, Sector Berring, en saa Dannes Landets bestuurt, ved for Kund deltager i Udbudet.

Lønningen blev derpaa gennemgaaet Mand for Mand, drøftet og rettet efter alles Overeenstemmelse og Kjønnende. Derpaa den blev underskrevet og underskreven af samtlige Repræsentanter og Egne Dommere. Derpaa den ved Dag Lørdi maaned blev afleveret med Kommanden til Hr Rytterfoged, med Bøde om at den maatte udlegges i Rytterstuen, samt underdaaneligst Kundgjøring om, at de Ydere, som ~~maatte~~ paa Grund af Sygdom, manglende Kræfter paa Egne, og saaledes Alle Landets Indbyggere at gjøre sig bekjendt med Lønningen, medens den er udlagt i Rytterstuen, opfordrende dens Ret, inden 14 Dage efter dens Kjendtskab at fremkomme med dens Indvendinger i vedkommende Anledning.

Johannesen

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Aar 1848 den 22 Martz foreslog Repræsentanternes Møde, som da først blev bragt under Kjøbenhavns at det ~~det~~ maatte ansees nødvendigt, at der blev bestemt et Maal for Øen, som følges, idet Maalet nu var blevet saa forskjelligt og dannet Forskjel maatte ansees ikke alene uretfærdig, men endog farlig. I denne Henseende blev Repræs. enige om, at Maalet paa lovlige "Mødrige" for Fremtiden skulde ansees: Længden 24 Tommer, Bredden 15 L. og Dybden 18 L. ; alt ved hvedigt Maal; og at saaledes skulde anskaffes 1 Par jøtrende Mødrige, som Normal-Maal, og opbevares hos Byens andre Formænd; at dette Maal skulde ved Valg af Øen, naar andet ikke udtrykkelig var bestemt mellem Køber og Sælger, ansees det som lovlige og fastsattes at være lagt til Grund mellem Klagerne. At man skulde indskærpe til de Byfogder at de paa blev opmærksomme Oplysninger, og derom Forholdsregler, ny sidder bragt til almindelig Kundskab. —

Fremdeles blev vedtagt, at man skulde anmode Byfogden om at opmuntre dem, som skjøde Øen, at skjøde den i en mindre Form end hidtil, og ikke skjøde ned under 6 C. i Diameter. — Endvidere at Ejerne, som optog alene lad skjøde Øen i Byens Udmarke, skulde der forpligtes til at tilholde Gjeterne igjen ved det tøjlagte Jordmon (vedrørende) samt at ingen maatte lade den Øen fremstaa i Mosen uden at faa den opskaaret og at Ejerne, som ved

maatte faae Corn (udbrudte) paa Marken fra i Aar eller
længere tilbage, skulde naar fastlighed til at bestaae
den, eller tilkøbe Gjødning, forevise den til efterseelse
dannet igjen, samt at dette maatte ske skulde
endvidere med Mere udstrømmende, og at dette
maatte endskjønne Vandstrømmende undes en passende
Mulkt. Forøvrigt naar Ingrid ønske om, at alle paa
den nedenn Corn-Kjøbstier i Ryens Lænsmands, trængte
til Ingelarenz, og at Ingrid fantaberne efter
deres ved første Lastighed eller tage skaar Pæg under
nærmere Dommerjudsø.

Skulde fandt Ingrid Skuldering til at
anmode Hr Landsfogden om udstænge alle Vandkom-
mende Jagttagelser af de endtagne Ingler om
Gjødsels Skjæring paa Ingrid Gjænd, efterdem
man haver at faae last Mandag til at Ny
Ingler i 22. underlegen indtages af underkom-
mende constituerede. —

Endelig blev det bragt under Debatten om
det 22. mide om gjøbelyst og tilnødelyst, at der
blev indledet Undersøgelser angaaende en ny
Tast paa Ingrid, samt om en Nybygtes i
Ingrentrønnen. Videre blev 22. foretaget

Thomsen Haarteen Tingesen H. Johnsen Biering H. Jørnson

Samme dag som nest ad forinden er tilgrænsende Sand
Ingrefantenbrænde egen Mærke, hvor imod foretog
følgende Pegar

i de sidste 5 aar
1 Aar endskellige formænd at ikke kommen
ind i Communen, som mulegen kunde falde Communen

til Byfogden, og forlange Hans Velbyrdighed venligst saadanne Jordstykker, for at man derved kunde sætte Stand til at controllere Skatteansættelsen i Communen, og medgiven bedrage til Alm. Landfinansens Eide. I Overensstemmelse hermed vendte man at vendte til Landfogden, at Tøfterne, som uden Tøb og Jordskyl i Communen i den hensigt at flytte hertil, skulde forinden Tøbet blev skattet eller opgivet, underrette Byfogden derom, fordi den nødvendige Control kunde føres med Skummeders Nedsættelse, hvorfor det dog ~~uden~~ oftere uden den nødvendige Control kunde føres imod, at en Mang Control føres imod, at Tøfterne hos Byfogden her uden at uden forhvervet med Skov og andre Omkostninger

Medens Olav Alt. fortsatte.

Journal

Under 27 Marts Olav Lauf. tilstaaet angl. Commandant Ottesen Skemmeder med det Vedtagne under 22de s.m.

til Byfogden
4 Ster

Det kan Alt. ikke undgaaet Nogens Opmærksomhed, som kender til Forholdet her i Byen, at skriften om Rugbrød i det Herværende under Begrænsningen ogsaa Dagarbeidernes normerede efter en ufordelagtig Maalestok; det er saaledes tilladelig at skriften om Rugbrød siden Dagarbeidernes Løn antager i det hele for meget. Den samme i aarlig 32 Sp. for

af Ctr Brød, naytet Korngrøfen i denne Ø har varieret
fra 6 – 10de – med Undtagelse af den sidste Sommer – men
det er dog indlysende, at Skødgrøfen Aarene rette sig efter
Korngrøfen og Høst og falder som Regel ogsaa
blev udfyldt i sidste Sommer, da Høsten gav Rugbrød
blev fra 32 til 40 Pd. pr Ctr Brød; Regnskabenes maa
med ogsaa ansees altfor høit ansat, og den var ogsaa for høit
at bibeholde, nemlig 2d maa vi nu, som bekendt, 2½ sk.

Det er nu vel sandt at de fleste Samlere
har i Egen eller leie under Skødgrøfen, efterdem de bedre
plage at leveres Malet til Magazinet, og blev betalte
fem Magazinbønder, men der er alligevel mange
som gjøre Bønder, og navnlig er det udfyldt
med den fattigere del af Communens Indvaanere,
ligesom Husmænene i deres Qualitet følge det
ubetydelige Korn Skød. baade til Communens Indvaanere og
andre, og det var ogsaa Husmænene at Nødsettes af Skød-
grøfen udgik i Februar.) Det kunde maaske synes, at
denne Conkurrence for Husmænene var det var tilstrækkelig
for at holde Rugbrødspriisen paa tilbørlige Standpunkt,
men det har dog hidtil ikke stadfæstet sig, thi fleere
fra Husmænene har i Regelen solgt Skødet med
som en Ende kaft
Rugsaaen, som at man kaster 4 til 5 gange Rugning
paa, at Pagen ordner sig paa denne Maade, og Husmænene
maa de ogsaa udlegge den høie Magazintøi; som egen influerer paa
Priserne – Det gives nu to Maader hvorpaa Pagen
ordnes ~~paa~~, nemlig enten at forandrede, at en
anden Bygner stabler sig fra i Lijen, eller ogsaa at
den blev fak ingt paa Skødet. Den første Maade

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

have vi det at Lunne blande, thi var nemnende
Byen, som alle erkjende for at være en udtrykkelig
oplysnings og Stadsens Mand, uden denne maatte
udsettes for at fordende Afgjørende i sin Meining,
som Han, den ogsaa har holdt sig berettiget under
den Forudsætning, at Han ikke kunne fortsætte Sammen under
de fælt bestaaende Forhold, maatte det Lunde tage
Dermed have vi at man det gjaar fra, var end
at forstaar og overbevise, at Han skulde lavere, Brød
til en af Magistraten (overbevist) fastsat enkt, ligesom ogsaa et Bage
for Lynne Folk under samme Forhold. – Ligesom maatte
sættes paa samme Maade fra i de danske Kjøbstæder
og inter sig efter Rigsrådsmanden paa Vindet; at
Kjøbstedernes Ret er bestaaende endskjønt ligesaaver
Danske L 3-4-8 (cfr Landsret 23 Juni 1683 & 6 Reces-
29 Mai 1750 Cons. Skr. 6te Feb. 1844), dog, er den fastet
bestaaende, kunde det under de fastbestaaende Forhold
ogsaa uden Foldkommen Anledning til at giøre Brug
af denne Ret; Naar saaledes er Ret nu blevne
fast, maatte vi Bagerne, Studet for at han nu ~~Ofte~~
for en Stor dent mastagne Mulet til Bagning,
ved saa Afsalget af Brødet og Bagningen for
Lynne Folk skulde, ophøre. Dnafor fandt vi det
(under nødvendigt, at Tugt for Bagningen forandrede,
Vi ved Brødtagten alle Bagningsindretninger bagne
i Bagning til at bestemme Brødgrænser jfr
Bagerne cfr Rcs. af 31 Dec. 1829, – men da
Vi have ved Brødtagten alene Ryebrød for
Os, hvorfor forbeholdt er baade Rugt, og Hvid der

andet end for Ramkorn, hele Blæ- ved at lade bage Brød til Salg, tinde der ogsaa med i Bagningen til at der ikke ogsaa en uforsøm ogsaa en Bagmestre

dog Enkelte gjelde

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

under formaalet skal af Communer angaaende, ogsaa det Vesentlige. Dog kunde der ved Fellesskab ikke være af Nøden at der ogsaa til Landet kan finde Brød, og Lyst. Resolution af 26 Aug. 1848 bestemmer ogsaa, at der skal ~~ogsaa~~ fattes Ligt til Brød af sidste Hundemaal og sidste Ringmaal.

Imidlertid der, naar der nu saa Ligt til Brødet, maatte være Anledning til at undskylde ~~for det første~~ Bagerne ~~for det første~~ til Afsalg af Brød, med de Jordtilliggender de maatte have af dette mere betydelige Bondegods ~~til deres Afsalgsdistrikter~~ Naturalier, men igjennem Kræmmere det naturligst at Bagerne paa alene faaer Afsalget; men derfaa maatte der da træffes nogen Forholdsregler for ikke man skulde tilsige at Bagerne faaer alter et Forrand af Mand i Forhold til de Bestemmelser, som ere omanførte Forom for Danmarks Købstæder af R. 6 Sept. 1784 og 1 Sept 1783 Lyst. Resol. 1846 Res. 18 Juni 1802 § 1 lit d. Vi mene ogsaa, at der paa nu Grund til ikke mere at sætte Bagere for Communer og Ærmedale Andre Beskilling og Dragestøl som Ringbrødsbagere, forrand fand Meningen nemlig det i Pladsen, som fuldkommen nytte og røre den Afsæg som Ægten mulighed mulig uniform i fare Kobenhavn. —

F. vil vi ~~dog~~ man gjøre Opmærksom paa, at det vilde medføre en Gnaa for mange fattige Landbønder, som komme for at Markeden for at sælge, til Kjøbmandene eller deres ret ofte Brød, men vilde nødte nogle vanskeligheder til at forsaare dem med Contanter til at kjøbe Brødet for Bagerne, ligesom Alle (s. Kjøbmandene) ere vant til at faae Brødvegne i Kjøbelag i Stykkeder for deres Handelsvarer. og vi mene derfor at det i denne Hs. bør blive ved det gamle.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Vi anbefale denne for Commandeur ugtige Ry til hr. Commandeurens gode Forsorg og Omsorg. —

Til Rigsdagen & Ingr. Deres Velbyrdighed har Ære at sende De en Afskrift af Commandørskabets Skrivelse af 22 fm. angaaende Oprettelsen af ny eller flere aarlige Markeder for Island i Byen, nemlig for Grønlandsk, Vestfjordenes Indvaanere, samt for andre Landboere og Husfadermænd, i Henhold til Commandørskabets Ytringer deraf med Hensyn til Bestemmelsen af Dagene for Markedstiderne.

I denne Henseende gives der Dem Følgende at yttre Mening:

Vi maa ganske tilslutte Deres Udtalelse angaaende, at det bør anses gavnligt, at der for i Byen oprettedes ny eller flere aarlige Markeder, og navnlig maa vi stemme for at Marked for Grønlandsk og Vestfjordene. Vel synes der i Forordningen af 8 Februar Grønlandsk Handelsmand Blind for i Byen om Vestfjordene, men efterfølges Mange af de Landboerne, navnlig fra Thorsvatns og Skagafjords Distrikt denne Grønlænder for at og Følge dem Hen til Landbrugsredskaber som andre Ting, denne Handel kan udføres ved Hjælp af Heste, men dette er egentlig det, der

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

forudsatte det dem det burde være; dette forårsagede
Polyen ofte ØØr for i Byen, men paa Østfolden
og Lofoten, og dette er det eneste afgjorte
om Byen ved denne Mag paa Øen forsynet, thi
da de Polyske Lunne ØØr gjøre megen skade ved Ringning
paa de Lunne Folge deres Canetuner, (efterladte Vandgangende
paa Lunde Sted Fiskerende, Magen for Afretningen)
som bange de i Ringelen fente Canetuner for at antage
man Lunde dette. Dette alle nu fastsatte Forandring
paa den etablerede ny Marked for i Lyngen er en Be-
stemt Ind om Efteraaret, og formenes de øvrige for
Markedets fortsatte Bestaaende kan den 29
Sept. til Mikkelsdag til 6 Oct. inclusive. Thi i denne
ind glage Lyngenbønderne at komme fratil med deres
Varer til Poly. Det var et meget indtil nedre bø
indtrænder by til Svaermarked, idet vi antage, at
det ØØr tilsid, forudsat som forfaldet er er, fører
til megen sandelig Resultat, at man etablerede Marked for
andre Landsdeler eller Husflidsvarer; de fleste
bønder naturligen fattet om Svaerne, tilsidst ogsaa
i Ringendesen af Vintaenerkiden, og ventiskes
for Øl og Øreerne. Der kunde maatte de
i alt Fald etablere et andet Marked for Hus-
flidsgjenstande, og det maatte være de bedre
om Svaerne til St. Hansdags Tiden. Af Landsgje-
nstande er naturlig Smør den væsentligste Artikel
og det bringes mest fattet om Efteraaret i Ringendesen af
October, og forsaavidt kunde Markedet ogsaa anbrages
for denne Artikel, men i Ringelen bringes den til Gjøbmandene
for andre Varer, og forudsatte selve Ledet bringes til Markedet

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

af den. indkøbte Varer der ved Torvet eller ved at
andre Vidtkommende Adgang til Markedet med
Priser, og mulighen ved denne Adgang blev afbrydelse
det mindste af Torvets. Ok andre Markedet.
for Handelsmænd Høbemænd her vi ikke at kunne tilrande.
(men derimod kunde det muligen være hensigtsmæssigt
at Markedet udbredes) for Haandværksarbeider
~~kunde for Landmænd Haandværkere og~~ udenfor Byen og ellers i de
andre Handelsstæder som og i Island. nævnte Haandværkere.

Fandtes blev Markedet hensigtsmæssigt at forny-
Marker, ~~uden Adgang for Haandværkere udenfor, samt~~
for Priser blev deres andenet Lystfartøier. og dette
kunde. Regnskaben efter meer tilfredsstillende. —

Det er en Tilfældighed at ~~de~~ Byens
offentlige Skatte, nemlig Overtrædelser, mulige bøder
som Markedsgebyrer, men de der for at undgaa
den dobbelt udfordrede nogen Udgifter for Com-
munens Vedk. fordre man at der for nye An-
ledning til at gaaende en liden Afgift af Afsnit
Lerr. som bøder for det Marked for Ex. 4 B. og 8 Sk
for at afsondre Byen de Udgifter, som den kom
til at have i Anledning af Markedsgladsens Ind-
tagning; en saa ubetydelig Afgift vilde ikke kunne medføre
nogen Gnen for de Markedsfremmende, (og i Regelen
ofte afholdte af Høbemænd) men den vilde dog
nogenlunde holde Communen skadesløs for denne Udlæg
~~d~~. indbemelte Anledning.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Til Rigsdagen 3 Aar.

I Udgiftsbudgettet for indeværende Aar er under Lit. H. calculeret et Beløb af 100 Rd. for at indrette en ny Vandgang, nemlig til Offentlige Veier, men da gode Veiene fikkes naturligt Vandgange fra Aarene undertiden meget ubetydelige, og Vedligeholdelse af Vandgangene ainlig dog udgjør betydelige Beløb, saa finde vi os foranlatte til at andragefor Deres Velbyrdighed denne Sag og fremstille til Deres Overvejelse og videre Tanker, om det eller er Anledning til at forhøje Vandgangene og derfor at bestemme, at det Beløb udlagde af alle Herredsfamnen anskaffede Veier uden Undtagelse, og det fra enten de forfaldne eller for nye Vand allerede Aar. Vandgangene maatte vi bede udlagde under Hensyn til Udviklingshøiden eller Vigtighed saaledes at der af Veiene som ogsaa eller befaarne af Bygne Borgere, betaltes i alt 500

af Grundejere, Sitere og andre . . . . 2—

og af Lige Veier, over hvi danske eller fremmede 3.—

Saadan Afgift Beløb udlagde til Rigsdagen begjæres Ved. og derpaa gjennemlitter endbetalte til Kommunen efter Specification. Vel ende vi at det Ved Aar vexlende Vand og Bang at afledes Lige Veier, som ere anlagte for gode Veiene og Jorde endtagelse Vand, nogen Vandgange, men vi skjønne Ikke, at det er nogen tilstrækkelig Grund, hvorfor vi Dem os vendende om, at de respective Veibestyrelser kunde Ikke i sin Veiden, og saaledes Velligen udlegge Penge i og for sig ingen Afgiste; Vi anbefale Dagen til Deres

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Velbyrdighedens gode Forsyn og Omsorg

til Byfogden d. 10 April

Det er Os ingen Tvivl om, at det er af Vores Pligtighed for Communen at forsømme Personer, som ikke kunde ansees skikkede til at kunde for deres Vedkommende, eller kunne formodes at ville falde Kommunen til Byrde, ikke blevne Udgang givet. Men dette turde i den forgangne Ønd ikke altid have blevet iagttagets, og den forrige Mangel, og savnedes fundes for flere Personer, som ere kommne her ind fra andre Communer, og som man dog ~~burde~~ fulde muntre dette naar blevne bortvist.

Vi ere videnbrøste om at Os Kommune-vanden fori er nuog vind ofi og at vi savnedes fri kunde vente os deres kraftigste Medvirkning, men dette ogsaa, saamit vi kunne, Gjøre, naarhegen dertil, at ~~[illegible]~~ den fornøden Strenge Control med, at Ingen togen Stadigt Ophold her i Communen, uden at have forsynet med behørigt Pas og anden Legitimation, dette ogsaa dermed, at det gjøres Vedkommende eventuelt i Sinde at ville afsende deres eventuelle til Udenbyes Gjøbere, til ~~to~~ Pligt, forinden det indsende Byfogdens Samtykke til det strydende Poly, forudsat Gjøbeen med slige Partier, det samlede tilkjøbte Ventelse,

Denne Foranstaltning kunde gan sedvanlig Maade Bekjendtgjøres ved Oplæs i Kirken Gjøsen til alle Vedkommendes Efterretning. —

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Til Beslutning. Efter at have modtaget Lensmandens Skrivelse af
5 Mai 5te f.m. angaaende den af os i Forslag bragte Udvidelse
af Dagvandsrøret, have vi undersøgt denne Sag
ved omhyggelige Skridt, samt derom conferaret
med Hr Byfogedmester Bernhøft, men da det
under Sagens Behandling blev oplyst, at Høbonden
dem har i Byen, forsaavidt de følge Bud ligge
hos os have Hr Bernhøft den 1te Mai tilbudt
undertegnede Rechner gen Kystbud Jacobsen
de nødvendige Udgifter udføre, bevaade vi
at det endel under anden maade det Oplyste
at Selve Skridtlysningen i Bladene afslutsvis
det maatte anses ophævet, hvor ved den ellers
ophævet. Ligesom vi have Dagvandsrøret
angaaende, maa, efter det i foranstaaende Oplyste,
antage, at den efter de for Ejendommen foreslaa-
de Udvidelse vil kunne betydeligt mere mesantlig
Forandring i Sammenhæng. Dette finde vi os
foranledigede til at underrette Deres Velbaarenhed
om i ovenbemeldte Anledning.

Til samme 1d. Deres Velbaarenhed har under 26de f.m. tilskrevet os
om at opgivne Retningslinie, at Clausagende
den endnu huseder for i Byen, som gaaer
ud paa, at Communalbestyrelsen vil lade udføre
til de skraaningsboende paa Byens Eiendomme at
Øgl. Jørder til hævde Colaag enten for Dual
eller Dantoflar, samt at dette Jordbyttebe-
maatte afgrænses vanskelige dem paa 40-50 Dage.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Repræsentanterne udtrykte med Glæde den gode og værdige Aand, som udtaler sig i dette Forslag, og de fandt sig ved Gaarsdagen foranlades til at komme Andragendet imøde med ~~den~~ Villighed og Redebonhed. ~~som det~~ Det var nemlig ansees særdeles gavnligt at Lysnes ufrugtbare Udmarker opdyrkes og gjøres frugtbringende, om end Kvæderne derved maatte faldes paa en Endeel eller Enkelte; Desuden er det til en stor Fordeel for Byen at de omkring liggende Udmarker fuldeles opdyrkes og opdyrkes; Forslaget er saaledes anbefalingsværdigt. —

Men om man end finder at dette forholder sig saaledes, og vi altsaa kun os forpligtede til at anbefale sammen, maa vi dog paa den anden Side bemærke, at det forekommer os betænkeligt, at afstaae Lysnes Gjennedyrkere disponibelt paa et saa langt Aarrumrum som et Tidsrum af 40–50 Aar maa ansees at være. I et saa langt Tidsrum kan Byen møntage en saa betydelig Udvidelse, at ~~dette~~ Mangel paa Byggegrunde med en saadan Begrænsning paa Gjennedyrkere kunde opstaae uden at kunne afhjelpes, og navnlig kan dette befrygtes, dersom det Gjennedyrkede, som er saa ønskes Vanskeligt, ligger i Nærheden af den bebyggede Gjund; Hvor gerne vi altsaa ønske at kunne Andragendet imøde

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

~~man ei dog tilstrækkelig~~ tror vi dog ikke at kunne indrømme den attraaede afgjørelse Grundlovsmandet i den Udstrækning som i Andragendets forlangende, fremsat er tror, at gaae den enten Middelvej eller at indrømme fremmed i 25 Aar, forøvrigt 2 Aar, som vi, fordrede som ~~efter i den for~~ for Gjeld-Udstrækninger ikke er bestemt, antage at kulle undgaae et Indsigning af Gjeldsfrihed. I stedet ønskeligt formaaer vi Interessentskabet naar de ansøgende den Mid og Dreiser som et Udtryk af denne Natur udfordrer, ikke blot selv uden Stand et at indsende det gjorte Arbeid, men ogsaa at ~~ved~~ ogsaa det Underlig, som et Forretningsmand af denne Natur tilkommer.

Det er Vikkelsø Ring underskrevne.

Jørgen Thorsten Tøgner Henning H. Jensen H. Jensen

16 Mai
T. Tuborgsen

1 Bref af 24 K. m. hvori der efter eitt berettenn[illegible] mælandi lód kemur, sem klar i fylgiskjali nefni, áðr gjörr var af Bæarins landsyn. ~~i Kaupt.~~ tilsendt og prøvum vér því eftir lögum. Landsyfirréttur sá, sem klar mælt er á, leggur svo langt, burtu af sá atriði, sem var fundinn gagn lögum í fyrra sinni, skaunar fyrir burtu, og skipunin er sú, undir hálfu atkvæði er fyrir gjörð, af fylgjum sú skinn undirskrifuð eitt í sínu máli á, sem klar sýnir til sjónar mælt er, og ~~sú~~ undir sú lögum gjarna skynna af fylgjum gjörð angjarnuð, eða sem nú aftur allan dómi í lagi undir Bæarins yfirsynsfundi á sín kæruleyfi og skipunum úr sýslu, af (hvar aftur til af) mótum sú sem fyrr undir umræddi á af sem lagi af sem leggur af mörgum undir, gjöngu svo langt undanfyrir, af sýslu mandi vors ofan og aðrir er af (skyldum). Dómi af kæru, sem svo valdi

lade ogg med afskaffede og kyrkti kalte á taka saman,
skaper eitur skt: nærdar meldar út á falagsins.

til bændagjaldsins 26 Juni. Fyr Sammannanefnd var innan 23dr dannaðr, var annaðr af oss at yttan os vandi, um dar Gunnar var nogot at nærandan imot, at at Lárus Halgrímsson fyr Galtabr.s. Gjöbt den 8d. sem Thomas af Lítlabæ hefði fyr ojafn, og nafnfatta hjá fyr í bygdar sem ómaksmenn.

Da fyrr Sammannanefnd var bardt aftur Gunnar til Vamalsk klassan, á 2da fundi var nogot at nærandan imot dattu Gjöt, og Gjöbrennu nafnfattast fyr í bygd, ~~fornam~~ fyr fólk ni at ni fullar 42a bú setta os dæmi, saumagat mundan, sem Gjöbrat mun vera fulbúgjardat, og sandaðar vardat. Spurdt er fakstad fyrir dan Glan at tilbagamalda. Skilagjaldi nadtaggjas

til Skyfgjaldsins 8d. Ofagnanda var í fyr Sammannanefnd 23 dannar forlangt Lotatakning var af fyr Simon Sveinssyni af Möðrudal undtakmunat Ondragjandi, um at dar mattu Glan fyrir undirst til Lýsdakning at lidat Jordstykki í Nordurdal fyr fare Lil, legdum eydan at lidat Skykki af Mógjum sydast fyr bæinn, fyr er dan Glan at tilbagamalda, at dar fyr tvi Vard 42a fundur nogot at nærandan imot at dat bagjardat skulunn dan Skungeldandi. Skilagat samtykkt Jonnum Havst. Jugjum Reinung. H. Johannes á Johan

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Til Skjøden 26 Juni

Herr Sammenmand har i Skrivl. 12. af 19 dennes, klaget over at Undertegnede har nægtet behørige Selvmandes Ret, hvori andre end den Dødslast, som har tilføiet Rigsmandet Indtrædende, udøve den Klagendes Hjem- og Udmarker, og de to Sammenmænd hender denne Skrivelses Begjendelse, anbefaleds den til Skjønsmænds og hvemsoever Retteds i Henseende. Efter min Repræsentanters indrømmer mod de Sammenmænden, at hun Skrivelse er besøgt, men og som forudsætter at begge i Uvidenhed, men paa den anden Side mon det ogsaa ~~[illegible]~~ antage, at denne Dag efter den under dens Respekt, men at samme mon være at vedrøre af de Sammenmænden alene ved den Ret, og med de Midler, som dens Ejer maatte finde de forfølgendedigste. Jaafrem med at ogsaade undkommende Hestepen til at drage Omsorg for, at dens Hest ikke kan undslippe Egnes Muader, eller de i alt Fald overvaarede med de nødvendige Gjerdeinder om Lettelig Betaling for Gjødningsarbeid til Hestene, Nogset dem ei mere Kraegeldende maatte finde udlegge til, de det dog er klart, at nødkommende Gjerdeinder ikke Sammenmænd pligtige til at laade den paaankede Dødslast udøve Medalog; —

Det medfølgte Beleg medlegges

Thomsen Havsten Tørgesen Ber. H. Johns. H. Jonsd.

til Stiftsamtet 17 Juli

Hans Excellence var med Brev af d. d. paa Amtmandens vegne til Kjøbstadmandskabet i Reykjavik blevet opfordret til at indsende en Beretning om, hvorledes det stod til med Byens Anliggender, og om det var muligt at faa Byen bedre ud af Forfaldet end nu. Her begjem der en Deel Tvistigheder. Efter Raad fra nogle Mænd skulde Byens Anliggender ordnes, og der skulde udnævnes en Byfoged, der skulde have Opsyn med Byens Indtægter og Byens Udgifter, hvis nærmere, eller som han selv skulde finde det for godt at lade andre udføre, og begjærer nærmere Raad og Hjælp af Amtet til at faa Byen i Stand igjen. Byfogden skulde ogsaa have Opsyn med Byens Bygninger og Byens Jorder, hvis nærmere Beskaffenhed han selv skulde undersøge

I denne Skrivelse gjøres vi ved den Ærede at
gjøre følgende:

Vi erkjende fuldkommen, at for Kommunerne
Forpagt-Gjenlagen med det udførte Skibende, har givet
sig et Øjeblikkelig af Communen, saaledes at
Fattige i den Skibende efter mere Hjemmende er
udført med Flid og Omsigt; da Skibnidet taal:
at i sidste Communens Æsen, maa det antages billigt
at den kommende Samme, eller mindst for den
en Dal, men for indeværende Aar er Kommune
Lodsens Status forandret, at den ikke vil være
Stand til at udrede dette Honorar, de maa nu
i Overslagets over Leiningen af de nødvendige Udgifter i Aarets
Løb, Skjønt ogsaa de Summer, som maa bestemt
til Bestridelsen af de ferend bestemte Udgifter er
og saaledes i det Øjeblik Dansk Ind fra Ikke i indlaadet
er denne Sendring kun konjunkt, thi i det nest
Aars Leiningen kan denne Udgift medtages og optages under
Leiningen af Aarets Udgifter, og denne Fordrend for
mange Ikke at kalde medføre nogen Gnid for Kaa
Bestyrelsen; [medtagen kunde dette ogsaa afhjelpes ved
Dens Hjelp. gaa den Maade at Beløbet midler
tidigen blev forskudt af Amtsvangsaat Sondre,
mod Refusion af Kommunekassen i Løbet af nest
Aar.] Ungnemnde Honorarets Størrelse maa nu
Saa Uminingen ikke nogle dette og hvilket Hvorledes for
sin Gjend i Forhold gaa Communens Æsen og dens ringe
Skatteydelser, idet og saaledes ved det skandalistiske
Mening at Honoraret gjeldende kunde bestemmes
til 4kr efterved den indtrædende, at det under

andre Forhold ~~[illegible]~~ maatte at bestemme nærmere
undersøges. Dannes hvor jeg afskriver, Jørgen, at
Formanden med Forstand maatte bestemme til 100 Rd. at
og at dette Beløb saaledes i Forhold til det gjeldende
Behov, som Commissionen kunde ikke forlange;

Dette gjøres vi at den Ære at tilbageværelse
erklærer vi endelige dette os Velbaarne Ruling.—
Jørgensen. Hansen Thoreng. H Johnsen H Jørgensen

30 Juli Afskreven

Fra Afskreven Jørg. Hans. Pr. af 24de Januar til Tilbud os
at Overhøjende fra Amtmanden Brenner fra i Byen, og
Angaaende vore Overbevisning med Hensyn til samme.

I denne Overbevisning gjøres vi os den Ære at yttre
Følgende: Paaberaabte lane vi under Indtegnelse fra yttrede
fremdeles vi det fordrede overflødige fra Byen at Indtegne
Hørundersøgelsen og fra Dyrehold; dette gjelder en specie
i nærværende Øjeblik, da fra en ende om en Mand
fra Commissionen maatte begjæres til. thi fra Jørg
Kommunerand Bekjendt, fra Commissionen vraatagne
Øjemed med og Angelegenheden af det Slagtes, som
nu en Mand opholder i denne Kjøbstadkommune, men
den fremme Tagen fra ender, fra Commissionen
Jørgen vinnedange dette Hensyn, men det enhvedsaar
dog i fuld Gjed, at det udføres med fornøden Dog
Kundskab og Dygtighed. Den Slagtesbrende fra opholds
Byen og fra Indvolden antiskalnede Attester fra
Kjøbstaden i det Dag. Denne nu fra ingen Afsnoeger
i Byen alene i Jeg Landet, og saaledes antale med
fra Brenners Udsendelse fra i Byen, opholdes at fortsatte
Præm. da det ellers nu af Patrioter for Byen-

at den Magistrat lagde sig fast Oppositi, og den var at Udfaldet blev
saa ved fundet saa alle gode Udkommer, blandt vi os dannedes at
at anbefale Hans Excellence til de Commissarier, og en
Skrivelse at understøtte Hans Excellence om at fremmedes en
nærmere Undersøgelse saa at Bestaaende de fleste fremmede
Udgifter. Vi saaledes at betænkte, at de Skatter øges
=mindre, og dannelse en Udkantz og Landz Mand, saa at
vi have at kunne antage at den saa fremmede Undersøgelse
enlede Blem ved anvendt.

Belagt nedlagde

Jonassen Thorsteen H. Johnsen Sigurdur H. Jónsson

Betænk. Sami

Saaes Commissariets Skrivelse i Brevi af 29 Jan. sendt
os til at tilkaldes, Brev fra Bondemand Magn. Poulsen i Sjø
i Vennes, ifølge nedlagdt Pro, saa kunne indse til den Amts
Thomsen Skriv med Pro. Lagt paa Papir i Kjøbmand Jørgen
Lunnum Skriv kunne indsendes indgaaet Skriv, saa og ind-
=tilkendes Pro, at for gammelnye Gjæld om maatte Pro
Skrivelsen Studentens Dans og Jafningis Pro, om Pro
til lagde. Vore Indsam ogs at saa Pro Kongen:

Saa takkvaden Dans Studentens Dans saaledes, dette
var altid for ada gots naar mine Pro om Pro, saa-
saa han Pro Pro Jafningis ogs mere om Pro selv ålagt,
og dette var Pro for Pro Jafningis Gjæld.

Paaanmod. Lunni Pro at vore indsendes Pro
saa Jafningis saaledes, om mig Pro ogs at ikkun om
Pro ogs, saaledes var at Pro Commissariets Pro i Pro,
og Pro Pro Jafningis saa var dette ogs Pro indsendes

Saa indgaaet til Magistrat Dans Jafningis saaledes
som Thomsen Jafningis Pro, gaaes var Pro til 2 ej ogs
Jonassen og Thorsteen anser Lunni dette at lade ikke

verk í Gat um stað, Einarnes kötu mundi enterst fæstu-
ar eina ekendum að þeim sem um sín lítið eður að
gríma, mundi stað gutu fæmd í mundum, og stað á sínum sátt.
Fellst á. til
at Th. Sæm
gerði sín
Fundarstur, þó
fæstum stað band
líns undir sín
Sr. adgerðir.
að Skagn. kaupi afláta í leigunni eptir stað sinn
dánkennunnar álits sérgjaldanlegt, og skiptis á kúdæfl.
mundar mínum í opni sínu sínu um lítið, mundi Fiend
skipti, sem kan fundist eptir; hefjum niðurlagt

Jónarson Hansten. Skúrny H. Johnsen H. Jónsson

Ist Beanfrg. 8 Sept.

Upprómaði hin Leyfismannaðsins um stað Sæmunds
Simons Sveinssonar á Mótúnum mínni afgreiddarbréf
upptöku stað Olafs, sem hann hefur áður á sín fæ
útnefnda til erfðamanns, lagði hann eptir á skrifstofu
á at mundi at Simon mínni á mann undir
sínum Grönum og skaði hann hafa langvíð stað hvorum
erfðamanns Olafs, og á skammri tíma en 25 ár
eru at liðast til sem sú líma, á Jónsmessu síðar
stað Olafsmínni afgreiddrstínum, en á hann úr stað
eru at Borgar ábl. Skagamanns leigu af jörðinni til
bráðabirgðar — Yfirlýsti landsins eptir eptir sem
fyrsta bæjar yfirvalds

Nr. sd. Einfald beanfrg. utaf fastaðgerð til
Mund. Hansen, alls 20 – 24 á bráðabirgðum.

Jónarson. Hansten. Skúrny H. Johnsen H. Jónsson

1. d.

Beanskrúnn. Reykjavík gjörir vetanlegt, á hún
hefur eptir árlt lömthinsmanns Sæmunar Sveinssonar
á Mótúnum, afskaðlátis hennar til vedanta á hún hennar
aðra útnefnda lúð til útgreiðslu og erfðamanns til tunn-
l. á nordamerika á lúð hans frá Sudri til
nordurs tuttugu faðma og frá austri til vesturs fjórð-
tíu og fjórð faðma, sem er safnbreiðt lúð hennar, sem
hann áður hefur.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

2 af nærmeste fyrer nedan jarðsetts eftir lögunni 16 f. frá austur til vestur, og 60 f. frá norðri til suðurs.

Skattur lögarstyktir á hann er ungjörð sú sjötta sem hann gjörir og heldst innan 2 ára, og komu hú hamast í rekt til túns, en hár árlegu fari batnandi, en hindr hann ekki um fjár eptir megni, meðsir hann eptir lögum, en heldur henni á öðrum kostr í 25 ár, eptir afgjaldslaust en upp frá hann túna ber honum at borga af blettinum mangjarnn leigu eptir áðkröfuðum landsyfirvöldum. Blettinn er hanns beurins eign eptir sinn aðra, en meðan Simon eða ekkja hans eða börn lifa og vilja hafa blettsins not, skal fenn hans heimilt fyrir eitthvað fyrir úti tilskilna afgreiðslu. Að Simon og ekkan hans og börnum frágengnum fellur blettinn með gröðunum aptur til beurins án alls endurgjalds. —

H Johnsen Bonde. Henrik Jensen. H Johnsen
H Jensen

Til Rytjunar 15 Oct. Fyrir Sammanns Greifynu fanst at fyrir Rosenborg Bónda, sem hennar fylgir á fanst hjá fylgjarðinum til afgjaldar eptir Kúgildunum, en skuld hans altjóðlegt eitthvað fjár af mót hjá sínum fóstr er á fanstu fjóli, lagðum vér at ein lind og vor skuldar undfanginn, sem hans eptirmanni í nubýlinum Borgar, en hinsvegar gjörir ábúnaðr um fjár er á stöðu eptir gamla skali, en hjá gjörum fóstrunum

Jensen Borgen. Henrik H Johnsen. H Jensen

Til Reykjar 16 Oct. Fyrir Rytjunni var í dag 32 af 40 hálfum fjallungum vor Dalendinga undsett eingjarnanda sett í meðfylgandi Samtíðar undfanslaus for-

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

og Effterårs-Marked her i Byen, og navnlig med hensyn til Behovet for det forhandlende indvandrende Marked-fremmede om det Grande overfor gamleligt, at det forestaaende Vaaret, for allerede nu i det det som et stort Marked i Gang

Vi skulde i den Anledning gjøre os den Ære at ytre Følgende.

Det Maalegalvan af ovennævnte Vej-hav ønske lykkes for lengst faae, at det Øko-kunde kaae ende om at forestaaende Vaaret i denne Anledning indvandrende Øer; det Maaneskal almindelig klage at ogsaa det Med til Maaneds-slutte; denne kan vi at Gunnar raaser for det samdelte Thomsens Tøn, Bag ved de Schanners Huse, til Dannes lænt er indhegnet for 4 Dage, under og af hl. Stadtskolens Udstrækning. Ved andenvange Folder ellers andet slig Indretning, hvor Comm. Dette. Øko at kunne indlade sig paa, at den Med de ovenfor-nævnte Indkommende Øko gjøre til Slagt at opfølge Indretningen, til den Gen Øko gjøre ved Dette Anledning Anstrengelser, som Commune paa denne Vegne ogsaa Udsigt for til at faae anspændende:—

Johansen. Jørgensen Thorlen Thoring H. Johansen H. Jørst.

Tel Byfogden 16 Oct. Da Byfogden paa vid Skrl. Dato af 10de f. M. til Stillet os til afgivende Betænkning Øko med Udstrækning indtil Øko af 21de ved Byens Kommune Klage til Organisationen af en Lovgivende for i Byen, hvor for Comm. Bestyrelsen anmoder om at afgive, hvor

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Stock aanbyt Bedrag Kommunen maatte antages at være
Stand til at udføre til den indtrædende Vintes Begyn-
delse og Vindskibelighed; hvorom det formodes, at
man skal gjøre sig vante, om det end maatte være at
forandre Sted til Skibe til Opførelse eller
Indkjøb af Indretning af en Vinterbygning med
Hensyn til at Lade, Fremtid den gjøre Udfald, eller
om man endtil nogen Skibe kostede sig det
foranødte Lokale til Lejes; og underdig foranstaltes
Comm. Dahr. Ottesen maatte være Vinterbygnin-
gens fornødne Kunstner og 2 af dens Medlem-
mer udnævnte til at deltage i de Forhandlinger,
som Vestlovgivningen agter at indlade med
nogle indfødte Mænd til Fagøes Grønlandsfa-
ring og Fremme.

Efterat vi i Forening have over-
lagt denne Sag, skulle vi tillade os at
gjøre følgende:

Comm. Vestr. har holdt for at det
Tilbørligst til at udtale, hvor nødig den anser
nødvendig Sag for Kommunen, og hvor overflødig
det maatte ansees, at det kunde blive vanskeligt
at faa en Mole, hvor den fornødne Havn
Uagtet kunde afholde den foranødne Under-
visning og Øvelse, men Comm. Dahr. Ottesen
har dertil maattet erklære, at de forfaldne

nærmere Medlem af Stiftet i Forholdet til Formaal, som
maatte ønskes opnaaet, Vi Commissarier for ingen
Lande og Leilinger for vedkommende eller Domestiske
Øiemed de paatænkte Udgifter, som ikke kunde
bestrides fremmedskende, men snarere mere Tvangs-
udgivter end Bidragsfrie Penge, i selve Øiemedet 1200
Tro dog saavidt muligt ikke ogsaaen at faa Stort
Gods, som er godt Lægmandsfolk men ansees for, i fuld vi
imidlertid ikke have bør gjøre at mindre Opfordrende.
Vi have i denne Henseende gjennemgaaet hele Stiftets
Lægmandsfolk, for ikke derved at kunne dømme om at
Bidrag ere faae Commissarier, uden at Udgifterne
blive alt for betydende, eller uden Stand til at
udrette det Øiemed. Vi ere saaledes komne til det
Resultat at Udgiftene i det Højeste kunde forøges
til mere 50 rd. aarlig og dog ere vi nødte til at troe
at denne Forøgelse maatte blive for betydende,
og mere end denne Maade ikke den udkommende omtr.
600 rd til Skolens Øiem aarlig, ~~og~~ men denne
Sum vil dog ikke være langt for betydelig til Gjen-
nemførelse af Øiemedet i den Udstrækning som vi
ønske det, og som man ansee fornødent.
Vi Skolen vil maatte efter vore Tanker omtr.
1000 rd aarlig, nemlig mere – hvor vi ansee for
nødvendigt – Det ansaaes at Skolehuse og
nødvendige Opfordring og Kontor af det Land til

Sammes Oplæsning. —

Da der blev udnævnes en Commission af indvortes fulde Mænd til at overveje Sagen, bevæg vi Ønsket om der gav dette Medlem af Samme en Anledning til for os at gøre end gav den os Tilladelse Medlemmets Bedømmelse, og fattede Ønsket om nogle Mænd af vor Midte til at deltage i Ny Forhandlingen, Forsamlede vi ønskte at den samlede Commune-Bestyrelse selv gjorde Indlæg til at gjøre by over det fra Commission Indkomne.

Det os Tillades Sælge undertegne.

Johannesen. Thorsteinson. Torgersen. Biering. H. Johnsen. H. Jónsson.

Til Stiftamtmand Denne Sag har i gantske Vor. af Communebest. forlangt ~~nye~~ Oplysning om den mulige Udgift det Dem Gjælds udgjør med en Udgivelse til Jordemoderen som fremdeles antager at overtage en Sælg Vestmanøerne Jordemoder, dersom man vil tillægge et fastsat Beløb af mindst 200 Rd. årlig, samtlige det Manglende blev tilbydet af byens Kasse, den lydende mulige afholdt den stangiddende Kassebestyrelse, og i Forbindelse hermed forlanges E.B. Yttringer undersøgt med Hensyn til den Vestmanøerne fejrede i nærlagt Tilstand ønsket Udgang til Kassen.

Jeg Undertegnede gjøre os den Ære at yttre Følgende.

E.B. udtrykker Ytringsfriden af et Ønske om Sælg Vestmanøerne, men det er dette en Pålydende, det den Ønsker det Kommer afholdt en Sandsen gav en for ledet Ugudelighed Mænds som Ulovlighedsdrøm tillade. Det forekommer os Vestmanø

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

fejer ikke under at forfatteren som den naadige 900 aarlig Indkomst, er altid saa Tommerig, total mindre end tilstrækkelig for Lammmen, og er det følgelig ikke underlig de dagene saadanne den samme, nogen Ulykke det at kunne afholde en Bondefejerkjærestes besøgende gode kollegaer Ulkvant.

Mulegen ved den constituerende Forsamling alle lidige Forhindringer og den er man da Gudgen dømmende og i alle Fald maa Resultatet afvente.

Det Ønske som vi gode Fejerne nærmeste Standpunkt bør have, det er, at Bondefejerne, ikke den i Ønske bestemte Løn, skulde er Indtegt af 80–90 aarlig, men i Forbindelse med den samme Mulighed for Anskaffelsen af Ikkeens Bondekone, udgjør 125 en Aarsk, og dette maa vi og er en anselig Indtegt for en simpel Mand, som har lærdet Regnekunst Dette af den Ønske det af sin ud til ordet Eksamen

Ungaaende Kaffen til den afgaaende Bondefejer, formener vi at maa betænkelig bør udelukke fem ikke en mand som blivende fem sammen, men at dette bør afgjøres ikke de foreliggende concrete Omstændigheder for Øjeng

Ulykkelig Ø.B. dødsdøde det for landet gaar ud paa at forskrive en Bondefejer fra Kh. navnlig gaa den begrænsede Ulykke, som Ørnen ønsker, thi vi dog ikke maatte beundre at du fra Jydske Aarg for en dygtig Mand, og de

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

offentlige Bygninger for i Byen, nemlig Domkirken, Vestre Fængsel til en Tredes Tilstand og Oplands Amts Skolevæsen og Oplands Amts Medicinalvæsen til at forandrige en Tredes Amts Medicinalvæsen for i Byen for det Offentlige at Tide, og Lands da Amts midlertidige ogsaa varetage Vedkommende Forretninger i alt Det saa vidt som sammes vedrørende Udgifter.

Vi have ønsket det saa at Statskassen ikke vedrørende forøiede Byens Byrder udfordrer. Beslutningen. —

Johannesen Haarder. Torgersen. Berning. H. Johnsen. H. Jensen

Til Byfogden? Herr Byfogden for i Betænkning Nr. af 8de d. M. foranlaget nye Bestemmelse ~~Det~~ Tilladelse uindskrænket angaaende Spillen Oplandet af de i de gamle Trade liggende Huse for Byens Vedkommende maatte gjøres Tvivl om, samt om Det ikke ogsaa, under Hensyn til Husenes Beskaffenhed bortfaldt —

Forsamlingens Formand Skulle vi tillade os at yttre Følgende:

Vi have ved en tidligere Anledning bemærket at Husene i Trade maatte ansees for kommunale Grænser, uden at dens Grandemaal Linie ansees bundne til at bestemt indgrænset; vi finde det imidlertid tilbørligt, at denne Grandemaal Linie til at gjøre indgrænset, og derfor er det vor Ønske at Lade ~~de~~ Husene ~~ikke~~ afgrænse i Løbet af Vintermaanedene, ~~som~~ saavidt det ikke Ejeren lader sig gjøre, og vil Husene ogsaa maatte at ansende til at fuldføie Vanskelighederne vedrørende

Lesen, at Justitsraad Ottesen under Stiftet underskriver, men saasnart det forrige Amtmand Stiftet er afgaaet, agter man ikke at give en yderligere Adresse paa de omtalte Tiendesager.

Wfonnesen. Havsteen. Jørgensen. Berenz. Wfohnsen.
H Jónsson —

Det Bispedømme 3 16 Dec. Hans Bispedømmes Jon i dette Øiemed af 17de fm. forlangt vor Udtalelse, mødtes angl. den ovennævnte Forandring i Udredningsmaaden af Degnesklønninger og Ministeriet, som Rudtfor fore finder det ønskeligt af Hensyn til, en ogsaa paalegget Mangfoldighed, og har derfor Stiftet med Hensyn paa det Spørgsmaal paa 2 Kommunerådsmøder forlangt vore Yttringer mødtes. Disse Forslaget Hovedtræk Ryen Overdommer Jørgensen i Udkastet af den foranstaaende Skrivelse.

Vi finde i denne Udtalelse blandt de øvrige Følgende:

Det er nødvendigt at Reykjavikes Kommune er fattig og har som saadan vanskelig ved at udrede de paalagte vedkommende Udgifter hvem ogsaa i Forhold til Kræfterne er betydelige; det er forøvrigt en Pulsfølge, at Kommunen saamænd mulig maa gøre sig lit Mest, at undgaae nogen Sværhed i Udgivelsen, som det er Kulturens Begrænsen af Nødvendighed, og Kommunens Repræsentanter vilde paadanne sig mand. Kræfter

naer de Aker Handler i denne Stand maa nødte og alt-
saa maatte det endelig og paa nye Udgiftes for
de Aker hvorfra man mente at kiøbstadelige
Retigheder: Det er ovenfor den foreslaaede Udgift
saa vi det Resultat at den Aker Land ingenlun-
det formaaer, som der var aldeles kiøbstadelig Retighed
det er paaligner Kommunen. Vi erkjende med Glæde
Kommunebestyrelsens Forsøgelse vi Glæde over gode Veiens
for denne Sagens Udbygning og Udviklinge, men
finde os i endvidere Skuffelse af at Ulemp
finder med den Udsendtlighed Forfer i Gjennemgan-
nen naar man erfarer den foreslaaede Udgift,
lod vi dog paa den anden Side fra vort Stand
punkt som Kommunens Repræsentanter, Alle gjøre
det Tilbøielige gjøre denne Betydning, og det
saameget mindre, som vi troe at have erfaret,
at Kommunen er villig til at paatage sig
denne Udgift, for hvilken den hidtil har været
aldeles fritagen. Vi formode ogsaa at denne Udgift
nærmest nødvendiggjøres Byen, og at den derfor
lod afholde af dens Indkomster, samt at Aker,
for at kunne udrede Udgiften, lod øge forøgelse
og denne Forøgelse formene vi lader sig efter
vor Formening klarlegge ved Skolevæsenets
el, og at Aker selv andrage alene Summe anslaaes
til 60–70 daler. Vi troe ogsaa at man med langt

langt Stykke Skriftet ville indlade sig paa Udførelsen af denne nye Udgivelse, naar man ikke af den Grund anmoder det om paaanden Bagatisten med ellers klare Tilskuelser, og at saaledes Linkens vedvarende Indflydelse det ville sydselig afholdende med at deraftige Bagatellen, og derudover blev Forfatteren mere, at Udgivelsen ville faa den paatænkte mere formindskede Omfang af Manuskriptet. — At Udgivelsen blev udsat paa denne Maade ville desuden gave Mennesker betydeligt for sig selv Tid, at udkaste den med Lysning paa Lommeuret, imod sig, og ved Kunne faa det andet med fremmede at den blev ~~lagt~~ tilsagt med Lysning, da de som dagt man strengt lagde efter den Lommeuret indkommende. Ved indlæsningen kunne nor Oplysninger af Bogen det ikke mere Skjøde og Lommeuret det Gode kunne undgaae at Udgivelsen blev paalagt sammen, Gjøre ei det rettere, med at Udgivelsen maa eller at paalegge i Fremtiden det Jordskyldet i Rugen og Byen, fordi det det Jordskyldet i Byen udgjør 2/3 af Manuskriptet, mindre Udgivelsen paalagde Byen med 2/3 Dele og 1/3 Dele paa Rugen: Man i Fremtiden maatte det ikke vanskeligt det Lommeuret at effende sig med Bagatisten angaaende Lænen, eller at den

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

den Sande at binde by til det nybestaaende Løvninges Forslag, hvoraf der da maatte drages Omsorg for Vedkommende af en Organisation eller Dimensionsbrev med Organisationsvedtægterne at udlægges det for kommende Gange Sandeder. Vi er vendbøinde om at dette Valbrevet Salen i denne Forsamling nye Oplysninger af Vejen, eller hvorledes at det ville have Stemningen imod sig at lægge Vedkommende paa den omtalte Maade, vi vendende det derfor til Dem at Kommune Vejen, vendbøinde om at Commune Gaden til med Dem blev udnævnt Commissarier med Ret og Tilladelse

Th Johnsen, Hvorfor, Jørgensen, Berenz, H. Johnsen
H. Jørgensen.

Til Byfogden.

I Anledning af det høie Amts Skrivelse af 6te ds, til nogle af Communens Formænd, og hvoraf en Gjenpart ogsaa er meddelelt Borgerrepræsentanterne maa vi tillade os til Deres Velbyrdighed med følgende Andragende.

Det synes i Amtets Skrivelse, med rene og bestemte Ord, at Fremgangsmaaden ved de ifjor stedfundende Repræsentanters Valg, har været aldeles urigtig; som Følge deraf maa Resultatet af Valghandlingen — Repræsentantvalget — ogsaa være aldeles urigtigt.

Under saadanne Forhold kan det ikke miskjendes, at de nuværende Repræsentanter, hvis ~~Vedkommende~~ Virksomhed i Byens Anliggender ~~beroer~~ dog væsentligen beroer paa, at de ere i Besiddelse af deres Medborgeres Tillid, beslutte

at fatrede en Post, som hvordan den end bestrider altid vil bringe mindre Tak end Ulake. – De ønske saameget detailler, som det findes blandt Commun-sabrige Comtheermænd og navnlegen efter de nu af Amtet meddelte Uttringer, vil hedde om de nuværende Representanter, at disse ikkun af Naade og Barmhjertighed fungere i Posten, og alt hvad de foretage ~~sig~~ vil blive bedömt fra denne Synspunkt, thi den Bemærkning i Amts-Skrivelsen, at der nu ikke kan være Tale om at svække Valget fra ifjor, formedelst at Ind-sigelse mod samme ei var skeet betimelig, idet den siges at Følgerne af en uregelig Fremgangsmaade nu i en længere Aarrække maa taales, fremkalder snarere ~~end~~ mere end den hæver denne Mistænk-ning. Posten er, som anbefalet, i Sandhed ikke saa attraaelsesværdig at man skulde holde paa den, naar der haves endog fjernere Udsigt til at være fri for samme.

Naar det i Amtets Skrivelse endvidere hedder, at det maa betvivles at Kjöbmændenes Indflydelse er bleven formindsket derved, at man ifjor har admitteret Assistenterne til Valg, maa vi undertegnede Handlende bemærke, at foruden at der Valgbestyrelsen ifjor kun var een Handlende, saaledes optoges paa Valglisten ~~foruden~~ ifølge det af Valgbestyrelsen fulgte Prin-cip fjorten Vælgere, som efter den nu fortolkede Mening af Valgberettigede gaade fra Borger

Klassen over til Kjøbmandsmandenes, og iblandt
disse fandtes kun to unge Handelsbetjentere, hvoraf
endog den ene er Eier af et Pommerhus, som vur-
deret 450 Rbdl, muligt ved Salg vilde ansees over
500 Rbdr værdigt. Vi øvrige 12 Valgere hørte tra ifjor
hørte flestes til Haandværkerstanden, og det er deraf
indlysende, at denne Stand snarere fremhaves,
og at Kjøbmandsmænd formerehlige Pragten efterhånd-
flytte idet mindste ikke ved Valgene har gjort
sig gjældende ifjor, da den i saafald nok vilde
have overholdt at uberettigede ikke admitteredes
fellesmed dem til Deltagelse. – Paa Grund af
det saaledes anførte, maae vi herved under-
rette Deres Velbyrdighed om vor Bestemmelse,
at aftræde som Borgerrepræsentanter, og bede
Dem foredrage denne Sag for det høie Amt,
tilbragt med Deres Erklæring, og vil de i denne
sikkerligen befalde, at dette Skridt ikke er gjort
uden fuldkommen og retfærdiggjørende Aarsag.
De vil med os finde at Communen vinder ved
at faae andre lovlig valgte Repræsentanter,
som nyde den fornødne Tillid, men ikke (i en lang
Aarrække) beklæder Posten af Staade og Barm-
hjertighed. Nu er den rette Tid til at foretage
ny Valg, samtidig med Valget af Repræsentanter
for Kjøbmandsmændene, og vi bede Dem derfor
befordre Sagens Fremgang paa den bedste og
hurtigste Maade.

Th Jonassen Havstein Jørgensen Bjørning H Johnsen

15 Febr. Den høie Stiftsøvrighed har i behagelig Skrivelse Communalbestyrelsens Udtringer meddelte over det hos os tilbagefølgende Udkast til et Interimes Reglement for Skolevæsenet i Reykjavik Kjøbstad.

Idet vi hos os give os den Ære at meddele de faae Bemærkninger vi have fundet Anledning til at gjøre, maae vi forelebig bemærke, at Grunden til at ikkun 3 af Communalbestyrelse have deltaget i Sagens Overvelse, ligger deri, at Tomthusmændenes Representant, saaledes som vedlagt Skrivelse fra ham udviser, undskyldte sig for at deltage i Sagens Behandling, paa Grund af det omhandlede Udkast er affattet i det danske Sprog og ikke paa Islandsk, og de nylig valgte Representanter have endnu ikke tiltraadt deres Function og saaledes have vi to undertegnede Representanter i Forening med Byfogden afgivet nærværende Betænkning.

Ved at gjennemgaae nærværende Interimes Reglement have vi maattet fuldkommen erkjende den Sagkundskab og den Omhu, hvormed samme er affattet, og vi have saaledes naturligvis fundet saare lidet ved det at erindre; ikkun i enkelte Punkter have vi fundet Anledning til Tvivl og dette tillade vi os at henved at yttre som følger

ad §§ §8

Vi maae ~~herved~~ henstille til høiere Bestemmelse om det ikke burde fordres som Betingelse for

Optagelse i Skolens nederste eller første Klasse, at Barnet havde lært noguledes flydende at læse saavel gothisk, som latinsk Skrift, estedefor at det i Ens blot fordres at Barnet skal kjende Bogstaverne og kunde lægge sammen

ad § 9

Vi maae bestemt fraraade Gjentagelsen af en Forberedelses-Klasse, ikke blot med Hensyn til de afsammes flydende Omkostninger, men ogsaa fordi vi finde det billigt Forlangende at vedkommende Forældre, medde Børnene den Undervisning som efter § 8 udfordres til at kunde optages i Skolens første Klasse, men naar en Forberedelses-Klasse haves, ville ikke faa Forældre despensere sig fra denne Ulejlighed og kaste Alt over paa Skolen.

Reglementet forudsætter i mellertid ikke bestemt en slig Forberedelses-Klasse med nogen Bestemthed, saa at maatte disse Yttringer ere overflødige.

§ 10.

At Lutkers Catechismus skal læres i underste Klasse, formene vi, med Hensyn til samme's mindre populaire Indhold og mindre hensigtsmessigt. Skal den læres, mene vi den bør først læres i anden Klasse i Forbindelse med Læsebogen.

§ 11.

Istedetfor Hovedpunkterne af de udtagne Skaber Historier, som skal læres eller meddeles Børnene i anden Klasse, formene vi at et kort Udtog af Fædrenelandets Historie bør meddeles disse. Det andet vilde blive alt for vidtløftigt og indeksænkermæ-

sig til de allervigtigste Punkter, vilde en saadan historisk Viden blive saare ufruugtbringende. Men noget Kjendskab med til Fædrenelandets Historie bør derimod Ungen være og denne Kundskab mene vi maa interessere Børnene mere end den universelle historiske Kundskab som § en forundrer.

ad § 21.

At Skolemidlerviisningen fortrædelig lige til Confirmant Underviisningen begynder, formene vi maae gjøre adskillige Forældre, som derved berøves den Hjelp af Børnene, som deres Arbeide kunde yde, vi mene derfor at Underviisningen kunde ophøre for flinke Børn med det fyldte 12de Aar, med Undtagelse af Underviisning i Religion, som vi mene bør continuere indtil Confirmantunderviisningen begynder, dog uden at herved bevirker nogen Forandring eller Udrettelse i Skolepengene

ad § 22.

Vi formene at Skolepengene ere normerede efter en altfor lav Maalestok og at dette bør bestemmes til respective 48ß 32ß og 24ß efter Børnenes Antal

Skolepengene have hidtilnu 1ste uden at man har erfaret nogen Mieformøielse dermed; det kan heller ikke nægtes, at det nærmest er Forældrenes Pligt at berøre deres Børns Underviisning, men jo lavere Skolepengene ansættes, desto lettere bliver det for Forældrene at afkaste denne Pligt og kaste den over paa andre, i Casu Communen, uden at dette ieneste helfulde lader sig udøve ved Lig-

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

-ningen af Udgifterne til Skolevæsenet.

Den som for Øeden har 3 Børn i Skolen betaler eirca 33rd i Skolepenge om Aaret, men efter det nye Reglement vil han ikkun have at erlægge 5rd 48, og et lignende Beløb vilde sandsynligviis paalegnes ham til Skolevæsenet. Han vinder altsaa omtr. 20rd ved Forandringen. Vel vide vi at Skolepengene overhovedet normeres efter en lav Maalestok, og at det bør tænkes at være, men denne Synspunkt bebeholder ogsaa, om man end normerer Skolepengene lavt af os foreslaaet.

Ordene i § „naar flere Lødtkende i Skolen" mene vi for ikke at misforstaaes om rediqaaes saaledes: Naar En har flere Børn paa samme Tid i Skolen hvorved al Misforstaaelse haaver.

ad § 32.

At Skolelæreren skal gjøres til Pligt at besørge Afskriverarbeide for Domkirkeprosten i Skolens Anliggender finde vi med Hensyn til Skolelærerens ringe Løn mindre billigt. Mulig vilde dette ~~ikke optage~~ Arbeide ikke optage en ringe Deel af Skolelærerens Fritimer, som han muligt kunde anvende til Information, eller andet Arbeide som gav ham nogen Indtægt. Vi formene derfor, at dette ikke bør gjøres Skolelæreren til nogen ubetinget Pligt, men ikkun antegnes at han saavidt han Leilighed tillod det skal gaae Domkirkeprosten tilhaande med Afskriver-Arbeide i Skolens Tjeneste.

Slutteligen tillader jeg Gudmundsen mig det overbudne Gjerde og det ifjor af Skolekommissionen, udarbeidede Udkast til en Borgerskole i Kjøbstaden Reykjavik maa tillegnes det omhandlede Udkast blive fremsendt til vedkommende Ministerium.

Gudmundsen Jonæsen H. Jonssen

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Árið 1849 þann 29 Marts áttu fulltrúar í Reykjavíkur bæ fund með sér, til að velja af sínum Oddvita og varaOddvita, sem og til að velja úr sínum til starfsins nefndarmann, stað Sveins Skúlasonar, sem nú er genginn úr flokki fulltrúanna, — Fundurinn lýsti ánægju sinni yfir Skúla Bjarnason. Reykjavík

Það var af greitt af fulltrúum samþykt, síra Jónsson er forseti, síra sem gat ekki mætt á fundinum. Eftir atkvæðagreiðslu var Assessor Th. Jónassen kosinn til Oddvita, og Dr. Pétursen til varaoddvita. —

Til starfsins í stað Skúlasonar var kosinn bókbindari Egill Jónsson.

Af því lagt fulltrúanna Zimsen og assessor Jónassen voru í fyrra kosnir starfsins Eftirlitsnefndarmenn, þótti eð eigi nauðsynlegt í ár, fyrst þeir mega eins nú af útgjöld starfsins nefndarmenn ákveðnir, en hitt þarfnast nýja nú aðra af hinu þeirra verða kosnir.

Hagur var ekki gjörður á þessum fund. —

Th Jónassen

P. Pétursson Thorlacius Skúlason Ejónsson

Til Ríkisþingsins

Herr Byfoged has under 3 Febr. síðstl. forlangt sig underrettet um hvorvidt Kjøbstad communen maatte være villig til at tilbille Organisten ved Domkirken Sikkerhed for hans Løn som faadan, indtil Spørgsmaalet om Organisten fremtidige Udredelse maatte være afgjort ved allerhøieste Resolution.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Vi skulle i denne Anledning bemerke.

I vor tidligere Skrivelse angaaende om og hvorledes Communen burde paatage sig at udrede Lonnen til Organisten, yttrede vi (~~at vi maatte anse denne Udgift Kommunen vedkommende~~) om imod at denne Udgift gik over paa Commun-en p. navnlig paa Grund af dens indskrænkede pecuniaire Kræfter, samt fordi vi troede at maatte antage at denne Udgift normeret vedkom Dom-kirken, og følgelig maatte være at udrede af dens Indkomster. Som Følge heraf kunne vi ikke finde Anledning til fra Communen at garantere Organ-isten hans Løn som saadan, indtil det ved aller-høiest Resolution afgjort, hvorledes Lonnen skal udredes, thi ved at stille en saadan Garantie ville man de facto indrømme at den Forpligtelse som man de jure ikke har villet erkjende virkelig var tilstede, ligesom der herved for det Tilfælde, at Communen siden blev erkjendt pligtig til at overtage den ~~over~~ omhandlede Udgift, muligen velde fremkomme en Anticipation af den her om-handlede ~~Forpligt~~ Forpligtelse. —

Dette give vi os den Ære herved at tilbage-melde.

Th Jonæsen Th Jonæsen P. Pétursson Thorsteinn Th Johnsen E. Jónsson

Til Baarfogetens 20 Apr.

Herr Byfogeden har tilkendt os at Herr Stiftamtmadur Rosenörn har meddeelt til sig at Baarsjödarinn er at fremkomen bedt bonden um stund dálitid peningalán, og had

jafnframt liguladreg, med því moti það standi ekki til 11 Juni óborgað, Ver kómum þakklátlega við þessa veloild Hra Skeptamanninn, og getum þess jafnframt, að þvi öllu þremur áðurnefnum að þau utistandandi bóargjöld yrðu fengin inn, eru vjer ekki þurftum á lánsinu að halda; en þó ydar Velbyrðugheit ekki þori á að því, að imkrefja þessar skuldir bóarsjóðsins fyrr en eftir vill i vor, er það auðsjáanlegt að þeirra ekki getur áur lánsins verið, því ekki er að ætlast til að sjóðir fyrir þetta ár komi inn fyrr enn um fornefnda leyti, en þegar i vor þarf margt að gjöra, sem utheimtir peninga, og mætti þá lánið ekki vera minna en 100 rd.

Þetta alt vort leyfum vjer og þarfnist að senda ydar Velbyrðugheitum ~~að senda~~ samþykkt ydar bréfi af 30te f. m.

Th Jonassen ~~Th Jonassen~~ Thorsteinn Peterssen Th Bjarnason E Jonassen
Jónsson

Til Rentekj. s. s.)

Herra Bóarfogetinn hefur orðað að vjer látum yður i ljósi álit vort um það, hvort Vaktarinn hjá á bænum ætti ekki að fá Kóllunarbréf, sem hlutaði skyldur hans og rjettindi; eru og um það hvort ekki ætti að borga honum fyrir hverju mánuð laun sín úr bóarsjóðnum.

Vjer erum ódeilungis samdóma i því að vaktarinn eigi sem fjöru bóarinn að hafa Kóllunarbréf, og getum reyndar ekki i því skilið ~~að~~ hvernig á því standi að hann ekkert hafi þegar fengið. Vjer verðum því að fela ydar Velbyrðugheitum á hendur að semja slíkt Kóllunarbréf handa vaktaranum, og að þarf sé ákveðið, að hann fái laun sín við hvern mánaðar utgöngu ár bóarsjóðnum, ekki fyrir

þá ástæðu, að hann ekki hafi hingaðtil fengið launin sín, og heldur af því að þetta heyrir til yðvarra reglum skyldur vakthafanni fara yðar Velbyrðugheit nærri og tökum vjer þar því ekki fram, einúng vjer erum samdóma í því að ippþrágan eigi áður stað af Kerrari þjónustu á báðar áðurnefnd, og mátti uppsagnarfrestinn vera 1 mánaðar. Eptirlannum til hærinni vakthafa atti naumast að lofa, en slíkt vari komið undir efnahag og skyldurækni hverr. m. m. Þetta leyfum vjer oss að láta yðar í góði samkvæmt brjefi yðar frá 30tu nastl. mánaðar.

~~Til bæarfogetans~~ }

Til Bæarfogetans }

Herra bæarfogetinn hefur leitað vorri aliti um það hvort herra Kaupmanni Christensenni ætti að leyfast við gjaldkera embætti hærinni atti að takast til greina, og um leið tjáð vor að það vari yðar alit, að hann ekki hefði ástæðu til að beiðast launnar frá þessari sýslu, einu og, að þeð mundi örðugt að fá annan í hans stað, sem vari jafn góður og arðsamlegur, og líka vari herra Kaupm. Chr. eptir að hafa gegnt henni ári lengur mi ordinum gagnkunnugur og vanur öllu hjerað hátandi. Vjer erum yðar Velbyrðugh. samdóma í öllu þessu, því ástæða sú, at gjaldk. Kornings fyrir þá sök að hann var gjörð at þeim fullti sem einúng kunnugt er orðið, fore sjalfsjúlega frá, þegar það þótti at þess ekki hefði verið að öllu leiti rjettilega komis, sé fyrir það ómerk fáum vér ekki skilið at geti attjer stað.

Að því leiti herra Christensen og hefur gegnt sýslu einni vel og ráðlega vilum vjer fyrir hönum mun ekki mæla hann, og vonum vjer hann

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

einnig, þegar þjóð hennar líkt nemi ekki skorast undan að halda áfram að vera gjaldkeri fyrir þeim, til hverri starfa hann að vera áliti einnig er best hjörinn af þeim sem til þess gröu kosnir úr sínum stendur af þeim háverandi borgurum

Til Byfogdans. Í byfogdi þar undir stóla hlutaðeigandi er undirgefnir hans Jón Gudmundur Oddsteinsson og Sigurður Sveinsson, hvorri hann auðsjáanlega, eptir sínum yfirlýstum skoðunum um gjaldkerann skattgjaldsins sem þá fremmann er undirgefnir, einnig samkvæmt lögum af 27 Novbr 1846 § 19, hvorninn sá fremmann, eptir undirgefnir eður hans gjaldkera sá fyrirhugaði Byfogdinn af Gullbringusýslu.

Í hans Auðmýkt tilkynnir nú undirritaður undirgefnir Ályktanir.

Orðið hafa umræðurnar stuttar, er snertu fram undirgefnunum og þar yfirlýstu, eptir hvorri fremmandi Byfogdi. Hafa nú hinir allir hans náðar menn verið ánægðir undirgefnir Gudmundur, þann sem þeir umræddu hafa álitið fyrir Aðstoðarmann í skattgjaldinu fremmann, hvern þann sem þeir gjaldkera sína gjaldkera skattgjaldsins hafa gegnt, einnig er Velbyrðugur og er Velbyrðugur, at gjaldkeri skattgjaldsins hendur fyrir sínum fullum og óskiptum ábyrgðum fyrir allan leiðinlegan óskaðann sem af óöll leiðinlegum óskaðann sem af óöll leiðinlegum óskaðann sem af óöll leiðinlegum

Forordning, som vedrører de fra Fank til Havfisk ud sendte Vogne; de bestemmende Regler angående de Handlendes Pligter med Hensyn til den Commune hvori de ere bosatte-stillende, og det er erkjendt at Tvivl, at de Handlende her i Landet ere pligtige til at deltage i ville Commune Ophjemler efter Rescript 23 Decbr. 1823. Det er nødvendigt, at Retsfølge er, som Ordningen meddeler en ganske klar Dato, og ligesaa nødvendigt er det, naar de nævnte ere den Ovenstaaende Mening af Vedkommende "Bosatte Indvaanere", og ~~at~~ dersom det ville angaaende, at Hans Kundtzon og Ørgen Jensen Dette ere de eneste som domicilerende her i Landet, thi det fremgaaer af deres Forretninger efter Reskr. 1 Jan. 1792 at de Ikke have ventet mere Betænkning for som domicilerende end deres Medbrødre, og som det Reskr. ere deres domicilerende gjorde for de Hvanøre Handelsted, thi fande de Dette fastsatte nogen domicilerende Handel de falder dette aldeles nogen Handel forbudt; men naar de det betænkte som domicilerende, kunde de Dette fortænke for Retfærdighed ellers andre Communeudgifter, ligesaa det er retfærdt, at hver forskjel gjøres dem Dette Udgjørelse, for

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

som fulde af skade, og at betragte Lærernes som
forskellige Skaffenes, som udfølder en med Assistentens
med Handlanes. Dersom forskjellige Legeliges at degrad
er ugunstige Dommes uretten skulende og
Lærtes af det samlede under fole gnalegnede
Skrivs. — Men da dog Dagen Gen betragtes
som nogsk kiendelsen, men vi handlede Dele
Dens Velkjendelsens gode Omdømme, Jeres der
, Dennes Forfaldes af det Rigtige, og udbede vi
os, med Hensyn til de Lignelser af Dyrene Udsig.
den indsv. Dem Dennes Gal begynde, at mentes
udfolder den Dennes Dem Omstændelsernes Udvide,
Dens Afgjørelse af Dagen. —

Johannes Petersen Thomsensen. H Johnsen. E Johnsen
J Jónsson.

Til Skarpsetens,

Afgivende Kan af Hjælp af Sandt umi-
skrantnis efter Bondegjeldens, for 14 Dagsværk
tømtsinnvænnes Jen i Aanum, Lagsmand Nan ud,
ogtskal Nan ukunne Aunis ud efterfølgen Kan udkommel.
ud Mand, som Jen Dagen.

Kan vedrøre ud Udkiendelse ud undersøgelsen af
Bondegjeldens alderej gutter Vanded Ino nat ni gaard
gjeld, ud nogs mangi mand sutter, ud Jenni fenne
nes ud Kiø undersøgelse gutti Vanded Ødnes ud Kuge i,
en annen Stad ~~gutter Kan~~ en Kø ud gutter, ud
Kun er ikki nøg ud fenne ud mandens, Jeldes
er Kun jafnfremt nandfyldegt, ud udfindnes

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

sólgyd í neitanarinnar ástæðum, og verða nú að leggja um
skrá, að skattanefnur nú á ekki gotu, eptir að niðurjöfnunar er undirskrifuð, á meðan hönd lækkaðr á
skrá; þó einstaklingum megi enn gjald eptirgefast
ákvæði; skal gatna nemi af Vorkaupmanni
Knudtzon og Algamt fengen þó gjald eptirlitið
ákvæði, en þarafl lauder ekki að skatadeignendum
skum, sem fá kraunta eptir eptirlátnum, í sama
og mann sé gangið afsíðis, nda er skar sem
vadnir eptanst úti; mörg skal í um fer á
gata skrá, en útsvar skuna telgmindi
Lungmanna er skarnar, sem skal er, áknaðr
af mannafleta fullteinnar, sem af skal meinaðr
menna mar um skal, hálfvegt skaut á undir.

Hér skatum nú ónákvæmar sínu
eð á skrari mistaki umkvæðin sem er,
og skó mundu mest áleit á

1. Soldsveinnar Guðjohnsen sofi mun
skum tilgreindu atriðum, sem fullteinnar
skaga jöfnunar fá fram, ekki mega kunn,
~~gati and sag~~ fæst nöt á skú, á skaggni meli
mun á eptirsem fara sá sett undan skattanefnt
fans aggstand. nú 2ur í 64 f. og

2; á kaupmanninum O. Wiemann, sem
sofnuð er á í alt 5ur 16 f., ekki eigi á skaru mann
4ur 16 f., skal fá sofna skrand, á Guð fans er
hágbornar, mun nafnden fagd.

3. Ólafur B. Norðkaffen ~~á á~~ ~~[illegible]~~ skand.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

alla Vr, mid fremmu eptir Landsins lögum úttekt á skattum sínum á undan sínum, og mundi Kennur ekki nema 6r á.

4 Eina skorteinætur hefur upplýst, að hún ekki sé langur uppeldi á kaum lóu, sem hún hefur búið í, og skal hún fyrst úttekt til á útsnúna hennar, á allt sitt fallið burt frá sínum skurðum, en uppeldi bræðinn, skilríkjum skorteinum skuldarvarn undir á upp á gamla skattu úttekna.

Síðan dóttir sinnar

5 67 Jónsdóttir Guðmundsdóttur og Jóns Ólafssonar úttekna undir hefilsu úttekinn, og finnum vér skal ekki úttekt til á fyrra sínu niður.

6 Vinfaru Scheving umtalaðan er fer úttekinn er, á hennar undir ekki gaumur

7 Langmann er gróð á sínum í bæjarfógeti, eins lögg. skattur, gr. 64. skattur hefur á ekki nema úfangiðnum, og skal hefur á ekki fyrir úttekt til á fyrra skattu hans úttekna niður og sama sömu 10; um Kúmaðinn Skillenberg, sem vér allum sá gróð hefilsu úttekna

11 (Auðna) Snæb. Benediktsdóttur er gróð 5r 48 f. úttekna er eptir skal, sem af honum er upplýst um skúr sinn, hefur af sínu mikli unna, á gróð hans sá fyrr minna; 5r sá vér ekki hann fyrir á skal.

12, Langmann Siemsens úttekna undir í skúrs Oranje á vara nokkuð fátt, en skuldar úrgatt er, á hans mikla burðlun, og minkum skal ætlast, á hann ekki hafðar mátt af burðlun sinni annarstaðar en hér, allum vér úttekna hans sá hefilsu úttekinn, undir skal er.

13 Eptir skal sem Auðna G. Jörgensen hefur upplýst, um Gróð sín, mátt af ákveða til á hans

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

utsvar sé leiðrétt til 4ʳ, þó sem 6 rd. auk 200 lanna, sem fram líst, sé skiptanlegt hinum

14. Lestir Langm. Jónssen er gjörð, auk lögg. Bæt. í útsvar 11ʳ 64 s., skal er af úsv. sett, af skatta útsvari er ríkisins sett, en þó verði af alt í. af skal sá er ofsi til af sama skal niðr. Sem kemur til álits, af sú standar sú sem nægilegt sem, sem eitt nema 1 lann af sandsagn, og er standandi álitinn allmikil af sínum Gemium. Skyldi er á sem er efnaðr eptir efnum 6ʳ 64 s. og 5ʳ af á sem atvinnunnar, getum er eitt Arfur sé, er af skatta útsvar sé sanngjarnt.

Nr. 11. á Bergur Sæm. 8ʳ 64 s., skal er skal 3ʳ, sem útsvar sem er minna í ár, er skil undanfi er af, skyldi skattar útsvar er sekkur, eitt telsmannlegur til manns, og standandi sofi er Jónsson í Sæm, og er skal ár er mundi, meðan mín Bata hagsins mun árið ekki á undan. — —

Skattur svarandi sofum er lagt af á ábyrgð, er lagt og er undirskrifuðum skal sett, sem fylgja hér hjá. —

Jónsson Pétursson, Þorsteinsson, H. Johnsen, Egill Jónsson

Jón Jónsson.

Til Bæarfógetans 6 Júni 1849.

Samkvæmt yðar Velbyrðugheita bréfi frá 20 Okt. f. á. var, undag skal. frá 18 Júli síðastl. sagði fyrir, safnað skyssum um sér jarðir, og jarðarparta, sem eru í Bæarins úmdæmi og alþingiskostnaðr liggur á og eru skyss. er þessar sama skjöldum:

1. Af hinum bæarins gamlast árlag leigu . . 160ʳ
2. Af Arnarhól hjáleigu Rifstaðar manns gjörum til að fá mörg í árlega leigu 80
3. Af Landakoti sömuleiðis 80

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

4. af Berrazt tíni metum nid leigu gati orðid 33rd 32s.
5. Effersey . . . . . 50 —"—
6. Raudará . . . . . 16 —"—

Alls eignir undirrituðu afsingaðkostnaði, er af ekki kunnir, fún í bæarins undeni.

Reykjavík 6 Júni 1849.

Thomsen. P. Petersen. Thorstensen. Wíðstensen. E. Johnsen. Jón Jónsson.

Til
Sjórnar Barnaskólans.

14 Júli

Med bréfi af 7 f. m. hefur Hin Heidvaða stjórn um Fyrirmunda Barnaskóla Hér í bænum leitad Sjálfsar ein Bæarsjóðsins til ad borga med skuld skólans til Kaupmanns Jens, ad úpphæd um 42rd 34s., sem sent okkur skyrslu um Sjórnsyng Barnaskólans fyrir yfirstandandi ár ásamt lista yfir áskáld og bókur hans. Ein af oss nid Undirrituðum hefur tilleik til ad yfirfara þessar, sem hefdar hafa verid um þad, ad Jarmaðlu bréfi þad gati orðid skylt fyrir Bæarsjóðinn ad taka ad sér til borgunar skuldir þessar stiftunar, sem stofnud af einstökum Bæarmönnum hefur ad undanförnu hefd sína eigin reikninga og ómsjórnarmönnum verid undanskilin öllum afskiptum Bæarsjórnarinnar, þá var nú ekki orðid mögulegt ad fullnægja þessari kröfu úr Bæarsjóðnum eptir ad búid var ad jafna úthöldunum niður og ákveða, hvorning þeim skyldi varið og þad sem þarfanlegt. En - ad sínu leitinu fyndist okkur þad mjög óþægjarnt, ad kaunari Barnaskólans skyldi ekki fá þóa launakröfu sína borgada, því hennar sem af sídar var látid í hendi, ad hún mundi ei ofreisiga 34rd, hvorsvegna nú, samkv. því af skólastjórnunni úngatna bréfi til Amtmannsins frá byr. ársins 1848, med hinu leiðu bréfi skorandum á bæarmenn, ad skjóta þessu fyrir samann og vonudum vér, ad þeir mundu taka því líkt undir þad, sem þeir hefdu hefd gód ord um þad á samkomu þeirri er þeir átku 22 Nov. 1847. - þó hefur ekki tekist betur til med þeta en þó, ad ein vaðmál kommir einungis 16rd 32s., sem afhendast af bókb. E. Jónssyni og lítlar líkur til, ad meira betzt nú á þessum fátt. og sjálfum vér ekki einnad ráðleggja nú ad skólastjórnin safni nikkvad af áhöldum skólans til ad fullnægja med skuldakröfu kaunarans ad öllu leiti, þarad vér fyrir bæarins hönd því sídur vegnum ad gjöra tilboð til skólans áhalda og bóka, sem vid ekki höfum þá ráð til ad borga skuldina ódrúnsi en ádur er sagt.

Til Bæarfógeta
f. d.

Á blaði af bréfi til herra bæarfógetans frá verzlunarfulltrúa N. Chr. Hansteen – sem hann var send þeirrar áætunar hans bíðast skýr, er þar verði útskýtt til umgyrðingar og vatnsúnar það land upptamnagjörð nú hörninu, sem liggur milli búna hr. Alex. Thomsens og Simonar Steinsonar; skulum vér okki láta hjálida, sankt. fyrrnefnum herra bæarfógetans, að þeyja ákjósanlegt um þetta mál, þaðan: að vér sjáum okki annað fyrir til bálmunar, að meðan verzlunarfulltrúi N. Hansteen fái það umbeðna land upptir verzlunarinnar undangjöf uppá þann árabil og báðir hinir afangreindu að vatna frá byrjun ársins 1830, en að úrvinnti með þessu skilmálum og hin [illegible].

Til Stiftamtmanns v. Rosenörn, s. d.

+ + +

Þarnæst fulltrúinn bæarins hafa á hendi, samkv. tilskip. 27 Nov. 1846 § 18, af sínum flokki að velja herra Justitsráð, landlækni J. Thorstensen í stað herra landsyfirréttarassessors Th. Jónassens, sem nú er þaðan burtnumdur í norður og austurumdæmin í byggingarmálum þá hann hefði verið send. 29 Mai 1839, en – hann er ófarinn, og Justitsráð Thorstensen er eður kjörinn í hans stað af umdæmin, þá er það hvorugt andmælt af bæarfulltrúanum, og J. J. mikil. mótti þókna, að hafa ríkisins einn af bæarins innbúum í hans stað sem varaþingmann Justitsr. Thorstensen.

Ár 1849 þann 3 Augúst átti bæarstjórnin í Reykjavík fund með sér og tók til umræðu bréf frá Constr. Jóns Th. Guðmundsson af 2 þ. m. samt annað frá hæstvirtum Stiftamtmanni Rosenörn af 20 f. m. þess efnis, að byggja bæarstjórninni um ólsk hinnar und, hvort borga skuli organista hans kirkjunnar 80 rd árlega af bæarins sjóði móti því að taka við borgun fyrir þau lóstu sóknarbarni undir í kirkjunni og kom þeim áfram um: að vita bæarfógeta láta afa okkur í hönd um það, að bæðir menn verða nokkurt lag undir þeirra á þólanna, en að okkur þyki vitanlegt að þeyja þá á upp-

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

sökt fingi, sarsk bæði sem að auglýsa: að þeir sem
vilji fá stóla keypta skuli vita næst þá hjá hinum
einum fyrir 14rd k. m. og er að merkið á hverri
stól að minsta kosti 3rd, en – að þeim stólum,
sem þá ekki fer búið að selja, verði borið
upp. Skrifar Bjarnarson fyrir hönd prof. Kinnu
en fyrir hönd stóla, þykist hann vera þar um – en
ei fyrr – að þessa ályktun sitt ~~sitt~~ und sér, að hæ-
mskt leiti beim muni góta borgað Organistanum
á umgatinu 80rd aftarleiðis eða fæð sem fæm
má á hlýða fyrir að fesa leikið á Orgelið síðan á
nýárinu. – Uppá mundi sitt þykist ei Bjarnarson
þar um að takast meira ábyrgð á hendur, en
verði borgarafundur samþykkur á þessu máli, mun
hann leggja sitt til hins besta til.

J. Péturson. Thoraterson. H. Johnson. Eyólfur Jónsson. Jón Jónsson

Til
Bjarnarsonar Th.
Guðmundsson
10/5 m.

Með síðustu bréfi af 2 f. m. hafa yðar Velborgun-
heit látið álykta okkar um það, hvort beim nægi launa
Organistanum 80rd árlega móti því að leigan af þeim
lóðum bæjinum á bæjarkirkjugólfinu borgist á beinins
stað og um borgun Organista Guðjónssen til hinna fyrir
það, að hann fyrir leikið á Orgelið síðan á nýári næst.

Eptir að vér höfum grandgæfilega íhugleitt þetta
mál, hefur okkur komið á óvart um hvernig kaupsamlegast
að biðja yðar Velborgunheit að auglýsa, að þeir
af söfnuðinum, sem vilja fá stóla keypta á kvennskt-
inni kirkju, megi þar um snúa sér til yðar Vel-
borgunheita innan nýs tilskiins tíma til fæl anda f. m.
og að merkið hvers hvern stóls sé þar á tekið, ni
mana nú 3rd árlega; þarnæst ofs þykir það mjög
komið undir því, hvorning kirkjunni gengur úti,
hvort beim geti leyfist þá byrði á hendur að launa
Organistanum, og hið því ekki þarum fyrirfram
og áður en búið er að reyna þetta, með undanfari
okkar að undirgangast mína þarafleiðandi skuldbind-
ingu, og það því síður, sem margir þínast kvörtuðu yfir
öðrum útsæðum og það þó síðar til, að þau
nægi ætlanda, þegar þá afsermæti nýi barna-
skóli verður stofnaður, sem beim dæmigæl-
ná til langrar ára verðr og ofs er það

+ samt að bekk-
verir þín and-
kvæði mót tolu-
stöðum,

sparsjá kúnigh, ad sjá margar bœarmenn mega sjá
orgelspil í kyrkjunni, þarfa mun hann þó aldrei verda
allsáir, þeim litlu eda eingu mega til kyst kosta.

Skyldi nú mátt mon okkur snol. leitakast, ad
þeim gefi til ad leggja stólana í kyrkjunni,
leyfum vér oss ad stanga eppá þeí, ad þeirra
mál sé borid undir ofanrædan sjúnd bœarmanna,
og skulum vér þá mælu fyd besta fram med þeí,
sem og vér líka nautum kyst, ad oss gefist tæki-
færi til ad láta þessum minningu okkar nú lit-
ur í ljósi ádur en þeí er vædid til lykta.

Þad er kiósandi brjef frá Herra Rentuskrifaranum
Rosenörn um þetta mál, sendt hérmed aptur.

(Til)
Kammerráds
Christiansen.
14 f. m.

[Þared vid höfum heyrt, ad herra Stiftamtmadur Rosenörn
sje ad láta bída til kort, eda uppdrátt yfir Arnarhóls land
og Reykjavíkur bœ á þar land ad drúmagen, en oss er ólíjóst,
í hverju skyni verid er ad draga upp Arnarhóls land, þá leyf-
um vid oss hérmed þeim stefnufamlegast ad spyrjast fyrir um,
hvort nefndur uppdráttur mun eiga ad verda landamerkju-
lýsing eda sje til þess ætlaður (ad fá nákvæma þekíngu?) og,
ef svo vari, óskum vid þessa þennustufamlegast, ad oss gefist færi á
ad sjá uppdráttinn og gjöra vid hann þá athugasemdir, er vid
mátum álíta naudsynlegar bœarins vegna].

# # #

Bœarfógetinn hefur mottekid hérmedfylgjandi brjef
frá 2r borgurum hér í bœnum, herra kaupmanni
C. F. Siemsen og Thomsen stórkaupmanni, hvarr þeir, í
tilefni af, ad Herra Stiftamtmadur Rosenörn hefur
leitid bída til uppdrátt af Arnarhóls landi, þiggja
því, ad Stiftamtmadr Krieger, med sínu ad fljótja
gardinn ad sunnanverdu ofan af Arnarhóls lód, er úr
hefi liggid beint í vordurfyrnid á Gardhorni,
mun hefja tekid nokkurt stykki af bœarins lód
uti hinnid, hvarum Þorkell Klemensson, þau
hefi unnid ad gardinum, gati gefid nákvæm-
ari skyrslu. Þaring halda þeir líka, ad Mill-
ans Ekrur hafi þá byggt á bœarins lód.

Umbeid og vid hérmed sendum hyder Walbor-
ufaitum umgetnt brjef, - leyfum vér oss ad gata
þess, ad meira flúta bœarfógetaríkinar skyldi þessa
ástædur til þess hérmed þeim stefnufaml. ad óska,
ad hyder Walborufaitum mætti þóknast ad
upptaka þángatiti um, - hvo langt tím-

Til
Bœarfógeta
15 Augúst

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

sýkerárið

verurin mun hafa verið hardur af Rittarmanni Krieger, þarafþ Tradakots kálgarði og viðurlok, samt aðgjöta í umbeðin pappírunum, hvörk Rittarmanni Krieger mun hafa verið reglulega útnefnd hatta sýkti, né akki og af svo er, þá með hverra skilmálum. Uppvaxnir óskar mörir Sluðin, að þjar Valbarnsfeðrum megi þóknast að sendu niðkomanda Björnarráði þá vitnisburði, sem samkvæmt framansögðu kynu að fáist og halda þeim vaki bearinn í þessu efni, samt tilkynna Herra Rittarmanni Rosenörn þessi skilmeli.

Þarámóti sýnist og Dr Petersen vera samþarður um, né á hann ungatni uppdráttur mun vera aftöku-kort, en ei landamerkjakort, þarað bearstjórnin hefr akki verið tilknúð bearinn vegna, þau á land að ákvörðun; akki haldur hún og vitt það frumkvæði í þessu máli og ei hafður samning millum Amtmanns og Jónu konungs. kostar, er geti skarð þau vitt er bearinn kann að hafa til handar skiptar, þau hún hend standur á; hvörs vegna þig akki gat álitið það svo þarf. ákvæðandi, nú þau standur að sýnistaka þarkazt í þessu máli þaðan af er upphöfuð gáti að þ. si gott að sá vafi [illegible] er ómögulegt á undan skilum og á undan og samþykktum.

P. Petersen. H. Johnsen. E. Johnsen. Jón Jónsson.

* * *

Laugardagin þann 25 Ágúst bárust Herra Sand- og bearþógeti Christjansen bearþallbrúnna til fundar til þess að útgjöra um upptirstandandi laun skólakennara P. Guðjohnsen þ. e. hvort úr þannkvæmt kröfu hans til bearþógetans í bréfi af 18 þ. m., að upphæð 34 rd. Var þá þessu máli þannig vísað til lykta, að skólakennara Guðjohnsen nú þegar með samþykkt borgaðir 16 rd 32 s., en þeir upptirstandandi 17 rd 64 s. verða nú borgaðir úr bearinns sjóð, mót því, að bearstjórnin taki þá undir sínar undirhúr öll áhöld, bekki, borð, bekur og landauppdráttu þá sem tilheyrt hafa hinnu fyrverandi barnaskóla, samt það Fortepiano, sem upphaflega var til skólans keypt og sem stóð hjá Guðjohnsen, og er það þyrivallt, að bearstjórnin megi hjá öll þessi áhöld ákvarða þeim sem hún vill á kjósa að hafa barnauppfræðingunna á hendi í vetur og þá kann áfiðan í hvörsu þeim til vonandi barnaskóla, mót endurgjaldi þess 17 rd 64 s. sem þann nú leggur úti.

P. Petersen. ~~H. Johnsen~~ E. Johnsen Jón Jónsson

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Fra Land og Vaarfogeten Kammer. Christiansen. 30 Agust.

Líns og Ýsar á Vallbarinsfjallum mun mera kúnigt, er nú barnaskóli sá, sem Sjór hefur verið nokkra stund, liðin undir lok og mér mitum ekki batur, en að sá sem um nefndur, að undanförnu hefur hefst kunstina í þessum skóla á fundi, fari nú burt úr bænum að minsta kosti mótvarðlangt. Vér höjum það með öllu óvíst, að sá mann, sem hefur hefst sjórn barnaskólans á fundi, hefi gjört nokkra reikningsfærslu fyrir fé, að hér verði haldin barnaskóli í matur, fé heldur sem þeir hefur kálið af fundi kaupstaðakúr og ósæld þess fyrrverandi skóla. Sá það sjór nú í ráði að stofna sér barnaskóla optinbeiðis og búið sú að allan vorri að senda til Norðmannaríkisins í Danmörku upptaka til barðlútandi fræðmanns, sá höjum vér það óvíst, að nýr skóli komist sér á stofni ásamt öllum þeim undirbúnum, sem uppá hefur verið stingið; en aftur á móti verðist það mjög skaðlegt fyrir uppfræðingu unglinga sér í bænum, einkum þeirra sem fátækir eru og verið hafa kunstu óhæpis í sínum fyrrverandi barnaskóla, að hér verði með öllu skólalaust í þessu millibili þángað til sín óformaði undirbúni barnaskóli verður stofnaður, sá þykir oss brýn nauðsyn bera til þess, að umsnarjir nú þegar skyrist í það, að sjá til þess að úr þessum nauðnaðum verði ráðið með því að fá duglegan mann til að takast sér barnakennsku á fundur nefnt. matur og vildum vér gjarnan leggja gott til mála í þessu efni, en vér allum mera mjög þó óvíðandi fyrir bóarmann.

En einnig af því það er þó óvíðandi fyrir sá og, af til mitt, bundið nokkrum útgjöldum fyrir bóarsjóðinn, sá þakti okkur þess fara á fé, að borgurum bóarins gefist kostur á fé að veita það á almennum fundi og láta meiningu sína í ljósi um það, hvönnig barnakennsku sér í matur mætti verða fyrirkomið og að hér mikla lúti fyrir fé sér skylt að styrkja fé líkan millibilsskóla. Í þessu tilliti leyfum vér oss fé fermæt þannstofnunl. að óska þess, að hra Bæjarfógeti vildinn mæti þáknast að halda sem fyrst um þetta almennan borgarafund, að þar til þangað leyfi Yðar amtsins upptir Konglig. 27 Nov. 1846. § 24. og getum þess jafnframt, að þar á mót höfum vér heyrt, að Student Jakob Gudmundsen hefi afræmt að leggja sér nokkrum börnum til í matur og hefi jafn-

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

mal þeingrd þarfl annan studnad þar til hjálpar, en þau nú þem standur nú þad upp þrift og mantalsgur aptur þúgad í þessum lögum, þá þótti oktur vel til fallid, ad þau gati orsid nidsadur á þeim upptraskta bonzaafundi med því tilliti til uppfadningar fyrir þátaku barna, þem til nálgys ímu kynu ad þafa notid skaggra kenslu í barnaskólanum, og fyrir þem sátskranafundin kynu ad gefa ádísun um.

Til Sama 20 Sept.

# # #

Andrés Kristiansson landlokni Thorsteinsson hefur undir 15da f. m. gefid bearstjórnini til vitundar – eins og af hjálögdu bréfi hans þókmanlegast þess – ad þau gati ekki laingur haldid þátt í bearstjórninni; hvörsvegna og mid burtför herra landsþingmannsins Th. Jonassens, nú ad nins nru eptir 4 bearfúllmeiar. Umleid og þig þiðmi þannusþamlegast tilkynni þessar Walborinsaitum þaka, skirskota þig þeim til þessar þókmanlegu ádiltis og irskurdar, hvort bída skuli med fullmeta kosningu í stad þessa þrefþörmu til nestkomanda Nyárs, eda hvort ádur skuli valja þá mannsilir eins og Reglug. 27 Nov. 1846 á 9 þrifi. benda til.

# # #

Ár 1849 miðvikudagin þann 27da Dec. ádur bearfúllmeiarnir þeim med þer, mar þá (þrir) tekid til þigleiðingar og úmræda

1. Bréf þrá bearstjórnarinnar af 3. d. mánadar þessi, hvort ekki megi borga þersaungmannum af bearþörf 17rd 54 s. fyrir þessing á kyrkjunni þrá 1 Apr. nstl. til þessu tídar nesta ár. Kom bearfúllmeiunum ásamt um ad mita bearstjórnarinnar og láta þessum þá meiningu í ljós, ad þad mætti vel þyrfa sik hagti milda sinna til þess, ad gudsþjónustugördin gati þarid í friðum, en aþeni ad þetta tilfalli verdi þó sjaldgæft og þar hvorki þekkist þarandi þrage né hagnad. þá þyrfti þess þeir þeim ad nins ad reida til ad greiða ofannefnda 17rd 54 s. í þessu nesta ár ádstlun, ad bearstjórnarinnar þókmanlegt ad útvega ádsmeza úrskurd amtsins um þessa ólagsi þrálagi þessar ádstlunar kemur til ákvördunar yfirþaðnar

2. Bréf þrá Rector Dr Egilsen af 24 f. m. hvari þau kunnugt ekki þessa ásatt þér ad nota þeingur þau 2 kirkstöli, sem þau hafi keptad og notad í 2 ár og uppþregir brúkun þessara kina. Kom þad ásamt ad mita bearstjórnarinnar og láta þá meiningu í ljós, ad bearfúllmeiarnir ályti vitlaust ad gefa Dr Egilsen upp 20rd af leigu eptir kinin fyrir umliðin kima vegna hiðra þessa þess þau þeim hafa verid leyd og sins eptirleiðis ad taltölu eptir þarþörfum mati og uppmelingu; en ad þau ad ödru leyti ogi ad halda kinunum til leigu um þau (kima) 3 ar, þau eptirstanda af uppbaðtímanum

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

3, Bréf frá Baarfógeta af 8. d. um að Baarfullmyndir velji lada flaggi til þess áðurnefnt Jónum að undirskrifa bæarútgjöld; nær af baarfullmynum verðniti til þess kjörnir, og í forfallum þá bæjarmaðurinn H. Johnsen.

4 Var áformað að nota Baarfógetanum og biðja hann að kjósa upp snjómokstur og klakahöggv í vetrum og götum bæarins fyrir lækunum frá nýársl. nýári árlangt, fyrir uppá leggja bæjarglúpjónunum að hafa upptirlit á, hvernig þeta verk þá liggur af hendi.

5. Á kjörþíng með baarfógetanum var verðandi bæarfullmyndir nörn af fullmynum kosnir aðmiti og bæjarmaðurinn H. Johnsen. Var skipta

P. Petersen. H. Johnsen Einar Jónsson

Til Kammer. Christianium 28 decbr.

Yfir hvíduna bréfi af 27 f. m. hafa Yðr. Hr. leitað atkvæði okkar um, hvort leiða skuli í nýja árs ávallun gjald það til forsjónarmanna í Dómkyrkjuni, sem áður hafa til umtala komið, að borgað verði í þeta sinn af sóknunum, og þann hvað beint þarfir, nú nema 17rd 84 sk. þegar borgarinn er vikinn frá 1 sept. nýl. til þúnu kídar af árni.

Til þökunarlegs umsnúnu hérnegnt mæli þína, er mér af nýju fyrir okkur leitt vildum vega góðan skuld af því, af guðsjónustuggörðin geti hvorki í friðum; nú af því af þeta tilfelli er þó sjaldgæft, og mér þekkjum hvorki þarandlutandi menju né dagarlag, þá þorum vér

verið byggð og eins upptakandi fyrir fau 3 uptirstandandi ár
á litlu uptir fanfynu moti og uppmelingu Hísana og lóðar
leiðra.

H H H

Til sama s. d.

Konung Hj. V. er kunugt, gánga nokkrir geningar úr
Bearfjöli árlega til at kaupa hér fyrir fjórmoktur og klakafögg
í vannum og gátum bearins famt lakunum á vetrinna og
hefur þeta á vetrinna ad undanförnu ekki farid ettir fem
skipulagsch fram, af fví ad fad hefur ei verid halid
mögum mönnum á landur, heldur fringnir til fess vin-
herrjir vett umvog verkach hefur miljad, þvir í Herrt
skiptid og hefur þá líka farad burt, ad bearhjörnin hefur
farad uptir annad furst ad gefa ávísun um útborgun marg-
ra ómerkilegra smáreikninga úr bearsjóðnum. Af vegn-
ir fad undfed, ad hjá þeim mundi verda komist og bearfull-
trúum og fönnu gjaldkera fjerad gnistlegh ónak, af vinsver
ávridanlegur madur af bearbúum vilji taka ad sér ábyrgrind-
un fjarsa fyrir líkt gjald og verid hefur varid gefnadar
til fess ad undanförnu, umvog fad líka geti verid fagur
leir fem fanna ad vega vísa mun og verkalaun um hard-
asta tímann fyrir adrir atvinnuvegir verda fess betadir.
Af ofdum ástædum leyfum vér oss hérmed fræðinefnd ad
mælast til fess, ad Hj. V. moti fökunaf, ad hjörd upp fjó-
moksins og klakafögg hér á beinum frá nátt. nyðri árlengh,
famt uppálegging lögreglustjórnunum ad fafa uptilit med,
ad þeta verk sé legt forsmaranlega af hendi.

P. Petersen. H. Johnsen. E. Jónsen. F. Jónsen.

H H H

Til sama s. d.

Af bréfi af Hj. V. frídrari bréfi af 27 f. m. hafa bear-
fulltrúarnir kosid undirskrifaran til fess, ásamt med Hj. V.
fyrir þriðja fund ad vita nafn mitt undir ársfunarbréf
vegna bearsjóðin og í forföllum mínum hra kaupm. H.
Johnsen. Þeta fann mér hafa frir og neyd í kjörsjórn
á mentanlegu nöl hina kunnugu meintandi bearfulltrúa,
bæd og ekki mil drega fjermed fræmsetand. ad tilkynna Hj. V.

Á nefnd bearfulltrúana í Rv. 28. d. dec. 1849.

P. Petersen.

H H H

Ár 1850 Frídjudagin fann 29da Januar áttu bearfull-
trúarnir fund med fér til fess ad kjósa oddvita og vara-
oddvita, famt kiltaka tíma, ner útgjalda niðurgöfnun fska.
gati farid fram.

Til Oddvita var med atkvædafjölda valin P. Petersen
— varaoddvita . . . . . Bjerung.

En nidníkjandi tíma til niðurgöfnunarinnar, hem fulltrúunum
fynnan nú, ad fem gedi ei kiltekin fyrirmu vitkunnugar frá
Reyzgaldbreinum gegnskadadir verdi fram kaugdir.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Hreppsnefnd kom þeim saman um að skrifa bæarþegnunum og biðja þeim, sem eru bæarþegnaréttindi mundi eiga, þeim skyldum um, hvorjir þeir nú mega, kaupgjaldi og kaupstaðarréttindum, sem okki hafa náð og hér fyrir þegar Sd. af 6 Júli 1848 nærd gyldandi; og skyldi þeir ei mega, þá að biðja hann um lista yfir þá, sem bæarþörfin geti haft til-hjálp af, og verði nærd hér okki þurfum til þessa upptöku af hyrðu- eða aftiptalagsþurrra.

P. Petersen. Mattr. Bjarnason. Carl Fr: Siemsen. Eggert Jónsson. Jón Jónsson

Til Bæarþegnanna 30. Januar

\# \# \#

Þarnæst var haldinn, af bæarstjórninni mundi á morgun hátt getast eitt gjaldþrot á því að bæna á bæjarstjórnir, og öðrum hjálpskyldum mönnum gnægð hér algjörlegt þurfandi bæjarbyrði af fullþurfamönnum stödugra hlíðsjón af ástandi atvinnuvegi og vaðlagi þeirrar líkrar mannar, er mér af sínu bréfinu okki sjáum möguleigt að bæna þeim, meðan mér okki höfum í höndum minnar upplýsingar um það, hvernig þeir þessir hafa fleytt sig í þessu bæjarsamfélagi, hvort okki mun sjálfsagt af stjórnarinnar hálfu, hvort okki (mönnum) liggja mörg bæarþegnaréttindi, mörg þau skyldum, sem vaðmunni af, hvorjir þeir mini verða, sem okki hafa unnið sér þessarar rétt, fyrir gegnt Sd. 6 Júli 1848 nærd gyldandi; og, af þeim skyldi verða, þá að biðja bæjarfógetann, að hann af þeim til upptöku og hegningar; en af öðrum hafi, af hvorjum hafi gnægð sannur yfir þeim mun og af hvorjum bæjarþörfin fókunarlega líðstilli.

\# \# \#

Á 1850 laugardagin þann 7da Febr. átti bæarfulltrúarnir fund með sér. Var þá tekið til hegðunarinnar 1, hvort þá bæarþegnaréttindum dagsett 6 Jan. mánaðarins handum organista sér nú dómkirkjunnar afhentir og hann fullþrúinum sinnum um, að organisti nú ekkingis óunnandi og að skrifa skyldi bæarstjórnarráð til konungs um, að hann gæmdi organistanum úr konungs sjóði úr dómkirkjunnar og þá síðan fastháu stipendium til að skrifa líka undir sama. 2. hvort þá sama, hvort bæarþegnum áður, af fulltrúarnir gæti náðnamari grein fyrir, hvorjir þeir nú, sem þeir mega þá skyldu um upptöku af 30 f.m. kom ásamt um að biðja bæjarfógetann um lista yfir alla þá sem hingað hafa flutt upptöku 1 Jan. 1843. 3. hvort þá Páll Arnason um meðan um lausn afhendi fyrir af gjöra nú kyrkjugarðsverkið; ákjósað af hann skuli fá 20 rd. fyrir af draga

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

verið áreiðanlega upp og greiða það, af hönd gjörir sig ómegandi
með það.

Á Þeturson · M. W. Biering Eyjólfur Ólafsson
Ólafur Ólafsson C. J. Siemsen Jón Jónsson
" " "

Til Þórarinsson 8 Febr.

Á búsi hjónanna af 2. f. m. mælist frá til. að bæarfógeti
í vinafnorð hefi hjónin nú gefið hjónaskilnaðarsyni sínum, sem
er fyrir hjónin Jónar Ólafssyni búsettur í Kaupmannahöfn
hjónin bræðra borgarða upphæðina af hingaðtil. Til að
sanna sín upplýsingar, að nú verum vér ófúsir á að
hafa hjónin 20rd árlega hjónin bæarins fónd, mæli
vér að sýna takist á handur og kuldbindi hjónin tilað
mæta öllum sínum sjúrnarskiptum tilhjálpinnar ómagnum og
þar fúsir aðgjörðir, sem hjónin hjónin að koma; hvað
hjá vér getum hæst, er það af hjónin nefnda tilboði
Á. Clausens er oss óþægilegt óþarfi og óvíðkomandi.

Til Bæarfógetans f. d.

Af Guðmundi Árnasyni af 6. f. m. hefur hjónin Á Dalbor-
ingsríki áfall hæst, að nú gefinn hjónin náðamanni nú-
verandinga um sá mann, er nú í bréfi ákvar af 30ta f. m.
höfum verið til að sá upplýsingar um. Á tíðum
hérað hafum vér af þjóðmálafundinum á gata hæst, að
sú af ákvörðun umbaðna skyrsla ekki náði að vera til
nýtra aðspakna úrigar hjálfskyldumanna eða óreglumanna,
heldur allra frívra, sem hingað hefur flutt sig upp-
ía Janúar 1843 og hætti af hné líkingra, að einhver hæ-
fiðar skyrsluni kynni að leggja við bæarfógetadómi,
sem óvarfullmæanir áður í bréfi sínu af 22 Marts 1848
hafði á mælandi bæarfógeta um líta yfir alla þá,
er í fimmta 5 árum hefði flutt hingað, og vér vet
um ekki betur en að lögreglu hjónanna árlega fúnji
nákvæmar manntalsbækur. Sem gætu orðið til mikils
stuðnings í þessu efni, þó fremur sem þeir nú á-
reyðanlegir. Af þessu nítum vér, að það mun vera
þó hægt, að leggja mönnum beinlínis bann á frit-
aðsláganum meðan þeir byggja ekki af frit, þó það
kunni að vera fyrsjáanlegt, að þeir að lokinum
nú fritarbyrði, en vér verum þó að hinu leitinu fæ-
fúsir um, að bæarstjórnin megi ekki vera óðúngis af-
skyldaður um þetta mál og að hann kunni af og til
um að hæppnast það að koma í veg fyrir fritar-
mennsku, bæði með því að leiðbeina aðverkufólkinu
í lækum hjálfskyldumönnum, og alvarlegum áminn-
ingum um letingja og óreglumenn, sem til hæ á-
reinlíkt sem lampálegum tilraunum að koma þeim
burtu, sem undir öllum kringumstæðum gæti frítar-

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

byggi af þeir ólöngulegt þiú; en til þessa útþeinkis, vid gjörum okkur þó nákvæmuga þau audeis er áðurnefnd bæarbúa og þeirlagi þeirra óraa, þau vi nú um búnir ad minna þá þramforskáwitt, Þnartil þá um badni lífi midur. Þvi og vid vöum Hr. Amtmanninum sandóma í þvi, ad Þrandlitandi Skiþþon er þrantki óra vid þakklátt verk, þvi vöum vid þaðfyrir um, ad Hr. Amtm. med okkur sandóma í þvi, ad vid megum ekki láta revendrika eda vanþakklati aptra okkur þá ad gjöra vreitt þad, er vid alltaum skyldu okkar og vid fullvegstum þvi, ad vid í þessvegin stygg samlegu áformi til ad afla þeg Þeasins, munum Þjá Yðar finna áþligan styrk og studning.

Til Bæarþing. 21 Sept.

Madtfylgjandi beiarskrá um ad 80 rd megi upptakanlegt útlagt borgast til Organistans fyrir ad kenna á Orgelid í dómkirkjunni, ásamt gardabókarþóðinum eda af kirkjunnar tekjunar, Lagsi og mér þannig ad þanka Hr. Amtm. med þvi þannþekk bón, ad Hr. Amtm. mildust gódvilltur fyllst koma þessu á framþvari ásamt Yðar med medmælandi tilledjum.

Til Sama 5 Apríl.

Yðar Velborinnheit Herra í Þridrudu bréfi þá 11. þ. m. hafad ádito okkur um, Þann tíma mundi mega Gangnamaðr til ad byrda upp þau tún Bæjarins, þau Skólamaðrinn Dr. Egilsen hefur í 2 nætur dr Þess til leigu, ad fyrir fullt og þess úppsagt med- og tilþeinda bréfi dagsett 6 f. m., þvi og um þá tilmæli, þau Yðar vegi vid ad Hera og þeirlagi um, þvi langan tíma Þantugast mundi mega ad leggja tíma, ef þá

Á tilþessi þíreth Legsum vid ad Þúrvend þámstöðumlegast ad gata þá, ad Þeim upplaðstíma þessa sanngjarna tíma, þá ollum vid Þantugast ad minda þvi bráðan dag ad upplaðinu, þau kúng umþaðurnar leggja, þvi ad þau Þyrfti mesti ferid ad mega túnin og Slægur ad þeim, Þvi þau þau undir engan kríngi og þ. óburðarleiks vid þurfa og mundum vid ad láta þessa skaðann sitja í Þyrir úmi fyrir Þini, ad þeka kjúni ad mega á Þessum ad nota þeinan tíma til upplaðsins þökum óþrjundandi mannadar og þarafleiðandi Þorvegna margra bæarbúa, af þessi ástæðu, ad þeir minir mundu Þorvegna and, þau ekki nú líkuri til um, ad mundi Þeda tíminn þó niðstaðdir verð.

Þad vindur af nauðsynlegt, ad tíminn þau leigð þ. bæin upp sitt í Þessu lagi, þarf áll líkuri nú til ad fleri mesti þá til ad bjóða og ad þau þá leigd til ekki Þyki tíma en 5 ára, þvi ad þá ada þeir, þau þau taka til leigu, Þeki þá líkuri ad ada tíma upp þau, og ad þeim megi ádrar þessu tíma Þeir ad nú upþfyllja á bæarins Þalfu, ad fyrir Þjóðnýtt þá, ad þau komast á árdeik þökum monþir ungar, en af leigulidu, ad þau innan þess tíma flytji

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

hugh sjálfan. En þarnæst þad er líklegt, ad byggingum kæmi ad
vera hjálgad á túnunum og einkanlega í áfreamgaldandi hífe-
vöd sjá meginum, einníg þad skaðsegt, ad leigulidi skúgsfarm-
nakaupa aftaka í leigúm fúnfaranda þeí er þaung gengi ía
túnunum, er mér í hverk sæn allúm ad yrdi ad koma uppá þæ-
gjarnlegt mat, nema túnin mæ mæld upp og aftakarin þaug
reiknadur ith og midadur nid ummál túnana og eptirgjaldi uppheðina.

Um leid og mér hérmed undirsendum hylgiskjalid, skúrskotum
mér þeí til Herra Kammerráðsins, þvert Dr Egilsen gæðsk ekki
fúnkarandi skilmálum þeim er þínnast mæra Jafdir mid uppboðid,
ánædsmæt ad láta bera á túnin eda þvara þeim landfall á
þeim, ansog mid monum, ad þetta mædi bekid þvram í þeim
skilmálum sem leitakur mæda mid mantanlegt uppboð. Ad end-
ingu leyfum vér oss gæta þess, ad þarnæst vér bænast mid, ad þad
bod sem gjört mædur, mæti þúrfa samþykkt mid,
þakti oss eptilegt ad gæta þengid þæsi á, ad láta minníngu okkar
í ljósi, er gatum þarfsá eptir kringumstæðúm ekki biðjt
mid þeí, ad leigan mædi sinnmikil og þeí sídur meiri en
mid þínnasta uppboð.

# # #

Til Stiftamtm. Greifa Trampe 13 Mai

Eydar Jónsbarnsith hefa í fordþreidmæta bæfi þeí 11ta
f. m. ákæt þess, ad mid, í tilefni af Konungskrd okkar til
ámanarríkis stjórnarþrauns um ad mega stofna þurnarverslún
hér í landinu og koma þaungrinum þessíns á nýtt í jarda-
bókarsjódúnum, gæfum skúrslú bæði um augnamid þessíns og
þann kommúna sjó og þvert mid ni mildúm láta okkur lynda
þúnn skilmála og leigu og adrir, þem viga ætlbrrandi sjó
í jarðabókarsjódúnum.

Til ad mjúklegr ansvar þúrfi ekki eptir sylg-
jandi þúna:

Hvad augnamid sjóds þessa ahræsir, þá þóttum mid
einkanlegr þarft á þúgu ad gæta minníhúnum og vídrum litt-
ræktudum mónum hér á landinu þaug þeí ad ánægta
þad er þeim mædur afgángs kaúpgjaldi og vídrú þeí er
kæir ummna þér og þurfa ekki árdt. ad mæjja til nauð-
synja þúna og þurfum mid þeí sídur ad fara sónúr á nyt-
jeni. Eríkitrar skiptúnar, þem vegnstum hér í ríki til vill,
mæi nú vida ónægstadar er búin ad þyna, ad þó mæka-
lúm og kaúpgjald minníhúna þá þér mæira en nokkur-
stadar þar þem mid til þekkjúm á landinú, þá vrú þad þó
þarfsamt í minníhúna sjóth, þem leggja nokkud upp vda gæma
til þessi tíma, mídþeí flestir mæjja þeí jafnódum
til ad kaúpa þeir ódarfa nóttur í bídúnum og mún
líkt mídþram koma til af þeí, ad þeir þá ekki ársgæta-
ærgo leigúsadi þeir þro líkt í þvert þúm; en afleiding
þessa er þá, ad hjáldi þessa fólks er ódrúkkur og mædur
þreitarbyrdi, þegar þad ekkert og gatur ekki leyfúr
þesth afsnæp þeir þér. Ufarmúr er þro mód þeir
gjört, ad þódur þessi mædi úndir úmsjón og úmrædum

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

bœarstjórnarinnar og að hún á hverjum hálfu tíma lét á
ámóti kilögum til hans og lánu þá jarðeinum um tíma
tíma jafnódýrum úti aptur, utanbœarmönnum mót með
á jarðagóssi, en innanbœarmönnum mót fullgildri veði á
öðrum munum, eða undirgefnu skuldbindingu árvissa
leigu borgunarinnar. Þarna við sökum þeninga á
þrirrar, sem árlega fer vaxandi í landinu og aðliggja
leiðir af verðlagi peninganna — þarna það, einsog nú
er á stað, er miðri hagur þyrir verzlunarmenn
að flytja peninga. Síðan er hingað — byjunst gánga
að því mót, að nógir muni hyðast lánterkandur
að þyðum jörðu, þegar allt er komið í kring með
stofnun hans og þó mikið hjá á hann komið, að nokk
rum þyki hagur á að þá lán úr honum, þá er það
aungarnegin kilgeingur okkar að mija á þyngja
hinum konungl. jörðu með hjá þeim til leigudar,
heldur einungis í hverri skipti á bréfi á milli okk-
und er að þessari þyrir á jörðin og þángatil með gat-
um þangað árangurslaga leigustadi þyrir hann. Mörgu
mið mi gjörum okkur mjög von um, að hjá hæstl-
verðugri stund okkur samdóma um þá miklu nytsem,
sem slíkur jarðar gatur haft, þyrir bœarfélag þetta
þyrir þessu og hina miðurstandi bœar búa og einnig
hjá þá þarfalagi og það, annars eður er ánægt, ekki er
tilgángurinn með bœnarskrá okkar að mija til leigu-
ar á nokkurt sem á þyngja hinum konungl. jörðu,
en það að öðru leiðinu er ómögulegt — þrátt fyrir
ókryppis á mörk bœarstjórnarinnar — að leiðir af
leigumi verði að gánga frá til garðanna jörðu-
reikninga og gmislegs útlánum hjá hjálandi bóndad-
ar, skrifta og umsjónar, þá leyfum vér okkur auð-
mjúklega gjöra okkur von um, að þyrir hj. hátt mikils-
metandi tillögur, hvori hjá mildilegast lítur
á þessa þetta áríðandi þyrirtæki, að veita þessu hja
undirtöku í jarðabókarsjóðinn með þeim umbreytu skil-
málum og leigu, þarsem vér á sjálfir mót von okk-
ar ekki fæst, verðum að láta okkur lynda það sem
í þessu tilliti er hallað verðugt.

Til Dyrnlæknis T. Finnbogasonar 22 f. m.

Í bréfi af 21 f. m. farið frá farið hjá á leik
vér okkur, að vér andsvarað með tillögum af

barsjödunum úr á mót austanátt á leigu upptir tíma þad, er þeir sjá þínasta uppbod verdur haldandi ad, nildum ádamt ödrum skilaréttarmönnum taka þátt í ad þeja grind med hverd milli Davíds hjá og Klubbshöfna til ad þarna med ágángi þeim, sem bæarins hún þar eptir nú undirorgin. – Einn hjálpar og med vöru til ad jeta, ad þad er bönum [illegible] [samanlagt og mulgjört] ad þeir, sem taka hín bæarins til leigu, heidi og þridi þau sem beta, fyrr sjáldum med þó, ad þad ljúti ad verda á mælti leigulidsins. Hvernig skal nú gjöra þér tíma þeim arfsönnuth þann tíma, sem þau nytur ágóda þeirra og eptir þeim sídur þarf ad gjöra bæarjödunum nokkurn kostnad í ámunstu skyni, sem leigan eptir þeji hún þínaeth verd, nú og þeir vitid, þó miklu mú nú ad undanförnu? Skyldi þá ekki vaxandi skyni, ad grendarbúar þá, sem þeir leigid eptir, jeta þá lítilsvert af bæarins ad þarna med ágángi og þarig gjöra húnin ódugalegri, þyki okkur ekki líklegt, ad bæarins med undir leigutímans kyni ad miljalunga byggt þarf úr hurdum þyrfi þá sjálfsagt verd. Ad undanförnu miljum med gróta þjó, ad ádurnu skil gód er fátt nú úr, mundi mal vigan med ad verdugt þarum med byggingarnaðurina. En þótt med þessu ekki getum álitid þad skyldu þyrfi bæarjödin ad kosta til grendarbúanna leiksvæd, sem þeir leigid uppá, miljum vid þó til ad afla fátt þyrfti leki og á vor um, ad þad þeji litilsvert verkum, meira ádvæth um 5 rbd úr bæarjödunum med þá skilyrdi, ad grendarbúarnir þá gjöra med þessu leiksvæd og umsjón byggingarnaðurinnar, ad allir skilaagnadar kæmi þá þeman um ad midhalda hann uppá sinn kostnad og ad þeir um sig afþakandi hérna ókeypis til bæarins sinn part úr hinni þagar tími þá er liðin, sem þeir hafur ekkí tinin til leigu.

\# \# \#

Yfir Velborinheit hafa þeir okkur brjef frá herra Ríptamtmanni greifa J. D. Trampe, dagsettu 17 f. m., hvarí hann óskar ad mega flytja kálgard sinn þaðan nidur ad Lækinum og hefid þér á brjefi dagsettu s. d. spurt okkur um álit okkar þeim. Til þóknanlegs andsvars þínar, ad vid bæarins megum ekki hafum vilja á móti þessari breytingu, en leyfum okkur jafnframt ad vonta þess, ad herra Ríptamtmadurinn mú þá upptirleidis midhalda uppá þá kostnad hlaðsteini á lækjarbakkanum þá megin þar sem hann þeir kálgarðin ád.

\# \# \#

Herra Ríptamtm. Greifi J. D. Trampe hefur á brjefi til bæarstjórnarinnar frá 16 f. m. leitad álits hennar um hvaðan þá

1719

Til Hamarsfjörd.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

frá yfirvaldinu Guðbrandi Stephensen, hvort hann vildi
upptaka á sig sem ríkisstjóri af þessum [illegible] í
sem hann fekk árið 1846 til hjálpar og bóa til skýrslunnar
verkferi, og hafa 27. 10. samkvæmt skjali á bréfi frá
17. s. m. óskað eftir hegrar meiningu okkar um þetta er
þú miður getum vid okki af eigin rammleik boðið
mitt um nytsemi ómissandi kúnaskýrslnanna verkfæra,
kann vid okki sjálfir höfum langvid lokiferi til ad vota
þau; en þad líkt sem vid höfum heyrt kvirra mínst af
öðrum, er okki ad öllu leyti á þ. vegu, þarvid sem
ir kalla verkfærin góð og mikin lúkir ad þeim, en ogludur
þykja öðrum þau varfid og halda líkin Lögdar mun ad
fenin. Er vinsæl þeir munu vera farnir, þann þurf
dana um þessi verkfæri, vinsæl er og Jóll vid, ad þá vantí
af til vill, lag og kunnáttu til ad brúka þeim, med
þú hér líka liggur á landi ad halda fast vid sporna og
upptekna arfinn, undir þó hin nyrri kunni ad vera betri
hvad aldur og afnæjag Stephensens áhadvir, þá er
þú óðlingis verklýst í bónarbréfinu og sýnum vid
um vatn komid lítil líkindi til, ad hann muni geta borgad þad sem
vid á fyrrnjstad. upptaka af á minsti skuld hans.

Ályktjólin sendast fyrrnd til baka.

Til Landsjógetans 24. Okt. á.

Yfir Vallbrunnsþing hafa á Laidandi bréfi frá 21. sm.
sprett okkur ad, hvort nokkur breyting sé orðin síd-
an á fyrra ár gjöldum af þeim fastaeignum Landsins,
sem nú hafa alþingisskatinn. Til þóknunlegs andsvars
hér upp á hafum vid okkur hvatsamt ad gera þess, ad
Lögum eftir vestrtúm landsins mun vid síðasta upplýsingar
vor hafa orðid nokkud minni en ad undanförnu, þó vid
okki þarum ad fullyrda, hvernig þetta munar afskipti
vid okki höfum þarad hútandi skilríki í höndum; þard-
mót mitum vid okki til, ad breyting hafi orðid á gjaldi
eftir eðlar fastreignir landsins í almennu tilliti.

Ályktjólin sendast fyrrnd eftirur.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

1851, Kaun 14 Februar, átti Regnvarðar Kaupstaðarins fund undir sér sína aðstoðar varðmannaskipaða Biering. sem sagði hvað fundinn; Eftirgreindur var einkum til. Var hann aðvaraður af Professors Petersens, sem eptir skipunum var úr skipi, er gaingjum úr Lóðs skipinu.

Eptir að skipið var búið að vera á skipalaunum, var það undirskrifað, af assessor Th. Jónssen, sem er eptir Lögum til skipaður, var um aðkomandi skipverja valinn til aðstoðar, og skipaður Biering til varð-aðstoðar sjer yfirmanns á, — og lofast hann honum um sig kannan staði á landi. —

Skipverji var vel um skipið sem, var er, áður en skipið á gólu-jarðar var í brenni, og hafði varðmaðurinn Biering, eitt af skipum skipverjum, sem múlaðar Winter hafar áður til, í sínum fyrstu vörgum undir 1. Januar skipið.

Skipverji sjálfur skýrir varla nat gjörst, og hafði aðgangsleyfi, er skipið Storstein Gudmundsson, múlaðar jarð í Bremen, hann hafa bundist til að brá til og mála skipverja skipið sem aðeins innan borðs var áskrifað, af Lögum gjörð á brá til allt skipið sjálfs, til fermanbúnaðar undir sem til var, og af kari brúna á eftir lánu af skipi Winter eða Storstein skipverja sinnanmar. —

En skipverji var vel um skipið skipverja skipverja skipverja vörfum undir sér, og var hann undirskrifaður, af Antoni undir til skipaðir, á skipverja skipverja gafa umsjón hans undir sínum, skipverja sá skipverja sínum skipverja undir

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

undir áminnir afsnit Bæjarstjórnarinnar og annast um, að reikningur sá Gjaldkeranum hefur inn sendur hann mánuð í Janúar árinu sem hann er nýtt gjald, hlutaðeigandi ~~bæjar~~ áminnir sýslu gjaldkeri, og eins sýslu gjaldkeri annaðhvort hann gjaldkeri eftir hvi, að gjaldkeri afhendi Skattaskrá Estraten til sýslu sjóðsins hlutaðeigandi verði á bæar-tekningunum — Í stað þessarar áminningar skal að sjálfsögðu bæarstjórnin, til sýslu eða að sjálfsögðu nær áminnanda skal, sem nú skal nánar ákveðið: —

Skrifa undir eða gjörði á skjöl sundi — Þórður Jónsson M.W. Breiðing Eyólfur Jónsson
Hb Johnsen

Á 1850 miðvikudaginn hinn 14 oktobermánaðar afti bæarstjórnin í Reykjavík fund með sér til að ræða og ákveða um beiðni skólastjórans Sveinbjarnar Egilssonar dagsetta 27 ágúst síðastliðna um að sá ágóði og lóð til jarðarinnar og afgjaldslaunanna nokkurra um 50 ára tíma sem síðar liggja nyðri í skólavörðuholtinu áðurnefnt tún fyrrverandi St. Þórðarsonar Scheverons á Móhúsum. Beiðandinn sýndi vott um á undi sínum, og var það sá ágóði að gjá beiðandanum sjálfum í umræddu sem til umgjarðanna og hungrbúnaðar liggjandi um 50 síðustu ár sá nýtbærandi varið verkum og skyldi sem síðar skráðar verði ákveðnar af valdsins hæstaréttarins og bæarstjórnarinnar og sá afsláttur nákvæmar ákveðinn, sá langt eggi sem síðar verði á sem fyrrum skal hungrbúnaðinum ad áðurnefndu skuli hafa, einkum með sérstökum til gagns fyrirsæta, er fyrir sem og vegna fræðslunnar skyldu ad álítast. Var síðan annað gjald

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

ad skilgreina ad skaladregnadi innan borgina áru skyldi
vera búnir ad ungnada sér di skaka til sallnu sér á sjó
sad alla skuldir bæarsjóðsinni sæti ad láta
annan sér sad til gangar. —
Undir skrifad

Á Thorlacius

H. Johnsen Eyjólfur Jón Jónsson

Þessarar mun kreu nidur
ad hún ad nú ekki stad vari
undir nid 25 ára, og ná kreu
aftekinn sungvirin kaupa á 6-8 ára

Ar 1852 þann 3 Juni, átti bæarstjórnarinn í Reykjavík
hund med sér hr kaupstad Gísla unsynum ~~af de~~ Stad
Joh. Peters Zoega, sem madur er skilvandur hennar og stad
ins, og sem sjálfur tómthúsmannanna Skapti Skaptason,
Zoega madurinn nefnd ainnar med öllum atkvædum —

2. Var ætlun um vidbót ad Lunn mattarand, sem hefur
ofsad Kr., og þótti sjálfsagt ad leita med kaup á
Jónsson mattast Kr. vidbót fyrir vatnsmandsins
hr dennis med 8 sp. á ártinu. ~~Ennfr~~ Ord. hr Mantz med
og ad sjaldan skyldi sitja bæarfógeta.

3. Var talad um tilsögun á ungabörnum fyrir foreldra sín
og þótti ankum nauðsynlegt ad gjörd yrdi andmæli á Fess-
vogsveginum, þeir bæarbúar numdu Lama ad minsta-
kosti ad nokkurleyti, enn í Austurstræti, — hvarf
þótti betst ad bæta. —

4. Var mælt og áknædt ad afskaffa skyldi gæzlu
ídt eptir kl. 9, ad gjaldkeri aflagdi skrautreikninga,
sem bæarstjórnar jafnan setur Jónsson fjárhags
kæranna bæd á Jónssonum sjálfr hvad. —

5. Var talad um ad Lamp bætti fyrir á Austur
völl, sem ad Jónsson gæti vædt bæarsjóds nunni
en nú er — Aldrei var ekki gjört.

Undirskrifad H. W. Biering Eyjólfur Jónsson Skaptason

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Aar 1852 d. 28 Sept., blev Repræsentanterne ad
modum Anledning af en indkommen Skr. fra
Bestyrelsen, bestående af undte 10de Januar
d. A. Udkastet til Forordning om
Bygningen til Hr. Gislemand Siemsen og
Skerrig i Vestmannøerne fundne Grundbrugs
Lov. Af Repræsent. var Hr. Kjøbmand
D. Thomsen og Bygb. E. Johnsen til Roskr., de
Skulte Skipstømrere var fremmødende og de
2 Herrer Repræsentanter, Siemsen og Skerrig
var ikke fremmødende. Sagen:

Efter de først oplæste den ofte
Gjentagne indbrudte Skrivelse af 25de August
for alle angaaende, af Bestyrelsen Repræsen-
tanter indbydes, idet Kommandeur Aafen
den indbrudte Sum antagelig, med Hensyn
til Skade der tilføjes Jer fundet Stor: E.
Johnsen Kommer fremmede af Bestyrelsen
for det anskaffede Stykke, mente Regnskabet
til 90de, og Hr. Kjøbm. Thomsen, som idag fremm.
var ganske uvidt, fremlagde en Skr. fra 14 Mai
d. A. fra Bestyrelsen, i hvis Følge det i Forslag
til Mnd. Skr. af 26 Apr., var Hans Mening
at Vangsten fig. gjøre Regnsk., af det dansk.
Bygg, Jernkjeden Anh. fra og, med Hensyn til
at fra Skr. var det est. Bygg fuldkom-
mesig, mente ufornødent fig, og begjærede

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

er denne Sag. Lægt til Protocollen. —

Gjermund Thomsen bemærkede dernæst, at da Landsfremmedrens Lægd. Sag var blevet fundet, som sammenholdt med bekendtskab for øvrigt at indeholde en denne Sag, som angår af Landsf. mandens Interesse, ved det eventuelt Ophævelse, indtagne blevne oppebaarne, vedt. efter dennes udbedende for Udgivelse til den Felde, de i Vaardsmænds Jorde afbenyttede, men som nu ville, forøvrigt skjønnedes, komme undersøges der udenfor Byggegrænse., dersom nu Jordeiere om Afsendelse af et Skjøde af Communens Jorden, som efter Jens Svamning efterfølger Lov 27. Nov 1840 § 24 kan udenfor Communalbestyrelsens Skøde ikke afsende; Jørgen troede Jens indrømmer at det Sobrets Ønske for i Byens Lande nøie af den Skjøgtes for Communen, at den nødvendige Lande nøie Anledning til at efterse den dertil formedende Skade, endog ikke ved Medvirkning, men Jens mente men Sobrets om, fortsatte Sobrets Ønske for ophævelse anlagde, og indtil Jørgen vinderlige nærmere Oplysninger mente Jens for sit Vidkommende ikke kan fri imod Udrensningen af Skovens gjerne, det Sobrets ikke ikke ved offentl. Anledning efter at Borgernes Bekjendtgjørelse dermed er indhentet.

Det nærmere Conferencen Lande nu ikke kommer til nogen nærmere Beslutning.

Jørgen Thomsen
Gjermund Eskeland

Á 1853 þann 2 Febr. var bæarfulltrúanni fund um
þess, hvort þeir þann aðrnæst var í fundi þá bæarfó-
geta þann sinnist. er fundur hjeldr þannnig
hann hinn 1. dag næstan dag á þann
og var þá fyrst rætt um, hvort skal, sem kemur
er fá bæarfogetanum, og þannig bónarbraf frá
Elliðaánna Ála er minna nú gestgjafi í nýja
Elliðaánna og Mat í þann gamla. Þannig nú
fulltrúunum er kunnugt, er Elliðaánna
atkv. hefur samþykkt. Lagafaranning þann, sem
skán atkvæðagreiðsla hefir er fann samið, og sam
mæning byggja Elliðaánna þannig atkv. gefur átt
frá stað, hann fulltrúunum afsamt var er
þessum bæarfogeta þótt samþykkt.

Þannig var þessi skal, sem á aðal-
fundi frá bæarfogeta var talað var til Einar
Dr Scheving og Guðlögsson úlaf Þórðarson þeim
sem þar þrantu eftir í lagafaranni, lesið upp
og samþykkt. —

Var rætt um gatnlagnina, sem er í
ráði er útvega fyrir nýtt Reykjavíkur á, og ákvæði
er bæarfulltrúanni eftir hann fyrst var fram er
bæarfogeta var skal, þannig þótt mátt gæta
betur fyrir, áður en byrjað fer.

Var ákveðið er niðrsetningin í gömlum bæarins
mæni vegna Lagarmstæðanna bæði bæði á eftir

er ríkt til þess hvort fakir í hafinu, eða hvort hafið sam-
kvæmt því í sínum eðli hefur náð —

Sundurliðun

Yfirmaðurinn M. W. Biering fyrrverandi Skipstjóri

Árið 1863 kann 1 skuldir eftir fullmagna Reikninga hans
mun svo, sem hér er nú rétt um.

1. Er um ~~ríkt~~ bæði hvort fyrir Skipverjum einnaðeins í Reyk-
~~javík eða hvort fyrir er í öðrum stöðum í landsfjórðungnum eða~~
um byggðum landsins eða hvort líkt.
hvortheldur ~~er~~ líkt, er hann hefur undir sínu fengið
eða lagt af stað fyrir er, ~~eftirlaun~~ hvort hafið fyrir
sjómönnum hvortheldur.

2. Hvort rétt um mánaðar fyrir reiknaðan fyrir í hvorum um reikning tekjumörkum í skilt til töf-
fræðinnar, sem gjaldast fyrir skipverjum, um gjaldsmönnum m. m. fullmagnaðar eða einhver hafði verið
skip eða, er hann eða eða fallin um skal, og
í öðru falli verði fyrir sér á skatt, er skil tekjumörkum
sem sú er fyrir er reiknuð, nemandi minni en á fyrsta
á fyrri stað.

3. Hvort rétt um hvortheldur skatt og Rekstr-
arkostnaðs, og hvort skal eða fullmagnaðar er skal eða
gat eða líkt gagnvart fyrir hvorum er ~~annar~~ fyrir hvort verð
hvortheldur, í skal fyrir gæti er eða, er fa
um skipum eða, hvort fann verð í lag.
fullnægt kröfum hvorrar. Undir skuldum undir
um fyrir skal hvort er er hvort gamla skuldum
er fyrir fyrir eða sú skal hvort hvortheldur, og skulum
undir algjörlega fyrir hvort hvortheldur, er óvenjulegt
~~fyrir~~ hvort hvortfullmagnaðar í skal, er eða er fyrir

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

fra Vestmannaeyjum, voru þar þá aðra í mót tvennum
nemu um um skíðin, og stóð þá Hansen upp úr
Grænuvatnsheimum, var um Flatt til að kúfta byggð
til af jarðar skíðum vestanverðu, stóð. og var ákvarðað af
þessu bæarfógetanum sem samþykkt. ——

Jarðarinnar skipt.

Undirritaðir. M. W. Biering — Þorsteinn Skúlason

Á 1853 árum 16 Maíi. eftir fullmáli Rentukammerins hefur
sem mér er til kost af sýslu minni útgefinn í bréfinu
fyrir yfirstandandi ár; samþykkt áðurnefnt Skúli og þá
útgefi bréfinu, sem áður var grænt og samþykkt af
hinum Vestmannaeyinga. er áður er til Kostu varðar
var gerð, verða fullmáinn um Þorsteinn hinn bæarfógeti.
sem til Skúla var kominn undirritaðir 2 mönnum
sem eru settir af hans í bænum, Jóni Ásmundsyni
á Vilborg og Jónasyni í Þórðarhúsum, sem og um hann
sjálfum, Jónasyni Lárusarsyni. af Skúla sem byggir
í bænum lítur eftirlaust yfir Gerði í, og um
Skúla upptekinn; um sem bæarfógeti. Jafn ávallt áður
sem undir skúlann notaðir mátti hafa
sem annan skúlann þetta til mundugs byggis
hinn bæarfógeti. Charlsmann og hann sem í bænum
undir Zeil og Kóti bæarfógeti. Skúli sem um og
hafa nú synd um að setjast hjá á, og sem
sem Ásmundsson sjálfur, er skal falta Gunnsteinn á
sem er gerð markaðar og sem skúlann Eirík

ennnyes lagsins fyrst um árin að sakast þar að,
sem þannig altaf skattur hennendi. — en þrátt
fyrir andmæli af ~~nýbýlum~~ hinum á búandi lýð,
sem hafa verið skattaðir fyrir utan nýja nafnið
landaurinn af einum bæ, sem byggður er á 5
ábúendur og altaf hafa verið 2ir eru þessir skattar
ætíð af mörgum eftir sínu ástandi svo kallaðir
innfyldir eða eftir allt byggt. og búsmagnsdæmum
í hinum fyrri sýslum gjaldandi á milli fulltrúanna
er Assessor Þ. Þórðarson skattur mörgum af bæta talinn
þræla minna eða eins 5, enda af sínu lagsins
þurfa þá gjaldi þræla. í hinum fyrri sýslum hafa þræla
verið búsmagnsdæmi ábúi. en þræla fulltrúi: skattur
fyrir hvert ábúandaríki af skatta fæ eftir
stærð þræla afreiðanda gjaldandanna. — af öðru
lagsins lögum fulltrúa sýnum er það, að skipa
búnaðar um og landaurinn ekki eftir landsins
einnig á búnaðr á af sínum bæum, þann eða enn, undan-
mes og skal greiða af búnum og jörðum. —

Undirskriftanir um skiptanda lagsins, er gott
eða vaðr verið hafi þar. —

Þórður M. W. Breiðfjörð Þórður Þórðarson

Anno 1853 í Apr. útan búnaðarfélagsins fund undirs.
og var þar til lýsta leiðir nýnefna um undirskriftan
inn á útgefinn bæinn á búnaðinn fyrir yfirstandandi
ár. Þórður bóndi undirskriftanir um undirskriftinn
af fulltrúanum. Þó var og rætt um skat. á

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

at skifte bryllupsgjestenes ætt skulle nemnes, og
fornie ætt á undan, og aðrar jafnætt bæði bræðra-
bræðr og í beinu, en síðan ætt skilaðr skulu eptir,
en af sömu skal byrjað vera. Síðan nokkur nemd
verði um, hvörnig eptir skyldum mönnum skuli
fullnægjanlegum skal ætlast eptir undan nátt-
bræðr til arfskiptar frá skulu eta, og hafa skal
ríkis bóndi skatta eptir til gjaldar undir undirgefnum
eptirlifandum skatta skyldi. Bryllupsmennirnir
komi saman um at skal mundi hagfeld hlýðnum, og at
eldinum vinda skal, at brúðgumi verði gjaldandi
um í brúðarinnar, eptir skal dómsdag á at greiðir
yngri bræðr gjaldandi gjaldandi skaðann fram, at skal
undir eptir at bræðr í einu lagi: skal vera skal
fornieinlegt eptir skulu at hafa bryllupsmenn
um skatta eptir, og skuli eptir skattar bæði
~~um~~ frá fornieg at finni skatta úr tveir bræðr
skatta skyldi fullnægjanlegum. Lög fyrir mönnum eptir
undirgefnum, en fyrir fullnægjanlegum. eptirfylgjandi
2 gjaldendum. — Jarðarinnar skuldi.

Sjónarvottar M. W. Biering Hjörleifur Skaptason

Ár 1857 þann 12 Maí eftir bryllupsmennirnir fund und
frá, hl. skyldi at verða um eftirgjaldi frá Brúðgumanum
eptirfylgjandi mönnum, nefnil.

1 bróðr fyrir 4 kú um skuldi, Jónatan fyrir eigi eptir
lifandi und Austurvöll.

2 bróðr frá 1 d. um at útvega undirtaknanum
annan notastaf og eigi á nýtunni.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

3 Barn af f. d. um tiltæk sjeis Guðm. Guðmundsson sem sjeur annars búanda hjá umsjónar-

4. Af same dato utan barns sjeis bestjórnunar um lögartals sjeis Lanzarhúsi, 12– um árið

5. Af same dato, utan barns sjeis bestjórnunar afsvennds ágánz af Rockur búsjörðum og upptínzu um stað, Jannuz á sjeis sjeds árlis bót

6. af f. dato um Jannuz fann stuld af sjo manna af búanfullrúum sjeis á bæstu á búanum og af sjeis vands upptu til skuldar af sutzu aftnandanum.

7 Skrif búanfuz. af Rasvato, um Jannuz sjeis bæstjórnarinnar um stað sjeis Alfheiðar Jónsdóttur á Kirkjubæ upp af fálagsins hl. af sjeist af sjer í búnum.

8. Skrif úr Zmunum sjeis mörgum borgunum sjeis í búnum utan sjeis, af sjeinild Gunnsjeis af sjeis sjer á lutzum m. m.

Sjálfnámsins eptir sjeinizsins skjeis málsjeins og sjóðs skrá upptir sjeinanninum af lutzu bæsjeis samans i Canzli, sem sjeðan gjeðu sjeðsjeinar i sjeis nunnu, eptir uppsjeis sjeds Jónsjeisjeis.

Var undirskrifuð skjeid

Sjeinanen. M. W. Biering Sjóhnsen S. Magnússon

1883 Kann. 3 Sept. ates Roarthöenn fund med sín, og
at formuðvinna degin á undan hefði verið fundur,

Var vetur um bresk fyr Jóns gjaldtaxa undir sl. Bú
kolti, í fremsta lagi ~~vetur~~ undanfeg fá gjaldan tveg hú kenn
kennu kar, hvorum 16 fadmar á lengd, undir hann
undan hefu fund fremst; Jóltannunn Jóns fremu
um á Skarðs flötzin, og tvær kattar miðgjaldi
at sínu búnu til Zhrazgjaldar. —

Var vetur um brunn Skarðs, sem gjaldinn
hefur verið fyrr undir Robbs fót, og var hann ákv
fullkomnunn at flaga Skyldi upp brunnin, hátt
hann var hú vatnið altir vegnast fyrr kalt,
undir nú er vað á at nýtt nemi, var sínt líta
hann gjalda líkt Zostnadrmunnu fremst fullkomu
undan brunnur gjalda flaskan upp undir fyllta undir
byggðar ofan — Var vetur um einfeldt á garðinum
fyrir undan Zulgnar Zoegu í brunn líku mót
hús Friðriksens og Zoegar, um skarð kattar miðgjaldi
annú altir at Zomið í Zúnz, og einkum altir at
grunnur fannum um hann fremst undirgjalds Zoegu upp
at fá fyrir einfeldt garðinn, var kostur meðl hrestur
at fyrstuðu — Var bæjarfulltrúi Mæring upp at fyrir
um fyldi í ísfirmi á fundist utanlands, og at fyrir
hú undir fyrir fá fullkomu stöðum, undir ætt fyrir um
fyrir altir fullkomu at fyrir fá; fyrir bæjarfulltrúanna
fyrir undir á fundinum undir kaupmaðr umræðunar
at fyrir altir ~~gjalda um~~ undir ~~fyrir fá~~ mistast á bæjarstjórnin, um at f

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

mundi antlóst, er fullsannað af Lögsögumanns
Jóns Ólafssyni, og fyrir hvörjum fremur, verði honum upp-
lesinn dómur þessi á næstu lögþingum sem hann á heimilis
þarfnast í landi. Lögmaðurinn Biering kraust af öllu
valdi gaf undirskriftarmönnum þessum fullmagnir, en
af honum sjálfum skýldi í fjarveru hans lögþingsbókarinnar
innsigli, þannig hann undir ofl fullmagnanna.

Lögmaðurinn Thomsen, sem hér undir opnum
fundum var, og hafði fullmagt af landsyfirvöldunum
landsfógeta, þá hann hafði marg undirskrifaðan.

Undirskrifað af
Þórarinn M. W. Biering Ásgeirsson Skaptason

Árið 1853 þann 21 Sept. var bæjarfulltrúafundur haldinn
af hálfu Lögmanns Thomsen og var hann á
mótum af hálfu hans fyrir um, og greinilega hvað
hann hefði einsæt á fundum — og var svo af vorum
hans hálfu bæjarfógetanum á Íslandi, og hinum
fjórum af fleirum bæjarbúum. Bæjarfulltrúa
hafa bæði um að leggja gjald fyrir hinum ólöglegu
kaupum. Var bæjarfulltrúunum samþykkt
um, og gjörði vegna af öllu valdi hans hinum
að leggja skattinn niður, sem hann undir
undir fyrirsögn áðurnefnds gjalds hefði
hann af krafti af lögum af landi, en fullmagnar
hvörfu hér allir leggja á móti skatti, af skaðsemi
hans upp á um stríðsins, gjald af bæjarfógeta
til Kr. tvennar, hann um um af bæjarins, um skatt
skýldi af mönnum gjald leggjandi hér til Helga

Jónsson bóndi á Brimnesi 4 álna breiðu
og 2 álna og fullkomnum samþ um að byggjum
eftir áðr er gjörðr hefir um undirbúnaðr
leiðar og skúr fyrir nauðsynlegu og sjálfs lagsins, og að um
byggingu á Eiðgarði Lopts nær umræddu á skuld
og samþykkjum 70 rd. Skattur ~~um ábúl~~ ábúlfs
sú bónafullkomnum ætlaðr að aðgá hundrað rd
skal aftur, að bónaðgjaldinu aftur á bónaðarbréfinu
ætlaðr nú skyldur til at standa skuldum lestum
skuldum skuldum þótt nú af á skal gjaldi tómt
jarðinnar, sem ergjandi aðr byggð nauðsyn til þess
búsins, og ómögulegt til fátækra, getur átt kröfu á sem
eldsan nauðsyn, sem fyr verðr um, bónar
gjaldan á bónaðarins lestum, og lögum skuldum
sjálfum um að hafa skatt afsláttr sjálfs á bæjum til
bónafjallsins — Að skal lagt ~~um~~ bónafjallsins um
fjárs gjaldskyldu fullkomnum á gjöld hyllt og
nú gjaldi á leiðgjaldinu til kl á gjaldi gjöld um
og lögum á úfsnúi eða úrskiptum á ~~undanfarandi~~ úti
skú, nauðsyn á ábúl fullkomnum, á kostu gjaldi ~~sem~~
skuld nauðsynlegt sem skuld fyr lögum á hafa, sem
lögum á í jarðar, fyrir gjaldi skuld, nú og á stöðu á
hana, á eða aftur sundagjöld.

Undirritað

Þórunnar ~~Þórðarson~~ Biering Skaptason

Ár 1853 den 21 Oct. eftir búnaðarlaunum fundur var haldinn, sem var þá settur um búnaðar á Búnaðarplanum af 7 km. í hlíðum og bæði á Ant. Jónssyni Stóradalsbóndi um að skipa bæði eg bónda í dag búnaðarráð á og hlýðnum skipa gl. búnaðarráð, sem landsins er sannur í náttúru og gróði verði á búnaðar Eystrand búnaðarlaunum, sem sannarlegum, sem eftir á þá mæli, að hafa endurnýjaðir gæti bónda af búnaðar, en að skipa hjálpa aðeins mátt á mót skipi á bæði búnaðar sem landsins í náttúru lagsins.

2. Hann samþykkt á búnaðargata á hjálpa sem verða um fátækmanna ábúð endurnýjaðir búnaðar á hlíðarmanna Gunnlaugsson um að nýja landsins Forlegnum bæði sem búnaðarráðinu, sem um, eftir, mótt búnaðar lagsins. Búnaðarlaunum um nýr kunnugt, að skulda Forlegnum sem á hjálpa nærri Ólafsson, hjálpa aðeins búnaðar á skulda lán, og skipa skóli skipi á hjálpa á skal. Komið á búnaðar landsins, sem og skipa gata gróði á skipa á hlíðarmanna landsins og á skipa skipi nærist skipi aðeins hjálpa að áðurgreinda af sannur notaðan lagsins, en annars að áðurgreinda á skal fær nú um Jóhannesarsson á sannur.

3. Hann sett um búnaðar á búnaðarjarðanna nýrækaðir ~~lagsins af skipa~~ skipi á búnaðar á lagsins skipa Glata af Forsvarsmann sem hlýðnum búnaðar

er Kaupsins Kaka makeins allsherjar bragur á
bragum. Gjörð sáttanefnin þessum um að fresta
kaui hér til aðskilnaðar. Stendur þessi
Landsfógeti.

Johannes Johnsen Skipstjóri Thomsen

Árið 1853 þann 25 Okt. eftir beiðni sáttanefnis upp-
fundinn var sá ótti Fossvogs múlinn, sem Jarðsetn-
ingar á leyfi hinna gamla af honum, sem liggur
undir Laugarnes, og byggjum nú utan leyfis hinna
fyrru 10 ár árið. Sáttanefnin verður fátt
um svar sín, og ~~er~~ skýrist nemandinn um stað-
kunnugi, að Landsmaðr Johnsen og Skipstj. Skipsta-
sen álíta sig auðsýnt fyrir beinum og skaðsemd
af takri Fossvogsgarðinum á leyfi, en Assessor Jo-
hansen álítur á bann skuli á annað eður á
leyfi Fossvogsins, að Jarðarinnar tilsögn sé ógildt af
honum, sem nýja Laugarnes og líka skal gánga í
lundum, en hann gæti af ofsa um að skal tolla
nemandi gatna Lunst á, og skaðsemdar gæti hann,
nema skuli á annað eður síðu gati fengist fyrir
Jarðarlinnar, að álykta, að leyfi tekin af Fossvogs, ekki
verði bannað einni Jarðar. Landsmaðr Thomsen álítur
skynsamt að ~~fá~~ beiðni Thomsen hafði einga semdi til að gera
slíka ákvæði, og telur skuli aðeins, að bannað verði
skynsamt gatna Fossvogs á leyfi. Skuli 2

ikke andre saltkuer ~~eller de~~ knaekst gøre med
dyre og forgaeldte mænds gode land og en
ada Lønnest af, og ikke kræve dannsenings
knaekst kun ved at nytte med Laegetakning, som gøres
af gagnlose fyri Reiser. Efter dannemænd
som ønskede at skifte af Kaiser Konungatinnu ner
vidd... ~~Jo~~ Dannemen var tilfredse, og han skal
udnævne Conn Rektor. Grænsemænd til den Ryges
Klagen om Gøbe Sonda allen Landsgrundenum, som
lenge den ingen Afgift udlagde af de Canariske
som gik til den Ryges Mænd, tys, mænd
fan, ~~men~~ at mente nem endelsende, at Comm. Be
styrelsen skal Lande nem Canariget til at gaaledge
den Mænd som ingen Canarisk Jord, men
landsm. forøgede Afgift for Andres alle gamle
Andre Ord gaaledge den Mænd som hamnlade
alle den som ingen Canarisk Jord, forøgede
Afgift for den mænd dannelade med Canarisk
Jord kunde fan en forøgede Indtegt, og
dette fan ytterende mente ogsaa finde den
Uvenskabet med Jarlen til Randers, som
Gøbe Commandbestyrelsen tidligere Sande
afstaaede. Den Tolmen og Skøytaren havde jo
med Lang af Randers frakte, til tys som skal
fore til Øyri udenskende Laegetakning af

Forrøgt, og ved samme giøndi. Th Jonssen

Saade Peter

Schrøder Johnsen Skaptason Thomsen

Aar 1853 Kaar 5 debr, átte Beretningsmænd, som
her nu underskrevne, fund med sig, Skriver Lang-
mader D Thomsen, som formedelst gravhund,
Jorden, Vadet ad Lomm á fandtes, kraft ómuligt
skaw ogsá burde hans Rettighedsmænd at Ti-
dens Tomid, ikke finde øieblik at ad møde.

Blev da rett om Efterskrevne máledes.

1. om Bonde Beretningens fra 11 fm. om inspekt
á gaardenes med Tilgrænsende Mad. Tvegers á Brennis
Lystad, som gvale ved sáes fremi ad mani Lystu 10a
og andre udgrøndemænds á Bænnes, og om álydende
at gøre skriftlig samstykke., Kaupum maatte med attmeda
Gilde skagens mon bind ad at Ølge.

2. Blev rett om Bonde Beretningens fra 24 fm
om ad Lunga bond og nøktan Skiln til Beretnings
Skjemmen á Brennes Lystad; og med hver ólik falten
ad Skikk ette ad ótrangst á Jørtlzhufsens Lystad

3. Blev rett om Bonde Jonne Jonnesen, fra samme dato
útaf skriftlig Svaret ikke skriftlig øiedu til ad tage
Gjendmælet om tvíblatt Grímur Jatnes á Grímsstad
um til nyttan Efterretning, ad skriftlig Svaret
ogsa Gjentagende efter Lódmi og Lunnes, som
bind ad ad Bruk til á Jonne. Um skiften mát Galde
4. Sullteknæmis fás til per Øyen Kaupe fra 16 Ottes
i mon; om Jorden ad adantagte ikkjent ómáke.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

at nøie kræve under Ansvar, hvad der afskrives
skal gjøres ved hver mands private Vedkommende
alle Fattemænd i hvert Amtet Amtet skal

4. Hver vedt om Amtet bevilgede af 29 Juni sam
skjøner det at ingen det som Jordgodset i
ut. Sagen tager i Jorden at Byggen i Sem
koltene, uden det er Ejeren, og der at Fattemænd
Jorde mankes, som ikke gjøre Jordet Glatskjønde
uden Ingen ikke gode Jordet det som ikke
bygger Jord, gjøre det Bevaringen.

Fattemænd Lem samen om, at mange
gjøre at Retten ikke nogi Skade, hvor præ
og Glatte, og Skovadende Jorde Fattemænd
i Amtet som til bevaringen taler skal om
at mulige ofte, ikke en bygge som det
gjøre gamle, at mere afgrænd. Bind, og Skatte
mere ikke ikke mere Jord, Jordmagen Fatte. Lem
samen om at mere Ikke Ikke Jordmænd
og med Hestrøm og Amtet Kjøb og Brænd 3 Oct. 1853
Andersen Ole

Wilhelm Hjorthøen Skrivelse

Aar 1853, den 21 Oct. blev beskrevne Jordmænd fund med
Sal, efter Amtet bevilgede af 11 Kun. at Gjøre med og
Fattemænd til Ret at Ske i Lysningen afsluttet, hid
Fattemænd Lysningen, hvor med Mande til, og med Lysningen
i Ret ved afsluttet Jordmænd Lysningen Lysningen
Th Johnsen

2 Hans vers um Aarsleie af Jens Jørgensen
Jørgensen Gaarde ere ved Vaerdsætning
taxerede til 16 Rd, som Jørgen
selv samme Gange er forpligtet at betale
Kongen med Tiende,
Skarfretaxeringen Jørgensen om, at Kongen af
Jens vederlaegges, og Hans Kaar forbedres, som
kunde ske ved Gunnarsholt, ved ungemand Hjelp efter min-
dre end at forlade mand ved gamle ødelagte Gaarde, Hjelp efter
Lejlighed eller forlade af Hans Grundskyldmand en Jord
blandt. Ifølge Kongens til Jens Jørgensen
samen ere gode 14 Rd ~~eller~~ Jord ved Gaarde, alle fremme
30 Rd Jorder naegiere, som efter Jens tidligere Jordebog
Jørgen gave 43 Rd 32 sk. — Forresten Jorden var ødelagt
ved Askefa Compagnieet. Sandt efter
Skjønnen. Fjeldsted Thomsen Skaptason

Indholdsliste

de i denne Protokol behandlede Hovedgjenstande og Sager.

Bidragspligt til Kjøbmandsarfen Side 13.
Brandassuranse og - Tapper . . 52 og Pensen 1841 og 42.
Brændselsvæsenet . . . . . 65-66.
Bygningskommissionen . . . . 3-6, 50, 46.
Bygningsplatsens Udvisning . . 10, 21-23, 41 og Pensen 1839
Fattigvæsenets Ulov 15-17
Fattigvæsenet . . . . . 6-9, 42-43.
Formandsvalg . . . . . 85, 94.
Gadelysning . . . . . 92.
Gjerdemåde . . . . . 43-44, 48-50, 42.
Gjerdegjeverlov 14, 18-19
Grænsevæsenet . . . . . 73-75, 88-89.
Herskabet og Vagtning . . . . 24-26, 40 og Pensen 1842.
Hjelpearbeider . . . . . Pensen 1841
Husenes Nummerering og Qvarterinddeling 37.
Indhegning om den gamle Kirkegård 34-36, 36.
— " — om Skarnerne . . 35, 40-41
Kjøbmandsarfens Behandling . . 71.
Kjøbmandsarbeide til Udbud
Kjøbmandsregnskabene . . . 11-12, 18, 20, 27-29, 30-31
36, 40, 42 Pensen 1841
Kjøbmandsforeningen 29, 41
Kirkeværgens Stilling . . . . 15-17.
Langarbeide . . . . . 14, 21, 57-58.
Lægning af Kjøbmandsbidrag til Kjøbmandsregnskabet
— " af Deligentsgange . . 11
Lodsforhold og deslige . . . 63-64, 69, 85-88, 93.
Lønninger . . . . . 18, 28-29.
Marker, Bortforpagtning, Behandling og Afgjørelse 22-23, 31-34, 76-77, 78-79
Politibetjente, Løn og Klædelighed 15, 19
— " Uniformer 54, 60-61, 63.
Pauperes 45-47, 39, 71
Reinevigt Communalvæsen . . 66-68.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Torvhuusene . . . Side 6–9, 12, 14, 18–19, 43.
Torvgravning og Salg . . 60, 71, 89–91 Sammen 182
Tjør . . . . . 93–94.
Udmarkerne . . . 24–26, 12.
Vandgalt . . . . 80–83.
Vandspange ved Kvennaregnsløbene
Veiene og veje og Gave . 37–39, 79–85
" nedenfor Lagriet 39.
Veiarbeide og Opsigt dermed, 26, 29, 30–31, 12, 58–59, 62.
Vegterlön og Penning . . 3–5, 23, 53.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Med hensyn til den foreliggende Kirkegaardsskatte af Indbyggerne om Øgnes gamle Kirkegaard har Jeg under 29de Februar i Aarets Skrivelse af 27de f. M. efterat den med Øgnes Skyldfordelingens Anliggende stemmende Udmeldning, til dennes Kirkegaardsskatte Bunde fremgaar udenvigen fyldestgjørende Beyde for Communen, naar Gudsvingen paa Kirkegaarden Helligholdes og Indhegnen Graf anvendes i ugjendemelte Øiemed.

Da jeg Selv herimod finder at erindre, maa jeg henstille til Dem omhyde at foranstalte det videre Fornødne til Dens Bestyrelse paa den Maade, som De maatte finde hensigtsmæssigst, og har jeg under Dags Dato anmodet Kirkeværgen, Gjørmund Sl. Johnsen, om til Dem i ugjendemelte Øiemed at afleveren Kirkegaarden tilligemed dens Redskaber

Rentekj. 18 Nr. 747–29

SKJALASAFN BÆJARINS

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

saasnart Jeg har fuldendt den Separation, som er
paabegyndt med det Øgles af Ødegården, der er omsøgt.
Østlands Amtstue, den 4de April 1839.

Wadmelten

Til
Land og Bøndefogden.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

ð, fær er
r er ansfyrb.
1839.

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur

© Borgarskjalasafn Reykjavíkur